

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-149-09

Druk nr 2590 cz. 1

Warszawa, 14 grudnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o świadczeniu usług na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej wraz z projektami
aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) współpracy międzynarodowej właściwych organów w zakresie świadczenia usług.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego i ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach.

- 1) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;
- 2) usługodawca:
  - a) osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego, nieprowadząca działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) przedsiębiorca z innego państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę,
  - c) osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadząca działalności gospodarczej, oferująca lub świadcząca usługę;
- 3) usługobiorca – osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej z państwa członkowskiego, korzystająca lub zamierzająca skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę;
- 4) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państwa, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług;
- 5) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;
- 6) zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394);
- 7) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona

środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego.

2. Do świadczenia usług przez usługodawców stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 3, art. 9a, 9b, 11 i art. 75a oraz przepisy rozdziału 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).

Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317);
- 3) ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z późn. zm.⁵⁾);
- 4) ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁶⁾);
- 5) ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁷⁾), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 83a ust. 2 tej ustawy;
- 6) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.⁸⁾);

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr 281, poz. 2780, z 2006 r. Nr 133, poz. 935, z 2008 r. Nr 219, poz. 1408 oraz z 2009 r. Nr 92, poz. 753.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2002 r. Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458 i Nr 157, poz. 1241.

- 7) ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1217), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 8) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.⁹⁾), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 9) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 10) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹¹⁾);
- 11) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.¹²⁾);
- 12) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191, z późn. zm.¹³⁾);
- 13) ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 14) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.¹⁵⁾);

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 85, poz. 728 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 51, poz. 377, Nr 83, poz. 574 i Nr 133, poz. 935, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 411 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 115, poz. 956 i Nr 201, poz. 1540.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 40, poz. 323 i Nr 76, poz. 641.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2004 r. Nr 169, poz. 1766 i Nr 281, poz. 2782.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 44, poz. 288, Nr 85, poz. 571 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 156.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 oraz z 2009 r. Nr 63, poz. 519, Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 818.

- 15) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 16) art. 5, 6 i art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.¹⁷⁾);
- 17) ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹⁸⁾);
- 18) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 19) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.²⁰⁾), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz na świadczeniu usług innych niż przewóz lotniczy;
- 20) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.²¹⁾);
- 21) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.²²⁾), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach

---

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277, z 2004 r. Nr 93, poz. 895 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298 oraz z 2009 r. Nr 95, poz. 789.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 97, poz. 625, Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 340.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817 i Nr 115, poz. 966.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120 i Nr 157, poz. 1241.

wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;

- 22) ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323), w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych;
- 23) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych, podmioty niepubliczne;
- 24) ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.²³⁾), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów początkowych i doskonalących dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 25) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.²⁴⁾);
- 26) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.²⁵⁾);
- 27) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 132, poz. 1111, z późn. zm.²⁶⁾);
- 28) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁷⁾);

---

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716.

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374.

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416 oraz z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241 i Nr 161, poz. 1278.

- 29) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399, z 2007 r. Nr 133, poz. 921 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504);
- 30) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.²⁸⁾);
- 31) ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649), w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych związanych z wykonywaniem czynności rewizji finansowej;
- 32) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540).

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do usług świadczonych w zakresie:

- 1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁹⁾);
- 2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy celne, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.³⁰⁾);
- 2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych,

---

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 122, poz. 1007.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317 i Nr 168, poz. 1323.

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328, z 2008 r. Nr 209, poz. 1317, Nr 228, poz. 1507 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 165, poz. 1316.

o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 1, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.

4. Przepisów ustawy nie stosuje się do przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Art. 4. 1. Usługodawca z innego państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej.

2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę, o którym mowa w ust. 1, może wiązać się z obowiązkiem uzyskania certyfikatu, koncesji, licencji, zezwolenia, zgody, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub innego właściwego rejestru, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego.

Art. 5. 1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę, w szczególności:

- 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi;
- 2) ograniczeń wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej.

2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania.

Rozdział 2

Zasady świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 6. 1. Usługodawca może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami.

2. Wprowadzanie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w przepisach odrębnych i jest dopuszczalne wyłącznie w celu:

- 1) zapewnienia niezależności i bezstronności wykonywania zawodu regulowanego, jak również zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego;
  - 2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, badań lub prób.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.³¹⁾).

Art. 7. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą oraz o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą. Usługodawca informuje usługobiorcę również o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.

2. W dokumentach zawierających szczegółowy opis oferowanej usługi usługodawca podaje szczegółowe informacje o świadczonej usłudze.

Art. 8. 1. Usługodawca wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku, jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania zawodu.

2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 9. Usługodawca zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.

Art. 10. 1. Usługodawca, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy – przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jasny i jednoznaczny, podać usługobiorcy, o ile posiada, następujące informacje:

- 1) firmę oraz wskazanie adresu siedziby i głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;

---

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

- 2) oznaczenie organu rejestrowego i numer w rejestrze, w którym usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca;
- 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą;
- 4) wskazanie organu, który wydał certyfikat, koncesję, zezwolenie, zgodę, licencję lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę do świadczenia usługi;
- 5) wskazanie samorządu zawodowego, do którego usługodawca należy, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł;
- 6) główne cechy usługi;
- 7) cenę usługi, jeżeli została ustalona;
- 8) stosowane przez usługodawcę wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygania sporów;
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca jest obowiązany posługiwać się na potrzeby podatku od towarów i usług;
- 10) o obowiązkowym ubezpieczeniu lub gwarancji finansowej, wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia;
- 11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa.

2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca udostępnia następujące informacje dodatkowe:

- 1) sposób kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny;
- 2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;
- 3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji;
- 4) w przypadku gdy usługodawca podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygania sporów, usługodawca podaje informacje w tym zakresie, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do

szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, w szczególności:

- 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa;
- 2) w miejscu zawarcia umowy;
- 3) na swojej stronie internetowej;
- 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy.

Rozdział 3

Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „ministrem”, monitoruje i koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.

Art. 12. 1. Właściwe organy są zobowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:

- 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usługach;
- 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców.

2. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach.

Art. 13. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz przepisami ustaw odrębnych.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskującego oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku.

3. Właściwy organ informuje wnioskującego o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy.

Art. 14. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące postępowań – w zakresie, w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi – dyscyplinarnych, karnych, administracyjnych.

2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się wyroku lub decyzji właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych.

3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. Jeżeli działalność usługodawcy stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.

2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć, nie wcześniej niż po upływie piętnastu dni roboczych od dnia zawiadomienia, działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, jeżeli przepisy prawa polskiego:

1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;

2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług.

4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1 – 3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra o podjętych działaniach. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.

Art. 16. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, wobec usługodawcy mającego siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 17. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.

Art. 18. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w formie elektronicznej.

2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług, ze szczególnym uwzględnieniem zadań organów wykonujących tę współpracę oraz określeniem systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do jej realizacji.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 20. Kto, będąc usługodawcą, nie dopełnia obowiązku podania usługobiorcy informacji wymaganych dla wykonywanej przez niego działalności usługowej albo podaje dane nieprawdziwe, podlega karze grzywny.

Art. 21. Orzekanie w sprawach określonych w art. 20 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 22. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1317) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. 1. Adwokat wykonuje zawód w kancelarii adwokackiej, w zespole adwokackim oraz w spółce:

- 1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾);
- 2) partnerskiej, w której partnerami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie

---

³²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 150, poz. 1240 i Nr 163, poz. 1361, z 2007 r. Nr 121, poz. 831 i Nr 147, poz. 1028 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1, jest świadczenie pomocy prawnej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.³³⁾) w art. 8 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce:

1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾);

2) partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

---

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 202, poz. 2067, z 2005 r. Nr 163, poz. 1361, Nr 169, poz. 1417 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 206, poz. 1522 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 80, poz. 540, Nr 85, poz. 571 i Nr 99, poz. 664 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317.

2. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1, jest świadczenie pomocy prawnej.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.³⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”;

2) po art. 18⁴ dodaje się art. 18⁵ w brzmieniu:

„Art. 18⁵. Do zezwoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1, art. 18¹ ust. 1 i 4 oraz art. 18⁴ ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.³⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być wykonywana tylko przez przedsiębiorcę będącego osobą prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.”;

2) uchyla się art. 51aa;

3) w art. 51d w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

---

³⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 144, poz. 1175.

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 307 i Nr 166, poz. 1317.

„1) posiadanie przez przedsiębiorcę bazy organizacyjno-technicznej zapewniającej warunki przechowywania dokumentacji określone w art. 51n oraz właściwe warunki jej udostępniania;”;

4) po art. 51n dodaje się art. 51na w brzmieniu:

„Art. 51na. Na żądanie osoby, której dokumentacja dotyczy, przedsiębiorca:

- 1) przekaze kopie lub odpisy tej dokumentacji drogą pocztową lub w inny wskazany przez żądającego sposób, pod wskazany przez niego adres, powiększając kwotę należności za usługę o poniesione koszty tego przekazania, albo
- 2) zapewni żądającemu wgląd w dotyczącą go dokumentację w miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.³⁶⁾) w art. 15 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 3 lata i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.

6. Koncesja uprawnia do wykonywania działalności gospodarczej w oznaczonej przestrzeni.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Księgi rachunkowe są prowadzone przez jednostkę, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jednostka może powierzyć prowadzenie ksiąg rachunkowych przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 76a ust. 3, lub przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w tym zakresie z innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz...).”;

---

³⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. W przypadku gdy księgi rachunkowe są prowadzone poza siedzibą jednostki lub miejscem sprawowania zarządu, kierownik jednostki jest obowiązany:

- 1) powiadomić właściwy urząd skarbowy o miejscu prowadzenia ksiąg rachunkowych w terminie 15 dni od dnia ich wydania;
- 2) zapewnić dostępność ksiąg rachunkowych wraz z dowodami księgowymi uprawnionym organom zewnętrznej kontroli lub nadzoru w siedzibie jednostki lub w miejscu sprawowania zarządu albo w innym miejscu za zgodą organu kontroli lub nadzoru.”;

3) w art. 73:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowody księgowe i dokumenty inwentaryzacyjne przechowuje się w jednostce, z zastrzeżeniem ust. 4, w oryginalnej postaci, w ustalonym porządku dostosowanym do sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych, w podziale na okresy sprawozdawcze, w sposób pozwalający na ich łatwe odszukanie. Roczne zbiory dowodów księgowych i dokumentów inwentaryzacyjnych oznacza się określeniem nazwy ich rodzaju oraz symbolem końcowych lat i końcowych numerów w zbiorze.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zbiory, o których mowa w art. 71 ust. 1, mogą być przechowywane, w sposób określony w ust. 1 – 3, poza jednostką, w przypadku gdy zostaną przekazane do przechowania innej jednostce, świadczącej usługi w zakresie przechowywania dokumentów. Przepis art. 11a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.³⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 7, podmioty określone w ust. 1 są zobowiązane do składania w urzędzie statystycznym województwa, na terenie którego mają

---

³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

siedzibę albo adres zamieszkania, wniosku o wpis do rejestru podmiotów, wniosku o zmianę cech objętych wpisem oraz wniosku o skreślenie – w ciągu 14 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających wpis, zmianę lub skreślenie. Do wniosku dołącza się dokumenty określone przepisami innych ustaw, potwierdzające powstanie podmiotu albo podjęcie działalności, zmianę cech objętych wpisem bądź skreślenie podmiotu.”;

2) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędy statystyczne udostępniają nieodpłatnie:

- 1) organom prowadzącym inne urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, o których mowa w ust. 1, okresowo wykazy podmiotów wpisanych do rejestru podmiotów wraz z nadanym im numerem identyfikacyjnym i zakodowanym opisem informacji objętych rejestrem,
  - 2) organom administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, innym instytucjom rządowym, Najwyższej Izbie Kontroli, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Państwowej Inspekcji Pracy, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, równorzędnym organom, jednostkom i instytucjom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przedsiębiorcom z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, oraz Komisji Europejskiej, na ich pisemny wniosek, wyciągi z rejestru podmiotów
- w uzgodnionym zakresie, niezbędnym do wykonywania statutowych zadań tych organów.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.³⁸⁾) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej;”;

---

³⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317.

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Doradcy podatkowi mogą wykonywać swój zawód, uczestnicząc w spółkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, pod warunkiem że komplementariuszami w spółce komandytowej i spółce komandytowo-akcyjnej oraz wspólnikami w pozostałych spółkach są wyłącznie doradcy podatkowi, adwokaci, radcowie prawni, biegli rewidenci, rzecznicy patentowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾), z tym że większość komplementariuszy w spółce komandytowej i spółce komandytowo-akcyjnej oraz wspólników w pozostałych spółkach stanowią podmioty wymienione w art. 3. Jeżeli w spółce komandytowej i spółce komandytowo-akcyjnej jest nie więcej niż dwóch komplementariuszy lub pozostałe spółki składają się z dwóch wspólników, jeden z nich powinien być podmiotem wymienionym w art. 3.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.³⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).

6b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w ust. 1.”;

2) w art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia w formie elektronicznej na stronach internetowych urzędu gminy lub miasta wzór wniosku o udzielenie zezwolenia.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.⁴⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

---

³⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 666 i Nr 92, poz. 753.

1) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 6, może być powierzone zarządcom nieruchomości, rzeczoznawcom majątkowym, pośrednikom w obrocie nieruchomościami lub podmiotom, które zatrudniają te osoby. Wyłonienie osób i podmiotów, o których mowa w zdaniu pierwszym, następuje na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych.”;

2) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2, z wyłączeniem czynności wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 7 – 9, może być powierzane zarządcom nieruchomości, rzeczoznawcom majątkowym, pośrednikom w obrocie nieruchomościami lub podmiotom, które zatrudniają te osoby. Wyłonienie osób i podmiotów, o których mowa w zdaniu pierwszym, następuje na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych.”;

3) w art. 174:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Prowadzenie działalności w zakresie szacowania nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku gdy czynności z zakresu szacowania nieruchomości będą wykonywane przez rzeczoznawców majątkowych.

7. Rzeczoznawca majątkowy wykonuje zawód:

- 1) prowadząc we własnym imieniu działalność gospodarczą jednoosobowo lub w ramach spółki osobowej w zakresie szacowania nieruchomości, lub
- 2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie szacowania nieruchomości.”,

b) uchyla się ust. 8;

---

⁴⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281 i Nr 206, poz. 1590.

4) w art. 175 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Rzeczoznawca majątkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 174 ust. 3 i 3a.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 4, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”;

5) w art. 179:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku gdy czynności z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami będą wykonywane przez pośredników w obrocie nieruchomościami.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w ust. 3, w kilku miejscach lub oddziałach zapewnia, aby w każdym z tych miejsc czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami były wykonywane wyłącznie przez pośredników w obrocie nieruchomościami.”;

6) w art. 180:

a) ust. 3a i 4 otrzymują brzmienie:

„3a. Umowa pośrednictwa może być zawarta z zastrzeżeniem wyłączności na rzecz pośrednika w obrocie nieruchomościami lub podmiotu prowadzącego

działalność, o której mowa w art. 179 ust. 3. Przepis art. 550 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

4. Przez umowę pośrednictwa pośrednik w obrocie nieruchomościami lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 179 ust. 3, zobowiązuje się do dokonywania dla zamawiającego czynności zmierzających do zawarcia umów wymienionych w ust. 1, a zamawiający zobowiązuje się do zapłaty pośrednikowi w obrocie nieruchomościami lub podmiotowi wynagrodzenia.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje zawód:

1) prowadząc działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, lub

2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.”,

c) uchyla się ust. 8;

7) w art. 181 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Pośrednik w obrocie nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 180 ust. 1 i 1a. Jeżeli pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach,

o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

8) w art. 184 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prowadzenie działalności w zakresie zarządzania nieruchomościami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku gdy czynności z zakresu zarządzania nieruchomościami będą wykonywane przez zarządców nieruchomości.”;

9) w art. 185:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca nieruchomości lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 184 ust. 3, działa na podstawie umowy o zarządzanie nieruchomością, zawartej z jej właścicielem, wspólnotą mieszkaniową albo inną osobą lub jednostką organizacyjną, której przysługuje prawo do nieruchomości, ze skutkiem prawnym bezpośrednio dla tej osoby lub jednostki organizacyjnej. Umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. W umowie wskazuje się w szczególności zarządcę nieruchomości odpowiedzialnego zawodowo za jej wykonanie, numer jego licencji zawodowych oraz oświadczenie o posiadanym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności zarządzania nieruchomościami.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zarządca nieruchomości lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 184 ust. 3, nie może czerpać korzyści z zarządzania nieruchomością oprócz pobierania wynagrodzenia, chyba że umowa o zarządzanie stanowi inaczej.”;

10) w art. 186 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zarządca nieruchomości podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 185 ust. 1 i 1a. Jeżeli

zarządca nieruchomości wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

11) w art. 191 po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3e w brzmieniu:

„3a. Wniosek o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami podlega rozpatrzeniu w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od daty postępowania kwalifikacyjnego. Do wniosku o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami dołącza się dokumenty w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa odpowiednio w art. 177 ust. 1, art. 182 ust. 1 i art. 187 ust. 1.

3b. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku, organ wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie siedmiu dni od daty otrzymania wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. W przypadku uzupełnienia wniosku jest on kierowany na pierwsze postępowanie kwalifikacyjne odbywające się po dacie uzupełnienia wniosku, chyba że jest możliwe skierowanie wniosku na postępowanie kwalifikacyjne, którego data została wskazana we wniosku. Bieg

terminu, o którym mowa w ust. 3a, liczy się od dnia postępowania kwalifikacyjnego, na które wniosek został skierowany.

3c. Jeżeli w toku postępowania kwalifikacyjnego na podstawie złożonych dokumentów nie jest możliwe stwierdzenie, czy kandydat spełnia warunki określone odpowiednio w art. 177, 182 albo w art. 187, przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego w uzgodnieniu z właściwym wiceprzewodniczącym Komisji występuje z wnioskiem do ministra o zwrócenie się do odpowiednich organów, instytucji lub osób o udzielenie informacji niezbędnych dla przeprowadzenia tego postępowania. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 3a, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowych wyjaśnień.

3d. Przepisu ust. 3c nie stosuje się do warunków określonych w art. 177 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 182 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art. 187 ust. 1 pkt 1 i 2.

3e. Termin rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3a, może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć dwóch miesięcy.”;

12) w art. 193 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Na uzasadniony wniosek organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej udostępnia dane, o których mowa w ust. 3, w zakresie wskazanym we wniosku, powiadamiając o tym rzeczoznawcę majątkowego, pośrednika w obrocie nieruchomościami albo zarządcę nieruchomości, którego dane zostały udostępnione.”;

13) art. 197 otrzymuje brzmienie:

„Art. 197. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, mając na względzie zapewnienie obiektywnego, rzetelnego i sprawnego sprawdzenia przygotowania kandydatów na rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości oraz zapewnienie obiektywnej oceny skarg na działalność osób,

którym nadano uprawnienia i licencje zawodowe, a także uwzględniając rzeczywiste koszty postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i warunki odbywania praktyk zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami, regulamin organizacji tych praktyk, ich program oraz formę i sposób dokumentowania odbycia praktyki zawodowej, w tym wzór dziennika praktyk i koszt jego wydania;
- 2) sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, formy i wzory dokumentów stosowanych w tym postępowaniu oraz sposób ustalania i rodzaje kosztów tego postępowania, organizację Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz regulamin jej działania;
- 3) wzory świadectw uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz zarządzania nieruchomościami;
- 4) sposób i formę prowadzenia centralnych rejestrów rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości;
- 5) sposób postępowania przy wydawaniu duplikatów świadectw uprawnień zawodowych w przypadku ich utraty;
- 6) sposoby doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości, sposób i formy dokumentowania oraz kryteria oceny spełnienia tego obowiązku, formy i zasady zgłaszania przez organizatorów doskonalenia programów, o których mowa w art. 196 ust. 2, oraz potwierdzania przez nich ich aktualności, formy i zasady prowadzenia, aktualizacji i udostępniania danych z centralnego rejestru zgłoszonych programów kształcenia i centralnego rejestru wydanych zaświadczeń oraz wzory dokumentów stosowanych w tym postępowaniu;
- 7) sposób i tryb przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej, sposoby ustalania i rodzaje kosztów tego postępowania, organizację Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz regulamin jej

działania, wysokość wynagrodzenia członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej i obrońców z urzędu oraz sposób jego ustalania.”;

14) w art. 198 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega podmiot prowadzący działalność, o której mowa odpowiednio w art. 174 ust. 6, art. 179 ust. 3 i art. 184 ust. 3, który powierza wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, osobie nieposiadającej odpowiednich uprawnień zawodowych wymienionych w ust. 1.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁴¹⁾) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do postępowań w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 10, 13 oraz art. 24a ustawy,
  - 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 10, 13 lub art. 24a ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 33. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do wniosku dołącza się dokumenty w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia.”;

2) w art. 24:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

---

⁴¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 249, poz. 1830, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 668 i Nr 92, poz. 753.

„2. W spawach, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 34. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.⁴²⁾) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, wymaga także świadczenie usług w zakresie naprawiania lub modernizacji urządzeń technicznych oraz materiałów i elementów stosowanych do ich modernizowania lub naprawiania przez usługodawców, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 35. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509, z późn. zm.⁴³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Kancelaria patentowa może być utworzona i prowadzona:

- 1) indywidualnie przez rzecznika patentowego na własny rachunek w ramach działalności gospodarczej,
- 2) jako spółka cywilna lub jawna, w której współnikami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾) lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej,

---

⁴²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817 i 818.

⁴³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 172, poz. 1804 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 156.

- 3) jako spółka partnerska, w której partnerami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej,
- 4) jako spółka komandytowa lub komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej,
- 5) jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółka akcyjna spełniająca następujące warunki:
  - a) większość udziałów (akcji) posiadają rzecznicy patentowi,
  - b) większość głosów w zgromadzeniu wspólników (walnym zgromadzeniu) oraz w organach nadzoru przysługuje rzecznikom patentowym,
  - c) większość członków zarządu stanowią rzecznicy patentowi,
  - d) w spółce akcyjnej wydawane są wyłącznie akcje imienne,
  - e) zbycie udziałów lub akcji albo ustanowienie na nich zastawu wymaga zezwolenia udzielonego przez zarząd spółki.

2. Przedmiotem działalności kancelarii patentowej jest świadczenie pomocy w sprawach własności przemysłowej.”;

2) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Rzecznik patentowy wykonujący zawód w kancelarii patentowej lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, a także osoba świadcząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgraniczne, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy świadczeniu pomocy w sprawach własności przemysłowej.

2. Spełnieniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest także zawarcie umowy ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, pod warunkiem że zakres terytorialny tego ubezpieczenia obejmuje terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ubezpieczenie to jest równoważne z ubezpieczeniem krajowym.

3. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych jest uprawniona do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w tym do oceny równoważności ubezpieczenia, wynikającego z umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, z ubezpieczeniem krajowym.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) w art. 18b dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do zezwoleń nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, przedsiębiorca składa w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110, z późn. zm.⁴⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

---

⁴⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2021, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 121, poz. 1265 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

„Art. 3a. 1. Przedsiębiorcy z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, przed rozpoczęciem czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do złożenia zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zamiaru rozpoczęcia czasowego świadczenia usług detektywistycznych.

2. O zakończeniu czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 3a, składa się w formie pisemnej lub elektronicznej.

2. Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania;
- 2) dane kontaktowe ze wskazaniem numeru telefonu, faksu, poczty elektronicznej;
- 3) wskazanie organu, który wydał uprawnienia do stałego wykonywania przez przedsiębiorcę usług detektywistycznych;
- 4) informację o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem działalności detektywistycznej;
- 5) informację o zapoznaniu się z przepisami regulującymi świadczenie usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) adres biura na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli takie posiada.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 160 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do podjęcia i wykonywania działalności w lotnictwie cywilnym, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1 oraz pkt 3 – 8, z wyłączeniem świadczenia usług lotniczych

innych niż przewóz lotniczy, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”;

2) w art. 161 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do działalności polegającej na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz na świadczeniu usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy nie stosuje się art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, może być świadczenie pomocy prawnej. Wspólnikami w spółkach: cywilnej i partnerskiej mogą być wyłącznie prawnicy z Unii Europejskiej, adwokaci lub radcowie prawni, doradcy podatkowi lub rzecznicy patentowi, a wspólnikami w spółce jawnej oraz komplementariuszami w spółce komandytowej mogą być ponadto prawnicy spoza Unii Europejskiej.”;

2) w art. 19:

a) w pkt 1 dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) doradcy podatkowi, lub

e) rzecznicy patentowi.”,

b) w pkt 2 dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) doradcy podatkowi, lub

e) rzecznicy patentowi.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Czasowe świadczenie usług pocztowych w zakresie świadczenia usług innych niż powszechne usługi pocztowe przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz.....) wymaga uzyskania odpowiednio zezwolenia albo wpisu do rejestru, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.”;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie wydaje się na pisemny wniosek, który zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy, numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 3) określenie zakresu wnioskowanej działalności pocztowej oraz sposobu jej realizacji;
- 4) określenie obszaru, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa, wyznaczonego jednym lub więcej województwem, z określeniem planowanej gęstości sieci w poszczególnym województwie.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wniosek wraz z załącznikami może być złożony w formie elektronicznej.”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Zezwolenia wydaje się na czas nieoznaczony.” ;

4) w art. 12 :

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) operatora, jego firmę, siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;”,

b) uchyla się pkt 4;

5) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. W przypadku cofnięcia zezwolenia z przyczyn, o których mowa w art. 13 ust.1, może być ono ponownie wydane nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.”;

6) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek, który zawiera następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) oznaczenie formy prawnej i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie zakresu zamierzonej działalności pocztowej;
- 5) obszar, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wniosek o wpis do rejestru oraz oświadczenie mogą być złożone w formie elektronicznej.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Operator jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE pisemne zgłoszenie:

- 1) w przypadku działalności objętej zezwoleniem – zmiany danych, o których mowa w art. 9 ust.1 oraz ust. 2 pkt 1 i pkt 3 lit. a i b,
  - 2) w przypadku działalności objętej wpisem do rejestru – zmiany danych, o których mowa w art.15 ust. 1
- w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

2. Operator jest obowiązany zgłosić do Prezesa UKE fakt zawieszenia albo zakończenia działalności pocztowej w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo zakończenia tej działalności.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być złożone w formie elektronicznej.”;

8) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu :

„Art.17a. Prezes UKE wykreśla wpis z rejestru:

1) na wniosek operatora;

2) z urzędu w przypadku:

a) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności pocztowej,

b) uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia,

c) wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru.”;

9) w art. 20:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności;

2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”,

– dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) numer wpisu;

8) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes UKE dokonuje zmiany danych objętych rejestrem, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu zgłoszenia o zmianie danych.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.⁴⁵⁾) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Do postępowań w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1, 2 i 5 ustawy,
  - 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 lub art. 30 ust. 1, 2 i 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 43. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.⁴⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ukończył szkolenie w zakresie integrowanej produkcji i posiada aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia;”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją, mając na względzie uzyskanie przejrzystości tych działań;
- 2) sposób i tryb przeprowadzania kontroli integrowanej produkcji, mając na względzie sprawne i rzetelne ich przeprowadzenie;
- 3) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4b, mając na względzie zapewnienie wysokiego poziomu prowadzonych przez nie badań i posiadanie odpowiedniego zaplecza technicznego.”;

---

⁴⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2007 r. Nr 133, poz. 920 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

⁴⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817.

2) w art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla:

- 1) planowanego miejsca prowadzenia uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub rozpoczęcia przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru albo
- 2) punktu wwozu, w przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.”,

b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada.”;

3) w art. 40:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Główny Inspektor przed wydaniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin przeprowadza kontrolę w zakresie spełnienia przez jednostkę organizacyjną warunków organizacyjno-technicznych zapewniających prawidłowe przeprowadzenie tych badań.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Upoważnienie jest wydawane na wniosek jednostki organizacyjnej.

4. W przypadku gdy upoważniona jednostka organizacyjna przestała spełniać warunki organizacyjno-techniczne lub prowadzi badania w sposób niezapewniający odpowiedniej ich jakości, lub używa do badań środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, Główny Inspektor nakazuje, w oznaczonym terminie, usunięcie stwierdzonych uchybień.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku:

- 1) stwierdzenia, że uchybienia, o których mowa w ust. 4, stwarzają zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska lub
- 2) nieusunięcia w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 4
– Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

4b. Jednostka organizacyjna, której Główny Inspektor cofnął upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wydanie takiego upoważnienia, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia doręczenia decyzji cofającej upoważnienie.”;

4) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Komisja wydaje opinię, o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 6, biorąc pod uwagę oceny i raporty opracowane przez podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Oceny i raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczą:

- 1) właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych środka ochrony roślin, w tym jego substancji aktywnej;
- 2) skuteczności działania środka ochrony roślin, z uwzględnieniem niekorzystnego działania na rośliny lub produkty roślinne;
- 3) oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt wynikającego ze stosowania środka ochrony roślin;
- 4) oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt wynikającego z pozostałości środka ochrony roślin w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni;
- 5) losu i zachowania środka ochrony roślin w środowisku;
- 6) oddziaływania środka ochrony roślin na organizmy niebędące celem jego zastosowania;
- 7) oddziaływania środka ochrony roślin na zwalczane kręgowce, w przypadku gdy środek ochrony roślin jest przeznaczony do zwalczania tych zwierząt.

3. Oceny i raporty opracowują podmioty, o których mowa w ust. 1, na podstawie przedstawionych przez wnioskodawcę wyników badań, informacji, danych i ocen dotyczących środka ochrony roślin oraz jego substancji aktywnej, potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 38 ust. 1 pkt 1 – 5. Oceny i raporty mogą być opracowywane w języku polskim lub angielskim.
4. Opracowywanie ocen i raportów przez podmioty upoważnione, o których mowa w ust. 1, jest dokonywane odpłatnie.”;

5) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek podmiotu, upoważnia podmiot, w drodze decyzji, do opracowywania ocen i raportów w określonym zakresie.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może uzyskać podmiot, który spełnia następujące warunki:

- 1) zapewnia, aby osoby, które będą opracowywały oceny i raporty, posiadały kwalifikacje w tym zakresie;
- 2) zapewnia, aby osoby, które będą opracowywały oceny i raporty, nie pozostawały z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin w takim stosunku prawnym lub faktycznym, który mógłby mieć wpływ na treść oceny lub raportu;
- 3) posiada wdrożony i certyfikowany przez akredytowaną jednostkę certyfikującą system zarządzania jakością w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności;
- 4) przestrzega przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres podmiotu, o którym mowa w art. 43 ust. 1;
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnianej do kontaktów z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada;
- 4) wskazanie zakresu opracowywanych ocen i raportów, zgodnie z art. 43 ust. 2;

5) informacje dotyczące kwalifikacji osób opracowujących oceny i raporty;

6) datę i podpis.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej albo odpis z innego odpowiedniego rejestru albo ewidencji prowadzonych w innym państwie członkowskim;

2) dokument potwierdzający kwalifikacje i doświadczenie osób opracowujących oceny i raporty;

3) aktualny certyfikat potwierdzający wdrożenie systemu zarządzania jakością;

4) oświadczenia osób, które będą brały udział w opracowywaniu ocen i raportów następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) w okresie trzech lat poprzedzających dzień nawiązania stosunku pracy (zawarcia umowy cywilnoprawnej) z podmiotem opracowującym oceny i raporty nie pozostawałem (-am) i nadal nie pozostaję w takim stosunku prawnym lub faktycznym z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin, który mógłby mieć wpływ na treść ocen lub raportów oraz który może budzić uzasadnione wątpliwości co do mojej bezstronności w zakresie opracowywania ocen i raportów;

2) zobowiązuje się utrzymać w tajemnicy i poufności wszelkie przekazane informacje, wyniki badań, dane i oceny związane z opracowywanymi ocenami i raportami.”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, zawiera także:

1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpis.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr podmiotów upoważnionych do opracowywania ocen i raportów, o których mowa w art. 43 ust. 1.

7. Rejestr, o którym mowa w ust. 6, jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres podmiotu upoważnionego do opracowywania ocen i raportów;
  - 2) zakres upoważnienia;
  - 3) datę wydania i numer decyzji.
8. Spełnienie przez podmiot opracowujący oceny i raporty warunków, o których mowa w ust. 2, podlega kontroli prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
9. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest uprawniony do kontroli podmiotów opracowujących oceny i raporty w zakresie:
- 1) zgodności wykonywanej działalności z udzielonym upoważnieniem;
  - 2) przestrzegania warunków, o których mowa w ust. 2.
10. Osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:
- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność polegająca na opracowywaniu ocen i raportów, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;
  - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.
11. W przypadku gdy:
- 1) podmiot upoważniony do opracowywania ocen i raportów przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 2, lub
  - 2) osoby, które biorą udział w opracowywaniu ocen i raportów, złożyły oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4 niezgodne ze stanem faktycznym
- minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, cofa upoważnienie do opracowywania ocen i raportów.
12. W przypadku cofnięcia upoważnienia podmiot jest zobowiązany do przekazania do ministra właściwego do spraw rolnictwa dokumentacji, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 2.

13. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do opracowywania ocen i raportów, może wystąpić z wnioskiem o ponowne uzyskanie upoważnienia nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia doręczenia decyzji cofającej upoważnienie.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje, w tym rodzaj wykształcenia i doświadczenia zawodowego osób opracowujących oceny i raporty,
  - 2) wymagania co do treści opracowywanych przez podmioty, o których mowa w art. 43 ust. 1, ocen i raportów
- mając na uwadze zapewnienie, aby oceny i raporty zostały opracowane w oparciu o aktualną wiedzę naukowo-techniczną, w sposób bezstronny i rzetelny.”;

6) w art. 44 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 43 ust. 1, złożoną dokumentację w zakresie niezbędnym do opracowania przez te podmioty ocen i raportów;”;

7) w art. 64:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organem prowadzącym rejestr jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zapewnić, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.”;

8) w art. 65 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w art. 64 ust. 3 pkt 2;”;

9) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki ochrony roślin zaliczane do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka mogą nabywać wyłącznie osoby, które:

- 1) ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub
- 2) ukończyły, nie wcześniej niż 5 lat przed dokonaniem nabycia środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka, szkolenie w zakresie, o którym mowa w pkt 1, w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie i posiadają zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.”;

10) art. 74 i 75 otrzymują brzmienie:

„Art. 74. Zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej mogą być wykonywane przez osoby, które:

- 1) ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub

- 2) ukończyły, nie wcześniej niż 5 lat przed wykonywaniem zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin, szkolenie w zakresie, o którym mowa w pkt 1, w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie i posiadają zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 75. 1. Działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1, art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 pkt 1 i art. 74 pkt 1, zwanych dalej „szkoleniami w zakresie ochrony roślin”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin.

2. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji;

- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki posiada;
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki posiada, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
- 5) wskazanie województw, na obszarze których przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;
- 6) wskazanie zakresu, w jakim przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin.

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) są mi znane i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zawiera:
  - a) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 6,
  - b) numer wpisu,
  - c) datę wpisu;
- 2) jest jawny;
- 3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

7. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin jest obowiązany spełniać następujące warunki:
- 1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin;
  - 2) zapewnić prowadzenie szkoleń w zakresie ochrony roślin przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje;
  - 3) informować wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 2, o planowanych terminach i miejscach prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, nie później niż na 14 dni przed ich rozpoczęciem;
  - 4) prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin zgodnie z programami takich szkoleń oraz w grupach zapewniających prawidłowy przebieg takich szkoleń;
  - 5) dokumentować działania związane z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;
  - 6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin na każde żądanie wojewódzkiego inspektora.
8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin,
  - 2) kwalifikacje osób prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji,
  - 3) programy szkoleń w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu stosowania środków ochrony roślin w przypadku szkoleń w zakresie stosowania tych środków,
  - 4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie ochrony roślin,
  - 5) sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin,
  - 6) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin oraz okres ważności tego zaświadczenia
- mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu szkoleń w zakresie ochrony roślin.”;

11) po art. 75 dodaje się art. 75a i 75b w brzmieniu:

„Art. 75a. 1. Podmiot, niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, może prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących szkolenia, prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu.

2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zawierający:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada;
- 4) wskazanie województw, na obszarze których podmiot zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;
- 5) wskazanie zakresu, w jakim podmiot zamierza prowadzić szkolenia.

3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, podmiot składa oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) są mi znane i spełniam warunki prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno również zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zawiera:
  - a) informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5,

- b) numer wpisu,
  - c) datę wpisu;
- 2) jest jawny;
  - 3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.
6. Podmiot prowadzący szkolenia jest obowiązany:
- 1) spełniać warunki, określone w art. 75 ust. 7;
  - 2) informować na piśmie wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 1, o:
    - a) zmianie danych podlegających wpisowi do rejestru, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych,
    - b) zaprzestaniu wykonywania działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie ochrony roślin.
7. Wojewódzki inspektor sprawuje nadzór nad prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin przez jednostki wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.
8. W ramach sprawowania nadzoru nad prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin wojewódzki inspektor przeprowadza, zgodnie z art. 91 – 99, urzędową kontrolę podmiotów wpisanych do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 6.
9. W przypadku niespełnienia przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wymagań określonych w ust. 6, wojewódzki inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie.
10. W przypadku:
- 1) rażącego naruszenia przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wymagań określonych w ust. 6 lub
  - 2) nieusunięcia w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 9 – wojewódzki inspektor może wykreślić, w drodze decyzji, podmiot z rejestru.
11. Podmiot, który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w ust. 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu stała się ostateczna.
12. W przypadku otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6 pkt 2, wojewódzki inspektor w terminie 7 dni od dnia otrzymania tej informacji dokonuje odpowiednio

aktualizacji danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, albo wykreśla podmiot z tego rejestru.

Art. 75b. 1. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wydawane jest przez przedsiębiorcę albo inny podmiot prowadzący takie szkolenie, po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu pisemnego przeprowadzonego w formie testu. Egzamin przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną polega na sprawdzeniu wiadomości objętych programem szkolenia.

2. Komisję egzaminacyjną powołuje wojewódzki inspektor.”;

12) w art. 76:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej „opryskiwaczami”, są poddawane okresowym badaniom ich sprawności technicznej w jednostkach organizacyjnych upoważnionych przez wojewódzkiego inspektora lub jednostkach organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania ich sprawności technicznej w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata, przy czym pierwsze badanie sprawności technicznej opryskiwacza powinno być przeprowadzone przed upływem 3 lat od dnia jego zakupu.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Do czasu przeprowadzenia pierwszego badania sprawności technicznej opryskiwacza, posiadacz opryskiwacza jest obowiązany do przechowywania dowodów jego zakupu.

4b. W przypadku braku dowodów zakupu opryskiwacza, opryskiwacz nie może być eksploatowany do czasu potwierdzenia jego sprawności technicznej na podstawie badań, o których mowa w ust. 2.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnia, w drodze decyzji, tę jednostkę, na jej wniosek, do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli stwierdzi, na podstawie przeprowadzonej kontroli, że dana jednostka organizacyjna posiada odpowiednie warunki lokalowe, właściwe wyposażenie techniczne i wykwalifikowaną kadrę do prowadzenia takich badań.”;

13) w art. 107 w ust. 1 uchyla się pkt 29.

Art. 44. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.⁴⁷⁾) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 24 ustawy,
- 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 45. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 5, 6, 8, 9, art. 24i ust. 2, art. 43a oraz w art. 89 ust. 5 ustawy,

---

⁴⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 105.

2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 5, 6, 8, 9, art. 24i ust. 2, art. 43a lub art. 89 ust. 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

Art. 46. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadania organów w tym zakresie.”;

2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu :

„Art. 2a. Do działalności gospodarczej: budowlanej, handlowej i usługowej, oraz działalności zawodowej polegającej na świadczeniu usług stosuje się odpowiednio art. 5, przepisy rozdziału II i III ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz....).”;

3) w art. 5 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;

7) nadrzędny interes publiczny – nadrzędny interes publiczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

2. Właściwy organ nie może żądać ani uzależniać swojej decyzji w sprawie podjęcia, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej przez zainteresowaną osobę od spełnienia przez nią dodatkowych warunków, w szczególności od przedłożenia dokumentów lub ujawnienia danych, nieprzewidzianych przepisami prawa.

3. Właściwy organ, z wyłączeniem sądu powszechnego, nie może żądać ani uzależnić swoich rozstrzygnięć w sprawie podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki jest przewidziany przepisami ustaw szczególnych z uwagi na nadrzędny interes publiczny lub wynika z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo ratyfikowanych umów międzynarodowych.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Wykonując swoje zadania, w szczególności w zakresie nadzoru i kontroli, właściwy organ działa wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, z poszanowaniem uzasadnionych interesów przedsiębiorcy.”;

6) po art. 9 dodaje się art. 9a i 9b w brzmieniu:

„Art. 9a. Właściwy organ, dokonując oceny spełnienia wymogów niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje wymogi, jakie spełnił przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium jednego z państw, o których mowa w art. 13 ust. 1, aby na terytorium tego państwa mógł podjąć lub wykonywać działalność gospodarczą, w szczególności uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa, o których mowa w art. 13

ust. 1, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 9b. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w zakresie, w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.”;

7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Właściwy organ jest obowiązany do załatwiania spraw przedsiębiorców bez zbędnej zwłoki.

2. Właściwy organ nie może odmówić przyjęcia pism i wniosków niekompletnych ani żądać jakichkolwiek dokumentów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.

3. Właściwy organ, przyjmując wniosek, niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie.

4. Potwierdzenie zawiera:

- 1) wskazanie daty wpływu oraz terminu rozpatrzenia wniosku;
- 2) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych;
- 3) informację o uprawnieniach wynikających z ust. 9.

5. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku termin rozpatrzenia wniosku biegnie od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.

6. Terminy i tryb uzupełniania pism i wniosków, o których mowa w ust. 2, oraz terminy załatwiania spraw wynikających z tych pism i wniosków określają odrębne przepisy.

7. Termin rozpatrzenia wniosku może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu rozpatrzenia wniosku nie może przekroczyć dwóch miesięcy.

8. Właściwy organ ma obowiązek poinformować o przedłużeniu terminu przed upływem terminu rozpatrzenia wniosku określonego w potwierdzeniu przyjęcia wniosku.

9. Jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy, chyba że przepisy ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny stanowią inaczej.”;

8) w art. 13 uchyla się ust. 1a;

9) w art. 21 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numeru identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;”;

10) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Punkt kontaktowy

Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi punkt kontaktowy.

2. Zadaniem punktu kontaktowego jest:

1) umożliwienie dopełnienia procedur związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) udzielanie informacji, o których mowa w art. 22b oraz art. 22d.

3. Punkt kontaktowy umożliwia złożenie drogą elektroniczną do właściwych organów wniosków, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej oraz uznania kwalifikacji zawodowych.

4. Punkt kontaktowy nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach.

5. Punkt kontaktowy jest prowadzony za pośrednictwem strony internetowej, zwanej dalej „stroną internetową punktu kontaktowego”.

6. Przekazywanie danych między punktem kontaktowym a właściwymi organami odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług

administracji publicznej lub elektronicznych skrzynek podawczych właściwych organów.

Art. 22b. 1. Punkt kontaktowy zapewnia dostęp do informacji dotyczących:

- 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w szczególności w zakresie ochrony konsumentów;
- 3) danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji;
- 4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców;
- 5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między właściwym organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami;
- 6) wydanych lub opracowanych przez właściwe organy wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej;
- 7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom.

2. Właściwy organ w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 6, dokonuje ich bieżącej aktualizacji.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane w sposób zrozumiały i wyczerpujący.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7, są zamieszczane na stronie internetowej punktu kontaktowego na wniosek stowarzyszeń i organizacji.

Art. 22c. 1. Właściwe organy umożliwiają za pośrednictwem punktu kontaktowego realizację spraw związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, z wyłączeniem procedur odwoławczych.

2. Punkt kontaktowy przekazuje otrzymane dokumenty do właściwych organów niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po ich otrzymaniu.

3. Właściwe organy przyjmują w formie elektronicznej wszelkie dokumenty złożone w punkcie kontaktowym, o których mowa w art. 22a ust. 3. W takim przypadku bieg terminu załatwienia sprawy przez właściwy organ rozpoczyna się w dniu roboczym następującym po dniu wpływu wniosku do punktu kontaktowego.

4. Właściwy organ odpowiada niezwłocznie na wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w art. 22b ust. 1. Jeżeli wniosek jest błędny, nieuzasadniony lub zawiera braki, właściwy organ jest obowiązany niezwłocznie poinformować wnioskodawcę.

5. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do inspekcji lokalu, kontroli sprzętu, fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, lub osobistej uczciwości przedsiębiorcy bądź jego personelu.

Art. 22d. 1. W celu umożliwienia uzyskania informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, punkt kontaktowy za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego udostępnia informacje o adresach stron internetowych punktów kontaktowych w innych państwach.

2. Informacje i materiały udostępniane za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego mogą być opracowywane i udostępniane także w innych językach niż język polski.

Art. 22e. Ilekroć obowiązujące przepisy nadają uprawnienia lub nakładają obowiązki związane z działalnością gospodarczą, właściwe organy są obowiązane zapewnić możliwość ich realizacji lub wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 22f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki współpracy właściwych organów w zakresie niezbędnym do realizacji

zadań punktu kontaktowego, uwzględniając określone w ustawie zadania punktu kontaktowego.”;

11) w art. 47 uchyla się ust. 3;

12) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli organ prowadzący rejestr działalności regulowanej nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

13) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a. 1. Koncesja, zezwolenie, zgoda, licencja albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 jest dopuszczalne tylko w przepisach ustaw odrębnych wyłącznie ze względu na nadrzędny interes publiczny.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.⁴⁸⁾) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 19 – 21 oraz art. 21a ustawy,
- 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 19 – 21 lub art. 21a ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

---

⁴⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346.

Art. 48. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z 2008 r. Nr 144, poz. 899 oraz z 2009 r. Nr 18 poz. 97) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, 16, 17, 21 oraz art. 37 ustawy,
  - 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, 16, 17, 21 lub art. 37 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się art. 11 ust. 3 – 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 49. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4, art. 186 ust. 4 i art. 197 pkt 1 – 6 ustawy wymienionej w art. 31, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4, art. 186 ust. 4 i art. 197 pkt 1 – 6 ustawy wymienionej w art. 31, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 50. Upoważnienia do badań skuteczności działania środka ochrony roślin, wydane na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 43 do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się upoważnieniami wydanymi na czas nieokreślony.

Art. 51. Jednostki organizacyjne, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 43, do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin wpisuje się z urzędu do

rejestr, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 52. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 2 – 5 i art. 75 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 43, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 oraz art. 75 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 53. Jednostki będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione do przeprowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 43 lub zostały upoważnione na podstawie art. 75 ust. 1 tej ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do prowadzenia szkoleń, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 i art. 74 tej ustawy w dotychczasowym brzmieniu, wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 75 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 75 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, potwierdza dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, przez wydanie zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

4. Do dnia doręczenia przedsiębiorcy zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca może prowadzić szkolenia w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 54. Jednostki niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione do przeprowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 1 ustawy

wymienionej w art. 43 lub zostały upoważnione na podstawie art. 75 ust. 1 tej ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do prowadzenia szkoleń, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 i art. 74 tej ustawy w dotychczasowym brzmieniu, wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 75a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 75a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, potwierdza dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, przez wydanie zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

4. Do dnia doręczenia jednostce zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, jednostka może prowadzić szkolenia w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 55. Spółki prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy kancelarie patentowe są obowiązane do dostosowania postanowień swoich umów, składu osobowego oraz składu osobowego organów do wymogów określonych w art. 5 ustawy wymienionej w art. 35 niniejszej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 56. 1. Koncesje, zezwolenia, licencje i zgody wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do upływu terminu, na który zostały wydane.

2. Do postępowań:

1) o udzielenie koncesji, zezwolenia, licencji i zgody,

2) dokonania wpisu do rejestru działalności regulowanej

– wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 175 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 31 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

CEL REGULACJI

Projekt ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma na celu wdrożenie przepisów dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. L 376 z 27.12.2006, str. 36), zwana dalej „dyrektywą o usługach”, do polskiego porządku prawnego.

Dyrektywa o usługach reguluje podejmowanie i wykonywanie działalności usługowej, w rozumieniu art. 50 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską – zwanego dalej TWE, zarówno w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości, gwarantowanej na podstawie art. 43 TWE jak i swobody świadczenia usług, o której mowa w art. 49 TWE. Postanowienia dyrektywy o usługach uwzględniają dorobek orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE zarówno w zakresie swobody świadczenia usług oraz swobody przedsiębiorczości np. w odniesieniu do określenia wymogów zakazanych, o których mowa w art. 14, wymogów podlegających ocenie (art. 15) czy ograniczeń w transgranicznym świadczeniu usług, których katalog otwarty zawiera art. 16 ust. 2.

Regulacje dyrektywy o usługach mają na celu:

- 1) zniesienie barier w zakresie swobody przedsiębiorczości dla usługodawców, a także barier w swobodnym przepływie usług między państwami członkowskimi w celu umożliwienia usługodawcom prowadzenia działalności usługowej w ramach rynku wewnętrznego poprzez rozpoczęcie prowadzenia przedsiębiorstwa w innych państwach członkowskich albo skorzystanie z możliwości tymczasowego świadczenia usług w innym państwie członkowskim nie prowadząc w nim przedsiębiorstwa,
- 2) urzeczywistnienie w pełni zintegrowanego rynku w dziedzinie usług i w konsekwencji wzrost gospodarczy oraz stworzenie nowych miejsc pracy w tym sektorze.

Przepisy dyrektywy o usługach dotyczą szerokiego zakresu działalności usługowej m.in. działalności związanej z wykonywaniem większości zawodów regulowanych (np. radców prawnych, doradców podatkowych, architektów), rzemieślników, usług dla przedsiębiorstw (np. doradztwo w zakresie zarządzania, organizacja imprez), działalności handlowej (zarówno detalicznego jak i hurtowego obrotu towarami i usługami), usług turystycznych, hotelarskich, gastronomicznych, szkoleniowych czy edukacyjnych.

Dyrektywa o usługach ustanawia ogólne ramy prawne dla podejmowania i wykonywania działalności usługowej, które przyczynią się do harmonizacji ustawodawstwa dotyczącego działalności usługowej, na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw EOG - Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Przepisy dyrektywy o usługach zwiększają pewność prawną oraz przyczyniają się do poprawy środowiska instytucjonalno – prawnego funkcjonowania usługodawców i usługobiorców na rynku wewnętrznym UE, w szczególności poprzez wprowadzenie regulacji dotyczących swobody świadczenia usług (art. 16 dyrektywy o usługach) oraz pojedynczych punktów kontaktowych.

Realizację celów dyrektywy zapewniają w szczególności następujące rozwiązania:

1) uproszczenie procedur administracyjnych dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej, w szczególności przez:

a) wprowadzenie jako zasady zakazu wymagania przez organy administracji dokumentów w formie oryginałów, poświadczonych kopii lub poświadczonego tłumaczenia (art. 5 dyrektywy o usługach),

b) utworzenie pojedynczych punktów kontaktowych, posiadających funkcje ewidencyjne i informacyjne (art. 6 i 7 dyrektywy o usługach),

c) elektroniczną procedurę dotyczącą podejmowania i wykonywania działalności usługowej oraz wprowadzenia możliwości dopełnienia wszelkich formalności z nimi związanych poprzez pojedyncze punkty kontaktowe (art. 8 dyrektywy o usługach),

d) zakaz powielania wymogów (art. 5, art. 10 ust. 3, art. 23 dyrektywy o usługach),

e) określenie warunków reglamentacji m.in. zasada wykonywania działalności przez czas nieograniczony (art. 11 dyrektywy o usługach),

f) uproszczenia proceduralne w zakresie reglamentacji m.in. instytucja dorozumianej zgody, obowiązek potwierdzenia przyjęcia wniosku przez organ administracji publicznej, jednokrotne przedłużenie terminu rozpatrzenia wniosku (art. 13 dyrektywy o usługach);

2) likwidacja lub złagodzenie barier w podejmowaniu lub prowadzeniu działalności usługowej:

a) likwidacja wymogów zakazanych wymienionych w art. 14 dyrektywy o usługach m.in. obowiązku wstępnej rejestracji, wymogu przeprowadzenia testu ekonomicznego, wymogów związanych z przynależnością państwową usługodawcy lub jego personelu,

b) ocena wymogów wymienionych w art. 15 pod kątem ich niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności oraz ich likwidacja, złagodzenie lub utrzymanie w zależności od wyników dokonanej oceny, dotyczy m.in. wymogu określonej formy prawnej, określonych

minimalnych lub maksymalnych taryf, do których ustawodawca musi się stosować, zakazu posiadania więcej niż jednego przedsiębiorstwa na terenie kraju;

3) regulacja swobody świadczenia usług, w szczególności co do zasady wprowadzenie zakazu wymogu rejestracji na terytorium państwa przyjmującego oraz zakazu reglamentacji (art. 16 dyrektywy o usługach);

4) przepisy gwarantujące prawa usługobiorców oraz zapewniające wysoką jakość usług:

a) obowiązek udostępniania usługobiorcom informacji, o których mowa w art. 21 dyrektywy o usługach,

b) katalog obowiązków informacyjnych przedstawianych przez usługodawcę usługobiorcy (art. 22 dyrektywy o usługach),

c) obowiązek zniesienia całkowitego zakazu przedstawiania informacji handlowych przez usługodawcę (art. 24 dyrektywy o usługach),

d) określenie zasad ograniczania łącznego wykonywania działalności różnego rodzaju lub uczestniczenia w wykonywaniu działalności (art. 25 dyrektywy o usługach);

5) przepisy dotyczące współpracy administracyjnej, która ma zapewnić skuteczny nadzór nad usługodawcami i przyczynić się do eliminacji zjawiska powielania kontroli, w szczególności przez:

a) wymianę informacji dotyczących działalności usługowej,

b) realizację wniosków o przeprowadzenie kontroli;

6) zobowiązanie do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w art. 39, w zakresie:

a) systemów zezwoleń (art. 9 dyrektywy o usługach),

b) wymogów podlegających ocenie (art. 15 dyrektywy o usługach),

c) działalności wielodyscyplinarnej (art. 25 dyrektywy o usługach),

d) wymogów krajowych stosowanych zgodnie z art. 16 ust. 3 i przekazania go państwom członkowskim i KE.

Wdrożenie rozwiązań dyrektywy o usługach do krajowego porządku prawnego wymaga podjęcia działań zarówno o charakterze legislacyjnym jak i pozalegisłacyjnym. W odniesieniu do działań legislacyjnych, w dniu 4 marca 2008 r. KERM przyjął Założenia ustawy transponującej przepisy dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym UE, które m.in. określają zakres transpozycji poprzez wyszczególnienie artykułów dyrektywy wymagających transpozycji w akcie prawnym o charakterze horyzontalnym.

Transpozycja dyrektywy o usługach implikuje wprowadzenie do polskiego systemu prawnego nowych regulacji, które ułatwiają podejmowanie i wykonywanie działalności usługowej zarówno przez podmioty z innych państw członkowskich UE oraz państw EOG, ale też podmiotów krajowych. W odniesieniu do ułatwień mających na celu likwidację barier na rynku wewnętrznym UE znaczenie mają przepisy dotyczące uwzględniania spełnionych wymogów zgodnie z przepisami jednego z państw przez organy właściwe państwa, na terytorium którego podejmuje działalność usługową (co do zasady uznawanie dokumentów potwierdzających spełnienie warunków podejmowania i wykonywania działalności usługowej określonych przepisami prawa, w tym gwarancji i ubezpieczeń oraz generalny zakaz wymogu przedłożenia dokumentów w formie oryginałów, poświadczonych kopii lub poświadczonych tłumaczeń); a także przepisy gwarantujące swobodę świadczenia usług transgranicznych oraz regulacje ułatwiające dopełnienie procedur administracyjnych związanych z podejmowaniem i wykonywaniem działalności usługowej, w szczególności powołujące pojedyncze punkty kontaktowe, które umożliwią dokonanie wszystkich niezbędnych procedur przez jeden punkt kontaktowy, a także zwiększą dostępność informacji na temat wymogów, które trzeba spełnić, aby taką działalność wykonywać. Należy jednak podkreślić, że beneficjentami ww. rozwiązań będą również podmioty krajowe, ponieważ postanowienia dyrektywy nie wprowadzają rozróżnienia na usługodawców krajowych i zagranicznych.

Przedmiotowy projekt stanowi transpozycję przepisów dyrektywy do polskiego porządku prawnego. Zawiera on propozycje przepisów, które będą regulowały świadczenie usług oraz zasady współpracy pomiędzy właściwymi organami z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw EOG.

Z uwagi na fakt, iż postanowienia dyrektywy odnoszą się również do swobody przedsiębiorczości, konieczne jest także wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, jak również do innych ustaw regulujących podejmowanie i wykonywanie poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej.

W związku z powyższym regulacja projektu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o swobodzie działalności gospodarczej będą aktami prawa komplementarnymi względem siebie. Zakres podmiotowy regulacji projektu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie obejmować podmioty, które nie prowadzą działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie

działalności gospodarczej w szczególności podmioty świadczące usługi transgraniczne. Natomiast zakres przedmiotowy projektowanej regulacji będzie węższy niż zakres przedmiotowy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Jest on określony przez definicję usługi, zgodną z postanowieniami TWE, która obejmuje świadczenie wykonywane na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności świadczenie usług budowlanych, handlowych oraz świadczenie usług w ramach wykonywanego zawodu regulowanego.

WYKAZANIE RÓŻNIC MIĘDZY DOTYCHCZASOWYM A PROPONOWANYM STANEM PRAWNYM

A. STOSUNEK PROJEKTOWANEJ REGULACJI DO USTAWY O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

W obecnym stanie prawnym podstawowym aktem prawnym regulującym podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadania organów administracji publicznej w tym zakresie jest ustawa o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 2 ustawy „działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły”. Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 1 dyrektywy (odnoszącym się zarówno do swobody przedsiębiorczości jak i swobody świadczenia usług) usługą jest wszelka działalność gospodarcza prowadzona na własny rachunek, wykonywana zwykle za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 50 TWE.

Wykładnia art. 50 TWE jak również art. 4 pkt 1 dyrektywy o usługach pokazuje, iż rodzaje wskazanych w tych przepisach usług pokrywają się pod względem przedmiotowym z rodzajami działalności gospodarczej określonymi w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Pomimo tożsamego zakresu przedmiotowego obu wskazanych pojęć oraz funkcjonowania jednego z nich w obrocie prawnym, implementacja przepisów dyrektywy w zakresie swobodnego przepływu usług nie mogła być dokonana jedynie w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej odnoszącej się do swobody przedsiębiorczości, z uwagi na pewne różnice zachodzące pomiędzy tymi dwoma swobodami, jak również konieczność ich rozróżniania w praktyce. W szczególności ustawa o swobodzie działalności gospodarczej

nie obejmuje swoim zakresem podmiotów, które nie świadczą usług w celu zarobkowym, dla zysku.

Należy podkreślić, że w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (TSWE) odpłatność jest koniecznym elementem pozwalającym uznać dane świadczenie za usługę (patrz sprawa 263/86, Belgia v. Humble, Zb. Orz. 1988 oraz sprawa 16/93 Tolsma v. Inspecteur der Omzetbelasting, Zb. Orz. 1994) jednak obejmuje ona również działalność, która nie jest prowadzona dla zysku. Przykładem świadczenia usług, które nie jest wykonywane dla zysku może być np. działalność organizacji pożytku publicznego, za którą otrzymują one wynagrodzenie np. sprzedaż produkowanych w ramach terapii zajęciowej zabawek, z której wynagrodzenie przeznaczone zostaje na zaspokojenie potrzeb podopiecznych tych organizacji.

Natomiast przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, niewątpliwie wskazują na charakter zarobkowy wykonywanej działalności nie dopuszczając w tej kwestii żadnych wyjątków (tak jak czyni to dyrektywa).

W projektowanej regulacji – ustawie o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przyjęto, że przepisy dotyczące świadczenia usług, będą miały charakter ogólnych zasad oraz będą zawierały przepisy regulujące współpracę pomiędzy właściwymi organami krajowymi i właściwymi organami.

Jednocześnie ze względów systemowych niektóre z regulacji dyrektywy o usługach zostały zamieszczone w nowelizowanej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Wprowadzane zostały w tej ustawie regulacje dyrektywy, które są ściśle związane z działalnością gospodarczą i mają związek z procedurami szeroko rozumianej reglamentacji – obowiązkiem zezwolenia, wpisu do rejestru, licencji itp. Regulacje zawarte w nowelizowanej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej są zgodne z artykułami rozdziału III dyrektywy o usługach. Dotyczy to w szczególności instytucji stanowiących ułatwienia w podejmowaniu działalności, w tym zasad ogólnych dotyczących różnych form reglamentacji, które mają charakter uproszczeń proceduralnych (np. dorozumiana zgoda) i instytucji zwiększających pewność obrotu prawnego (np. potwierdzenie wniosku). Przepisy regulujące działanie pojedynczego punktu kontaktowego zostały umieszczone w nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej z uwagi na ich związek z przepisami regulującymi funkcjonowanie Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej oraz ich ścisły związek z podejmowaniem działalności gospodarczej.

Jednak, by zapewnić pełną transpozycję przepisów dyrektywy do polskiego porządku prawnego, część przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, stanowiących transpozycję regulacji dyrektywy o usługach, na zasadzie odesłania bezpośredniego wprowadzonego do przepisów projektu ustawy o świadczeniu usług, będzie miała zastosowanie do świadczenia usług.

Podobnie by zapewnić pełną komplementarność ustaw wprowadzono odesłanie w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, na mocy którego przepisy ustawy o świadczeniu usług będą miały zastosowanie do działalności gospodarczej o charakterze usługowym, tj. w szczególności działalności budowlanej oraz świadczenia usług w ramach wykonywania zawodów regulowanych.

B. OPIS PROJEKTOWANYCH PRZEPISÓW

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1 określa zakres regulacji projektu ustawy. Projekt reguluje zasady świadczenia usług na terytorium RP oraz zasady współpracy właściwych organów z państw członkowskich Unii Europejskiej i z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Art. 2 wprowadza definicje:

1) usługi, zgodnie z którą usługą jest świadczenie wykonywane na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz świadczone w ramach wykonywanego zawodu regulowanego. Definicja usługi stanowi transpozycję art. 4 pkt 1 dyrektywy o usługach i odzwierciedla orzecznictwo TSWE dotyczące swobody świadczenia usług oraz swobody przedsiębiorczości;

2) usługodawcy, zgodnie z którą obejmuje ona:

- a) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego, nieprowadzącą działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) przedsiębiorcę z innego państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę,

c) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadzącą działalności gospodarczej, oferującą lub świadczącą usługę.

Definicja wskazuje zakres podmiotowy projektowanej regulacji, przez wskazanie wszystkich podmiotów, będących usługodawcami w rozumieniu art. 4 pkt 2 dyrektywy o usługach tj. podmioty korzystające zarówno ze swobody świadczenia usług, jak też podmioty korzystające ze swobody przedsiębiorczości, z wyłączeniem przedsiębiorców w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, którzy prowadzą działalność gospodarczą;

3) usługobiorcy, przez którego należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z państwa członkowskiego, korzystającą lub zamierzającą skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę. Definicja stanowi transpozycję art. 4 pkt 2 dyrektywy o usługach;

4) państwa członkowskiego, przez co należy rozumieć państwa należące do Unii Europejskiej, albo Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państwa, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług;

5) właściwego organu, przez którego należy rozumieć organ właściwy w sprawie podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności usługowej organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inne organy władzy publicznej, którym takie zadanie zostało powierzone na podstawie przepisów prawa; definicja stanowi transpozycję art. 4 pkt 9 dyrektywy o usługach zgodnie, z którym „właściwy organ” oznacza każdą instytucję lub organ, które w państwie członkowskim pełnią rolę nadzorczą lub regulacyjną w odniesieniu do działalności usługowej, w tym w szczególności organy administracyjne, łącznie z sądami występującymi w charakterze organów administracyjnych, zrzeszenia zawodowe oraz stowarzyszenia lub inne organizacje zawodowe, które w ramach przyznanej im autonomii prawnej wspólnie regulują podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej. Wprowadzenie definicji właściwego organu, w szczególności konieczne jest, by zapewnić, że system współpracy administracyjnej, o którym mowa w rozdziale VI dyrektywy o usługach oraz system pojedynczych punktów kontaktowych, o których mowa w rozdziale II dyrektywy o usługach, obejmują organy wymienione w art. 4 pkt 9, pełniące

funkcje regulacyjne lub nadzorcze, należą do nich również zrzeszenia i stowarzyszenia zawodowe oraz sądy, w zakresie w jakim pełnią funkcje administracyjne;

6) zawodu regulowanego – co oznacza zawód regulowany w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394);

7) nadrzędnego interesu publicznego – zgodnie z definicją jest to wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki kulturalnej i społecznej, ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego.

Zaproponowane w art. 2 w ust. 1 pkt 7 określenie nadrzędnego interesu publicznego jest zgodne z art. 4 pkt 8 dyrektywy o usługach i zawiera przykładowe wartości podlegające ochronie, np. porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, cele polityki społecznej, ochronę usługobiorców, cele polityki kulturalnej w tym m.in. zabezpieczenie swobody wyrażania poglądów, czy też potrzebę zapewnienia edukacji na wysokim poziomie.

Poza tym wypracowanie jednolitego znaczenia interesu publicznego nie byłoby pożądane z punktu widzenia tego, jaką rolę pełnią w prawie klauzule generalne.

Pomimo to posłużenie się w określonym akcie prawnym pojęciem o tak nieprecyzyjnej treści jest działaniem koniecznym, gdyż zmierza do osiągnięcia pewnych celów pragmatycznych. Nie sposób bowiem przewidzieć wszystkich okoliczności konkretnej sytuacji w ulegającej ciągłym zmianom rzeczywistości. Ustawodawca wyposażając pojęcia zawarte w tekstach prawnych w pewną dozę ogólności doprowadza do sytuacji, w której organ orzekający dysponuje większą swobodą w procesie decyzyjnym (co nie oznacza jednak pełnej swobody), a ta niedookreśloność pozwala na uelastycznienie procesu stosowania prawa, poprzez konieczność każdorazowego przeanalizowania indywidualnego przypadku.

Art. 2 ust. 2 wprowadza normę wskazującą na zakres zastosowania przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej do ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Do świadczenia usług przez usługodawców w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług będą miały zastosowanie odpowiednio przepisy art. 6 ust. 3,

art. 9a, art. 9b, art. 11 i art. 75a oraz przepisy rozdziału 2a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 3 ust. 1 zawiera katalog aktów prawnych oraz wskazuje przypadki rodzajów świadczenia usług, do których nie będzie miała zastosowania ustawa o świadczeniu usług na terytorium RP. Zakres niektórych z nich zawiera wyłączenia całościowe, jak np. wyłączenie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych lub ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia. Katalog z art. 3 ust. 1 zawiera również akty prawne, do których ustawa o świadczeniu usług na terytorium RP będzie miała zastosowanie tylko w określonym zakresie, np.: w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawa o świadczeniu usług na terytorium RP będzie miała zastosowanie do świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych, podmioty niepubliczne. Podobnie w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, ustawa o świadczeniu usług na terytorium RP będzie miała zastosowanie do prowadzenia kursów początkowych i doskonalących dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;

Art. 3 ust. 2 wskazuje, że przepisów ustawy nie stosuje się również do usług regulowanych przepisami podatkowymi, przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy celne, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.

Art. 3 ust. 3 wyłącza z zastosowania ustawy o świadczeniu usług na terytorium RP usługi finansowe świadczone przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz usługi finansowe takie jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe.

Art. 3 ust. 4 wskazuje również na wyłączenie z zakresu stosowania ustawy przepisów prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Wszystkie wyłączenia zawarte w art. 3 ustawy o świadczeniu usług są zgodne z katalogiem wyłączeń zawartym w dyrektywie o usługach (art. 2 i 17).

Art. 4 stwarza możliwość usługodawcy czasowego świadczenia usług na terytorium RP bez konieczności wpisu do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej. Usługodawca ten z innego państwa członkowskiego usługi spełnił już warunki rejestracji w państwie swojego pochodzenia.

Czasowe świadczenie usług może wiązać się z obowiązkiem uzyskania certyfikatu, koncesji, licencji, zezwolenia, zgody, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub innego właściwego rejestru. Ograniczenia w tym zakresie są regulowane przepisami odrębnych ustaw.

Art. 5 wprowadza normę prawną mocą, której jest uniemożliwienie nakładania na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę. Dotyczy to m. in. obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi czy ograniczeń wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej.

Dodatkowo ust. 2 tego przepisu wprowadza zakaz dyskryminowania przez państwa członkowskie usługobiorcy, m.in. ze względu na miejsce pochodzenia (siedziby) lub zamieszkania.

Rozdział 2

Zasady świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 6 określa sposób świadczenia usług przez usługodawców. Norma wyrażona w art. 6 ust. 1 stwarza możliwość świadczenia usług różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami. Wyjątek od sposobu świadczenia usługi wyrażonej w art. 6 ust 1 może nastąpić tylko wyłącznie w celu zapewnienia niezależności i bezstronności wykonywania zawodu regulowanego jak również zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego oraz zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, badań lub prób.

Zaproponowane przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.). Oznacza to, że możliwość świadczenia usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami może być ograniczona w celu przeciwdziałania praktykom redukującym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, a także antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców i ich związków, jeżeli te praktyki lub koncentracje wywołują lub mogą wywoływać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7 wprowadza obowiązki informacyjne usługodawcy w zakresie oferowanej usługi lub o spółkach, w których on uczestniczy w przypadku gdy z wnioskiem zwróci się usługobiorca zamierzający skorzystać z oferowanej usług.

Art. 8 zawiera uprawnienie usługodawcy wykonującego zawód regulowany do rozpowszechniania informacji mających na celu promowanie bezpośrednio lub pośrednio towarów, usług lub wizerunku usługodawcy oraz określa przypadki, w których mogą być wprowadzone ograniczenia. Ograniczenie to jest dopuszczalne tylko w przypadku gdy nie prowadzi do dyskryminacji i jest proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 9 nakłada na usługodawcę obowiązek zapewnienia, aby warunki dostępu do usługi, nie dyskryminowały usługobiorcy, ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania; Przedmiotowy przepis implementuje art. 20 dyrektywy o usługach.

Art. 10 określa katalog informacji, które musi podać usługodawca przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku umowy w formie pisemnej przed rozpoczęciem świadczenia usługi. Informacje, które usługodawca jest zobowiązany podać usługobiorcy to m.in. firma oraz wskazanie adresu siedziby, główne cechy usługi, cena usługi, jeżeli została ustalona. Ust. 2 art. 10 określa dodatkowe informacje, które podaje usługodawca w przypadku gdy z wnioskiem zwróci się usługobiorca. Do informacji tych możemy zaliczyć sposób kalkulacji ceny za usługę, kodeksy dobrych praktyk, którym usługodawca podlega czy regulacje prawne dotyczące wykonywanego zawodu. Zarówno informacje obligatoryjne jak i fakultatywne określone w przepisach art. 10 usługodawca jest zobowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, m.in. w miejscu, w którym świadczona jest usługa, w miejscu zawarcia umowy; na swojej stronie internetowej, w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy.

Rozdział 3

Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług

Art. 11 wskazuje ministra właściwego do spraw gospodarki jako organ, który monitoruje i koordynuje współpracę między organami właściwym w zakresie współpracy międzynarodowej. Współpraca ta odbywa się przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnianych przez Komisję Europejską. System, który jest używany do współpracy międzynarodowej to system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI).

Art. 12 projektu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje właściwe organy krajowe do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz Komisją Europejską. Współpraca ta powinna polegać m.in. na wymianie informacji o usługodawcach i świadczonych przez nich usługach oraz przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców.

Art. 13 określa sytuację, w której na wniosek właściwego organu z państwa członkowskiego właściwy organ przeprowadza kontrole na terytorium RP na zasadach określonych w przepisami rozdziału V ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz przepisami ustaw odrębnych. W tym przypadku właściwy organ informuje wnioskującego o przeprowadzeniu tej kontroli oraz ministra o ewentualnych przeszkodach w realizacji tego wniosku. Właściwy organ informuje także wnioskującego o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy.

Art. 14 wprowadza normę prawną zgodnie z którą na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego przekazuje się informacje dotyczące postępowań karnych, dyscyplinarnych, administracyjnych oraz dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy.

Art. 15 stanowi procedurę wymiany informacji i wniosków o podjęcie środków mających na celu usunięcie zagrożenia dla bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego oraz procedurę w tym zakresie. Niniejsza procedura ma zastosowanie w sytuacji gdy działalność usługodawcy stanowi poważne zagrożenie „dla bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego”. Ust. 1 – 3 określają warunki postępowania właściwych organów w celu usunięcia ww. zagrożenia w trybie normalnym (nie krótszym niż 15 dni od zawiadomienia Komisji Europejskiej, adresata wniosku i ministra). Ust. 4 – 5 art. 15 stanowią o możliwości podjęcia w trybie pilnym przez

właściwy organ czynności w celu usunięcia zagrożenia z pominięciem procedury zawartej w ust. 1 – 3.

Art. 16 określa procedurę działania właściwego organu w przypadku otrzymania wniosku o podjęcie środków mających na celu usunięcie zagrożenia dla bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska od właściwego organu z państw członkowskich UE i z państw EOG.

Art. 17 ustanawia procedurę stosowaną w przypadku uzyskania przez organ administracji informacji odnoszących się do działalności usługodawcy, które mogą spowodować istotną szkodę dla zdrowia, bezpieczeństwa osób lub środowiska naturalnego na terytorium RP lub państw członkowskich UE i państw EOG; informacji wniosków i zawiadomień, o których mowa w rozdziale o współpracy międzynarodowej i wskazując na elektroniczną formę przekazywania tych danych. Przepis ust. 1 wprowadza zakaz dalszego wykorzystywania informacji pozyskiwanych w ramach procedury międzynarodowej.

Art. 19 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w odniesieniu do świadczenia usług, ze szczególnym uwzględnieniem zadań organów wykonujących tę współpracę oraz określeniem systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do jej realizacji.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 20 wprowadza sankcję karną w przypadku niepodania usługodawcy informacji wymaganych przepisami projektowanej ustawy o świadczeniu usług na terytorium RP, natomiast art. 21 wskazuje procedurę jaka będzie stosowana w sprawach określonych w art. 20.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 22 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1317). Wprowadzane zmiany podyktowane są koniecznością wdrożenia do krajowego porządku prawnego art. 25 dyrektywy o usługach dotyczącego działalności mulidyscyplinarnej. W konsekwencji czego

konieczna była zmiana art. 4a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. w zakresie możliwości tworzenia spółek multidyscyplinarnych z udziałem przedstawicieli innych zawodów prawniczych oprócz adwokata i radcy prawnego.

Art. 23 wprowadza zmiany art. 8 ust 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.). Zmiany dotyczą tworzenia spółek multidyscyplinarnych z innymi zawodami regulowanymi.

Art. 24 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.).

Projektowana zmiana polega na wyłączeniu możliwości stosowania instytucji dorozumianej zgody wprowadzonej do projektowanej nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Regulacja ta zostaje wyłączona w odniesieniu do zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Wyłączenie tej regulacji z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej podyktowane jest nadrzędnym interesem publicznym, którym w tym przypadku jest zdrowie i bezpieczeństwo publiczne. Wprowadzone w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi ograniczenia w zakresie obrotu napojami alkoholowymi mają na celu ograniczenie dostępności alkoholu, stanowiące jedno z najbardziej efektywnych narzędzi redukcji szkód zdrowotnych i społecznych spowodowanych jego spożyciem.

Art. 25 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.).

Zmiana w art. 51a polega na rozszerzeniu kręgu podmiotów mogących prowadzić działalność w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej na wszystkie osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Dotychczasowe ograniczenie działalności gospodarczej w tym zakresie wyłącznie do podmiotów prowadzących działalność w formie spółki kapitałowej okazało się bezzasadne z powodu obniżenia z dniem 8 stycznia 2009 r. minimalnego kapitału zakładowego w spółkach kapitałowych. Obecna wysokość kapitału nie zapobiega nieuczciwym praktykom, co powoduje częste „porzucanie” dokumentacji przed upływem pięćdziesięcioletniego okresu przechowywania albo jej niszczeniem.

Ponadto proponuje się wprowadzenie nowej regulacji w art. 51na. Niezbędne jest bowiem wprowadzenie przepisu gwarantującego obywatelom względnie łatwy dostęp do dokumentacji potrzebnej im najczęściej w celu udokumentowania uprawnień emerytalno-rentowych. Zaproponowany przepis zapewnia byłym pracownikom dostęp do dotyczących

ich danych, bez ryzyka utrudnień, jakie wynikłyby dla nich w razie konieczności stawienia się w siedzibie przedsiębiorcy, zwłaszcza w przypadku prowadzenia działalności przechowalniczej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 26 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.) dokonując zmian art. 15 ust. 5 tej ustawy.

Dokonując zmian art. 15 ust. 5 tej ustawy wprowadza się zmiany polegające na wprowadzeniu terminu wydawania koncesji nie krótszy niż 3 lata i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że wnioskodawca ubiega się o jej udzielenie na czas krótszy. Tym samym, wyłącza się stosowanie art. 75a ust. 1 projektowanej nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Ze względu na specyfikę tych działalności i nadrzędny interes publiczny poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie kopalin bądź podziemne magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów może być wykonywane wyłącznie w odniesieniu do ściśle wyznaczonych lokalizacji – przestrzeni i wyłącznie na czas oznaczony (art. 15 ust. 6).

Art. 27 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316).

Obecnie obowiązująca ustawa o rachunkowości ogranicza swobodę po stronie usługobiorcy uniemożliwiając polskiej jednostce powierzenie prowadzenia ksiąg podmiotowi działającemu za granicą. Wprowadzone zmiany respektują zakaz dyskryminacji usługobiorcy ze względu na miejsce zamieszkania czy obywatelstwo.

Zmiany w art. 11 oraz wprowadzenie art. 11a stanowią o odejściu od koncepcji siedziby jednostki, jako podstawowego miejsca prowadzenia ksiąg rachunkowych, ujmując że co do zasady ma się to odbywać przy wykorzystaniu zasobów będących w dyspozycji jednostki (lokalowych, sprzętowych, ludzkich) również poprzez powierzenie ich prowadzenia podmiotom zewnętrznym w tym z innych państw członkowskich UE/EOG.

Zmiany te spowodowały konieczność ujednolicenia terminologii i dokonania nowelizacji w art. 73 ustawy o rachunkowości.

Art. 28 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.).

- 1) Nadaje się nowe brzmienie art. 42 ust. 6. W artykule tym określony jest obowiązek składania przez podmioty objęte obowiązkiem wpisu do rejestru REGON wniosków, na podstawie których dokonywany jest wpis. Przepis ten nie dotyczy przedsiębiorców, którzy składają wnioski za pośrednictwem odpowiednio ewidencji działalności gospodarczej lub sądów rejestrowych (na podstawie art. 42 ust. 7 ustawy). Do wniosków przedsiębiorców właściwy organ ewidencyjny lub rejestrowy dołącza dokument potwierdzający fakt rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej, powstania podmiotu, zmiany cech objętych wpisem lub zaprzestania wykonywania działalności, bądź skreślenia z rejestru. W celu zapewnienia spójności i wiarygodności dokonywanych wpisów w rejestrze REGON, wprowadza się analogiczne rozwiązanie w przypadku pozostałych podmiotów, które objęte są obowiązkiem wpisu do rejestru REGON, a nie są przedsiębiorcami. Zgodnie z ustawą o świadczeniu usług zakłada się, że dokumenty towarzyszące wnioskowi o wpis do rejestru REGON nie będą wymagane w formie oryginalnych dokumentów, poświadczonych kopii, czy tłumaczeń przysięgłych. Informacje pochodzące z załączonej do wniosku dokumentacji pozwalają na dokonanie prawidłowego wpisu w rejestrze REGON. Ponadto stanowią gwarancję ochrony konsumentów i usługobiorców, którzy w celu potwierdzenia wiarygodności kontrahenta mogą korzystać z danych zawartych w rejestrze. Wpisy dokonywane w rejestrze REGON są pochodną istniejących faktów lub stanu prawnego i w związku z tym wymagają odpowiedniego odzwierciedlenia w dokumentach.
- 2) W art. 44 nadaje się nowe brzmienie ust. 2. W art. 44 ustawy określony jest krąg adresatów upoważnionych do bezpłatnego pozyskiwania wyciągów z rejestru podmiotów na ich pisemny wniosek w zakresie uzgodnionym, niezbędnym do wykonywania statutowych zadań tych organów. W celu wdrożenia przepisów o współpracy międzynarodowej właściwych organów w zakresie świadczenia usług (rozdz. 3 projektowanej ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) należy rozszerzyć zakres podmiotowy organów uprawnionych, wymienionych w art. 44 ustawy o równorzędne właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską.

Art. 29 wprowadza zmiany w art. 27 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.).

Wprowadzane zmiany podyktowane są koniecznością wdrożenia do krajowego porządku prawnego art. 25 dyrektywy dotyczącego działalności multidyscyplinarnej. W tym celu wprowadzono stosowne zmiany do ustawy stwarzając możliwość tworzenia takich spółek z udziałem przedstawicieli innych zawodów prawniczych.

Art. 30 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.).

Obowiązujący art. 7 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określa rodzaje działalności, na prowadzenie których wymagane jest uzyskanie przez przedsiębiorców zezwolenia od wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwego wraz z miejscem wykonywania usługi. Z uwagi na nadrzędny interes publiczny (ochronę środowiska naturalnego, zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt) uzasadnione jest utrzymanie zezwoleń na prowadzenie działalności objętych regulacją przedmiotowej ustawy, wydawanie ich na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat, a także ograniczenie obowiązywania do terenu konkretnej gminy. Nadrzędny interes publiczny uzasadnia również wyłączenie w odniesieniu do ww. zezwoleń instytucji dorozumianej zgody.

Art. 31 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.).

Zmiany w art. 174 ust. 6, art. 179 ust. 3 i art. 184 ust. 3 powodują rozciągnięcie na wszystkich przedsiębiorców z państw członkowskich UE/EOG możliwości prowadzenia działalności w zakresie szacowania nieruchomości na terytorium RP. Odpowiednie zmiany w tym zakresie zostały poczynione również w art. 23 ust. 2, art. 25 ust. 3, art. 174 ust. 7, art. 179 ust. 5, art. 180 ust. 3a, 4 i 7, art. 185 ust. 2 i ust. 5, art. 198 ust. 2.

Zmiany w art. 174 ust. 7 i 180 ust. 7 oraz uchylenie art. 174 ust. 8 i art. 180 ust. 8 związane są z koniecznością usunięcia z polskiego porządku prawnego zakazu łączenia przez przedsiębiorcę form prawnych prowadzenia działalności gospodarczej.

Zmiany w art. 175 ust. 4, art. 181 ust. 3 i art. 186 ust. 3 związane są z rezygnacją przez ustawodawcę z nakładania na przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz zarządzania nieruchomościami posiadania odrębnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Zmiany w art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4 i art. 186 ust. 4 związane są z koniecznością określenia zasad uznawania ubezpieczeń i gwarancji odpowiedzialności zawodowej

wydanych w stosunku do rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości w państwach członkowskich UE/EOG.

Dodanie w art. 191 ust. 3a ma na celu wprowadzenie wyjątku od zakazu wymagania przez organ przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, ze względu na nadrzędny interes publiczny. Ponieważ ochrona konsumenta, ochrona mienia publicznego i zapewnienia uczciwości transakcji są niewątpliwie przejawem realizacji nadrzędnego interesu publicznego w kontekście nadawania uprawnień zawodowych w zakresie gospodarki nieruchomościami, wprowadzenie ww. wyjątku jest zasadne. Zmiany wynikające z treści art. 191 ust. 3a i dalszych dodanych przepisów (ust. 3b – 3e) mają na celu wprowadzenie do postępowań kwalifikacyjnych zasady dorozumianej zgody. W związku z powyższym konieczne stało się ustawowe określenie terminów rozpatrzenia wniosku o nadanie uprawnień i licencji zawodowych, zasad liczenia wspomnianego terminu, przypadków, kiedy termin ten ulega zawieszeniu lub przedłużeniu.

Dodanie w art. 193 ust. 6 ma na celu umożliwienie właściwym organom pozyskiwanie danych z centralnych rejestrów rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości. Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu ww. organ uzyska dane na podstawie uzasadnionego wniosku w zakresie wskazanym w ww. wniosku.

Zmiana art. 197 ma charakter uzupełniający i ma na celu umożliwienie w ramach praktyk zawodowych, postępowań kwalifikacyjnych oraz doskonalenia zawodowego korzystania z dokumentów w formie elektronicznej.

Treść art. 48 ustawy rozstrzyga o mocy obowiązującej aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4, art. 186 ust. 4 i art. 197 pkt 1 – 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z proponowaną treścią art. 48, rozporządzenia wydane na podstawie ww. upoważnień ustawowych zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych – nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 32 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.).

Po art. 3 dodano art. 3a, który wyłącza stosowanie instytucji dorozumianej zgody w przypadku procedury uzyskiwania zezwolenia na hodowlę lub utrzymywanie psa rasy uznawanej za agresywną, uzyskiwania zezwolenia na nową technologię chowu zwierząt, jak również obowiązku uzyskiwania dokumentów urzędowych przez podmioty

zamierzające prowadzić lub prowadzące działalność w zakresie transportu zwierząt. Art. 3a wyłącza również stosowanie innych przepisów proceduralnych wprowadzanych do regulacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w związku z wdrożeniem dyrektywy o usługach.

Art. 10 wprowadza obowiązek uzyskania zezwolenia na hodowlę lub utrzymywanie psa rasy uznawanej za agresywną, wydawanego przez właściwy organ gminy. Celem wprowadzenia wymienionej regulacji jest zapewnienie bezpieczeństwa ludzi i zwierząt. Wykaz ras psów uznanych za agresywne został określony w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne (Dz. U. Nr 77, poz. 687). Psy należące do ras agresywnych, w szczególności hodowane w niewłaściwy sposób, mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz zwierząt. Z tego powodu, wyłączenie zastosowania instytucji dorozumianej zgody w sprawach wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 10 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Przepis art. 13 ustawy o ochronie zwierząt wprowadza obowiązek uzyskania zezwolenia marszałka województwa przez podmiot, który zamierza wprowadzić dotychczas niestosowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej technologię chowu zwierząt. Wymaganie powyższe ma na celu ochronę zwierząt utrzymywanych przez człowieka przed niehumanitarnym traktowaniem. Wydanie takiego zezwolenia wywołuje skutki prawne nie tylko dla podmiotu, który ubiegał się o jego wydanie, lecz również dla innych podmiotów, które mogą powoływać się na fakt, że określona technologia chowu zwierząt była już stosowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Biorąc pod uwagę przedmiot wymienionych zezwoleń oraz zakres podmiotów, dla których wywołują one skutki prawne, rozstrzygnięcia te powinny spełniać wysokie standardy, tak aby ich treść nie budziła wątpliwości. Zastosowanie do ich wydawania instytucji dorozumianej zgody powinno zatem zostać wykluczone, w celu ochrony nadrzędnego interesu publicznego.

Przepis art. 24a ustawy o ochronie zwierząt dotyczy obowiązku uzyskiwania określonych dokumentów urzędowych, wydawanych przez powiatowego lekarza weterynarii (to jest zezwoleń dla przewoźników, licencji kierowców i osób obsługujących pojazdy drogowe oraz świadectw zatwierdzenia środków transportu), przez podmioty zamierzające prowadzić lub prowadzące działalność w zakresie transportu zwierząt oraz inne osoby biorące udział w transporcie zwierząt. Powyższe wymagania mają na celu zapewnienie właściwych warunków w zakresie dobrostanu transportowanych zwierząt, w tym ochronę takich zwierząt przed niehumanitarnym traktowaniem.

Nadzór nad dobrostanem zwierząt podczas transportu sprawuje, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Inspekcja Weterynaryjna. Zasady sprawowania tego nadzoru zostały ujednoczone na szczeblu Wspólnoty w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. UE z 5.1.2005 L 3, str. 1 oraz z 15.3.2008 L 73, str. 35). Nadzór nad transportem zwierząt opiera się w dużym stopniu na zasadzie uprzedniej kontroli spełniania przez przewoźników lub inne osoby odpowiednich wymagań. W wymienionym akcie prawnym nałożono szereg obowiązków na przewoźników oraz osoby uczestniczące w transporcie zwierząt (np. kierowcy, osoby obsługujące pojazdy drogowe, personel punktów gromadzenia zwierząt), w tym obowiązek uzyskiwania dokumentów, o których mowa w art. 24a pkt 2 lit. a, b i c ustawy o ochronie zwierząt. W celu ułatwienia wykonywania kontroli transportu zwierząt, w art. 6 ust. 1 i 5 wymienionego rozporządzenia przewidziano w szczególności, że dokumenty, o których mowa w art. 24a pkt 2 lit. a i b ustawy o ochronie zwierząt (kopie zezwoleń dla przewoźników oraz licencje kierowców i osób obsługujących pojazdy drogowe), powinny być w posiadaniu osób przewożących zwierzęta podczas transportu zwierząt oraz okazywane na żądanie organu przeprowadzającego kontrolę. Również świadectwo zatwierdzenia środka transportu powinno być udostępniane na żądanie właściwych władz kraju, do którego przewożone są zwierzęta (art. 6 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005).

Zastosowanie instytucji dorozumianej zgody w sprawach, o których mowa w art. 24a ustawy o ochronie zwierząt naruszyłoby system nadzoru nad wykonywaniem transportu zwierząt na terytorium Unii Europejskiej, określony w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005, utrudniłoby sprawowanie tego nadzoru oraz zmniejszyłoby dobrostan zwierząt podczas transportu. W związku z powyższym uznano, że zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zwierząt podczas transportu stanowi nadrzędny interes publiczny, w rozumieniu art. 13 ust. 4 zd. 2 dyrektywy o usługach, który uzasadnia wyłączenie instytucji dorozumianej zgody w postępowaniach w sprawie wydawania dokumentów, o których mowa w art. 24a ustawy o ochronie zwierząt.

Art. 33 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.).

W art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a, który wprowadza wymóg dołączania do wniosku o udzielenie koncesji na działalność gospodarczą w zakresie ochrony osób i mienia dokumentów w formie oryginałów, poświadczonej kopii lub poświadczzonego tłumaczenia. Jest to uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, gdyż brak dokumentów w formie

wskazanej w przepisie może stanowić zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Wykonywanie usług ochrony osób i mienia związane jest z dodatkowymi uprawnieniami dla przedsiębiorców i ich pracowników, związanymi ze stosowaniem środków przymusu bezpośredniego, broni i amunicji, w tym broni na okaziciela (świadczenie broni). Koncesjonowane usługi ochrony realizowane w formie zabezpieczenia technicznego dotyczą wyłącznie obszarów, obiektów i urządzeń przeznaczonych do obowiązkowej ochrony z uwagi na ich znaczenie dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego i innych ważnych interesów państwa. Obie formy realizacji usług, tj. bezpośrednia ochrona fizyczna oraz zabezpieczenie techniczne są ze sobą powiązane i stanowią zabezpieczenie porządku, bezpieczeństwa i zdrowia publicznego.

Art. 34 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.).

W art. 9 po ust. 1 dodano ust. 1a, który wprowadza obowiązek uzyskiwania przez usługodawcę czasowo świadczącego usługi na terytorium RP uprawnień w zakresie naprawiania lub modernizowania urządzeń technicznych oraz materiałów i elementów stosowanych do ich modernizowania lub naprawy.

System uzyskiwania uprawnień do naprawiania lub modernizowania urządzeń technicznych materiałów i elementów stosowanych do ich modernizowania lub naprawy ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania urządzeń technicznych jako części obszaru bezpieczeństwa publicznego. Dlatego też, tego typu działalność powinna być wykonywana przez podmioty posiadające odpowiednie kompetencje i potwierdzone przez niezależny organ dozoru technicznego upoważniony przez organy administracji państwowej. Brak dozoru nad uzyskiwanymi uprawnieniami może doprowadzić do sytuacji, gdy działalność związaną z naprawianiem i modernizowaniem urządzeń będą podejmować osoby bez odpowiedniej wiedzy, umiejętności niestosujące uznanych technologii i odpowiedniego sprzętu. Tym samym, zmiana w ustawie o dozorcze technicznym jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 35 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509, z późn. zm.).

Zmiana w art. 5 stwarza możliwość tworzenia spółek multidyscyplinarnych z udziałem przedstawicieli innych zawodów prawniczych niż rzecznik patentowy.

Przedmiotowe zmiany wymagają również dostosowania przepisów w zakresie obowiązkowych ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej w przypadku utworzenia spółki multidyscyplinarnej (art. 16).

Art. 36 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

W art. 18b dodano ust. 3, który wyłącza instytucję dorozumianej zgody z procedury uzyskiwania zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków. Jest to uzasadnione ze względu na ochronę środowiska naturalnego i zdrowia publicznego. W art. 18b również dodano ust. 4, który ustanawia obowiązek prowadzenia przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) elektronicznej ewidencji udzielonych zezwoleń.

Art. 37 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 67, poz. 679, z późn. zm).

Zmiana polega na wprowadzeniu w art. 12 po ust. 2 nowego ust. 2a który zawiera wymóg dołączania do wniosku o udzielenie pozwolenia na broń dokumentów w formie oryginałów, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia. Działalność gospodarcza obejmująca materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest nierozzerwalnie powiązana z porządkiem i bezpieczeństwem publicznym stąd konieczność wprowadzenia do ustawy art. 12 ust. 2a stwarzającego dodatkowe zabezpieczenie dla bezpieczeństwa państwa.

Ponadto umowy międzynarodowe, a także dyrektywy UE nakazują objęcie tych rodzajów działalności ścisłą kontrolą państwa, na terenie którego są wykonywane.

Art. 38 wprowadza zmiany w ustawie z dnia z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 110, z późn. zm.).

1) Po art. 3 zostaje dodany art. 3a, który wprowadza obowiązek złożenia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium RP, jak również obowiązek

zawiadomienia o zakończeniu świadczenia usług detektywistycznych przez usługodawcę świadczącego tymczasowo usługi detektywistyczne na terytorium RP.

Przedsiębiorcy wykonujący usługi detektywistyczne współuczestniczą w realizacji funkcji państwa, jaką jest zbieranie informacji w sprawie, w której toczy się postępowanie karne, postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe albo inne, jeżeli w toku postępowania można zastosować przepisy prawa karnego. Przedsiębiorcy ci uczestniczą także w poszukiwaniu osób zaginionych, w tym dzieci, poszukiwaniu mienia – tym samym działają na styku działalności zastrzeżonej wyłącznie dla organów państwowych. Ich działalność w wielu przypadkach pozostaje w związku ze zdrowiem lub życiem osoby, np. poszukiwanej. Tym samym wykonywanie działalności detektywistycznej może stanowić naruszenie porządku publicznego oraz zdrowia. Należy przy tym wskazać, że wprawdzie w Rzeczypospolitej Polskiej wykonywanie czynności detektywistycznych nie uprawnia do posiadania broni, to takie uprawnienia mogą posiadać detektywi z innych krajów wskazanych w art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy.

2) Ponadto wprowadza się art. 16a określający wymogi jakie powinno zawierać zgłoszenie o zamiarze wykonywania usług detektywistycznych na terytorium RP przez usługodawcę z innego państwa członkowskiego.

Art. 39 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 969, z późn. zm.).

1) Projektowany przepis art. 160 ust. 1a wyłącza zastosowanie ustawy o świadczeniu usług na terytorium RP w dziedzinie transportu lotniczego. Zgodnie z opinią Komisji Europejskiej wyłączenie to nie powinno być interpretowane zbyt szeroko i nie może obejmować krajowych przepisów prawnych dotyczących usług, które same w sobie nie stanowią usług transportowych sensu stricto, a do takich usług należy zaliczyć usługi w zakresie szkolenia lotniczego oraz działalności polegającej na świadczeniu usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy. W tym ostatnim przypadku chodzi o działalność, która mieści się w treści przepisu art. 160 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo lotnicze, dotyczącego certyfikacji wykonywania działalności gospodarczej przy użyciu statków powietrznych. Jego zakres przedmiotowy obejmuje zarówno usługi w ramach komercyjnego przewozu lotniczego (wyłączonego z dyrektywy ze względu na harmonizację tego obszaru), jak i świadczenie usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy, przez które rozumie się następujące rodzaje usług określanych jako prace lotnicze: wykonywanie prac

agrolotniczych – m.in. opryski pól, zrzucanie szczepionek, wykonywanie zdjęć lotniczych (fotogrametria), gaszenie pożarów itp.

Należy podkreślić, że proces certyfikacji ośrodków szkolenia lotniczego oraz usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy został częściowo zharmonizowany rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającym dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz. Urz. UE L 79 z 19.3.2008). Rozporządzenie to w swojej zasadniczej części weszło w życie w marcu 2008 r., natomiast przepisy dotyczące certyfikacji ośrodków szkolenia lotniczego przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego (art. 7) oraz certyfikacji działalności gospodarczej (zarobkowej) przy użyciu statków powietrznych, w tym certyfikowania prac lotniczych (art. 8 ust. 2), mają być stosowane najpóźniej do dnia 8 kwietnia 2012 r. (art. 70), zgodnie z datami ustalonymi w przepisach wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 216/2008. Wynika z tego, że w ciągu najbliższych 3 lat certyfikacja ośrodków szkolenia oraz prac lotniczych będzie musiała być wyłączona z zakresu dyrektywy usługowej, a co za tym idzie ustawy o świadczeniu usług. Wobec braku konkretnej daty, od której będą stosowane przepisy dotyczące certyfikacji ośrodków szkolenia lotniczego oraz prac lotniczych, proponuje się na obecnym etapie uwzględnienie obu rodzajów działalności usługowej w zakresie przedmiotowym projektu ustawy.

2) W projektowanym art. 161 ust. 1a w zakresie rozpatrywania przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego wniosku o wydanie certyfikatu ośrodka szkolenia lotniczego, jak również certyfikatu na prowadzenie prac lotniczych proponuje się wyłączenie regulacji dotyczącej instytucji dorozumianej zgody oraz zasady, zgodnie z którą koncesje, licencje, zgody, wpisy do rejestru działalności gospodarczej uprawniają do wykonywania działalności przez czas nieokreślony. Wprowadzenie instytucji dorozumianej zgody w przypadku rozpatrywania wniosku o certyfikację ośrodka lub organizacji szkolenia lotniczego oraz wniosku o certyfikat na prowadzenie prac lotniczych uniemożliwi gruntowne i kompleksowe przeprowadzenie procesu certyfikacji podmiotu. Proces ten jest bardzo złożony i składa się z kilku etapów, podczas których bada się nie tylko dokumentację podmiotu ubiegającego się o certyfikat na prowadzenie szkoleń lotniczych, ale również prowadzone są szczegółowe testy praktyczne. Biorąc pod uwagę złożoność procesu poprzedzającego uzyskanie certyfikatu na prowadzenie działalności szkoleniowej z zakresu lotnictwa cywilnego, uzasadnioną przede wszystkim bezpieczeństwem

nie można wykluczyć sytuacji, w której niemożliwym będzie rozpatrzenie wniosku i wydanie certyfikatu „jak najszybciej” z uwagi np. na konieczność powtórzenia niektórych czynności składających się na proces certyfikacji. Wprowadzenie dorozumianej zgody i stwierdzenie, że certyfikat został udzielony w przypadku nieotrzymania odpowiedzi w ustawowym terminie (w tym terminie jednokrotnie przedłużonym) spowoduje, że działalność szkoleniową mogłyby prowadzić ośrodki, które niekoniecznie spełniają wszystkie wymagania określone w przepisach prawa lotniczego, w tym w przepisach prawa międzynarodowego. W przypadku certyfikatu na prowadzenie prac lotniczych sytuacja jest analogiczna.

Art. 40 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.).

Zmiany w art. 15 ust. 4 i art. 19 umożliwiają tworzenie spółek multidyscyplinarnych z udziałem przedstawicieli innych zawodów prawniczych.

Art. 41 wprowadza zmiany w ustawie – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323).

Zmiany wprowadzane w art. 6 polegają na dodaniu ust. 6. Rozszerzenie zakresu tego przepisu spowodowane jest wprowadzeniem w ustawie o świadczeniu usług na terytorium RP możliwości czasowego wykonywania usług przez przedsiębiorców bez konieczności uzyskania certyfikatu, koncesji, licencji, zezwoleń, zgody lub wpisu do rejestru, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego. Działalność pocztowa jest działalnością regulowaną i niezależnie od sposobu jej świadczenia, czasowego bądź stałego, należy uzyskać wpis do rejestru lub uzyskać zezwolenie.

Dodany ust. 6 nakłada obowiązek na przedsiębiorców z innych państw członkowskich czasowo świadczących usługi pocztowe na terytorium RP uzyskania zezwolenia albo wpisu do rejestru.

Zmiany proponowane w art. 9 ust. 1 mają na celu uporządkowanie aparatury pojęciowej przez zastąpienie określenia „oznaczenie przedsiębiorcy” wyrażeniem „firma przedsiębiorcy” stosownie do art. 43² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), który stanowi, że przedsiębiorca działa pod firmą. Ponadto wprowadza się pojęcie „adresu zamieszkania”, które występuje obecnie także

w art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo pocztowe oraz pojęcie „głównego miejsca wykonywania działalności”. Informacje te mają szczególne znaczenie dla skuteczności kontroli operatorów prowadzonych przez UKE.

Uchylono także dotychczasowy pkt 5, jako bezprzedmiotowy w świetle proponowanej zmiany brzmienia art. 11, zgodnie z którym zezwolenia będą wydawane na czas nieoznaczony.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 11 Prawa pocztowego zezwolenie na prowadzenie, określonej w art. 6 tej ustawy, działalności pocztowej będzie wydawane na czas nieoznaczony. Ponadto w art. 12 ust. 1, w celu ujednoczenia nazewnictwa, zastąpiono określenie „uprawniony przedsiębiorca” wyrażeniem „operator”, dodano także pojęcie „firmy” i doprecyzowano wymagane dane adresowe oraz dodano wymóg wskazania adresu głównego miejsca wykonywania działalności.

Wprowadzana w art. 14 zmiana zawęży katalog przypadków kiedy konsekwencją cofnięcia zezwolenia jest zakaz ponownego jego wydania przed upływem 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna. W ten sposób 3-letni zakaz nie będzie dotyczył przedsiębiorcy, który nie rozpoczął działalności w ciągu 6 miesięcy od wydania zezwolenia lub w odniesieniu do którego ogłoszono upadłość lub otwarto likwidację.

Natomiast zmiana w art. 15 ust. 1 umożliwiająca złożenie wniosku w formie elektronicznej ma na celu zapewnienie załatwienia formalności związanych z podejmowaniem działalności gospodarczej także drogą elektroniczną. Zmiany dotyczące rozszerzenia danych adresowych firmy są konsekwencją wcześniej wprowadzonych regulacji w art. 9 i 12.

Proponowana w art. 17 zmiana usuwa niespójności definicyjne (przedsiębiorca uprawniony/operator) oraz usuwa wątpliwości interpretacyjne związane z określeniem „wykonujący działalność”.

Proponowany nowy art. 17a reguluje kwestię wykreślenia z rejestru operatorów pocztowych w sytuacjach innych niż na wniosek operatora lub w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności (stosownie do art. 73 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej). Dotyczy to m.in. sytuacji trwałego zaprzestania prowadzenia działalności (np. z powodu zgonu przedsiębiorcy) lub uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia.

Proponowane w art. 20 zmiany są konsekwencją zmian w art. 9.

Art. 42 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.).

Dodaje się art. 30 a, który wyłącza stosowanie instytucji dorozumianej zgody w kwestiach wymagań formalnych dla podejmowania i wykonywania działalności przez podmioty, nad którymi Inspekcja Weterynaryjna sprawuje nadzór, a także władczych środków administracyjnych stosowanych w przypadku niespełniania przez te podmioty wymagań dla prowadzonej działalności. Inspekcja weterynaryjna sprawuje nadzór nad:

- 1) składami celnymi, składami wolnocłowymi i magazynami znajdującymi się w wolnych obszarach celnych zatwierdzonymi do przechowywania przesyłek podlegających weterynaryjnej kontroli granicznej, które nie spełniają wymagań przywozowych oraz
- 2) przedsiębiorcami, którzy bezpośrednio zaopatrują środki transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej w produkty do spożycia przez załogę i pasażerów niespełniające wymagań przywozowych. Zastosowanie instytucji dorozumianej zgody w sprawach, o których mowa w ustawie o weterynaryjnej kontroli granicznej, mogłoby wpłynąć negatywnie na poziom ochrony zdrowia publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej, zagrażając w szczególności zdrowiu konsumentów.

Art. 43 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.).

Przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin reglamentują możliwość prowadzenia następującej działalności, objętej postanowieniami dyrektywy o usługach:

- 1) prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji,
- 2) wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania lub wprowadzania, lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe,
- 3) prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin,
- 4) opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin,
- 5) konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin,
- 6) prowadzenia szkoleń w zakresie stosowania lub konfekcjonowania i obrotu środkami ochrony roślin,
- 7) prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy.

Szczegółowa analiza zasad reglamentacji prowadzenia wymienionych wyżej form działalności wykazała niezgodności z postanowieniami wymienionej wyżej dyrektywy.

W związku z powyższym proponuje się wprowadzić następujące zmiany w dotychczasowych przepisach ustawy o ochronie roślin:

- 1) prowadzenie szkoleń w zakresie integrowanej produkcji (art. 5 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Integrowana produkcja jest dobrowolnym systemem jakości żywności. Rolnicy ubiegający się o certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji są zobowiązani do prowadzenia uprawy roślin zgodnie z metodykami zatwierdzonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, podlegają kontroli Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, a także muszą ukończyć szkolenie w zakresie integrowanej produkcji. Szkolenia takie prowadzone są zgodnie z programami określonymi w przepisach wykonawczych do ustawy o ochronie roślin. Mając na względzie ujednolicenie w skali kraju działań związanych z integrowaną produkcją, a także zapewnienie odpowiednio wysokiej wartości plodów rolnych uzyskiwanych w wyniku uprawy prowadzonej w oparciu o zasady integrowanej produkcji, wykonywanie szkoleń w zakresie integrowanej produkcji powinno przebiegać pod nadzorem Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. W związku z powyższym zasadna jest, ze względu na ochronę interesu konsumenta, reglamentacja prowadzenia takiej działalności.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 5 ust. 7 ustawy o ochronie roślin, jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw rolnictwa. Jednocześnie przepisy ustawy nie wskazują kryteriów, od których uzależnia się udzielenie upoważnienia. Jest to niezgodne z art. 10 ust. 1 dyrektywy o usługach stanowiącym, że „systemy zezwoleń opierają się na kryteriach, które wykluczają możliwość korzystania przez właściwe organy z przyznanego im uznania w sposób arbitralny”. Ponadto czas trwania procedury legislacyjnej (3 – 4 miesiące), związanej z wpisem nowej jednostki do załącznika do ww. rozporządzenia, określającego wykaz jednostek upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, jest niezgodny z art. 13 ust. 3 dyrektywy o usługach stanowiącym, że „procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń zapewniają, że wnioski zostaną rozpatrzone możliwie najszybciej, a w każdym razie w rozsądnym terminie”. Przepisy ustawy o ochronie roślin nie precyzują również procedury związanej z udzielaniem zezwolenia, co jest niezgodne z art. 13 dyrektywy o usługach, a w szczególności z ust. 1 tego artykułu, zgodnie z którym „procedury i formalności

związane z udzielaniem zezwoleń są przejrzyste i podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem”.

Mając na uwadze fakt, że część jednostek upoważnionych na podstawie przepisów dotychczasowych do prowadzenia szkoleń z zakresu integrowanej produkcji jest upoważniona również do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, proponuje się utworzenie jednego rejestru działalności regulowanej, obejmującego podmioty prowadzące szkolenia z zakresu integrowanej produkcji, a także stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin. Prowadzenie rejestru regulować będzie art. 75 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.

Proponowane rozwiązanie, mające na celu ograniczenie liczby rejestrów działalności regulowanej, prowadzonych przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, będzie korzystne dla przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na prowadzeniu szkoleń z zakresu ochrony roślin, a także zmniejszy obciążenia dla administracji.

Część opisanych wyżej rozwiązań zawierały przepisy dotychczasowe. Zgodnie z przepisami art. 5 ust. 7 ustawy o ochronie roślin minister właściwy do spraw rolnictwa dysponował upoważnieniem do określenia, w drodze rozporządzenia, kwalifikacji osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji, programów takich szkoleń oraz zasad dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją.

Zgodnie z dotychczasowymi przepisami do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji upoważnione były m.in. jednostki niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.). Mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie systemu szkoleń wskazane jest, aby jednostki te zachowały swoje uprawnienia. W związku z powyższym proponowane przepisy określają zasady, na jakich jednostki takie będą mogły prowadzić szkolenia po wejściu w życie niniejszej ustawy. Proponuje się, aby prowadzenie szkoleń wymagało od takich jednostek uzyskania wpisu do rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Warunki uzyskania wpisu do rejestru, prowadzenia szkoleń oraz konsekwencje nieprzestrzegania przepisów ustawy (obejmujące m.in. wykreślenie z rejestru) będą takie same, jak w przypadku prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji przez przedsiębiorców,

2) wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych

lub przedmiotów, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe (art. 13 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli m.in. podmioty prowadzące ich uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wpisane do odpowiedniego rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Stosownie do art. 13 ust. 1 tej ustawy decyzję w sprawie wpisu do rejestru wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę zainteresowanego podmiotu. Uniemożliwia to uzyskanie wpisu do rejestru przez podmiot nieposiadający miejsca zamieszkania albo siedziby na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, a w konsekwencji powadzenie działalności przez usługodawców transgranicznych.

W związku z powyższym proponuje się, aby w przypadku podmiotów posiadających miejsce zamieszkania albo siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin, dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności, wymagającej uzyskania wpisu do tego rejestru,

3) prowadzenie badań skuteczności działania środka ochrony roślin (art. 40 ust. 1 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o ochronie roślin działalność polegająca na prowadzeniu badań skuteczności działania środków ochrony roślin (element procedury wydawania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu) może być wykonywana przez jednostki organizacyjne upoważnione, w drodze decyzji administracyjnej, przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Kryteria udzielenia upoważnienia – warunki organizacyjno-techniczne, jakie powinna spełniać upoważniana jednostka – określa rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie badań skuteczności działania środka ochrony roślin (Dz. U. Nr 183, poz. 1890, z późn. zm.).

Wydanie, przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, decyzji administracyjnej upoważniającej do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin poprzedza kontrola jednostki, przeprowadzana przez Głównego Inspektora

Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Przyjęcie takiego rozwiązania jest jednak zgodne z art. 9 ust. 1 lit. c dyrektywy o usługach – ze względu na zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska naturalnego związane ze środkami ochrony roślin (w badaniach mogą być wykorzystywane środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu przeznaczone do celów naukowo-badawczych lub do badań związanych z ich rejestracją). Kontrola następcza, w przeciwieństwie do kontroli poprzedzającej udzielenie upoważnienia, nie odniosłaby pożądaných rezultatów. Dlatego też biorąc pod uwagę nadrzędny interes publiczny oraz charakter prowadzonych badań i ich wpływ na zdrowie ludzi, zwierząt i środowiska naturalnego, zasadne jest sprawdzenie jednostki organizacyjnej przed wydaniem upoważnienia do badań skuteczności środków ochrony roślin pod kątem spełnienia warunków organizacyjno-technicznych. Działalność jednostki organizacyjnej, która wyżej wymienionych warunków nie spełnia, może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska.

Zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy o ochronie roślin upoważnienie do prowadzenia badania skuteczności działania środka ochrony roślin wydawane jest na okres 5 lat, co jest niezgodne z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE. Pełne wdrożenie postanowień dyrektywy o usługach wiąże się z koniecznością rezygnacji z czasowego ograniczenia ważności upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

Propozycja rozszerzenia zakresu art. 40 ust. 4 przyznaje Głównemu Inspektorowi dodatkowe uprawnienia w przypadku prowadzenia przez jednostki organizacyjne badań z niedopuszczonym do obrotu środkiem ochrony roślin bez stosownego pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prowadzenie takich badań niesie ze sobą zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska. W związku z powyższym właściwe jest, aby organ upoważniający miał możliwość nakazania usunięcia uchybień i ewentualnie cofnięcia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, jeżeli upoważniona jednostka organizacyjna nie usunie stwierdzonych uchybień w oznaczonym terminie.

W celu zagwarantowania właściwego sposobu prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin przez jednostki organizacyjne wydaje się uzasadnione wyznaczenie 3-letniego okresu, po upływie którego jednostka organizacyjna, której cofnięto upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, będzie mogła ponownie ubiegać się o uzyskanie upoważnienia,

- 4) opracowywanie ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin (art. 43 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Opracowywanie ocen i raportów, przez upoważnione jednostki, dotyczących środków ochrony roślin jest jednym z elementów procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W chwili obecnej na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 września 2007 r. w sprawie upoważnienia jednostek organizacyjnych do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin (Dz. U. Nr 189, poz. 1357) tylko 6 podmiotów zostało upoważnionych do urzędowej oceny przedłożonych przez wnioskodawcę wyników badań, informacji i danych dotyczących środków ochrony roślin (w tym właściwości fizycznych i chemicznych środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej, wpływu środka ochrony roślin na środowisko przy uwzględnieniu jego losu i zachowania, oddziaływania środka ochrony roślin na organizmy niebędące celem jego zastosowania, oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt z uwzględnieniem pozostałości tego środka, skuteczności działania środka ochrony roślin, oddziaływania środka ochrony roślin na zwierzęta kręgowce, oddziaływania środka ochrony roślin na rośliny lub produkty roślinne w tym dotyczące dopuszczalnego poziomu fitotoksyczności tego środka). Z uwagi na formę upoważnienia – rozporządzenie ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska – procedura wyznaczenia upoważnionych jednostek rozciąga się w czasie i wymaga około 4 – 8 miesięcy. Przyjęcie odmiennej formy upoważniania podmiotów do wykonywania zadań opracowywania ocen i raportów dotyczących dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu, w formie decyzji administracyjnej, przede wszystkim przyczyniłoby się do usprawnienia procesu wyznaczania poszczególnych jednostek.

Obecnie obowiązujące przepisy nie określają szczegółowych kryteriów, jakie powinny zostać spełnione przez jednostki organizacyjne ubiegające się o opracowywanie ocen i raportów, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy o ochronie roślin. Ustawa ta zawiera tylko ogólną klauzulę, iż upoważnienie może być udzielone jednostce organizacyjnej, mając na uwadze potencjał naukowo-badawczy jednostki. W związku z powyższym proponuje się określenie jasnych i przejrzystych kryteriów wskazujących, kiedy określony podmiot może uzyskać stosowne upoważnienie – dodany art. 43a ust. 2.

Obecnie obowiązujące przepisy z uwagi na bardzo ogólne określenie wymagań (odpowiedni potencjał naukowo-badawczy jednostek) wprawdzie nie zamykają drogi do

uzyskania upoważnienia przez jednostkę nieposiadającą siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednakże biorąc pod uwagę brak jakichkolwiek szczegółowych kryteriów uzyskania stosownego upoważnienia, zainteresowany podmiot nie ma możliwości zgłoszenia swojej „kandydatury”, dlatego też minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, kryteria, jakie powinny być spełnione.

Zgodnie z art. 43 ust. 4 ustawy o ochronie roślin opracowywanie ocen i raportów przez upoważnione jednostki organizacyjne jest dokonywane odpłatnie, jednocześnie jednak ustawa nie zawiera przepisów umożliwiających regulację cen za świadczenie takich usług. Okoliczności te, przy jednoczesnym braku kryteriów udzielenia upoważnienia i niewielkiej liczbie upoważnionych podmiotów, w znacznym stopniu mogą przyczynić się do podniesienia kosztów związanych z dopuszczeniem środków ochrony roślin do obrotu i stanowi jeden z elementów kształtujących cenę środków ochrony roślin w obrocie.

Obecnie obowiązujące przepisy nie regulują również zasad przeprowadzania kontroli upoważnionych jednostek. Wydaje się, iż z uwagi na zapewnienie bezpieczeństwa dla zdrowia człowieka, zwierząt i dla środowiska, powinny zostać określone kryteria umożliwiające cofnięcie upoważnienia w szczególności, gdy opracowywane oceny i raporty, nie będą umożliwiały potwierdzenia warunków wydania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu, o których mowa w art. 38 ust. 1 ustawy o ochronie roślin oraz nie będą sporządzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami sporządzania oceny wyników badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin i substancji aktywnej określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie zakresu badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin i substancji aktywnej oraz zasad sporządzania ich oceny (Dz. U. Nr 100, poz. 839 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 937), a także w międzynarodowych standardach Europejsko-Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO) i wytycznych Dyrekcyj Generalnej ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów (SANCO). Dlatego też określono kryteria kontroli podmiotów opracowujących oceny i raporty oraz uprawnienie ministra właściwego do spraw rolnictwa w tym zakresie – art. 43a ust. 8 – 9,

5) konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin (art. 64 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie roślin działalność gospodarcza w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin jest działalnością regulowaną

w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin. Rozwiązanie takie stanowi implementację art. 17 dyrektywy Rady z dnia 15 lipca 1991 r. 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332, z późn. zm.). Organem prowadzącym rejestr podmiotów wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin jest wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy. Przepis ten w sposób pośredni uniemożliwia więc uzyskanie wpisu do rejestru przez przedsiębiorcę posiadającego siedzibę i miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co jest niezgodne z art. 16 ust. 2 dyrektywy o usługach. W związku z powyższym proponuje się, aby w przypadku takich podmiotów właściwość wojewódzkiego inspektora była określana na podstawie miejsca prowadzenia działalności.

Ponadto proponuje się zmianę brzmienia art. 64 ust. 4 pkt 3 ustawy o ochronie roślin, polegającą na zniesieniu obowiązku posiadania przez podmioty prowadzące działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin zaświadczeń wydanych przez odpowiednie organy, poświadczających spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych oraz o ochronie środowiska. Pozostawiony zostanie natomiast obowiązek spełniania wymagań w powyższym zakresie. Proponowana zmiana ma na celu ograniczenie formalnych wymogów, związanych z rozpoczęciem przez podmiot prowadzenia działalności gospodarczej,

6) prowadzenie szkoleń w zakresie stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin (art. 75 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Stosownie do art. 75 ust. 1 ustawy o ochronie roślin szkolenia w zakresie stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin mogą być prowadzone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek.

Za reglamentacją działalności związanej z prowadzeniem wymienionych wyżej szkoleń przemawia ważny interes publiczny, a w szczególności ochrona zdrowia konsumentów oraz ochrona środowiska naturalnego. Tylko prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin gwarantuje, że wyprodukowane z ich wykorzystaniem płody rolne będą bezpieczne dla

konsumenta, a także, że wykonywane zabiegi ochrony roślin nie stworzą zagrożenia dla środowiska. Wykonywanie zabiegów ochrony roślin wymaga więc specjalistycznej wiedzy, którą rolnicy mogą uzyskać w trakcie stosownych szkoleń. Aby odnieść zamierzony efekt, szkolenia takie powinny być prowadzone przez osoby posiadające odpowiednie kompetencje oraz według starannie przygotowanych programów. W związku z powyższym, konieczny jest nadzór administracji państwowej nad prowadzeniem takich szkoleń. Należy także podkreślić, że art. 5 ust. 1 – 2 dyrektywy 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71) przewiduje, że państwa członkowskie ustanowią systemy szkoleń i certyfikacji dla użytkowników i dystrybutorów środków ochrony roślin, a także dla osób zajmujących się doradztwem w tym zakresie. Opisany powyżej przepis art. 75 ust. 1 ustawy o ochronie roślin w sposób pośredni uniemożliwia uzyskanie upoważnienia do prowadzenia szkoleń przez podmiot nieposiadający siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co jest niezgodne z art. 16 ust. 2 dyrektywy o usługach. Ponadto obecne przepisy uzależniają udzielenie upoważnienia od wyników przeprowadzonej kontroli wnioskującego podmiotu, co jest niezgodne z art. 9 ust. 1 lit. c tej dyrektywy.

W związku z powyższym proponuje się, aby prowadzenie szkoleń w omawianym zakresie było działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Warunkiem rozpoczęcia prowadzenia szkoleń będzie uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin. Rejestr będzie również obejmować przedsiębiorców prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji. Projektowane przepisy uzależniają przy tym właściwość wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa przy dokonywaniu wpisu podmiotów nieposiadających siedziby na terytorium RP, od miejsca prowadzenia działalności podlegającej wpisowi. Zmiana przepisów obejmuje także odstąpienie od przeprowadzania kontroli uprzedniej podmiotów wpisywanych do rejestru, na rzecz kontroli następczej.

Ponadto w projektowanej ustawie proponuje się:

- określić informacje, jakie powinny być zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, a także informacje, jakie powinien zawierać taki rejestr,
- wskazać obowiązki podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, obejmujące m.in. informowanie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin

i nasiennictwa o planowanych terminach takich szkoleń (rozwiązanie takie ma na celu ułatwienie sprawowania nadzoru nad szkoleniami).

Zgodnie z dotychczasowymi przepisami do prowadzenia szkoleń w zakresie stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin upoważnione były m.in. jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie systemu szkoleń wskazane jest, aby jednostki te zachowały swoje uprawnienia. W związku z powyższym proponowane przepisy określają zasady, na jakich jednostki takie będą mogły prowadzić szkolenia po wejściu w życie niniejszej ustawy. Proponuje się, aby prowadzenie szkoleń wymagało od takich jednostek uzyskania wpisu do rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Warunki uzyskania wpisu do rejestru, prowadzenia szkoleń oraz konsekwencje nieprzestrzegania przepisów ustawy (obejmujące m.in. wykreślenie z rejestru) będą takie same, jak w przypadku prowadzenia szkoleń w zakresie stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin przez przedsiębiorców.

Ponadto proponuje się wprowadzenie zmiany art. 66 ust. 1 i art. 74 ustawy o ochronie roślin, zapewniających uznawanie zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin, uzyskanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo państwach, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę przedsiębiorczości,

7) prowadzenie badań sprawności technicznej opryskiwaczy (art. 76 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu)

Stosownie do art. 76 ust. 2 ustawy o ochronie roślin w dotychczasowym brzmieniu opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne, polowe lub sadownicze mogą być wprowadzane do obrotu, jeżeli ich sprawność techniczna została potwierdzona badaniami przeprowadzonymi przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Zgodnie z ust. 3 tego artykułu obowiązek badań dotyczy również opryskiwaczy będących w eksploatacji.

Za reglamentacją działalności związanej z przeprowadzaniem badań sprawności technicznej opryskiwaczy przemawia nadrzędny interes publiczny, a w szczególności

ochrona zdrowia konsumentów oraz ochrona środowiska naturalnego – tylko opryskiwacze sprawne technicznie gwarantują bezpieczne stosowanie środków ochrony roślin. Jednostki prowadzące badania sprawności technicznej takich maszyn muszą dysponować odpowiednim sprzętem diagnostycznym oraz wykonywać badania w oparciu o szczegółowe metodyki. W związku z powyższym, konieczny jest nadzór administracji państwowej nad działalnością w tym zakresie. Należy mieć także na uwadze, że art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE przewiduje, że państwa członkowskie powinny wprowadzić na swoim terytorium system okresowych badań opryskiwaczy oraz ich certyfikacji. Jednocześnie, zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy, państwa członkowskie powinny wskazać jednostki odpowiedzialne za przeprowadzanie takich kontroli. Przepisy krajowe są więc zgodne z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE. Obecne przepisy uzależniają udzielenie upoważnienia do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy od wyników kontroli spełnienia przez daną jednostkę wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie przeprowadzania badań opryskiwaczy (Dz. U. Nr 137, poz. 1544), w zakresie warunków lokalowych, wyposażenia technicznego oraz kwalifikacji diagnostów. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie wiarygodności, powtarzalności i porównywalności wyników uzyskiwanych przez poszczególne upoważnione jednostki. Mając na uwadze zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska naturalnego, związane ze stosowaniem środków ochrony roślin, kontrola spełnienia przez jednostkę powyższych wymagań powinna zostać przeprowadzona przed wydaniem upoważnienia. Rozwiązanie takie nie stoi w sprzeczności z art. 9 ust. 1 lit. c dyrektywy o usługach.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami decyzję o udzieleniu upoważnienia do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy wydaje wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, właściwy ze względu na siedzibę jednostki. Przepis ten w sposób pośredni uniemożliwia uzyskanie stosownego zezwolenia przez jednostkę nieposiadającą siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co jest niezgodne z art. 16 ust. 2 dyrektywy o usługach.

W związku z powyższym w projektowanej ustawie proponuje się uznawanie wyników badań przeprowadzonych przez jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania ich sprawności technicznej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę

regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie. Rozwiązanie takie umożliwi wykonywanie działalności usługodawcom transgranicznym.

Ponadto, aby zapewnić zgodność przepisów ustawy o ochronie roślin z postanowieniami art. 28 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, proponuje się odstępianie od wymogu poddawania obowiązkowym badaniom sprawności technicznej opryskiwaczy wprowadzanych do obrotu. Obowiązkowym badaniom poddawane będą jedynie opryskiwacze będące w eksploatacji. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej, a mianowicie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, wprowadzającej obowiązek badania sprzętu do stosowania środków ochrony roślin będącego w eksploatacji oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/127/WE z dnia 21 października 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2006/42/WE w odniesieniu do maszyn do stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2009, str. 29). Stosownie do postanowień dyrektywy 2009/128/WE, pierwsze badanie sprawności technicznej opryskiwacza powinno zostać przeprowadzone nie później niż 5 lat od daty jego zakupu. Mając na uwadze, że zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o ochronie roślin, badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być wykonywane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata, proponuje się, aby pierwsze badanie sprawności technicznej opryskiwacza było wykonywane nie później niż 3 lata od dnia jego zakupu.

Art. 44 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.).

W art. 24 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej uregulowano tryb zatwierdzania laboratoriów do wykonywania urzędowych badań laboratoryjnych. Urzędowe laboratoria weterynaryjne, w tym laboratoria zatwierdzone zgodnie z art. 24 ww. ustawy, zajmują się diagnostyką weterynaryjną oraz biorą czynny udział w zapewnieniu odpowiedniego poziomu ochrony zdrowia publicznego oraz ochrony zdrowia zwierząt, monitorując skażenia żywności pochodzenia zwierzęcego (m.in. substancjami toksycznymi, lekami, antybiotykami, hormonami i metalami ciężkimi), zanieczyszczenia żywności drobnoustrojami chorobotwórczymi, bakteriami, wirusami, pierwotniakami oraz larwami pasożytów, jak również diagnozując choroby zakaźne zwierząt, w tym zoonozy. Wyniki badań przeprowadzanych w urzędowych laboratoriach weterynaryjnych są podstawą do wydawania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej decyzji administracyjnych w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, żywności pochodzenia zwierzęcego,

materiału biologicznego, środków żywienia zwierząt i ubocznych produktów zwierzęcych. Wyniki badań laboratoryjnych są też niezbędne do wystawiania urzędowych świadectw zdrowia dla towarów wysyłanych na eksport oraz przy imporcie zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego. Z uwagi na znaczne negatywne skutki dla zdrowia publicznego oraz dla podmiotów prywatnych nadzorowanych przez Inspekcję Weterynaryjną, które mogą wystąpić na skutek wykonywania urzędowych badań laboratoryjnych przez laboratoria, które nie spełnią wymagań do przeprowadzania badań określonego rodzaju, wyłączenie zastosowania instytucji dorozumianej zgody w odniesieniu do zatwierdzania laboratoriów urzędowych jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym (art. 13 ust. 4 zd. 2 dyrektywy o usługach).

Art. 45 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342).

Po art. 8 dodaje się art. 8a, który wyłącza stosowanie instytucji dorozumianej zgody w kwestiach wymagań formalnych do podejmowania lub wykonywania działalności przez podmioty nadzorowane przez Inspekcję Weterynaryjną na podstawie przepisów ww. ustawy, a także władczych środków administracyjnych stosowanych w przypadku niespełniania przez podmioty wskazane w ustawie wymagań dla prowadzonej działalności. Wyłączenie w art. 8a dotyczy również innych przepisów proceduralnych wprowadzonych do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w celu implementacji dyrektywy o usługach. Wyłączenia te są konieczne ze względu na konieczność utrzymania skutecznego nadzoru weterynaryjnego przez Inspekcję Weterynaryjną.

Skuteczny nadzór weterynaryjny zapobiega powstawaniu trudnych do oszacowania szkód społecznych i gospodarczych, które są często związane z występowaniem zagrożeń dla zdrowia publicznego, w tym z obecnością substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych i biologicznych, pozostałości produktów leczniczych oraz rozprzestrzenianiem się chorób zakaźnych. Dodatkowo działania Inspekcji Weterynaryjnej mają zapewnić ochronę zdrowia publicznego. Inspekcja realizuje to zadanie przede wszystkim w ramach nadzoru nad bezpieczeństwem żywności pochodzenia zwierzęcego oraz przez zapobieganie i zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności tych, które mogą przenosić się na ludzi. Tym samym zmiany zawarte w art. 8a ww. ustawy są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 46 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.).

1) zmiana w art. 1 ustawy – ma na celu określenie szerszego niż dotychczas zakresu podmiotowego organów wykonujących zadania w zakresie podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej,

2) art. 2a wprowadza przepis o odpowiednim stosowaniu ustawy o świadczeniu usług do działalności gospodarczej o charakterze usługowym, budowlanym, handlowej oraz zawodowej o charakterze usługowym (art. 5 przepisy rozdz. II i III),

3) w art. 5 pkt 6 projektowanej nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wprowadza się definicję właściwego organu w analogicznym brzmieniu jak w projekcie ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Pojęcie właściwego organu zostało wprowadzone w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Są to postanowienia art. 5, 10 oraz 13, a także rozdziału II dyrektywy dotyczącego pojedynczych punktów kontaktowych. Było to konieczne w celu zapewnienia pełnej skuteczności przepisów dyrektywy transponowanych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej.

Definicja stanowi transpozycje art. 4 pkt 9 dyrektywy o usługach, zgodnie z którym „właściwy organ” oznacza każdą instytucję lub organ, które w państwie członkowskim pełnią rolę nadzorczą lub regulacyjną w odniesieniu do działalności usługowej, w tym w szczególności organy administracyjne łącznie z sądami, występujące w charakterze organów administracyjnych, zrzeszenia zawodowe oraz stowarzyszenia lub inne organizacje zawodowe, które w ramach przyznanej im autonomii prawnej wspólnie regulują podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej. Wprowadzenie definicji właściwego organu w szczególności jest konieczne dla zapewnienia, aby system współpracy administracyjnej, o którym mowa w rozdziale VI dyrektywy, oraz system pojedynczych punktów kontaktowych, o których mowa w rozdziale II dyrektywy, obejmował organy wymienione w art. 4 pkt 9 dyrektywy o usługach, pełniące funkcje regulacyjne lub nadzorcze. Należą do nich również zrzeszenia i stowarzyszenia zawodowe oraz sądy, w zakresie w jakim pełnią funkcje administracyjne.

W art. 5 pkt 7 projektowanej nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wprowadza się definicję „nadrzędnego interesu publicznego”, odwołując się do definicji zawartej w ustawie o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 2 ust. 2),

4) nadaje się nowe brzmienie art. 6, który stanowi o zakazie żądania przedstawiania dokumentów w formie oryginałów, poświadczonej kopii i poświadczzonego tłumaczenia.

Ograniczenia w tym zakresie wynikają z przepisów szczegółowych i są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym,

5) w art. 9 wprowadza się zmiany mające na celu określenie szerszego niż dotychczas zakresu podmiotowego organów wykonujących zadania, o których mowa w tym artykule,

6) dodaje się art. 9a i 9b. W art. 9a wprowadza się nakaz uwzględniania dokumentów wydanych przez właściwe organy innych państw członkowskich oraz EOG, natomiast art. 9b wprowadza się obowiązek uznawania przez właściwe organy ubezpieczeń i gwarancji od odpowiedzialności zawodowej wydanych w państwach członkowskich UE i EOG.

W art. 9a i 9b wprowadzona została regulacja, stanowiąca podstawę prawną dla właściwych organów, do dokonania oceny równoważności wymogów i obowiązek uznawania wymogów spełnionych na terytorium innych państw członkowskich oraz uznawania dokumentów potwierdzających spełnienie tychże wymogów,

7) w art. 11 wprowadza się nowe rozwiązania proceduralne:

- instytucję potwierdzenia przyjęcia wniosku w procedurach podejmowania i wykonywania działalności usługowej,
- zasady dotyczące przedłużenia terminu na rozpatrzenie wniosku,
- instytucję dorozumianej zgody,

8) uchyla się art. 13 ust. 1 a – norma niniejszego przepisu, dotycząca zasady swobodnego świadczenia usług, jest realizowana przepisami art. 4 ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

9) wprowadza się zmianę art. 21 przez dodanie do pkt 2 „o ile taki posiada”, co ma na celu ujednoczenie obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 21 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 10 ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

10) wprowadza się rozdział 2a – Punkt kontaktowy

Projekt przewiduje ustanowienie punktu kontaktowego, jako kolejnego ułatwienia dla przedsiębiorców w zakresie dopełniania wszelkich formalności i procedur, związanych z rozpoczynaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym usługowej. Zgodnie z dyspozycjami dyrektywy szczególny nacisk położony jest na umożliwienie realizacji wspomnianych procedur i formalności w sposób zdalny i elektronicznie.

Intencją ustanowienia punktu kontaktowego jest dodanie jeszcze jednego, wygodniejszego sposobu załatwiania spraw przez przedsiębiorców, nie odbierając nic z innych

dotychczasowych możliwości, zachowując drogę bezpośredniego kontaktu przedsiębiorcy z właściwym organem i postępowania według obowiązujących procedur.

Funkcję punktu pełnić będzie strona internetowa, za pośrednictwem której będą dostępne elektroniczne procedury oraz informacje wymagane przez dyrektywę o usługach.

Projekt nakłada na właściwe organy w sprawie prowadzenia określonej działalności gospodarczej opracowanie niezbędnych wyjaśnień w zakresie przepisów dot. działalności gospodarczej i umożliwienie dostępu do nich przez stronę internetową punktu kontaktowego.

W zakresie formularzy elektronicznych należy podkreślić, iż obowiązek ich opracowywania i zamieszczania w internecie zawarty jest w ustawie o podpisie elektronicznym (art. 58 ust. 2, który wprowadził taki obowiązek z dniem 1 maja 2008 r.). Przewidziane jest również upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia szczegółowych warunków współpracy właściwych organów w zakresie niezbędnym do realizacji zadań punktu kontaktowego.

Omówienie poszczególnych przepisów projektu:

– art. 22a wyznacza ministra właściwego do spraw gospodarki, jako organ prowadzący punkt kontaktowy, określa podstawowe zadania punktu kontaktowego, sposób realizacji procedur poprzez punkt kontaktowy oraz sposób jego prowadzenia. Opisuje także sposoby działania punktu kontaktowego, w szczególności w zakresie wykorzystania strony internetowej punktu oraz przekazywania danych za pomocą elektronicznej platformy usług administracji publicznej lub elektronicznych skrzynek podawczych właściwych organów. Punkt kontaktowy nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach.

– art. 22b ustanawia zakres informacji, do których dostęp zapewnia punkt kontaktowy oraz nakłada na właściwe organy obowiązek zapewnienia ich kompletności i aktualności.

– art. 22c nakłada na właściwe organy obowiązek umożliwienia, za pośrednictwem punktu kontaktowego, załatwienia wszelkich spraw związanych z rozpoczęciem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej. Nałożono także na organy właściwe obowiązek przyjmowania wszelkich dokumentów elektronicznych złożonych w punkcie kontaktowym. Punkt kontaktowy ma obowiązek przekazania dokumentu w terminie nie później niż następnego dnia roboczego. Początkiem biegu terminu załatwienia sprawy przez właściwy organ będzie następnym dniem roboczym po dniu wpływu wniosku do punktu kontaktowego.

– art. 22d określa sposób udzielania przez punkt kontaktowy informacji zainteresowanym za pomocą strony internetowej punktu kontaktowego. Przewiduje się ponadto, iż strona ta zawierać będzie wykaz stron internetowych punktów kontaktowych w innych państwach.

Informacje udostępniane za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego będą mogły być opracowywane także w innych językach.

– art. 22e nakłada ogólny obowiązek umożliwienia realizacji wszelkich obowiązków związanych z działalnością gospodarczą za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

– art. 22f zawiera upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków współpracy właściwych organów w zakresie niezbędnym do realizacji zadań punktu kontaktowego.

Niemniej jednak należy podkreślić, iż punkt kontaktowy jest jedynie pośrednikiem między przedsiębiorcami a organami właściwymi w sprawach poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej. Dlatego też funkcjonowanie punktu i jakość jego „pracy” w głównej mierze zależą będzie od wszystkich kompetentnych organów administracji publicznej i instytucji oraz informacji, które udostępnią one zainteresowanym.

W kompetencjach Ministra Gospodarki pozostają tylko nieliczne procedury, których realizacja będzie możliwa za pośrednictwem punktu kontaktowego. Jedną z nich jest rejestracja działalności gospodarczej przez osobę fizyczną, możliwa w formie elektronicznej od dnia 31 marca 2009 r. (nowelizacja ustawy – Prawo działalności gospodarczej dokonana w ramach tzw. II etapu nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Na przykładzie tej procedury opisany zostanie sposób działania punktu kontaktowego:

Rejestracja dokonywana jest w urzędzie gminy właściwej miejscowo. Tam też powinien trafić wniosek o wpis do ewidencji, będący jednocześnie wnioskiem o wpis do REGON, NIP i zgłoszenie płatnika ZUS/KRUS. Formularz wniosku (w tym elektroniczny) jest określony w rozporządzeniu Rady Ministrów. Przedsiębiorca może wypełnić ten formularz zarówno bezpośrednio na stronie internetowej urzędu właściwej gminy, jak również na stronie punktu kontaktowego. Jeżeli wniosek ten zostanie wypełniony na stronie internetowej punktu, zostanie on automatycznie przekazany do właściwej miejscowo gminy, która będzie zobowiązana go rozpatrzyć zgodnie z właściwymi przepisami. Należy podkreślić, iż docelowo ewidencje gminne zostaną zastąpione przez Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej.

Należy także podkreślić, iż przed przekazaniem dokumentu elektronicznego przedsiębiorca znajdzie, za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego, szczegółowe informacje o interesującej go dziedzinie działalności gospodarczej (publikowane przez

właściwy organ), takie jak właściwe przepisy prawa, orzeczenia, kontakty do właściwych organów itp. oraz bardziej szczegółowe instrukcje dalszego postępowania,

11) w art. 47 uchyla się ust. 3 w związku ze zmianami wprowadzonymi art. 75a,

12) nadaje się nowe brzmienie art. 67 ust. 2, w celu dostosowania do zasady dorozumianej zgody,

13) w art. 75a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wprowadza się zasadę, zgodnie z którą koncesje, zezwolenia, licencje, zgody, wpisy do rejestru działalności gospodarczej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony.

Art. 47 wprowadza zmianę w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Po art. 8 dodaje się art. 8a, który wyłącza stosowanie instytucji dorozumianej zgody w stosunku do wymagań formalnych do podejmowania lub wykonywania działalności przez podmioty wskazane w ustawie, a także władczych środków administracyjnych stosowanych w przypadku niespełniania przez wymienione podmioty wymagań do prowadzonej działalności. Skuteczny nadzór nad podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest konieczny w celu ochrony zdrowia publicznego i ochrony konsumentów. Tym samym wprowadzone w ustawie ograniczenia są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 48 wprowadza zmianę w ustawie z dnia z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

Po art. 3 dodaje się art. 3a, który wyłącza stosowanie instytucji dorozumianej zgody w kwestiach wymagań formalnych do podejmowania i wykonywania działalności przez podmioty, nad którymi Inspekcja Weterynaryjna sprawuje nadzór, a także władczych środków administracyjnych stosowanych w przypadku niespełniania przez te podmioty wymagań do prowadzonej działalności. Wyłączenie to jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, gdyż skuteczny nadzór nad wytwarzaniem i obrotem paszami, w tym paszami leczniczymi, jest konieczny w celu zagwarantowania ochrony zdrowia konsumentów i zwierząt.

Rozdział 6

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 49 – przepis przejściowy stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4, art. 186 ust. 4 i art. 197 pkt 1 – 6 ustawy, o której mowa art. 31 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4, art. 186 ust. 4 i art. 197 pkt 1 – 6 ustawy zmienianej, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 50 – 54 stanowią przepisy przejściowe do wprowadzanych zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 50 stanowi, że upoważnienia do badań skuteczności działania środka ochrony roślin, wydane na czas określony do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się upoważnieniami na czas nieokreślony.

Art. 51 stanowi, że jednostki organizacyjne upoważnione do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin, wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 43a ust. 6 projektowanej nowelizacji ustawy o ochronie roślin.

Art. 52 stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 2 – 5 i art. 75 ust. 6 ustawy o ochronie roślin, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 oraz art. 75 ust. 8 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 53 stanowi, że jednostki będące przedsiębiorcami, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione do przeprowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji lub w zakresie obrotu, konfekcjonowania i stosowania środków ochrony roślin, wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 75 ust. 1 ustawy o ochronie roślin. Przepis przejściowy art. 54 jest powtórzeniem normy przepisu art. 53 w odniesieniu do jednostek nie będących przedsiębiorcami.

Art. 55 jest przepisem przejściowym do wprowadzanych zmian w ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych i stanowi, że spółki prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy kancelarie patentowe, w terminie 5 lat od wejścia w życie niniejszej ustawy, są zobowiązane dostosować postanowienia swoich umów, składu osobowego

i składu osobowego organów do wymogów określonych w art. 5 projektowanej nowelizacji ustawy o rzecznikach patentowych, tj. tworzenia spółek multidyscyplinarnych.

Art. 56 reguluje sytuację prawną postępowań administracyjnych o udzielenie koncesji, licencji, zgód oraz wpisów do rejestru działalności regulowanej wydanych na czas oznaczony na podstawie obecnie obowiązujących przepisów.

Art. 57 określa termin wejścia w życie ustawy. Krótki termin przewidziany na wejście w życie ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podyktowany jest koniecznością wdrożenia dyrektywy o usługach w terminie do dnia 28 grudnia 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI
*PROJEKTU USTAWY O ŚWIADCZENIU USŁUG NA TERYTORIUM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
WDROŻENIE DYREKTYWY 2006/123/WE DOTYCZĄCEJ
USŁUG NA RYNKU WEWNĘTRZNYM*

SPIS TREŚCI:

1.	ANALIZA PROBLEMU	3
2.	CELE REGULACJI.....	7
2.1.	Cele ogólne.....	7
2.2.	Cele operacyjne	7
3.	OPCJE	9
3.1.	Rezygnacja z regulacji	9
3.2.	Interwencja o charakterze pozalegisłacyjnym.....	10
3.3.	Interwencja o charakterze legislacyjnym	11
3.4.	Konkluzja	13
4.	KONSULTACJE	14
5.	ANALIZA RELACJI KORZYŚCI DO KOSZTÓW	17
5.1.	Podmioty, na które będzie miała wpływ regulacja	17
5.1.1.	Ograny administracji rządowej i samorządowej	17
5.1.2.	Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej.....	17
5.1.3.	Przedsiębiorcy prowadzący działalność usługową nieobjęci przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.....	20
5.1.4.	Przedsiębiorcy czasowo świadczący usługi z innych państw UE.....	20
5.1.5.	Organizacje przedsiębiorców i samorządy zawodowe.....	21
5.1.6.	Przykładowe usługi będące przedmiotem analizy kosztów i korzyści	21
5.1.7.	Wnioski	25
5.2.	Wpływ na finanse publiczne	27
5.2.1.	Szacunkowa ocena utworzenia punktu kontaktowego.....	27
5.2.2.	Likwidacja i zmiany w systemach reglamentacji.....	27
5.3.	Symulacja ilościowa skutków wdrożenia dyrektywy w projektowanej ustawie o świadczeniu usług	27
5.3.1.	Charakterystyka scenariuszy bazowych.....	28
5.3.2.	Szok inwestycyjny, szok realokacyjny na rynku pracy – kalibracja.....	35
5.4.	Wpływ na konkurencyjność gospodarki	37
5.4.1.	Wpływ na PKB i inwestycje	37
5.4.2.	Wpływ na przedsiębiorstwa sektora usługowego	42
5.4.3.	Ocena zmiany sytuacji konkurencyjnej polskich przedsiębiorstw.....	46
5.4.4.	Szanse i zagrożenia dla małych i średnich przedsiębiorstw.....	50
5.4.5.	Podsumowanie	52
5.5.	Wpływ na rynek pracy	53
5.6.	Wpływ na sytuację i rozwój regionalny	58
5.7.	Wpływ na konsumentów i gospodarstwa domowe	60
5.8.	Czy implementacja dyrektywy w projektowanej ustawie pozwoli Polsce osiągnąć status gospodarki opartej na wiedzy?.....	63
5.8.1.	Wpływ projektowanej ustawy na jakość otoczenia instytucjonalno-prawnego .	64
5.8.2.	Wpływ projektowanej ustawy na rozwój infrastruktury informatycznej.....	64
5.8.3.	Wpływ projektowanej ustawy na unowocześnianie struktury zatrudnienia w usługach.....	65
5.8.4.	Wpływ projektowanej ustawy na rozwój offshoringu	66
5.9.	Podsumowanie	69
6.	WPROWADZENIE, EGZEKWOWANIE I MONITORING	71
7.	PLAN WDROŻENIA	72

1. ANALIZA PROBLEMU

Sektor usług w Unii Europejskiej wytwarza około 70 % ogólnego PKB, również jego udział w strukturze zatrudnienia dominuje nad pozostałymi sektorami gospodarki. Nie bez znaczenia jest fakt, że 89 % działalności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w Unii Europejskiej ulokowanych jest w usługach. Jednakże, jedynie 20 % działalności usługowej w UE przypada na wymianę transgraniczną.

Obszerny Raport Komisji Europejskiej *o stanie rynku wewnętrznego usług* z 2002 roku (COM [2002] 441 final) zidentyfikował nie tylko bariery prawne i pozaprawne stosowane przez kraje członkowskie, ale również wskazał na ich negatywny wpływ na działalność i konkurencyjność europejskich usługodawców.

Raport wskazał ograniczenia w swobodzie przedsiębiorczości oraz transgranicznym świadczeniu usług. Wykazano istnienie nieuzasadnionych ograniczeń nieomal na każdym etapie prowadzenia działalności usługowej:

- zakładanie działalności usługowej – dyskryminujące bariery w dostępie do systemu zezwoleń, ograniczenia dotyczące formy prowadzenia działalności, powtarzanie wymogów już spełnionych w kraju pochodzenia,
- organizacja przedsiębiorstwa – ograniczenia w używaniu sprzętu i materiałów potrzebnych do świadczenia usług, korzystaniu z usług dla biznesu, bariery w delegowaniu pracowników,
- promocja usług – całkowity zakaz informacji handlowych, dyskryminujące ograniczenia w reklamie usług,
- dystrybucja i sprzedaż – różnice w przepisach dot. zobowiązań umownych, obowiązki rejestracyjne i składanie deklaracji ograniczających swobodę świadczenia usług,
- kwestie posprzedażne – bariery wynikające z różnic w uregulowaniu w państwach członkowskich kwestii ubezpieczeń, gwarancji finansowych, odpowiedzialności zawodowej.

Raport wskazał również na istnienie znacznych barier w dostępie do usług dla potencjalnych konsumentów. Brak odpowiedniej informacji i problemy w dotarciu do usług

transgranicznych, jak również niewielka ochrona w przypadku nadużyć, prowadzi w tym zakresie do fragmentacji rynku wewnętrznego.

Ograniczenia na rynku wewnętrznym usług są szczególnie uciążliwe dla małych i średnich przedsiębiorstw. Nie dysponują one zwykle odpowiednimi środkami na konsultację prawną czy reklamę w innych państwach członkowskich. W konsekwencji MŚP często rezygnują z podjęcia działalności usługowej w innych państwach członkowskich.

Wnioski płynące z Raportu przyspieszyły działania Komisji Europejskiej. Ówczesny Komisarz ds. Rynku Wewnętrznego, Frits Bolkenstein, przygotował i przekazał Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, dnia 13 stycznia 2004 r. projekt dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym, liberalizujący rynek usług Unii Europejskiej. Burzliwe negocjacje w ramach Rady UE i Parlamentu Europejskiego, z aktywnym udziałem europejskich partnerów społecznych, zakończyły się przyjęciem Dyrektywy 12 grudnia 2006 r. Państwa członkowskie są zobowiązane do wdrożenia dyrektywy do 28 grudnia 2009 r.

Dyrektywa reguluje swobodę świadczenia usług i swobodę zakładania przedsiębiorstw. Stanowi uregulowanie prawne o charakterze *lex generalis* w powyższych obszarach. Zagadnienia związane ze świadczeniem usług i zakładaniem przedsiębiorstw, które zostały uregulowane w innych aktach prawa wspólnotowego wyłączone są na zasadzie *lex specialis* z zakresu dyrektywy.

Dyrektywa ma na celu zapewnienie usługodawcy i usługobiorcy większej pewności prawnej przy jednoczesnym ułatwieniu świadczenia usług, zakładania przedsiębiorstw i korzystania z usług. W tym celu dyrektywa nakłada na państwa członkowskie m.in. obowiązek wprowadzenia systemu umożliwiającego dopełnienie formalności potrzebnych do świadczenia usługi również w formie elektronicznej w pojedynczym punkcie kontaktowym.

Dyrektywa gwarantuje realizację swobody świadczenia usług, lecz w uzasadnionych przypadkach wprowadza ograniczenia. Państwa członkowskie zobowiązują się powstrzymać od nakładania własnych wymogów na zagranicznych usługodawców, o ile nie jest to uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego i ochrony środowiska. Jednocześnie państwo członkowskie siedziby

usługodawcy jest zobowiązane do kontroli przedsiębiorcy, zapewnienia jakości i bezpieczeństwa świadczonej usługi. Dyrektywa *expressis verbis* reguluje ugruntowane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości WE (TSWE) prawo usługobiorcy do korzystania z usługi.

Dalszemu ułatwianiu korzystania ze swobody działalności gospodarczej mają służyć m.in. zawarte w dyrektywie przepisy dotyczące zniesienia nieuzasadnionych barier na prowadzenie działalności gospodarczej. Systemy reglamentacji mają być ograniczone do niezbędnego minimum, a istniejące muszą spełniać ugruntowane w orzecznictwie TSWE wymogi niedyskryminacji i proporcjonalności.

Dyrektywa ustanawia również ramy prawne dla współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi. Ma ona zagwarantować właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w zakresie usług. Zapewnienie skutecznego nadzoru nad usługodawcami oraz pełnej informacji na temat przedsiębiorcy i świadczonych usług pozwoli uniknąć pomnażania środków kontroli i braku zaufania między państwami w tym zakresie.

W odniesieniu do swobody przedsiębiorczości dyrektywa wprowadza listę wymogów zakazanych, których państwa członkowskie (zgodnie z orzecznictwem Trybunału WE) nie mogą stosować wobec przedsiębiorców z innych krajów UE, jak np. stosowanie testu ekonomicznego, wymóg miejsca zamieszkania na terytorium miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Polska, przystępując do Unii Europejskiej, w konsekwencji procesu screeningu dostosowała wiele ze swoich przepisów do uwarunkowań rynku wewnętrznego. Jednakże, w zakresie swobody świadczenia usług zawartej w art. 49-55 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie przyjęto żadnych środków legislacyjnych gwarantujących jej realizację. Brak odpowiednich przepisów polskich doprowadził do niepewności prawnej zarówno wśród przedsiębiorców transgranicznie świadczących usługi, jak również pracowników administracji odpowiedzialnych za stosowanie przepisów dot. różnych aspektów prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym istnieje potrzeba utworzenia przepisów krajowych w zakresie zapewnienia stosowania swobody świadczenia usług.

Przygotowując się do realizacji zasady swobody przedsiębiorczości, przed przystąpieniem do UE, Polska usunęła ze swojego prawodawstwa przepisy bezpośrednio dyskryminujące

przedsiębiorców z innych krajów UE. Mimo wcześniejszych zmian, przegląd systemów reglamentacji w prawie polskim wskazuje, że wiele procedur uzyskiwania zezwoleń może być pośrednio dyskryminujące. Procedury często są bardzo skomplikowane, a instytucja dorozumianej zgody występuje jedynie w przypadku wpisu do rejestru działalności regulowanej. Deregulacja w przepisach dot. systemów reglamentacji byłaby niezwykle korzystna również dla polskich przedsiębiorców.

Problem uproszczeń legislacyjnych w działalności gospodarczej jest również przedmiotem analiz Banku Światowego. W corocznych raportach *Doing Business* Bank analizuje sytuację ekonomiczną ponad 170 państw świata. W roku 2009 Polska zajęła 76 miejsce w rankingu łatwości prowadzenia działalności gospodarczej (*ease of doing bussines ranking*). Jednym z wskaźników łatwości prowadzenia działalności gospodarczej, na podstawie których jest prowadzona klasyfikacja, jest wskaźnik koncesjonowania działalności. W tym zakresie Polska zajęła 158 miejsce. Na podstawie powyższego raportu liczba formalności w Polsce wynosi 30, czas: 308 dni, a koszt 137 % dochodu *per capita*. Dla porównania Holandia, która jest uważana za lidera reformy regulacji zajęła w roku 2009 miejsce 51 w rankingu łatwości prowadzenia działalności gospodarczej. Wskaźnik koncesjonowania działalności gospodarczej umożliwił Królestwu Niderlandów zajęcie 91 miejsca. Liczba formalności w Holandii wynosi 18, czas to 230 dni a koszt 112,1 % dochodu *per capita*.

Wyniki raportu pokazują, jak ważne jest podjęcie w Polsce zdecydowanych działań w celu redukcji obciążeń administracyjnych. Wymogi dyrektywy w tym zakresie wychodzą naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców.

W Polsce zakończył się pierwszy etap prac nad zmianami mającymi ułatwić rozpoczęcie działalności gospodarczej. Na tym etapie wprowadzone tzw. „jedno okienko” mające ułatwić zakładanie firmy (rejestrację działalności gospodarczej i dopełnienie innych formalności z tym związanych). Obecnie trwają prace nad stworzeniem platformy elektronicznej usług administracji publicznej (e-PUAP) oraz stworzeniem Centralnej Informacji o Działalności Gospodarczej. Platforma ta jest przygotowana do umożliwienia przedsiębiorcy dopełnienia ww. procedur. Dyrektywa o usługach zakłada ustanowienie pojedynczego punktu kontaktowego dla usługodawców.

2. CELE REGULACJI

2.1. Cele ogólne

Celem inicjatywy prawodawczej prowadzącej do przedstawienia przez Komisję Europejską projektu dyrektywy o usługach było dążenie do uzyskania rzeczywistego rynku wewnętrznego w usługach tak, aby w tym największym zakresie gospodarki europejskiej zarówno przedsiębiorstwa jak i konsumenci mogli w pełni korzystać z oferowanych przez wspólny rynek możliwości. Wspierając rozwój zintegrowanego rynku wewnętrznego w dziedzinie usług, dyrektywa w swojej finalnej formie powinna zapewnić:

- poprawę warunków wzrostu ekonomicznego i zatrudnienia w UE,
- utworzenie realnego rynku wewnętrznego usług, poprzez usunięcie barier prawnych i administracyjnych w rozwoju działalności usługowej,
- wzmocnienie praw konsumentów jako usługobiorców,
- stworzenie wiążących prawnie obowiązków efektywnej współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi.

Dodatkowo dyrektywa stanowi główny element odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (Komunikat Komisji „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Nowy początek strategii lizbońskiej, COM (2005) 24 z 2.2.2005.) Przewidując uproszczenia administracyjne dyrektywa wspiera również program na rzecz lepszego stanowienia prawa (Komunikat Komisji „Strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej COM (2006)689 z 14.11.2006.

2.2. Cele operacyjne

Mając na uwadze powyższe kwestie regulacja, która jest przedmiotem obecnej analizy prócz celów ustanowionych przez Komisję Europejską powinna doprowadzić do:

- zagwarantowania swobody świadczenia usług w Polsce,

Każdy obywatel UE powinien mieć zagwarantowane prawo do swobodnego świadczenia usług transgranicznie w zakresie uregulowanym przez TWE i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości WE. Przedmiotowa regulacja ma zapewnić, że na zagranicznych usługodawców nie będą nakładane nieuzasadnione wymagania. Ewentualne utrudnienia w swobodzie świadczenia usług powinny mieć charakter wyjątkowy i mogą być stosowane w ściśle określonych przypadkach. Należy również

mieć na uwadze zapewnienie usługobiorcom dostępu do usług z innych krajów UE na takich zasadach, na jakich korzystają z usług krajowych. W celu zagwarantowania pewności prawnej warto objąć regulacją jak największą grupę usług, również tych wyłączonych z zakresu dyrektywy.

- zniesienia i/lub uproszczenie systemów reglamentacji dot. działalności gospodarczej,

W dyrektywie nacisk położono na likwidację istniejących systemów reglamentacji. Również wyniki raportu Banku Światowego – *Doing Business* dotyczące Polski wskazują na potrzebę zmian w zakresie koncesjonowania działalności.

Tam gdzie nie jest możliwe ich zniesienie należy wprowadzić jasne warunki dostępu do działalności gospodarczej w tym zakresie. Klarowne i niedyskryminujące zasady ustanowione w dyrektywie o usługach powinny mieć jak najszersze zastosowanie. Tym samym liberalizacja zasad reglamentacji dostępu do wykonywania działalności powinna objąć wszystkie rodzaje działalności gospodarczej. Należy wprowadzić zasadę dorozumianej zgody, wydawać zezwolenia na czas nieokreślony oraz przenieść ciężar kontroli prowadzonej przez organy administracji publicznej z kontroli uprzedniej na kontrolę następczą.

- stworzenia pojedynczych punktów kontaktowych (PPK) umożliwiających dopełnienie w jednym miejscu wszelkich procedur związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wymogi dyrektywy w zakresie stworzenia PPK są częściowo zbieżne z planowaną nowelizacją ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, która ma wprowadzić Centralną Informację o Działalności Gospodarczej. Obie koncepcje mają zbliżony zakres funkcjonalny w odniesieniu do rejestracji działalności gospodarczej i udostępniania informacji o przedsiębiorcach. Dodatkowo, PPK zgodnie ze zobowiązaniami dyrektywy o usługach musi umożliwić przedsiębiorcy uzyskanie zezwolenia niezbędnego do prowadzenia danej działalności gospodarczej (funkcja administracyjna). Projekt nowego systemu powinien również respektować zasadę równego traktowania przedsiębiorców krajowych i zagranicznych. Ze względu na potrzebę zagwarantowania pewności prawnej przedsiębiorcy jak również realizację zasady równego traktowania system PPK powinien być dostępny dla wszystkich przedsiębiorców, a nie tylko tych, którzy prowadzą działalność usługową.

3. OPCJE

3.1. Rezygnacja z regulacji

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za prawidłową implementację dyrektyw, co wynika z art. 249 TWE. Traktat w tym zakresie zobowiązuje państwa członkowskie do osiągnięcia rezultatu zakładanego przez dyrektywę. Pozostawia natomiast organom krajowym swobodę wyboru formy i środków do osiągnięcia tego celu. Trybunał WE podkreśla konieczność zapewnienia w prawie krajowym pełnej, praktycznej skuteczności dyrektywy (*effect utile*), co gwarantuje osiągnięcie wyznaczonego rezultatu (orzeczenie C-410/01 Fritsch). Dyrektywa o usługach nakłada na państwa członkowskie szereg obowiązków, które mają prowadzić do wyznaczonego przez Komisję celu – utworzenia rzeczywistego rynku wewnętrznego w zakresie usług. Ustanowienie pojedynczych punktów kontaktowych, przygotowanie instytucji do ścisłej współpracy administracyjnej między państwami czy przeprowadzenie przeglądu prawodawstwa krajowego pod kątem nieuzasadnionych ograniczeń w handlu usługami nie będą możliwe bez interwencji legislacyjnej ze strony państw członkowskich.

Dodatkowo, wskazane powyżej braki w prawie polskim w zakresie swobody świadczenia usług, ograniczenia w systemach reglamentacji czy konieczność stworzenia pojedynczych punktów kontaktowych wymagają inicjatywy regulacyjnej ze strony odpowiednich organów. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału WE państwo członkowskie nie ma prawa odstąpić od czynności implementacyjnych argumentując, że skuteczność postanowień może być osiągnięta przez zastosowanie doktryny bezpośredniego skutku (C-102/79 Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii). Trybunał wskazał, że to państwa członkowskie są adresatami dyrektyw, a doktryna skuteczności bezpośredniej niektórych postanowień dyrektywy ma charakter uzupełniający. Decyzja ta umożliwiła jednostkom dochodzenie swoich praw w przypadku niewdrożenia bądź nieprawidłowego wdrożenia dyrektywy.

Tym samym, mając na uwadze powyższe argumenty oraz konieczność zbyt kompleksowych zmian w prawodawstwie polskim, należy stwierdzić, że brak interwencji regulacyjnej w zakresie implementacji dyrektywy o usługach nie doprowadzi do realizacji celów głównych i operacyjnych regulacji. Jednocześnie, brak inicjatywy w tym zakresie ze strony Polski może zostać uznany przez Komisję Europejską za niewywiązanie się ze zobowiązań ciążących na państwach członkowskich na mocy TWE. Komisja może wszcząć przeciwko Polsce procedurę na podstawie art. 226 TWE.

3.2. Interwencja o charakterze pozalegisłacyjnym

Komisja zachęca państwa członkowskie do podjęcia środków pozalegisłacyjnych w celu poprawy jakości usług i przejrzystości prawa dla usługobiorców. W tym zakresie art. 26 dyrektywy KE proponuje różne formy certyfikacji, opracowywanie kart jakości czy znaków jakości przez zrzeszenia zawodowe itp. Państwa członkowskie mogą również zachęcać do stosowania takich środków np. przez kampanie uświadamiające, organizowanie warsztatów i konferencje finansowane z odpowiednich programów w tym zakresie.

Następnie, art. 37 zachęca państwa członkowskie, aby we współpracy z Komisją przyjmowały kodeksy postępowania na poziomie europejskich organizacji zawodowych. Kodeksy mają przyczynić się do swobody świadczenia usług i porównywalnego poziomu ochrony usługobiorców.

Wprowadzenie przepisów art. 26 i 37 wymagało będzie od państw członkowskich podjęcia praktycznych kroków, polegających na wspieraniu podmiotów gospodarczych i zrzeszeń. Niewskazane jest wprowadzanie przepisów prawnych w tym zakresie.

Również rozdział poświęcony współpracy administracyjnej wymaga wprowadzenia praktycznych uzgodnień niezbędnych do skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi. Podobnie jest w przypadku organizacji procesu przeglądu i identyfikacji przepisów wymagających zmiany.

Dodatkowo, implementacja powinna nawiązywać do istniejącej hierarchii aktów prawnych. Normy implementacyjne muszą mieć co najmniej taką samą moc jak uprzednio obowiązujące przepisy prawa krajowego w tym zakresie. W przypadku wprowadzenia w dyrektywie nowych uregulowań (współpraca administracyjna, pojedyncze punkty kontaktowe, swoboda świadczenia usług) należy zastosować taką rangę przepisów, które byłyby uchwalone, w sytuacji gdy dana dziedzina byłaby pierwszy raz regulowana w prawie krajowym. Dyrektywa o usługach nakłada na państwa obowiązek zmian w systemach reglamentacji, przepisach dotyczących swobody działalności gospodarczej. Wprowadza również nowe rozwiązania, (m.in. instytucję dorozumianej zgody, potwierdzenie przyjęcia wniosku), które zgodnie z argumentami powyżej powinny być regulowane na poziomie ustawowym.

Tym samym, należy stwierdzić, że interwencja o charakterze pozalegisłacyjnym nie może być użyta jako jedyne narzędzie implementacji dyrektywy o usługach.

3.3. Interwencja o charakterze legislacyjnym

Komisja Europejska wielokrotnie podkreślała, że dla osiągnięcia wyznaczonych dla dyrektywy o usługach celów konieczna jest pełna i zgodna z harmonogramem transpozycja dyrektywy. W marcu 2007 na Szczycie Rady Europejskiej stwierdzono: *„niedawno przyjęta dyrektywa o usługach jest podstawowym narzędziem do odblokowania pełnego potencjału europejskiego sektora usług. Pełna, spójna, terminowa transpozycja jej przepisów powinna stać się sprawą o wysokim priorytecie”*.

Art. 44 dyrektywy o usługach zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy do 28 grudnia 2009 r.

Dodatkowo, wskazano na konieczność przyjęcia przepisów krajowych o charakterze wiążącym po to, aby usługodawcy i usługobiorcy mogli korzystać z pełni praw przyznanych im w dyrektywie.

Ze względu na szeroki zakres dyrektywy o usługach wydaje się wskazane, aby regulacja implementująca dyrektywę miała charakter horyzontalny. Zagwarantuje to, że żadne przepisy szczegółowe nie zostaną pominięte podczas analizy oraz że przepisami objęta będzie również działalność usługowa na szczeblu krajowym. Konieczne jest również zapewnienie nadrzędności przepisów prawa horyzontalnego nad przepisami szczegółowymi w tym zakresie.

W polskim prawodawstwie istnieje ustawa o charakterze ogólnym zawierająca podstawowe przepisy dotyczące działalności gospodarczej – ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (SDG). Ustawa stanowiąc swego rodzaju konstytucję gospodarczą zawiera szereg przepisów materialnych, proceduralnych i ustrojowych z zakresu prawa administracyjnego dotyczących podejmowania i prowadzenia wszystkich rodzajów działalności gospodarczej. W ustawie zawarte są również obowiązki organów administracji w stosunku do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. W marcu 2009 r. weszła w

życie nowelizacja, mająca w znaczący sposób ułatwić rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej.

Implementacja przepisów dyrektywy w zakresie swobodnego przepływu usług nie mogła być dokonana jedynie w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej z uwagi na różnice zachodzące pomiędzy swobodą świadczenia usług i swobodą przedsiębiorczości (zawiera się w SDG), jak również konieczność ich rozróżniania w praktyce. Dodatkowo, ustawa o swobodzie działalności gospodarczej nie obejmuje swoim zakresem podmiotów, które nie świadczą usług w celu zarobkowym, dla zysku.

Podczas projektowania niniejszej regulacji przyjęto, że regulacje dotyczące świadczenia usług, mające charakter ogólnych zasad oraz przepisy regulujące współpracę pomiędzy właściwymi organami krajowymi i właściwymi organami z państw członkowskich UE oraz państw członkowskich EOG nienależących do UE, zostaną umieszczone w ustawie o świadczeniu usług.

Jednocześnie ze względów systemowych niektóre z regulacji dyrektywy o usługach zostały umieszczone w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej (SDG). Wprowadzane są tutaj regulacje dyrektywy, które są ściśle związane z działalnością gospodarczą, tj. mające związek z procedurami szeroko rozumianej reglamentacji – obowiązku uzyskania zezwolenia, wpisu do rejestru, licencji itp. Również przepisy regulujące działanie pojedynczego punktu kontaktowego, zostały umieszczone w SDG z uwagi na ich związek z przepisami regulującymi funkcjonowanie Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej oraz ich ścisły związek z podejmowaniem działalności gospodarczej.

Jednak, aby zapewnić pełną transpozycję przepisów dyrektywy do polskiego porządku prawnego, część przepisów SDG, stanowiących transpozycję regulacji dyrektywy o usługach, na zasadzie odesłania bezpośredniego wprowadzonego do przepisów projektu ustawy o świadczeniu usług, będzie miała zastosowanie do świadczenia usług.

Podobnie, aby zapewnić pełną komplementarność ustaw wprowadzono odesłanie w SDG, na mocy którego przepisy ustawy o świadczeniu usług będą stosowały się do działalności gospodarczej o charakterze usługowym, tj. w szczególności działalności budowlanej oraz świadczenia usług w ramach wykonywania zawodów regulowanych.

3.4. Konkluzja

Implementacja dyrektywy, aby osiągnąć zamierzone na poziomie europejskim i krajowym cele, wymaga zmiany i uzupełnienia przepisów ustawowych. Stosowne zmiany należy wprowadzić również do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z zaleceniami Komisji i specyfiką niektórych zobowiązań wynikających z dyrektywy konieczne będą również działania pozalegislacyjne uzupełniające prawidłową implementację dyrektywy.

4. KONSULTACJE

Projekt dyrektywy o usługach wraz ze stanowiskiem rządu był wielokrotnie konsultowany z partnerami społecznymi przed przyjęciem dyrektywy o usługach. Przygotowane w marcu 2008 r. założenia do ustawy transponującej przepisy dyrektywy oraz wstępna ocena skutków regulacji, ze względu na złożoną tematykę oraz kluczowe zmiany wprowadzane w przepisach o podejmowaniu i wykonywaniu działalności gospodarczej (usługowej) wymagały przeprowadzenia szerokich konsultacji na wczesnym etapie procesu implementacji dyrektywy. Ministerstwo Gospodarki we współpracy z Komisją Europejską zorganizowało konferencję dot. implementacji dyrektywy, która rozpoczęła proces konsultacji społecznych. „Założenia ustawy transponującej przepisy dyrektywy 2006/123/WE dot. usług na rynku wewnętrznym” oraz „Ocena Skutków Regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE o usługach na rynku wewnętrznym” zostały przekazane do 149 podmiotów. Wśród adresatów znalazły się zarówno wszystkie podmioty reprezentowane w Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych jak również przedstawiciel małych i średnich przedsiębiorstw, organizacje branżowe przedsiębiorców i samorządy zawodowe, organizacje pozarządowe, Europejskie Centrum Konsumenckie i Centra Euro Info.

Poniższa tabela zawiera listę uwag zgłoszonych do implementacji dyrektywy o usługach:

Podmiot – organizacja przedsiębiorców	Uwagi	Stanowisko MG (uwzględniona/nieuwzględniona)
Polska Izba Ochrony Osób i Mienia	Poparcie dla działań dot. uproszczenia i liberalizacji zasad reglamentacji dostępu do wykonywania działalności gospodarczej, Postulat zastąpienia koncesji na wykonywanie działalności usługowej w zakresie ochrony mienia i osób wpisem do rejestru działalności regulowanej.	Stanowisko zostanie przekazane MSWiA, resortu wiodącego w sprawie ustawy o ochronie osób i mienia
Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie	Poparcie dla idei uproszczenia zasad prowadzenia działalności usługowej i zniesienia barier w swobodzie przedsiębiorczości. Założenia mają charakter zbyt ogólny, izba czeka na na projekt ustawy oraz propozycje zmian do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.	

Krajowa Izba Biegłych Rewidentów	Opinia pozytywna	
Konfederacja Pracodawców Polskich	Brak w założeniach odniesienia do sektorowych aspektów usług interesu ogólnego - obawa, że zostaną one pominięte w przygotowywaniu zmian w ustawach szczegółowych Opinia pozytywna w zakresie wprowadzanych uproszczeń administracyjnych i zmniejszenia kosztów rozpoczynania i prowadzenia działalności gospodarczej jak również przepisów o transgranicznym świadczeniu usług i jakości usług.	Kwestie usług interesu ogólnego powinny zostać uwzględnione w projektach zmieniających ustawy szczegółowe, za które odpowiadają poszczególne resorty
Związek Producentów Audio Video	ZPAV stoi na stanowisku, że działalność organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi nie stanowi działalności usługowej pozostającej w zakresie dyrektywy.	Zarządzanie prawami autorskimi zgodnie z Podręcznikiem do implementacji dyrektywy o usługach pozostaje w zakresie dyrektywy. Nie ma tu znaczenia fakt, że w prawie krajowym nie jest to działalność gospodarcza.
Krajowa Izba Gospodarcza	Pozytywna opinia Realizacja postulatów przedsiębiorców w zakresie zmian w systemach reglamentacji i stworzeniu pojedynczych punktów kontaktowych	
Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce.	Pozytywna opinia. Postulat objęcia przepisami PPK również przewoźników	Przepisy dotyczące pojedynczych punktów kontaktowych w założeniu obejmą całość działalności usługowej..

Implementacja dyrektywy wymagała zmian wielu ustaw, w tym dotyczących prowadzenia określonych form działalności gospodarczej (usługowej). Konieczne jest opracowanie przepisów w sposób jak najbardziej przyjazny dla przedsiębiorców, zgodnie z głównymi celami dyrektywy. Dlatego też, Ministerstwo Gospodarki opracowało i rozesłało drogą elektroniczną „ankietę dla przedsiębiorców i partnerów społecznych w sprawie założeń ustawy transponującej przepisy dyrektywy 2006/123/WE dot. usług na rynku wewnętrznym. Ankieta została rozesłana na 190 adresów e-mail różnych podmiotów zidentyfikowanych jako potencjalnie zainteresowanych implementacją dyrektywy. Ankieta została również umieszczona na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki. MG otrzymało 24 wypełnione ankiety. Ankieta zawierała 32 pytania. Część z nich miała charakter opisowy. Szczegółowy opis konsultacji został ujęty w oddzielnym dokumencie pt. „Szczegółowe wyniki konsultacji

Spółecznych do Oceny Skutków Regulacji Wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE o usługach na rynku wewnętrznym” (dokument można pobrać ze strony www.mg.gov.pl).

Projekt ustawy o świadczeniu usług na terytorium RP został poddany konsultacjom społecznym jeszcze w trakcie uzgodnień międzyresortowych. Do rozesłanego projektu uwagi zgłosiły następujące organizacje: Polska Federacja Rynku Nieruchomości, Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, Polska Federacja Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości, Polska Federacja Zarządców Nieruchomości, Polska Izba Ubezpieczeń, Polska Izba Handlu, Stowarzyszenie Ład na Mazowszu, Stowarzyszenie Ochrony i Promocji Miast-Ogrodów i Historycznych Miejscowości Centralnego Mazowsza, Izba Wydawców Prasy, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, PKPP Lewiatan. Większość zgłoszonych uwag została wyjaśniona lub uwzględniona w projekcie ustawy. Projekt ustawy został również umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji. Konsultacje społeczne zostały przeprowadzone zgodnie z obowiązującym prawem w tym zakresie tj. ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z późn. zm.),• ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235, z późn. zm.),• ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.). Dodatkowo, w trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169 poz. 1414) następujące organizacje przedłożyły „Opinię o projekcie ustawy o działalności usługowej”¹⁾:

1. Polska Federacja Rynku Nieruchomości,
2. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
3. Polska Federacja Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości,
4. Polska Federacja Zarządców Nieruchomości.

---

¹⁾ Tekst opinii wraz odpowiednimi formularzami w załączeniu

5. ANALIZA RELACJI KORZYŚCI DO KOSZTÓW

5.1. Podmioty, na które będzie miała wpływ regulacja

5.1.1. Ograny administracji rządowej i samorządowej

Ograny administracji rządowej i samorządowej w sposób pośredni lub bezpośredni są zaangażowane w procedury systemów reglamentacji, jak również innych formalności związanych z rozpoczęciem i prowadzeniem działalności gospodarczej we wszystkich jej aspektach. Należy podkreślić, iż poniżej zostały uwzględnione nawet te urzędy, których systemy reglamentacji są wyłączone z zakresu dyrektywy usługowej. Jednak jak wskazano powyżej, w celu zapewnienia pewności prawnej przedsiębiorcy należy dążyć do wprowadzenia uproszczeń we wszystkich systemach reglamentacji, jak również włączyć je w system pojedynczych punktów kontaktowych.

5.1.1.1. Organy administracji rządowej

- Ministrowie i Prezesi urzędów centralnych (MŚ, MS, MPiPS, MKiDN, MZ, MSWiA, MNiSW, MEN, MF, UOKiK, MI, MRiRW, MSiT, KRRiT, URE, GUM, UKE, ULC, UTK, Główny Inspektorat Farmaceutyczny, Państwowa Agencja Atomistyki, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Główny Lekarz Weterynarii, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Państwowa Inspekcja Pracy).
- wojewodowie

5.1.1.2. Organy administracji samorządowej

- Marszałek województwa
- Starosta
- Wójt, burmistrz albo prezydent.

5.1.2. Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej:

5.1.2.1. Przedsiębiorcy prowadzący działalność usługową:

W polskim prawodawstwie usługi obejmują różne rodzaje działalności gospodarczej. Z jednej strony znajdują się usługi wymagające kwalifikacji manualnych, łatwo poddających się standaryzacji, z drugiej strony znajdują się usługi angażujące pracowników o wysokim

poziomie wiedzy i specjalizacji. Te usługi trudniej poddają się standaryzacji. Istnieją również usługi, które mają cechy pierwszej i drugiej grupy. Szybki postęp technologiczny sprzyja powstawaniu wielu nowych dziedzin usług, dlatego też niełatwo jest dokładnie sklasyfikować usługi, a tym samym odpowiednio je opisać. Zwyczajowo stosuje się klasyfikację zawartą w Polskiej Klasyfikacji Działalności ze względu na możliwości, jakie stwarza statystyka.

W PKD wyróżniono następujące sektory usługowe:

- **sekcja G** – handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów, samochodów, motocykli oraz artykułów użytku osobistego;
- **sekcja H** – hotele i restauracje;
- **sekcja I** – transport, gospodarka magazynowa i łączność;
- **sekcja J** – pośrednictwo finansowe;
- **sekcja K** – obsługa nieruchomości, wynajem i usługi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (usługi dla przedsiębiorczości, usługi okołobiznesowe);
- **sekcja L** – administracja publiczna i obrona narodowa, obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i powszechne ubezpieczenie zdrowotne;
- **sekcja M** – edukacja;
- **sekcja N** – ochrona zdrowia i pomoc społeczna;
- **sekcja O** – działalność usługowa komunalna, społeczna i indywidualna, pozostała.

Ważną grupę usług stanowią usługi biznesowe, zwane inaczej usługami dla przedsiębiorczości. Dynamizują one tempo wzrostu gospodarki oraz podnoszą poziom konkurencyjności gospodarki.

Istotną rolą usług biznesowych jest to, że szereg funkcji przedsiębiorstwa może być realizowane zarówno przez własne służby w przedsiębiorstwie, jak też mogą być zlecane na zewnątrz. To z kolei wynika z daleko posuniętego podziału pracy i łączącej się z tym specjalizacji, charakterystycznego trwającego obecnie postępu technicznego i istniejącej konkurencji. Ponadto usługi dla biznesu umożliwiają zmniejszenie kosztów działalności przedsiębiorstwa. Świadczenie tych usług przez wyspecjalizowane, profesjonalne firmy pozwala na podniesienie jakości wielu działań, będących przedmiotem tych usług.

Usługi okołobiznesowe obejmują całokształt usług świadczonych przez wyspecjalizowane firmy na rzecz innych podmiotów gospodarczych w celu zwiększenia ich efektywności.

W skład usług biznesowych wchodzi następujące rodzaje działalności:

- wynajem samochodów osobowych i pozostałych środków transportu,
- wynajem maszyn i urządzeń,
- wypożyczanie artykułów użytku osobistego domowego,
- doradztwo w zakresie sprzętu komputerowego i oprogramowania,
- przetwarzanie danych i działalność związana z bazami danych,
- konserwacja i naprawa maszyn biurowych, księgujących i liczących,
- działalność prawnicza, rachunkowo-księgowa, doradztwo, zarządzanie holdingami,
- działalność reklamowa,
- działalność związana z pośrednictwem pracy,
- działalność dochodzeniowo-detektywistyczna i ochroniarska,
- sprzątanie i czyszczenie obiektów.

Dostępne dane statystyczne nie obejmują wszystkich sekcji usług. W roku 2004 liczba podmiotów gospodarki narodowej w sekcjach usługowych przedstawiała się następująco:

G - Handel i naprawy: 1 189 174, co stanowiło 33,2 % ogólnej liczby podmiotów,

H - Hotele i restauracje: 113 085, co stanowiło 3,2 % ogólnej liczby podmiotów,

I – Transport, gospodarka magazynowa i łączność: 263 162, co stanowiło 7,3 % ogólnej liczby podmiotów,

J – Pośrednictwo finansowe: 129 009, co stanowiło 3,6 % ogólnej liczby podmiotów,

O – Działalność usługowa komunalna, społeczna i indywidualna, pozostała: 227 803, co stanowiło 6,4 % ogólnej liczby podmiotów.

5.1.2.2. Pozostali przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie ze wspomnianymi wyżej argumentami jest wskazane objęcie niniejszą regulacją również przedsiębiorców prowadzących inną niż usługowa działalność gospodarczą. Mając na uwadze równość praw wszystkich przedsiębiorców należy umożliwić podmiotom prowadzącym działalność pozausługową realizację formalności w pojedynczym punkcie

kontaktowym. W tym samym celu należy dokonać przeglądu i wprowadzić uproszczenia w systemach reglamentacji wyłączonych z zakresu dyrektywy.

5.1.3. Przedsiębiorcy prowadzący działalność usługową nieobjęci przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Zgodnie z art. 50 TWE usługi to działalność prowadzona na własny rachunek zwykle za wynagrodzeniem. Tym samym usługą jest każda działalność prowadzona przez osobę fizyczną lub prawną poza stosunkiem umowy zatrudnienia. Działalność musi mieć również charakter ekonomiczny. Nie ma także znaczenia czy usługi są świadczone na rzecz przedsiębiorstw czy konsumentów.

Jednocześnie, art. 3 SDG wskazuje, że przepisów ustawy nie stosuje się do działalności w zakresie wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów.

Mając na uwadze przepisy TWE i orzecznictwo Trybunału WE należy stwierdzić, że wskazana powyżej działalność rolników powinna podlegać przepisom implementującym dyrektywę o usługach. Nie oznacza to jednak obejmowania rolników świadczących usługi hotelarskie całością przepisów ustawy SDG i uznania ich za przedsiębiorców. Transpozycja dyrektywy o usługach przewidziana w projekcie ustawy o świadczeniu usług obejmie swym zakresem również podmioty, które nie są przedsiębiorcami w rozumieniu SDG. W związku z powyższym status prawny rolników świadczących usługi związane z pobytem turystów nie ulegnie zmianie, ale ich działalność objęta zostanie przepisami nowej regulacji.

5.1.4. Przedsiębiorcy czasowo świadczący usługi z innych państw UE

W związku z w prowadzeniem przepisów o czasowym świadczeniu usług na terenie RP przepisom projektowanej ustawy będą również podlegać przedsiębiorcy z innych krajów UE i EOG, którzy zgodnie z traktatową swobodą świadczenia usług będą czasowo świadczyć usługi na terenie Polski. Ze względu na czasowy charakter prowadzonej działalności oraz fakt, że nie prowadzi się rejestrów tych przedsiębiorców utrudnione jest oszacowanie wpływu wdrożenia dyrektywy na powyższe podmioty.

5.1.5. Organizacje przedsiębiorców i samorządy zawodowe

Organizacje pracodawców jak również organizacje branżowe i izby handlowe należą do podmiotów, na które dyrektywa będzie miała wpływ. Poprzez działania pozalegisłacyjne państwa członkowskie mają zachęcać organizacje do podejmowania środków w zakresie jakości usług, wprowadzania kodeksów postępowania czy informacji handlowych. Ponadto, zgodnie z dyrektywą o usługach rejestrację w stowarzyszeniach zawodowych oraz uznawanie kwalifikacji, w które często zaangażowane są samorządy zawodowe, ma być możliwa poprzez pojedynczy punkt kontaktowy, co implikuje „podłączenie” do systemu pojedynczych punktów kontaktowych tych podmiotów.

5.1.6. Przykładowe usługi będące przedmiotem analizy kosztów i korzyści

W kontekście celu niniejszego opracowania zasadnicze znaczenie ma odpowiedź na pytanie, w jaki sposób przedstawione powyżej najważniejsze postanowienia dyrektywy usługowej wpłyną na polskich usługodawców. Poniżej dokonano przeglądu regulacji krajowej w odniesieniu do sektora usług budowlanych, usług dla przedsiębiorczości oraz usług w handlu. Usługi te wybrano ze względu na ich reprezentatywność. Handel stanowi najpopularniejszą działalność gospodarczą Polsce. Usługi budowlane należą do najczęściej świadczonych usług przez polskie firmy w krajach UE. Usługi dla przedsiębiorczości są usługami, które mają największy wpływ na konkurencyjność gospodarki i mogą przyczynić się do osiągnięcia przez Polskę statusu gospodarki opartej na wiedzy.

5.1.6.1 Usługi budowlane

Szeroko pojęte usługi budowlane regulowane są w Polsce przez *ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane*, *ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów* i *ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne* oraz wydane na ich podstawie akty wykonawcze.

Działalność architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, a także geodetów kartografów zaliczyć należy do działalności regulowanej.

Prowadzenie działalności budowlanej poza tymi zawodami regulowanymi podlega swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z *ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej*. Biorąc pod uwagę wykonywanie działalności w zawodach regulowanych w budownictwie na terytorium Polski należy dokładnie zweryfikować, czy przepisy te są zgodne

z wymogami *dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych* oraz innych dyrektyw sektorowych oraz czy nie zawierają warunku wzajemności.

Należy podkreślić, że przepisy dyrektywy dotyczące swobody przedsiębiorczości są korzystne dla polskich usługodawców. W odniesieniu do świadczenia usług dodatkowo należy podkreślić wagę wprowadzonego przez dyrektywę zakazu wprowadzania przez państwo świadczenia usługi wymogów wpływających na używanie sprzętu i materiałów stanowiących integralną część świadczonej usługi.

Dodatkowo należy podkreślić korzyści płynące z nakazu uwzględniania przez państwa członkowskie ubezpieczeń i gwarancji udzielonych przez instytucje kraju macierzystego podmiotu świadczącego usługę transgraniczną.

Przedsiębiorcy i usługodawcy muszą liczyć się z wymogami dyrektywy dotyczącymi jakości usług oraz koniecznością szybkiego udzielania informacji usługobiorcom. Jest to związane z przygotowaniem odpowiedniego zaplecza przez przedsiębiorstwo.

5.1.6.2 Handel detaliczny i hurtowy

- **Pośrednictwo handlowe** – Usługi pośrednictwa handlowego nie są działalnością regulowaną i podlegają ogólnym przepisom Kodeksu cywilnego.
- **Dystrybucja** – Działalność dystrybucyjna nie jest również specyficznie regulowana w Polsce, podlega przepisom Kodeksu cywilnego. Wykonywanie usług związanych z handlem podlega w Polsce swobodzie działalności gospodarczej. W odniesieniu do świadczenia usług przez polskich przedsiębiorców z tej branży poza granicami Polski, należy korzystnie ocenić przepisy dyrektywy. Należy także wskazać na obowiązki dotyczące jakości usług oraz udzielania informacji nałożone na przedsiębiorców przez dyrektywę.

5.1.6.3 Usługi dla przedsiębiorczości

- **Usługi doradcze (konsulting)** – W zakres konsultingu może wchodzić doradztwo gospodarcze, finansowe, podatkowe czy też personalne. Należy podkreślić coraz częstszy outsourcing przez firmy tego typu usług. W odniesieniu do polskiego ustawodawstwa, co do zasady szeroko pojęty konsulting nie jest regulowany jakimś szczególnym aktem prawnym, stosowany więc będzie Kodeks cywilny.

- Szczególnej regulacji poddane jest wykonywanie zawodu doradcy podatkowego, biegłego rewidenta, doradcy inwestycyjnego, a także usługi księgowe. Doradcy podatkowi wykonują swój zawód na podstawie *ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym*. Usługi związane z tym zawodem regulowanym, mogą być świadczone przez doradców podatkowych, adwokatów, radców prawnych i biegłych rewidentów. Zasady etyki doradców podatkowych ściśle regulują zagadnienia dotyczące reklamy tego zawodu.
- Zawód biegłego rewidenta jest zawodem regulowanym, zasady wykonywania zawodu znajdują się w ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym oraz w uchwalonych przez Krajową Izbę Biegłych Rewidentów Zasadach etyki zawodowej. Wykonywanie tego zawodu jest określone na poziomie wspólnotowym przez Dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG.
- Świadczenie usług rekrutacji jest działalnością regulowaną w rozumieniu *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej*. Zgodnie z *ustawą z dnia 20 kwietnia 2006 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy doradztwo personalne wykonywane jest na terytorium Polski w ramach działalności agencji zatrudnienia*. Dyrektywa usługowa nie ma zastosowania do usług świadczonych przez agencje pracy tymczasowej.

W odniesieniu do szeroko pojętych zawodów „doradczych” należy uznać, że przepisy dyrektywy są korzystne dla polskich usługodawców. Biorąc pod uwagę zawody regulowane, należy podkreślić, że przepisy dyrektywy usługowej wyraźnie wskazują, że należy umożliwić usługobiorcom z innych krajów dostęp do rynku usług w tych zawodach i odsyłają w tym względzie do wymogów zawartych w *dyrektywie 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych*. W odniesieniu do zawodów regulowanych w Polsce, należy zweryfikować czy przepisy dotyczące uznawania kwalifikacji przedstawicieli są zgodne z wymogami prawa wspólnotowego.

- **Usługi prawne** – Usługi prawne, pod kątem dyrektywy usługowej, podzielić można na trzy kategorie:

- usługi adwokatów i radców prawnych,
- usługi notariuszy oraz komorników sądowych
- usługi rzeczników patentowych oraz doradców prawnych.

W odniesieniu do pierwszej z tych grup, ich działalność poddana jest specjalnym regulacjom prawa europejskiego – *dyrektywie Rady z dnia 22 marca 1977 r. 77/249/EWG mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług* oraz *dyrektywie 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych*. Polskie regulacje dotyczące wykonywania tych zawodów to *ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze* oraz *ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych*, a także uchwalone przez samorządy *Zasady etyki zawodowej*.

W odniesieniu do notariuszy i komorników działalność ich jest wyłączona spod działania dyrektywy, ponieważ zawody te są związane z wykonywaniem władzy publicznej.

W Polsce przedstawiciele tych zawodów wykonują je na podstawie *ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie* oraz *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji*.

Trzecią grupę stanowią zawody regulowane. Usługi doradców prawnych zostały omówione powyżej. Usługi rzeczników patentowych wykonywane są w Polsce na podstawie *ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych*.

Uwagi dotyczące wpływu dyrektywy usługowej na usługodawców w zawodach prawniczych należy ograniczyć do konieczności podkreślenia, że zasady wykonywania tych zawodów, co do zasady są uregulowane poza dyrektywą usługową, z wyjątkiem notariuszy i komorników. W odniesieniu do dyrektywy usługowej, należy podkreślić nałożony przez nią wymóg zniesienia zakazu udostępniania przez te zawody szerokiej informacji handlowej, co szczególnie istotne jest w odniesieniu do radców prawnych i adwokatów. Dyrektywa nakłada również na państwa członkowskie obowiązek przeglądu przepisów krajowych ustalających taryfy minimalne i maksymalne na usługi.

- **Usługi w zakresie zarządzania nieruchomościami** - Działalność zawodowa w dziedzinie zarządzania nieruchomościami, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz rzeczoznawstwa majątkowego jest prowadzona na podstawie *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami*. Wszystkie te działalności są działalnościami regulowanymi w rozumieniu dyrektywy.

- **Usługi reklamowe** - Prawo polskie nie reguluje w specjalny sposób prowadzenia działalności reklamowej, a więc dotyczy jej swoboda wykonywania działalności.

W odniesieniu do usług reklamowych należy zwrócić uwagę na obowiązujący w niektórych zawodach zakaz reklamy nakazujący zniesienie wszelkich całkowitych zakazów dotyczących informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane. Zasady dotyczące wykonywania zawodu odnoszące się do informacji handlowych muszą być niedyskryminacyjne, uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i proporcjonalne.

5.1.7. Wnioski

Analiza przepisów dyrektywy usługowej i przepisów projektowanej ustawy o świadczeniu usług oraz ich wpływu na sytuację polskich usługobiorców wskazuje, że przepisy będą miały korzystny wpływ nie ze względu na ich rewolucyjny charakter (przepisy są powtórzeniem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE), lecz ze względu na uporządkowania pewnych zagadnień i zawarcie ich w jednym akcie prawnym. Na marginesie należy stwierdzić, że wyłączenie pewnych zagadnień poza zakres dyrektywy prowadzi tylko do tego, że są one objęte często bardziej liberalnym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości WE. Niewątpliwie przyjęcie projektowanej ustawy służy zapewnieniu większej pewności prawnej przedsiębiorcom.

Implementacja dyrektywy usługowej będzie z korzyścią dla polskich przedsiębiorców, którzy świadcząc swe usługi poza granicami kraju będą mogli spodziewać się określonych zasad rządzących rynkiem usług w innych państwach członkowskich oraz ogromnego ułatwienia administracyjnego w postaci pojedynczego punktu kontaktowego. Zapewni również większe bezpieczeństwo usługobiorcom na naszym rynku.

Podstawowym kosztem dostosowania do wymogów dyrektywy dla przedsiębiorców, jest konieczność przygotowania się do wymogów dotyczących jakości usług, jak też do bardzo prokonsumenckiego podejścia do swoich klientów. Dyrektywa nakłada szereg obowiązków dotyczących udzielania informacji i rozpatrywania reklamacji usługobiorców przez usługodawców.

Biorąc pod uwagę zawody regulowane, dyrektywa wprowadza obowiązek dopuszczenia szerokiej informacji handlowej w tych zawodach, jak też nakłada na państwa członkowskie

obowiązek przeglądu taryf cen maksymalnych i minimalnych na usługi pod kątem ich konieczności, proporcjonalności i niedyskryminacyjnego charakteru.

Polscy usługodawcy, a zapewne także przedsiębiorcy z innych branży, mogą potencjalnie odczuć pozytywne skutki wdrożenia dyrektywy w projektowanej ustawie o świadczeniu usług przede wszystkim poprzez zmniejszenie kosztów rozpoczęcia i prowadzenia działalności – implementacja postanowień dyrektywy w tym zakresie może przynieść korzystne zmiany zarówno dla polskich podmiotów, jak i zagranicznych rozpoczynających działalność w Polsce.

5.2. Wpływ na finanse publiczne

5.2.1. Szacunkowa ocena utworzenia punktu kontaktowego

Szacunkowy koszt utworzenia elektronicznego punktu kontaktowego wynosi ok. 40 000 000 PLN i obejmuje przegląd procedur elektronicznych, utworzenie systemu teleinformatycznego, szkolenia, kampanię informacyjną, wynagrodzenia dla pracowników oraz tłumaczenia.

5.2.2. Likwidacja i zmiany w systemach reglamentacji

Likwidacja niektórych systemów reglamentacji czy zgodnie z dyrektywą ograniczenie do minimum opłat administracyjnych może doprowadzić do zmniejszenia wpływów do budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5.3. Symulacja ilościowa skutków wdrożenia dyrektywy w projektowanej ustawie o świadczeniu usług

Wdrożenie dyrektywy usługowej skutkuje wzrostem produktywności pracy i kapitału, co stanowi impuls do wzrostu zatrudnienia i zasobu kapitału. Następuje zwiększenie tempa wzrostu produktu, ale wszystkie te zmiany wygasają w czasie wraz z postępującymi dostosowaniami na rynku pracy. Symulację skutków dyrektywy prezentuje się wychodząc od dwóch alternatywnych scenariuszy bazowych – scenariusza oddającego cykliczność wahań polskiej gospodarki (od tego miejsca **scenariusz z cyklem**) oraz scenariusza zakładającego utrzymanie wysokiego tempa wzrostu w latach 2007 – 2014 (od tego miejsca **scenariusz zrównoważony**).

Przyjęło się w praktyce badań ekonomicznych modelować skutki zmian określonych czynników o charakterze zarówno poza- jak i stricte- ekonomicznym w wyizolowaniu od pozostałych zmiennych branych pod uwagę (tj. przy pozostałych wartościach niezmiennych). Wdrożenie dyrektywy usługowej interpretujemy jako nagłą zmianę otoczenia, w którym funkcjonują podmioty gospodarujące. Tego typu zmiany zwyczajowo określa się mianem „szoków”. Z prowadzonych powyżej rozważań wynika, że wdrożenie dyrektywy może zmienić uwarunkowania decyzji inwestycyjnych w przedsiębiorstwach

(nastąpi szok inwestycyjny), jak również podniesie produktywność czynnika pracy, co może wpłynąć na alokację jego zasobu (tzw. szok realokacyjny na rynku pracy).

Pojawienie się szoku zmienia poziomy określonych agregatów, które wchodzi z nim w interakcje; wynikiem tychże interakcji są nowe równowagi, charakteryzujące się np. innym tempem wzrostu PKB, innym poziomem inwestycji itd.

5.3.1. Charakterystyka scenariuszy bazowych

W poniższym rozdziale zaprezentowane zostaną bazowe scenariusze makroekonomiczne dla Polski na lata 2007 – 2013 (tj. ilustrujące zmiany sytuacji gospodarczej przy założeniu braku wprowadzenia dyrektywy usługowej), ze szczególnym uwzględnieniem sektora usługowego oraz rynku pracy. Prognozy oparte zostały na dekompozycji wzrostu produktu na wzrost kapitału, siły roboczej i postępu technologicznego. Zaproponowano dwa scenariusze, pierwszy z nich bierze pod uwagę założenia makroekonomiczne projektu ustawy budżetowej na rok 2008 r. i Strategii Rozwoju Kraju na lata 2007 – 2015, drugi zakłada wystąpienie cyklicznego spowolnienia tempa wzrostu w latach 2010 – 2011²⁾.

Oba scenariusze, które zostaną zaprezentowane w kolejnej części rozdziału, oparte są na wspólnych założeniach dotyczących polityki makroekonomicznej i zmian podaży pracy. Zakładamy wzrost populacji w wieku 15 – 64 do roku 2013 o około 1,7 % (zgodnie z prognozą Eurostatu z 2004 roku), który wpłynie na wzrost podaży pracy, przy stałym współczynniku aktywności zawodowej ludności na poziomie z 2006 roku. W sferze polityki monetarnej zakładamy jej zacieśnienie. Przystąpienie do strefy Euro w 2013 roku implikuje konieczność usztywnienia kursu po przystąpieniu do mechanizmu ERM2 w 2011 roku, a także prowadzenie odpowiedniej polityki fiskalnej umożliwiającej spełnienie kryteriów konwergencji.

Szczególnie istotne z punktu widzenia analizy wpływu dyrektywy usługowej i projektowanej ustawy jest oddziaływanie powyższych czynników na rynek pracy. Ścieżka zmiany produktu przekłada się na zmiany popytu na pracę, zmiany w podaży pracy w dużym stopniu determinowane są przez zmiany w liczebności populacji w wieku 15 – 64.

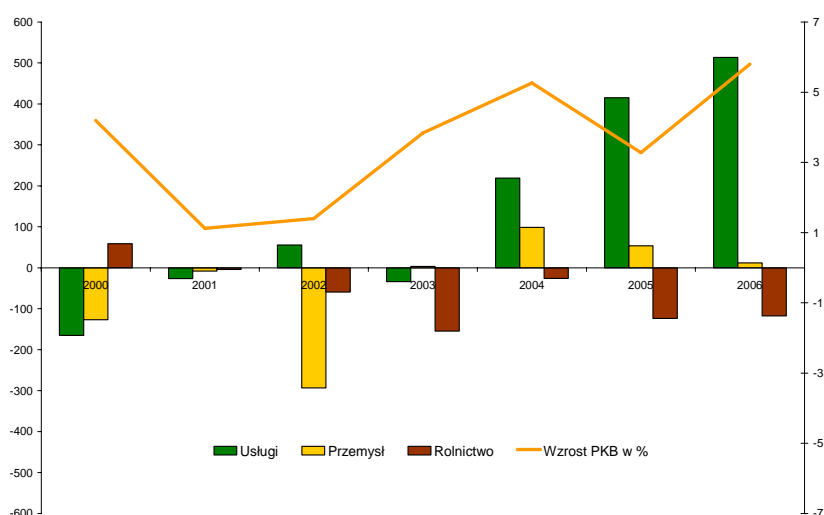
²⁾ Założenia zostały opracowane z uwzględnieniem stanu gospodarki w grudniu 2007 r., jednak oceniane są jako aktualne ze względu, że przewidywane spowolnienie będzie miało miejsce ewentualnie rok wcześniej.

Zmiany po stronie popytowej jak i podażowej przekładają się nie tylko na zmiany liczby zatrudnionych w gospodarce, ale również na strukturę zatrudnienia na rynku pracy, powodując realokację zatrudnionych z sektorów o niskiej produktywności do prac o relatywnie wyższej produktywności. Spowodowane jest to szybszym tempem wzrostu płac w sektorach cechujących się wyższą produktywnością. Prognozy zmian zatrudnienia w sektorze rolniczym, przemyśle i usługach oparte zostały na następujących założeniach:

- utrzymane zostaną dotychczasowe trendy w strukturze zatrudnienia, stopniowo zmniejszane będzie zatrudnienie w cechującym się najniższymi wzrostami produktywności rolnictwie, udział zatrudnionych w przemyśle będzie powoli spadał, zwiększać się będzie natomiast zatrudnienie w usługach,
- struktura zatrudnienia w momencie, gdy PKB per capita w Polsce zrówna się z PKB per capita w Unii Europejskiej (średnią z lat 2003 – 2005) będzie podobna do struktury zatrudnienia w UE-27 w tym okresie. Konwergencji poziomu PKB per capita będzie więc towarzyszyć konwergencja sektorowej struktury jego wytwarzania.

Analiza zmian zatrudnienia w poszczególnych sektorach w ciągu ostatnich 10 lat wskazuje, że poszczególne sektory w różny sposób reagują na zmiany sytuacji makroekonomicznej w Polsce. Różnice prezentuje wykres 1.

Wykres 1. Zmiana wielkości zatrudnienia (w tys.) w porównaniu do wcześniejszego roku a tempo wzrostu gospodarczego w Polsce w latach 2000 – 2006.

Źródło: Opracowanie własne IBS na podstawie danych GGDC.

W okresach relatywnie wysokiego wzrostu gospodarczego szybko wzrastało zatrudnienie w usługach, relatywnie większe były również odpływy z rolnictwa, co potwierdzają lata

2004 – 2006. Zatrudnienie w przemyśle cechowało się mniejszą zmiennością³⁾ (zarówno w wielkościach absolutnych jak i procentowych) niż zatrudnienie w usługach.

W okresach wolniejszego tempa wzrostu produktu zmniejszało się tempo odpływów z rolnictwa, a spadek liczby zatrudnionych spowodowany był głównie odpływami z usług i przemysłu, co obrazuje rok 2001.

Zakładamy, że w latach 2007 – 2013 struktura zatrudnienia będzie w podobny sposób reagowała na zmiany ścieżki wzrostu produktu. Dynamiczny wzrost gospodarczy przełoży się na zwiększenie zatrudnienia w usługach, a także szybsze odpływy z rolnictwa. Zatrudnienie w przemyśle również będzie rosło, ale w stopniu mniejszym niż usługi. Wolniejsza dynamika wzrostu zmniejsza skalę odpływów z rolnictwa, dotyka zaś w największym stopniu zatrudnienia w usługach. Na podstawie zaprezentowanych w tym rozdziale założeń skonstruowano dwa scenariusze rozwoju gospodarki Polski i zmian jej struktury w latach 2007 – 2013.

5.3.1.1 Scenariusz zrównoważony

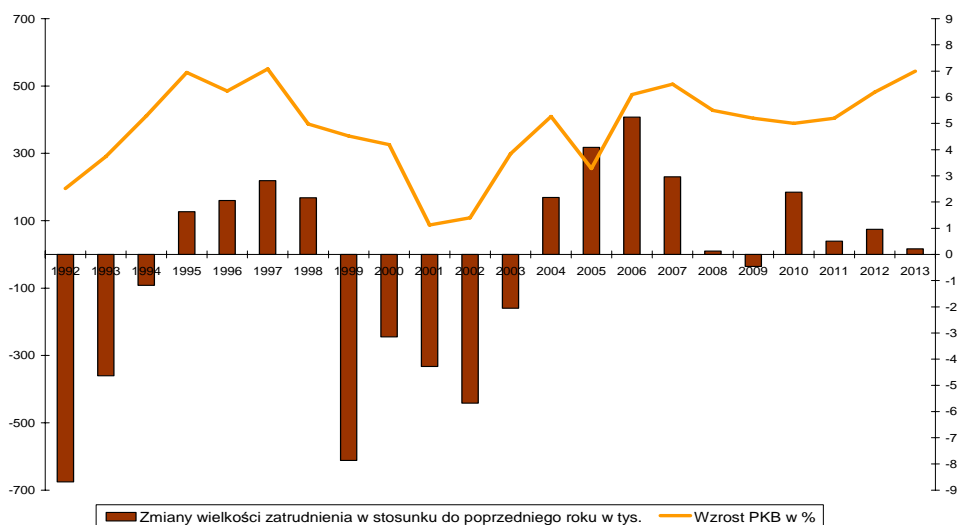
Prognoza oparta została na założeniach zaprezentowanych w poprzednim rozdziale. Scenariusz ścieżki wzrostu produktu bazuje na założeniach makroekonomicznych projektu ustawy budżetowej na rok 2008 i Strategii Rozwoju Kraju na lata 2007 – 2015. W latach 2007 – 2013 gospodarka kontynuuje stabilny wzrost. Strategia Rozwoju Kraju na lata 2007 – 2015 przewiduje średnie tempo wzrostu w tym okresie na poziomie 5,1 – 5,2 % rocznie. Zgodnie z tymi przewidywaniami konstruowany był scenariusz zrównoważony.

Stabilna ścieżka wzrostu powoduje rosnący popyt na pracę, czego rezultatem jest brak znaczących odpływów z zatrudnienia, co prezentuje wykres 2. Spadek zatrudnienia w 2009 r. jest rezultatem spadku zatrudnienia w rolnictwie przy niewielkim przyroście zatrudnienia w przemyśle i usługach w tym okresie.

---

³⁾ Wyjątkiem jest rok 2002. Negatywny szok podaży dotknął w największym stopniu zatrudnienie w przemyśle. Warto pamiętać również, że w 2002 roku GUS skorygował wcześniejsze dane o wyniki spisu powszechnego, co mogło nieznacznie wpłynąć na wyniki.

Wykres 2. Tempo wzrostu PKB i zmiana absolutnej wielkości zatrudnienia (w stosunku do poprzedniego roku) w latach 1992 – 2013 w scenariuszu zrównoważonym.

Źródło: opracowanie własne IBS.

Aktywność zawodowa ma bardzo niską elastyczność w stosunku do zmian produktu, dlatego w modelu założono stałą aktywność zawodową. Strona podaźowa na rynku pracy determinowana jest więc relatywnie niewielkim przyrostem liczebności populacji w wieku 15 – 65. Z tego powodu szybki wzrost gospodarczy w latach 2010 – 2013 przekładać się będzie głównie na wzrost płac w gospodarce. Bez zwiększenia aktywności zawodowej ludności przyrosty wielkości zatrudnienia będą niewielkie.

Eksperyment polegający na próbie prognozy sytuacji makroekonomicznej Polski i struktury zatrudnienia między sektorami w okresie po 2013 roku wskazuje, że przy założeniu ścieżki wzrostu podobnej do tej z lat 1992 – 2013 PKB per capita Polski osiągnie poziom PKB per capita UE-27 (średnie z lat 2003 – 2005) w 2018 roku. Warto zauważyć, że przy zachowaniu przedstawionych trendów Polska będzie miała również podobną strukturę zatrudnienia jak UE-27 (średnie z lat 2003 – 2005), co prezentuje tabela 1. Konwergencja gospodarek pod względem poziomu PKB per capita postępowała będzie więc równolegle z dopasowaniem struktury zatrudnienia.

Tabela 1. Udział zatrudnionych w usługach, przemyśle i rolnictwie w Polsce w roku 2006 i w Unii Europejskiej (średnia dla lat 2003 – 2005), oraz prognoza IBS dla lat 2013 i 2018.

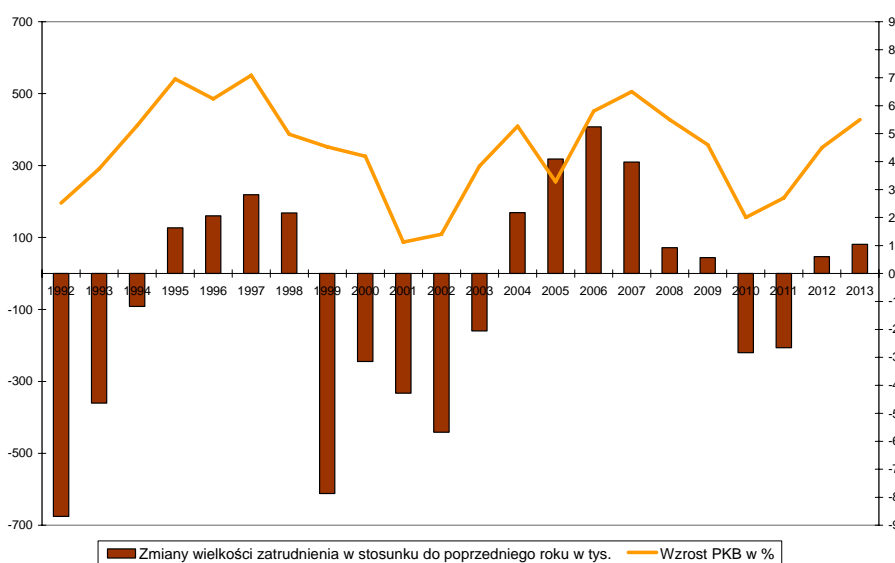
	Polska w 2006	Polska w 2013	Polska w 2018	UE-27 (średnia dla lat 2003-05)
Usługi	62,15 %	67,30 %	73,06 %	73,27 %
Przemysł	22,58 %	22,02 %	20,46 %	20,30 %
Rolnictwo	15,28 %	10,68 %	6,48 %	6,43 %

Źródło: Opracowanie własne IBS, dane Eurostat.

5.3.1.2 Scenariusz z cyklem

Scenariusz zakłada wystąpienie spowolnienia gospodarczego o charakterze podażowym w ciągu kilku najbliższych lat. Założono wystąpienie spowolnienia gospodarczego w latach 2010 i 2011, gdyż w chwili obecnej wskaźniki wyprzedzające nie wskazują na wystąpienie spowolnienia w roku 2008. Założono również, że średnia stopa wzrostu PKB *per capita* w latach 2003 – 2013 będzie identyczna jak w poprzednim cyklu w latach 1992 – 2002 i będzie kształtowała się na poziomie 4,4 %. Spowolnienie dynamiki wzrostu postępu technologicznego w latach 2010 – 2011 przyczyni się do niższej dynamiki wzrostu produktu, która w 2010 roku wyniesie 2 % PKB, rok później 2,7 % PKB. Intuicyjną zależność pomiędzy tempem wzrostu PKB a zmianami zatrudnienia prezentuje wykres 3.

Wykres 3. Tempo wzrostu PKB i zmiana absolutnej wielkości zatrudnienia (w stosunku do poprzedniego roku) w latach 1992 – 2013 w scenariuszu z cyklem.

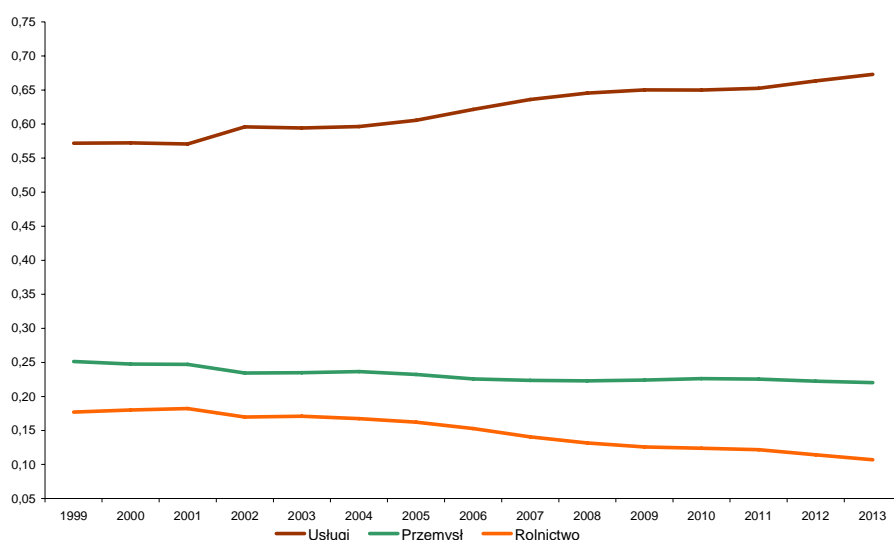

Źródło: Opracowanie własne IBS.

Obniżenia tempa wzrostu PKB per capita w latach 2010 i 2011 przełoży się na odpływ 420 tys. osób z grona zatrudnionych, przyśpieszenie gospodarcze w kolejnych dwóch latach spowoduje wzrost zatrudnienia o 120 tys. osób.

Zgodnie z zauważonymi w latach 2000 – 2006 zależnościami pomiędzy zmianami wielkości zatrudnienia w poszczególnych sektorach i wzrostem gospodarczym zmienia się również struktura zatrudnienia, którą prezentuje wykres 4.

Wykres 4. Udział zatrudnionych w usługach, przemyśle i rolnictwie w całkowitej liczbie zatrudnionych w latach 1999 – 2006 oraz prognoza zmiany struktury zatrudnienia w latach 2007 – 2013.

Źródło: Opracowanie własne IBS na podstawie danych GGDC.

Udział zatrudnionych w usługach rośnie w okresie szybkiego wzrostu gospodarczego, udział zatrudnionych w rolnictwie spada wolniej w okresie spowolnienia gospodarczego. Zatrudnienie w przemyśle cechuje się najmniejszą zmiennością, a ze względu na wzrost całkowitej liczby zatrudnionych jego udział powoli spada.

Eksperyment analogiczny do przeprowadzonego w wypadku scenariusza zrównoważonego sugeruje, że konwergencja nastąpi dwa lata później, w 2020 roku, przy podobnej strukturze zatrudnienia pomiędzy poszczególnymi sektorami.

5.3.1.3 Porównanie scenariusza zrównoważonego i scenariusza z cyklem

Zaprezentowane w powyższym rozdziale scenariusze są podstawą prognozy reakcji gospodarki na transpozycję dyrektywy usługowej w projektowanej ustawie o

świadczeniu usług. Prezentują one przewidywaną ścieżkę rozwoju gospodarki i zmian w strukturze zatrudnienia.

Scenariusz z cyklem zakłada wystąpienie spowolnienia gospodarczego w latach 2010 i 2011, które powoduje, że średnie tempo wzrostu w latach 2005 – 2013 jest w nim o ponad punkt procentowy mniejsze niż w scenariuszu zrównoważonym. Przekłada się to na różnice w liczbie zatrudnionych w gospodarce i strukturze zatrudnienia, co prezentuje tabela 2.

Tabela 2. Wielkość zatrudnienia całkowitego i zatrudnienia w poszczególnych sektorach w roku 2013 według scenariusza zrównoważonego i scenariusza z cyklem.

Zatrudnienie w 2013 roku:	Scenariusz zrównoważony	Scenariusz z cyklem
Całkowite	15 120 986	14 726 352
Usługi	10 414 423	9 910 362
Przemysł	3 275 341	3 242 971
Rolnictwo	1 431 222	1 573 019

Źródło: Opracowanie własne IBS.

Stała ścieżka rozwoju gospodarczego powoduje większą o niemal 400 tys. liczbę zatrudnionych w 2013 roku zgodnie ze scenariuszem zrównoważonym. Spowodowane jest to większym zatrudnieniem w usługach o 500 tys. osób, w przemyśle o około 30 tys. osób. Zatrudnienie w rolnictwie jest natomiast mniejsze o 130 tys. osób niż w scenariuszu z cyklem, co wyjaśnić można większym wzrostem płac w porównaniu do scenariusza z trwającą dwa lata recesją. Wzrost wynagrodzeń zachęca do przenoszenia się pracujących z relatywnie mniej produktywnego rolnictwa do usług czy przemysłu.

Eksperyment polegający na próbie ekstrapolacji zaobserwowanych w latach 1992 – 2007 trendów rozwoju gospodarczego na okres po 2013 roku wskazuje, że zgodnie ze scenariuszem z cyklem konwergencja polskiej gospodarki do średniej UE-27 w latach 2003 – 2005 zarówno pod względem poziomu PKB per capita jak i struktury zatrudnienia nastąpi w 2020 roku, zgodnie z bardziej optymistycznym scenariuszem zrównoważonym spodziewać się tego można dwa lata wcześniej.

5.3.2. Szok inwestycyjny, szok realokacyjny na rynku pracy – kalibracja

Początkowo rozkładamy „szok legislacyjny” na dwie odrębne składowe – skokowy wzrost poziomu inwestycji i wzrost produktywności pracy, prowadząc odrębne analizy cząstkowe. Całkowity i ostateczny wynik prognostyczny jest kombinacją obu wymienionych efektów z poprawkami wynikającymi z możliwego nakładania się wpływu szoków na siebie i potencjalnego przeszacowania efektów końcowych. Przyjmuje się, iż wdrożenie dyrektywy usługowej nastąpi pod koniec 2009 roku.⁴⁾

Wprowadzamy do modelu szok imitujący zwiększony popyt na kapitał, wywołany skokowym przyrostem jego efektywności. Zakładamy mianowicie, iż akumulacja kapitału przyspiesza o 0,25 pkt. proc. w porównaniu do dynamiki akumulacji wziętej ze scenariuszy bazowych. Przyjmujemy dalej, iż jest to szok o wysokiej trwałości ($0,97^5$), istotnie wyższej od trwałości szoku wzrostu tempa produktywności pracy. Założenie o charakterze szoku wynika implicite ze struktury modelu, zmiany strumienia inwestycji wyznacza się jako wynikowe dla tak założonej zmiany ścieżki akumulacji kapitału. Przy wyznaczeniu wpływu szoku na całkowite tempo produktu PKB uwzględnia się elastyczności produktu względem czynników produkcji, zgodnie z dekompozycją Solowa modelu wzrostu.

Dalsze założenia prognozy są następujące – przyjmuje się poziomy inwestycji ze scenariuszy bazowych zwiększone jedynie o wpływ szoku związanego z wdrożeniem dyrektywy. Zmienną wynikową w projekcji jest zatem izolowana kontrybucja nowych przyrostów kapitału do ogólnego tempa wzrostu przy założeniu pozostałych determinant w dekompozycji jako niezmiennych. Nowe tempo wzrostu implikują zmiany poziomów PKB wynikające z izolowanego wzrostu poziomów inwestycji, potencjalnie jednak właśnie w tym punkcie analizy występować będą efekty łączne obu szoków.

Istotnym wynikiem są nowe poziomy zasobu kapitału rzeczowego przy założeniu stopy deprecjacji identycznej z tą założoną w scenariuszach bazowych. Odniesienie poziomu kapitału rzeczowego do nowej ścieżki poziomów produktu prowadzi do uzyskania projekcji zmian produktywności czynników wytwórczych. Wzmocniona akumulacja kapitału obniża jego

---

⁴⁾ Jest to oczywiście założenie do pewnego stopnia abstrakcyjne, zwłaszcza że dotyczy sumy zmian wprowadzonych na skutek dyrektywy we wszystkich krajach członkowskich. Jednocześnie jednak charakter prowadzonej analizy wymaga przyjęcia założenia odnośnie do momentu, w którym wystąpią spowodowane dyrektywą szoki.

⁵⁾ Tzn. 97 % wpływu szoku z okresu poprzedniego przenosi się na okres bieżący

produktywność, co jest wynikiem uzasadnionym przez wyizolowanie wpływu szoku inwestycyjnego jedynie na zasób kapitału.

Szok realokacji na rynku pracy, ilustrowany w ramach modelu skokowym wzrostem produktywności pracy kalibruje się w sposób następujący: wychodząc od wyników świadczących o wzroście wartości dodanej w sektorze usługowym rzędu 1,1 proc. po wdrożeniu dyrektywy usługowej w jej pierwotnym brzmieniu⁶⁾ jednocześnie zauważając, iż w literaturze traktującej ogólnie o znoszeniu barier w sektorze usługowym uzyskuje się dla Unii Europejskiej wyniki mieszane⁷⁾ przyjęto wartość początkową skokowego wzrostu produktywności na poziomie 0,25 pkt. proc. odchylenia od ścieżki bazowej. Trwałość tego szoku o charakterze realokacyjnym zakłada się na poziomie 0,8, zdecydowanie niższym niż w przypadku szoku inwestycyjnego, zakładając iż w krótkim okresie czynnik pracy wykazuje mimo wszystko większą elastyczność od zasobu kapitału. Dla uproszczenia założono, iż dyrektywa nie wpłynie na decyzję o świadczeniu podaży pracy przez grupy nieaktywne zawodowo, innymi słowy przyjęto, iż wdrożenie dyrektywy usługowej w jej obecnym kształcie nie zmieni skali ani charakteru przepływów na polskim rynku pracy między biernością a aktywnością. Natomiast zmianie całkowitej produktywności towarzyszy realokacja czynnika pracy w rozbiciu na strukturę zatrudnienia w sektorze usługowym, co szerzej rozwija się w dalszej części niniejszej sekcji.

Przy wyizolowanej strukturze szoku własności dynamiczne reakcji gospodarki na szok realokacyjny są identyczne bez względu na założony scenariusz – wzrost produktywności z definicji przekłada się na tempo wzrostu PKB z poprawką na elastyczność całkowitej produktywności względem produktywności pracy.⁸⁾

---

⁶⁾ *Economic Assessment of the Barriers to the Internal Market for Services, Final Report, 2005*, s. 32

⁷⁾ Np. w Verikios, Zang (2000) i Dee, Hanslow (2000) symulacje prowadzą do wniosku o braku jakichkolwiek istotnych efektów mierzonych realnym PKB, podczas gdy Robinson i in. otrzymują, iż PKB wzrasta wskutek liberalizacji sektora usługowego o 1.2 proc.

⁸⁾ Tj. tempo wzrostu całkowitej produktywności jest średnią ważoną wzrostu produktywności kapitału i pracy, gdzie wagi to elastyczności produktu względem czynników wytwórczych.

5.4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki

5.4.1. Wpływ na PKB i inwestycje

Dotychczas omówiono charakter obu rodzajów szoków, abstrahując od możliwych interakcji między nimi, co teoretycznie rodziłoby niebezpieczeństwo nieznacznego przeszacowania ich wpływu na gospodarkę. W rzeczywistości część przyrostu produktywności pracy założona dla szoku realokacyjnego wynikałaby ze zwiększenia poziomu kapitału wywołanego szokiem inwestycyjnym.

Innymi słowy, należy upewnić się, iż nie popełnia się błędu podwójnego liczenia wkładu szoków do zmian łącznego tempa produktu, korygując w szczególności tempo wzrostu produktywności pracy (zakładając, że część prezentowanego powyżej wzrostu produktywności pracy może wynikać w sposób niebezpośredni z szoku inwestycyjnego). Ma to istotne znaczenie dla dynamiki wynagrodzeń, która przy założeniu stałości podaży pracy w całości wynikać będzie z dodatkowego, nieprzewidzianego w scenariuszach bazowych przyrostu produktywności pracy. W tabeli 3. prezentujemy łączne zestawienie przesunięcia ścieżki tempa wzrostu produktu oraz podsumowanie efektów szoku legislacyjnego na poziomach podstawowych agregatów w odniesieniu do scenariuszy bazowych.

Tabela 3. Zestawienie wpływu wprowadzenia dyrektywy na PKB i inwestycje (ceny stałe 2006).

Scenariusz zrównoważony		2009	2010	2011	2012	2013	2014
Dynamika PKB (proc.)	A	5,20	5,04	5,18	6,23	6,95	6,82
	B	5,45	5,27	5,38	6,33	7,17	6,94
	B-A	0,25	0,23	0,20	0,10	0,22	0,12
Poziom PKB (mld PLN)	A	1 250	1 313	1 381	1 467	1 569	1 676
	B	1 253	1 319	1 390	1 478	1 584	1 694
	B/C	100,24	100,46	100,65	100,75	100,96	101,07
Inwestycje	A	301	307	307	329	370	412

(mld PLN)	B	307	314	314	337	378	421
	B/C	102,07	102,15	102,39	102,36	102,23	102,24
Scenariusz z cyklem							
		2009	2010	2011	2012	2013	2014
Dynamika PKB (proc.)	A	4,60	2,02	2,69	4,46	5,53	6,28
	B	4,85	2,17	2,91	4,67	5,63	6,44
	B-A	0,25	0,16	0,23	0,20	0,10	0,15
Poziom PKB (mld PLN)	A	1 240	1 265	1 299	1 357	1 432	1 522
	B	1 243	1 270	1 307	1 368	1 445	1 538
	B/C	100,24	100,40	100,62	100,81	100,91	101,05
Inwestycje (mld PLN)	A	288	285	263	272	296	304
	B	294	291	270	279	302	310
	B/C	102,05	102,19	102,48	102,48	102,14	101,94

A – wariant bazowy, B – wariant po wprowadzeniu dyrektywy

Dla scenariusza z cyklem okazuje się, iż istotne znaczenie mają założone w ścieżce bazowej istotne wzrosty całkowitej produktywności czynników wytwórczych wraz z wychodzeniem gospodarki z fazy spowolnienia wzrostu w latach 2009 – 2010 oraz relatywnie duże wzrosty inwestycji w latach 2013 – 2014 w porównaniu do zmian tej wielkości w latach 2009 – 2011. Można zatem na tej podstawie stwierdzić, iż na stabilnej ścieżce wzrostu gospodarczego wpływ transpozycji dyrektywy usługowej w projektowanej ustawie stosunkowo szybko wygasa, podczas gdy na ścieżce charakteryzującej się dużymi wahaniami cyklicznymi, efekty wynikające z wdrożenia dyrektywy usługowej są zwielokrotnione przez dynamiczny wzrost TFP towarzyszący przyspieszeniu gospodarczemu.

Tabela 4. Wynagrodzenia realne – odchylenia od ścieżki bazowej w pkt. proc., w nawiasach dynamika wynagrodzeń nominalnych

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Nowy scenariusz zrównoważony	0,25 (3,05)	0,2 (2,7)	0,16 (2,46)	0,12 (2,42)	0,1 (2,8)	0,08 (2,458)
Nowy scenariusz z cyklem	0,25 (3,05)	0 (2,5)	0 (2,3)	0,12 (2,32)	0,1 (2,7)	0,08 (2,458)

Wynagrodzenia rosną wraz z wdrożeniem dyrektywy usługowej, podążając za wzrostem produktywności przekraczającym scenariusze bazowe, tj. zgodnie z wartościami drugiego analizowanego przez nas szoku. W obu przypadkach powinien on być identyczny, z tym wyjątkiem, iż w latach 2010 – 2011 w scenariuszu z cyklem występuje odpływ netto liczby zatrudnionych, co powinno hamować proces wzrostu płac wynikających z wzrostu tempa produktywności przy braku zmian podaży pracy. Przy założeniu naturalnej stopy bezrobocia w długim okresie zmierzającej do około 6 % liczby aktywnych zawodowo, z zastosowanego modelu wynika, iż w horyzoncie prognozy płace realne rosną jedynie z powodu wystąpienia wzrostu produktywności (tu rozumianej jako wzrost netto, po korekcie poczynionej przy ostatecznej prognozie tempa wzrostu PKB). Z powodu wystąpienia recesji zakłada się, iż płace realne w scenariuszu z cyklem przestają rosnać w latach 2010 – 2011. Płace nominalne zaprognozowano w oparciu o zbiorcze zestawienia dostępnych prognoz Komisji Europejskiej oraz polskich instytucji i agend rządowych przy założeniu, że w scenariuszu zrównoważonym inflacja utrzymuje się na średnio wyższym poziomie niż w przypadku scenariusza alternatywnego. Bardziej szczegółowo zmiany wynagrodzeń przedstawiono w scenariuszu poświęconym przedsiębiorstwom.

Zarówno import, jak i eksport bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) są zjawiskami, które należy ocenić pozytywnie. W skali gospodarki globalnej, poprawiają efektywność alokacji czynników produkcji. Efekt jest jednak korzystny także z punktu widzenia każdego kraju z osobna. W przypadku kraju docelowego, jak już zostało wspomniane, przyspiesza to akumulację kapitału, co z kolei zwiększa produktywność pracy, wielkość produktu i dochody wszystkich czynników produkcji, w tym pracy. W drugim przypadku, oznacza to wykorzystanie przez rodzimych właścicieli kapitału możliwości, jakie dają inwestycje

zagraniczne. Warto podkreślić, że nie ogranicza się to do kapitału rzeczowego. Także kapitał ludzki, czyli specyficzne umiejętności, podlegać może zwiększającej jego efektywność realokacji. W przypadku importu BIZ, można to utożsamić z importem wiedzy. W przypadku eksportu, oznaczać to może znalezienie przez siłę roboczą korzystniejszych warunków (lub nawet możliwości).

Obserwacja danych wskazuje na wzrost internacjonalizacji własności przedsiębiorstw wraz z rozwojem gospodarczym kraju. Uważa się, że bariery administracyjno-prawne ograniczają ten proces. Stąd wynika pytanie, czy dyrektywa usługowa jest w stanie ograniczyć ich negatywny wpływ na wielkość przepływów kapitału. Dla znalezienia odpowiedzi, konieczna jest analiza danych o udziale kapitału zagranicznego w poszczególnych branżach w Polsce. Jeśli poziom ten jest wysoki, nie należy spodziewać się żadnego wpływu na przepływy BIZ. Po pierwsze, przedsiębiorstwa zagraniczne już przełamały bariery administracyjne, zatem ich redukcja nie powinna mieć znaczenia. Po drugie, nie należy spodziewać się, że rodzimi usługodawcy, nie mogąc do tej pory zaistnieć na krajowym rynku, będą w stanie prowadzić działalność poza nim. Możliwe jest natomiast, że pojedyncze punkty kontaktowe pomogą rozpocząć działalność nowym przedsiębiorcom na rynku rodzimym. Ich znaczenie, przynajmniej w kilkuletniej perspektywie, nie powinno być jednak zauważalnie duże.

W przypadku, kiedy obecny udział kapitału zagranicznego w sektorze jest niski, oznaczałoby to nieopłacalność inwestycji w nim dla zagranicznych przedsiębiorstw. Na ile mogłoby się to zmienić, zależy od tego, czy ograniczenia te wynikają bardziej z przyczyn administracyjno-prawnych, czy z samej natury branży. Niski poziom dyskryminacji, poza szczególnymi sektorami, które i tak nie zostały objęte dyrektywą, sugeruje raczej drugą możliwość. W tym przypadku, nie należy spodziewać się znaczącej intensyfikacji importu BIZ. To, czy umożliwi to polskim przedsiębiorcom rozszerzenie działalności na rynki zewnętrzne, zależy od charakteru posiadanych przez nich przewag komparatywnych.

Według stanu na koniec roku 2006, należności wynikające z BIZ w polskim sektorze usług wynosiły ponad 51 % wartości dodanej sektora. W przypadku pośrednictwa finansowego, nieruchomości, wynajmowania oraz usług biznesowych (łącznie) współczynnik ten wynosi 74 %.

Tabela 5. Wielkość napływów oraz skumulowanych BIZ w Polsce w 2005 roku.

	Stosunek zobowiązań Polski, wynikających z BIZ, do wartości dodanej sektora	Stosunek napływających BIZ do inwestycji w kapitał w sektorze
Handel i naprawy	0,59	5,34 ⁹⁾
Usługi dla biznesu	0,48	1,74
Budownictwo	0,18	0,08

Źródło: Opracowanie własne IBS na podstawie danych NBP oraz Eurostat.

Tabela 5. pokazuje, że udział kapitału zagranicznego w sektorach handlu oraz usług dla biznesu jest bardzo wysoki. Jednocześnie, w roku 2005 w dalszym ciągu występował silny proces przejmowania polskich podmiotów w obydwu branżach. Sektor budownictwa z kolei cechuje się bardzo niskim udziałem kapitału zagranicznego, a także niskimi napływami.

Wdrożona w ustawie dyrektywa usługowa, ułatwiając napływ kapitału zagranicznego dzięki punktowi kontaktowemu, obniżyć będzie koszty rozpoczęcia działalności polskich podmiotów w równym stopniu. Równouprawnienie podmiotów ze względu na kraj pochodzenia nie będzie miało znaczącego wpływu, ponieważ, jak już zostało zauważone, w Polsce stopień dyskryminacji jest niewielki. Napływ BIZ do sektorów handlowego oraz usług dla biznesu jest bardzo silny już bez dyrektywy usługowej. Co więcej, w sektorach tych istotną rolę odgrywają duże przedsiębiorstwa. Dla nich wpływ dyrektywy usługowej będzie relatywnie mało istotny.

W sektorze budowlanym dominuje własność krajowa. W branży tej dominują małe przedsiębiorstwa. Firmy zagraniczne natomiast nie mogą wykorzystać korzyści skali ani nie posiadają znaczących przewag kosztowych nad polskimi. Jednocześnie, dyrektywa usługowa, spośród analizowanych sektorów, może najsilniej wpłynąć na transgraniczne przepływy kapitału właśnie w przypadku budownictwa. Ponieważ to Polska jest krajem posiadającym relatywne przewagi, należy spodziewać się raczej zwiększenia eksportu BIZ. W praktyce oznaczałoby to rozpoczynanie przez polskie przedsiębiorstwa działalności w krajach

---

⁹ Wartości większe od jedności są możliwe, ponieważ BIZ obejmują także przejęcia istniejącego już kapitału rzeczowego.

rozwiniętych, wiążące się ze zwiększeniem mobilności siły roboczej. W efekcie, liczba wykwalifikowanych w tym kierunku pracowników w Polsce będzie się zmniejszać, wytwarzając presję na płace i ceny w branży, aż do wyrównania ich z poziomem w Europie Zachodniej (proces taki można obserwować już w tej chwili, z tym że jest on spowodowany w większym stopniu indywidualnymi migracjami pracowników, a nie aktywnością polskich firm poza granicami kraju). Przeciwważny do tego procesu może być jedynie napływ BIZ (i pracowników) z najsłabiej rozwiniętych krajów UE, jak Rumunia. Jednakże w tym wypadku trudno spodziewać się, by jako cel „emigracji zarobkowej” wybrali Polskę, a nie kraje Europy Zachodniej. Powyżej opisany proces uwarunkowany jest jednak mobilnością przedsiębiorców i pracowników w branży. Z uwagi na ustalenia empiryczne na temat mobilności¹⁰⁾ oraz strukturę zatrudnienia w sektorze, wydaje się, że migracje będą mieć charakter tymczasowy lub sezonowy.

5.4.2. Wpływ na przedsiębiorstwa sektora usługowego

Zaprezentowana w niniejszym punkcie prognoza sektorowa jest komplementarna do przewidywań makroekonomicznych, zawartych w poprzednim podrozdziale. Jako kluczowe, a jednocześnie objęte działaniem dyrektywy, do analizy wybrane zostały cztery branże. Są to handel hurtowy, handel detaliczny, usługi dla biznesu,¹¹⁾ oraz usługi budowlane.

Prognoza wykorzystuje estymacje na danych panelowych¹²⁾ zależności struktury zatrudnienia, produktu oraz kapitałochłonności od poziomu rozwoju kraju, mierzonego poziomem produktu na mieszkańca. Jako punkt odniesienia, wybrane zostały kraje UE-15. Takie określenie próby jest tożsame z założeniem o konwergencji realnej Polski do wspomnianej grupy krajów.

Dodatkowo, uwzględnione zostały różnice strukturalne pomiędzy krajami. Prognozy zakładają ich niezmiennosc, co w założonym, krótkim, horyzoncie czasowym powinno mieć miejsce. Następnie, uzyskane zostały przewidywania odnośnie do płac. W tym miejscu, przyjęte zostało założenie o równości wynagrodzeń i produktywności pracy. Jakkolwiek w rzeczywistości wartości te mogą się różnić, polepszanie się sytuacji na rynku pracy powodować będzie zbliżanie się obydwu wartości. Warunek wolnego wejścia na rynek,

---

¹⁰⁾ Temat ten został wyczerpująco opisany w części III opracowania *Zatrudnienie w Polsce 2006. Produktywność dla Pracy, MPiPS, 2007*

¹¹⁾ Z wyłączeniem usług pośrednictwa finansowego oraz usług elektronicznych

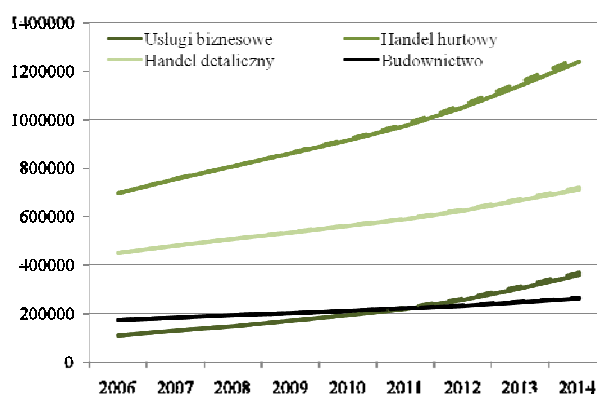
¹²⁾ Czyli uwzględniających zarówno przekrój krajów, jak też szereg czasowy dla każdego z nich

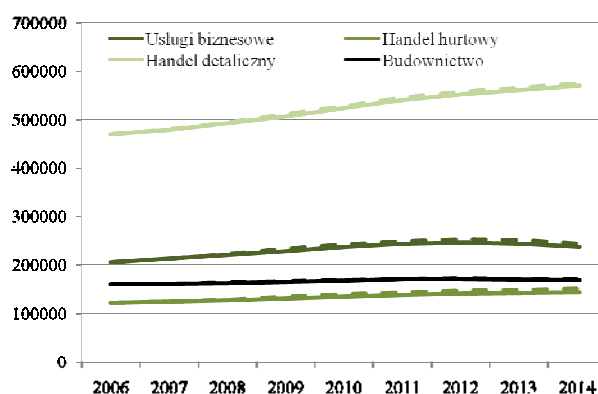
zakładający że liczba przedsiębiorstw na rynku będzie się zmieniać tak, aby koszty rozpoczęcia działalności były równe całkowitym oczekiwanym zyskom z niej, pozwolił na wyznaczenie prognozy liczby podmiotów. Wszystkie zaprezentowane poniżej wartości są oszacowaniami – dotyczy to także wartości początkowych.¹³⁾ W tym miejscu należy także podkreślić, że prognoza dotyczy Polski i nie obejmuje polskich przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą za granicą.

Wykres 5. Wpływ dyrektywy i projektowanej ustawy na przedsiębiorstwa usługowe Scenariusz zrównoważony

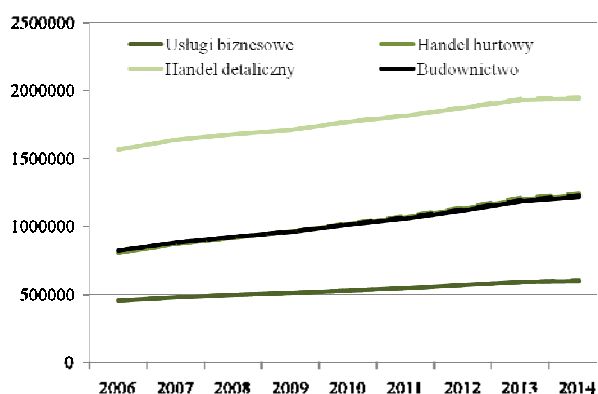
Obroty (miliony złotych, ceny z 2006)

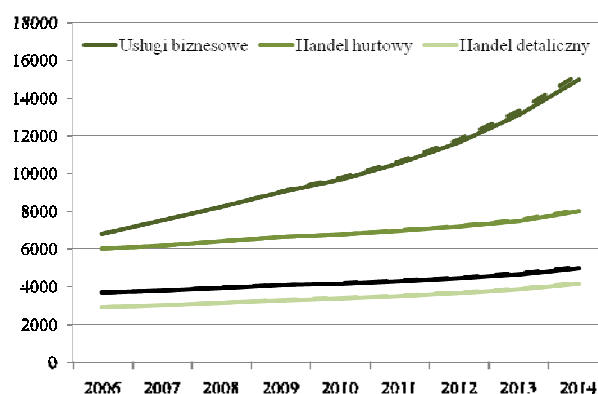
Liczba przedsiębiorstw

Zatrudnienie

Płace

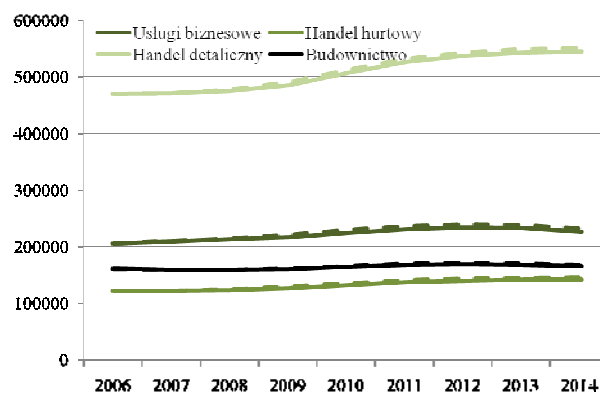
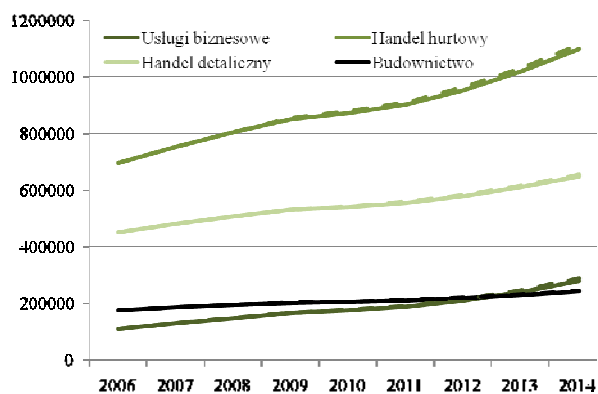

Scenariusz z cyklem

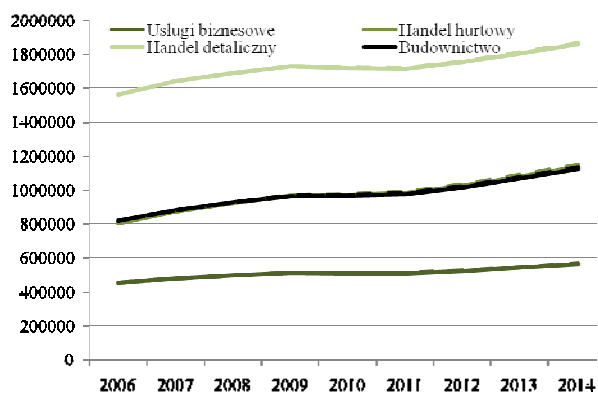
Obroty (miliony złotych, ceny z 2006)

Liczba przedsiębiorstw

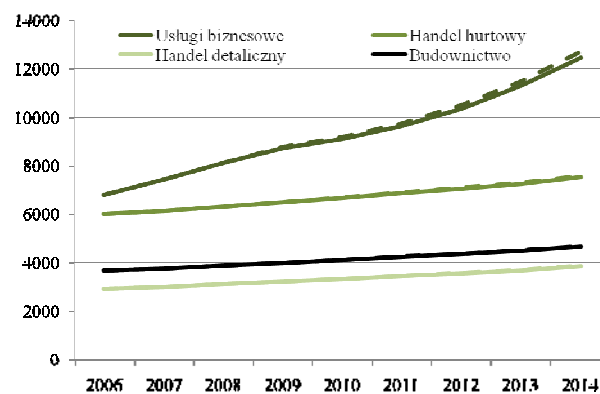
¹³⁾ Co wynika z przyjętej metodologii. Niemniej oszacowane wartości początkowe, a zwłaszcza ich zróżnicowanie, dobrze oddają stan faktyczny.

Zatrudnienie

Płace

Źródło: Opracowanie własne IBS.

Najistotniejszym wnioskiem, płynącym z obserwacji wrażliwości uzyskanych prognoz jest to, że implementacja dyrektywy usługowej w projektowanej ustawie największy wpływ będzie mieć na dynamicznie rozwijający się sektor usług dla biznesu. Dotyczy to płac i obrotów. Ustawa nie będzie mieć natomiast istotnego wpływu na wielkość zatrudnienia. Także płace poza sektorem usług dla biznesu będą niewrażliwe na liberalizację rynku usług. Wyraźniejszy będzie natomiast wpływ na obroty, szczególnie w handlu hurtowym. Znaczenie liberalizacji handlu jest większe w przypadku scenariusza z cyklem koniunkturalnym, przy czym różnice są niewielkie. Odchylenia od prognozowanych wartości, nieuwzględniających wpływu dyrektywy usługowej, prezentuje poniższe zestawienie.

Tabela 6. Wpływ dyrektywy usługowej i projektowanej ustawy na rynek pracy w wybranych sektorach usługowych (scenariusz budżetowy).

Scenariusz zrównoważony							
	Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Zatrudnienie	Usługi biznesowe	0,10 %	0,25 %	0,34 %	0,41 %	0,50 %	0,60 %
	Handel hurtowy	0,17 %	0,39 %	0,53 %	0,62 %	0,73 %	0,84 %
	Handel detaliczny	0,08 %	0,19 %	0,27 %	0,32 %	0,39 %	0,47 %
	Budownictwo	0,16 %	0,37 %	0,51 %	0,61 %	0,75 %	0,89 %
Płace	Usługi biznesowe	0,36 %	0,84 %	1,17 %	1,41 %	1,72 %	2,05 %
	Handel hurtowy	0,12 %	0,29 %	0,40 %	0,48 %	0,58 %	0,68 %
	Handel detaliczny	0,15 %	0,35 %	0,49 %	0,59 %	0,72 %	0,86 %
	Budownictwo	0,13 %	0,30 %	0,42 %	0,50 %	0,61 %	0,72 %
Scenariusz z cyklem							
	Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Zatrudnienie	Usługi biznesowe	0,13 %	0,23 %	0,34 %	0,43 %	0,50 %	0,58 %
	Handel hurtowy	0,22 %	0,37 %	0,55 %	0,68 %	0,77 %	0,87 %
	Handel detaliczny	0,11 %	0,18 %	0,27 %	0,34 %	0,39 %	0,46 %
	Budownictwo	0,20 %	0,34 %	0,51 %	0,64 %	0,75 %	0,87 %
Płace	Usługi biznesowe	0,46 %	0,78 %	1,18 %	1,49 %	1,72 %	2,00 %
	Handel hurtowy	0,16 %	0,27 %	0,40 %	0,51 %	0,58 %	0,67 %
	Handel detaliczny	0,19 %	0,33 %	0,49 %	0,62 %	0,72 %	0,84 %
	Budownictwo	0,16 %	0,28 %	0,42 %	0,53 %	0,61 %	0,71 %

Źródło: Opracowanie własne IBS.

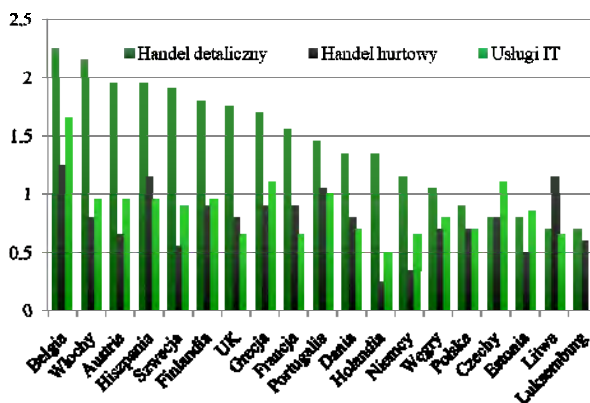
5.4.3. Ocena zmiany sytuacji konkurencyjnej polskich przedsiębiorstw

O wpływie zmiany prawa na sytuację konkurencyjną przedsiębiorstw można mówić w przypadku, kiedy ta albo wprowadza dyskryminację niektórych firm, albo ją usuwa. Obecnie, rozbieżność w oddziaływaniu systemu instytucjonalno-prawnego na zróżnicowanie w konkurencyjności firm nie wynika bezpośrednio z regulacji prawnych. Przykładowo, wysokie koszty rozpoczęcia działalności gospodarczej (długość i poziom komplikacji procesu rejestracji) są dla przedsiębiorcy kosztem stałym. Oznacza to, że w najmniejszym stopniu ograniczają one duże firmy. Poza tym, wzmacniają pozycję już istniejących firm i utrudniają konkurowanie nowym graczom.

Wykres 6. Oszacowany koszt, wynikający z barier formalno-prawnych. Wyrażony w procencie, o który zmniejszony został produkt sektora.

Usługi księgowo

Handel i usługi IT

Źródło: Opracowanie własne IBS na podstawie oszacowań zawartych w *Economic Assessment of the Barriers to the Internal Market of the Services*, Copenhagen Economics, 2005.

Potencjalnie, liberalizacja rynku usług może poprawić sytuację konkurencyjną polskich przedsiębiorstw przez:

- Obniżenie kosztów rozpoczynania i prowadzenia działalności w krajach, w których bariery administracyjne są wysokie, a szczególnie dyskryminowani są przedsiębiorcy zagraniczni, a także ogólne obniżenie tych kosztów w Polsce,
- Obniżenie kosztów działalności, na skutek obniżenia kosztów, wynikające ze zwiększenia konkurencji na rynku dostawców,
- Umożliwienie wykorzystania specyficznych przewag konkurencyjnych, które są w większym stopniu dostępne dla polskich podmiotów. Dotyczy to przede wszystkim

siły roboczej o określonych kwalifikacjach. Podstawową barierą utrudniającą wykorzystanie tej przewagi jest znajomość języka.

Dodatkowo, nieuwzględniona w ostatecznej wersji dyrektywy zasada kraju pochodzenia, zwiększyłaby możliwości zaistnienia polskich przedsiębiorstw w krajach, gdzie istnieją znaczące bariery w dostępie do rynku usług. W rzeczywistości oznaczałoby to dyskryminację firm zagranicznych na ich rodzimych rynkach.

Pogorszenie sytuacji konkurencyjnej polskich przedsiębiorstw mogłoby natomiast nastąpić w wyniku zmniejszenia barier dla firm zagranicznych na polskim rynku. Sytuacja ta jest jednak nieprawdopodobna, ponieważ zasady rozpoczynania i prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce – w odróżnieniu od wielu innych państw Unii Europejskiej – nie dyskryminują (lub czynią to w niewielkim stopniu) obcokrajowców.

Tabela 7. Charakterystyka najważniejszych branż usługowych.

Branża	Czy jest objęta dyrektywą?	Udział czynnika pracy w wytwarzaniu wartości dodanej	Główny odbiorca usług	Czy wymaga bezpośredniego kontaktu z klientem (usługodawcy lub infrastruktury)?
	Tak/Nie	Niski/przeciętny/duży	Przedsiębiorstwa/ gospodarstwa domowe	
Transport	Nie	Średni	Obydwa	Tak
Usługi komunalne	Nie	Niski	Obydwa	Tak
Handel detaliczny	Tak	Wysoki	Gospodarstwa domowe	Tak/Nie
Handel hurtowy	Tak	Średni	Przedsiębiorstwa	Nie/Tak
Usługi budowlane	Tak	Średni	Obydwa	Tak
Usługi finansowe	Nie	Wysoki	Obydwa	Nie

Usługi księgowo	Tak	Wysoki	Przedsiębiorstwa	Nie
IT	Tak ¹⁴⁾	Bardzo Wysoki	Przedsiębiorstwa	Nie
Pozostałe usługi biznesowe	Tak	Średni	Przedsiębiorstwa	Nie
Usługi turystyczne	Tak	Wysoki	Gospodarstwa domowe	Tak

Źródło: Opracowanie własne IBS na podstawie danych Eurostat.

Możliwości wykorzystania wyżej opisanych kanałów zależą od charakterystyki poszczególnych branż. Podstawowe ekonomiczne teorie gospodarki otwartej zakładają podział dóbr rynkowych na handlowalne i niehandlowalne.¹⁵⁾ Tradycyjnie, sektor usług dotyczył głównie drugiego typu. Rozwój technologii informatycznych sprawił jednak, że obecnie duża część wartości dodanej wytwarzana jest w branżach mogących wykonywać swoje usługi bez wchodzenia w bezpośredni kontakt z klientem. W przypadku usług niehandlowalnych, wpływ implementacji dyrektywy usługowej w projektowanej ustawie dotyczyć będzie głównie możliwości zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej na terenie określonego kraju. W przypadku tym, wiązałoby się to z migracjami (co najmniej czasowymi) siły roboczej. W przypadku handlowalnych, wpływ dyrektywy opierać się będzie na ułatwieniu prowadzenia działalności we własnym kraju i większych możliwościach świadczenia usług dla podmiotów zagranicznych.

Jak prezentuje wykres 6. Polska należy do krajów o relatywnie niskim poziomie sektorowych barier administracyjno-prawnych. Ponadto, w przypadku handlu hurtowego (jak również usług IT), różnice pomiędzy krajami są nieistotne, a sam rynek w dużym stopniu zliberalizowany. W przypadku handlu detalicznego, widoczny jest znacznie wyższy poziom regulacji w większości krajów Europy Zachodniej. Największe zmiany dotyczyć będą jednak branży księgowości, gdzie w niektórych krajach koszty administracyjne sięgały 18 proc.

¹⁴⁾ Z zakresu dyrektywy usługowej wyłączone są usługi i sieci łączności elektronicznej oraz urządzenia i usługi im towarzyszące.

¹⁵⁾ Na potrzeby analizy przyjęta została klasyfikacja usług jako niehandlowalnych w przypadku, kiedy do jej wykonania konieczny jest bezpośredni kontakt z klientem.

produktu sektora. Jednocześnie, oszacowania Copenhagen Economics¹⁶⁾ wskazują, że w krajach tych usługodawcy zagraniczni byli dyskryminowani w wysokim stopniu. Dotyczy to nie tylko usług księgowości i handlu, ale także usług prawnych, inżynierskich i architektonicznych.

Podsumowując, można postawić pytanie, jakie są kluczowe obszary, w których implementacji dyrektywy w projektowanej ustawie daje możliwość poprawy sytuacji konkurencyjnej polskich przedsiębiorstw. Przede wszystkim, będą to branże, w których nie występują znaczące korzyści skali. W przypadku sektorów, które charakteryzują się przychodami rosnącymi (szybciej, niż proporcjonalnie) wraz ze wzrostem wielkości produkcji,¹⁷⁾ istnieją naturalne bariery wejścia dla nowych przedsiębiorstw. Dlatego administracyjno-prawne ograniczenia mają niewielki wpływ na kształtowanie się struktury rynku. Ponadto, zmiana dla dużych przedsiębiorstw będzie mało zauważalna. Z uwagi na to, że koszty rozpoczęcia działalności mają charakter kosztu stałego, stanowią one niewielką część obrotów największych firm. Polscy przedsiębiorcy muszą natomiast posiadać dostęp do przewag konkurencyjnych. Takim obszarem jest niższy, niż w krajach Europy Zachodniej, koszt pracy. Jednocześnie, polscy pracownicy charakteryzują się dość wysokimi kwalifikacjami, szczególnie w niektórych obszarach.

Informacji dotyczących potencjału siły roboczej o specyficznych kwalifikacjach dostarcza analiza danych o szkolnictwie wyższym. Przykładowo, zgodnie z Eurostatem, w 2005 r. ponad 14 proc. wszystkich kształcących się na kierunkach społecznych, biznesowych i prawnych studentów w Unii Europejskiej (27 krajach), uczyło się w Polsce. W przypadku nauk inżynierskich i budownictwa, współczynnik ten wyniósł ponad 9 proc, natomiast w przypadku przygotowania do branży usługowej – ponad 20 proc. Jakkolwiek dane te nie mówią nic o jakości kształcenia, to pozwalają jednak dostrzec duży potencjał ludzki, jaki Polska posiada w chwili obecnej w branżach hotelarsko-gastronomicznej, handlowej oraz otoczenia biznesu. Biorąc także pod uwagę coraz lepszą znajomość języków obcych oraz wzrastającą mobilność, stwarza to szansę zwiększenia udziału Polski w wytwarzaniu usług tego typu. To, czy stanie się to za pośrednictwem polskich, czy zagranicznych przedsiębiorców zależy przede wszystkim od optymalnej wielkości przedsiębiorstwa.

---

¹⁶⁾ *Economic Assessment of the Barriers to the Internal Market of the Services*, Copenhagen Economics, 2005, s. 77.

¹⁷⁾ Względnie – rosnącymi wolniej, niż proporcjonalnie, kosztami produkcji.

W sektorach, w których występować będą silne korzyści skali, dominować będą duże przedsiębiorstwa. Z uwagi na pozaprawne koszty wejścia na rynek (przykładowo, wynikające z uboższej informacji o branży przed wejściem w nią, ustalonej marki lub kosztów instalacji kapitału), wzmocniona zostanie pozycja firm już istniejących. Szczególnie w sektorach tradycyjnych, takich jak handel, zdecydowana większość działających w sektorze podmiotów ulokowana jest w gospodarkach, które wysoki poziom rozwoju osiągnęły najwcześniej. Z drugiej strony, krajowi przedsiębiorcy utrzymają większe możliwości korzystania z niektórych przewag polskiej gospodarki. W szczególności, dotyczy to branż, wymagających specyficznych kwalifikacji pracowników, niezwiązanych z umiejętnościami językowymi. Za przykład posłużyć może sektor budowlany.

5.4.4. Szanse i zagrożenia dla małych i średnich przedsiębiorstw

Podstawową szansą dla małych i średnich przedsiębiorstw jest ułatwienie rozpoczęcia działalności gospodarczej w wyniku stworzenia punktu kontaktowego. Ograniczy to koszty, wynikające zarówno z konieczności ponoszenia opłat, jak też czasu potrzebnego do spełnienia wszystkich wymagań formalnych. Ponieważ mają charakter raczej jednorazowy, a także są w dużej mierze niezależne od wielkości przedsiębiorstwa, są tym dotkliwsze, im mniejsze jest przedsiębiorstwo. Należy w tym miejscu zauważyć, że punkt kontaktowy dotyczyć będzie nie tylko przedsiębiorców zagranicznych i nie tylko usługodawców. Oznacza to, że takie rozwiązanie powinno zwiększyć aktywność w całej gospodarce, szczególnie jednak w przypadku najmniejszych przedsiębiorstw, zniechęcanych dotychczas przez zawile i uciążliwe wymagania formalno-administracyjne.

Największe szanse, jeśli chodzi o polskie małe i średnie przedsiębiorstwa, dotyczą niehandlowanych usług, świadczonych przez usługodawców z terenów graniczących z Niemcami, a także wybranych usług na rzecz biznesu. W pierwszym przypadku, dotyczy to głównie budownictwa, w drugim usług o charakterze księgowym. W przypadku handlu, nie wydaje się by polscy przedsiębiorcy posiadali przewagi konkurencyjne. Sektor ten nie wiąże się z żadnymi specyficznymi aktywami, a konieczność albo bezpośredniego kontaktu z klientem, albo opłacenia kosztów transportu, utrudnia wykorzystanie przewagi w zakresie niższego kosztu pracy.

W Unii Europejskiej (27 krajów), przeciętna wielkość zatrudnienia w przedsiębiorstwie zajmującym się doradztwem podatkowym, księgowością i audytem wynosi niewiele ponad 3 osoby.¹⁸⁾ W przypadku usług budowlanych (wyłączając budownictwo infrastrukturalne), średnia wielkość firmy, zależnie od specjalizacji, waha się od dwóch do pięciu osób. Oznacza to, że branże te nie charakteryzują się znaczącymi korzyściami skali. Daje to możliwość zaistnienia na rynku także mniejszym podmiotom. W przypadku handlu detalicznego i hurtowego, średnia wielkość zatrudnienia w Unii Europejskiej wynosi w przybliżeniu 5 osób, przy czym w wybranych podsektorach wartości te są znacznie wyższe. Jednocześnie, jedynie 22 proc. wartości dodanej wytwarzane było w dużych przedsiębiorstwach w przypadku handlu hurtowego, podczas gdy w przypadku handlu detalicznego ponad 42 proc. W przypadku usług dla biznesu, w skład których, obok już wymienionych, wchodzi także usługi marketingowe, zarządzanie personelem, doradztwo techniczne oraz usługi inżynierskie, udział dużych przedsiębiorstw w wytwarzaniu wartości dodanej wynosi 31 proc, średnich zaś 17 proc. Wartości te potwierdzają, że małe podmioty mają możliwość odgrywania znaczącej roli na rynku. Dla porównania, w sektorze telekomunikacyjnym ponad 90 proc. wartości dodanej wytwarzane jest w dużych przedsiębiorstwach.

Teoretycznie do podstawowych zagrożeń po stronie Polski należy ryzyko wyparcia z rynku krajowych przedsiębiorców przez podmioty zagraniczne. Jednocześnie, praktyczny brak dyskryminacji do tej pory oznacza, że sytuacja polskich firm nie ulegnie relatywnemu pogorszeniu. Z punktu widzenia dużych przedsiębiorstw zagranicznych i międzynarodowych, zmiana nie będzie miała istotnego znaczenia. Z kolei małe i średnie przedsiębiorstwa zagraniczne nie będą mieć przewagi konkurencyjnej wobec polskich.

Znaczenie dla przedsiębiorstw będzie mieć także wpływ implementacji dyrektywy usługowej w projektowanej ustawie na rynek pracy. Poprawa możliwości zarobkowych w wybranych sektorach, w szczególności ułatwienie rozpoczynania działalności gospodarczej w krajach Europy Zachodniej, zmniejszy dostępność siły roboczej w Polsce. Skutkiem tego będą zwiększone wymagania płacowe. Obrazem tego procesu są zmiany na rynku pracy w Polsce w ostatnich latach, gdzie liczba wakatów w wielu tradycyjnych sektorach (w tym handlu i budownictwie) jest wysoka. Skutkiem wdrożenia dyrektywy usługowej będzie faktyczne zwiększenie możliwości podejmowania pracy w rozwiniętych krajach europejskich. Z uwagi

---

¹⁸⁾ Zgodnie z danymi Eurostat na 2004 r.

na zastrzeżenia i ograniczenia, zasygnalizowane w tym rozdziale, wpływ ten będzie jednak niewielki.

Podsumowując, polscy przedsiębiorcy uzyskają szansę ekspansji na rynki zachodnie w wybranych branżach, szczególnie w zakresie usług dla biznesu. W sektorze usług niehandlowanych, intensyfikacji podlegać będzie świadczenie usług budowlanych. Polskie firmy nie zostaną narażone na zwiększenie się konkurencji na rynku krajowym. Pewnym wyzwaniem będzie natomiast zmniejszenie się zasobu pracy nisko wykwalifikowanej, powiązane z rosnącymi wymaganiami płacowymi. Implementacja dyrektywy w projektowanej ustawie o świadczeniu usług może wzmocnić ten proces.

5.4.5. Podsumowanie

Przeprowadzona analiza wskazuje na zróżnicowany wpływ wdrożenia dyrektywy usługowej w projektowanej ustawie na kluczowe sektory usługowe. Największe możliwości poprawy sytuacji konkurencyjnej, przejawiającej się w eksporcie usług do krajów najwyżej rozwiniętych, cechują branżę budowlaną oraz wybrane usługi dla biznesu. Niski poziom ograniczeń administracyjnych w chwili obecnej, korzyści skali oraz dominująca rola podmiotów zagranicznych powoduje, że w sektorze handlowym dyrektywa usługowa nie wspomże w sposób znaczący rozwoju polskich przedsiębiorstw. Wykorzystanie szansy w sektorze budowlanym warunkowane jest jednak wystarczająco dużą mobilnością pracowników. Z drugiej strony, jej wysoki poziom może przyczynić się do migracji i szukania zatrudnienia u pracodawców zagranicznych, co obniżyłoby pozycję konkurencyjną polskich przedsiębiorstw. Niezależnie od charakteru tego procesu, spowoduje on wzrost cen na rynku krajowym.

Przeprowadzona analiza wrażliwości prognoz ilościowych wskazała, że pozytywnym skutkiem wdrożenia dyrektywy usługowej jest intensyfikacja szybkiego rozwoju usług dla biznesu, sektora dającego dobre możliwości zarobkowe i dostosowanego do kapitału ludzkiego polskiej siły roboczej. Jednakże sektor ten pozostanie zdominowany przez podmioty zagraniczne, podobnie jak branża handlu detalicznego. Pomimo niskiej kapitałochłonności, sektory te charakteryzują się rosnącymi korzyściami skali. Efekt ten przypisać można silnym efektem sieciowym, czyli rosnącej produktywności przedsiębiorstwa, wraz z liczbą zakładów produkcyjnych lub klientów. Przykładowo, oznacza

to, że przedsiębiorstwa świadczące usługi dla biznesu są w stanie wykorzystywać wiedzę wewnętrzną i doświadczenia z prowadzenia działalności w różnych krajach.

Analiza ilościowa potwierdziła także wniosek z prognoz makroekonomicznych, dotyczący braku istotnego wpływu dyrektywy usługowej na poziom zatrudnienia. Znaczenie dla rynku pracy objawia się głównie w pozytywnym wpływie na wynagrodzenia.

5.5. Wpływ na rynek pracy

Liberalizacja rynku usług może prowadzić do egzogenicznego wzrostu podaży pracy, abstrahując od wzrostu popytu na pracę wynikającego ze wzrostu jej krańcowej produktywności. Sektor usługowy jest zdominowany przez małe i średnie przedsiębiorstwa, oferujące często – choć nie zawsze – usługi charakteryzujące się stosunkowo niskimi wymogami uzbrojenia technicznego pracy, o wiele większe znaczenie w ich „produkcji” ma zaangażowanie siły roboczej, tak więc zniesienie czynników ograniczających aktywność gospodarczą w tym sektorze może mieć wpływ na przepływy na rynku pracy.

Zmiany na rynku pracy, które nie wynikają ze wzrostu produktywności czynników, nie zmieniają trwale procesu konwergencji gospodarki polskiej do poziomów właściwych gospodarkom europejskim. Kanał transmisji wdrożenia dyrektywy usługowej modeluje się, nakładając na zmiany produktywności czynników dodatkowo przyspieszenie zmian struktury zatrudnienia w sektorze usługowym, zwiększając tempo przyrostu udziału czynnika pracy zatrudnionego w sektorze usług w okresie wdrożenia dyrektywy kosztem spowolnienia tego procesu w dalszych latach (wynika to z założenia o niezmienności procesu konwergencji realnej względem przejściowych szoków instytucjonalnych).

Bez większych wątpliwości można przyjąć, że wszystkie kraje Unii Europejskiej skorzystają na wdrożeniu dyrektywy usługowej; wydaje się jednak, że kraje „starej Unii” długookresowo mogą osiągnąć wyższe korzyści od krajów, które wstąpiły do niej niedawno, głównie z powodu większego otwarcia sektora usługowego na firmy zagraniczne w ostatniej wymienionej grupie państw. Zmiany poziomów w krajach „starej Unii” powinny być relatywnie większe, niż będzie to miało miejsce np. w Polsce, z zastrzeżeniem poczynionym już uprzednio, tj. możliwości wystąpienia przejściowych negatywnych dostosowań na poziomie mikroekonomicznym w krajach „starej Unii”.

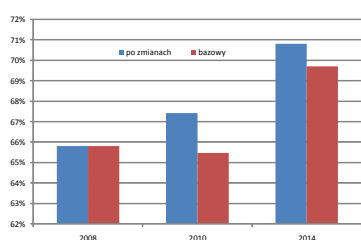
Reasumując, procesy jakościowe na rynku pracy, które wynikają z założonej ścieżki konwergencji realnej gospodarki polskiej do poziomu gospodarek europejskich ulegną przyspieszeniu w warstwie zmian struktury sektora usługowego, zwiększając przejściowo popyt na pracę i podaż pracy.

Ilościowa analiza wpływu implementacji dyrektywy poprzez projektowaną ustawę o świadczeniu na strukturę zatrudnienia w Polsce została przeprowadzona również w oparciu o scenariusz zrównoważony i z cyklem.

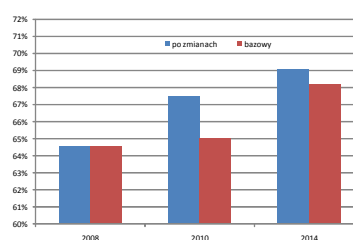
Każdy z analizowanych scenariuszy zakłada określone przepływy między sektorami oraz w szerszym ujęciu – między aktywnymi, nieaktywnymi i bezrobotnymi. Jednakże, wdrożenie dyrektywy usługowej modeluje się w tej sekcji w skali makro, przy wykorzystaniu podstawowych agregatów, identyfikując korelacje między tempem wzrostu PKB a względnymi przepływami między sektorami gospodarki. Wyznaczono współczynnik korelacji między zmianą względną PKB a zmianą względną zatrudnienia w usługach na poziomie 0,96 dla scenariusza z cyklem i rzędu 0,47 w scenariuszu zrównoważonym.

Wykres 7. Porównanie ewolucji udziału sektora usługowego w liczbie pracujących ogółem.

Scenariusz zrównoważony

Scenariusz z cyklem

Źródło: Obliczenia własne IBS.

Następnie, biorąc pod uwagę odchylenia tempa wzrostu produktu, wyznaczono nowe zmiany zatrudnienia w usługach i przemyśle, traktując zmiany w rolnictwie jako wynikowe dla ustalonej podaży pracy w scenariuszu z cyklem, scenariusz zrównoważony potraktowano inaczej, przyjmując utrzymanie się stałego tempa spadku zatrudnionych w rolnictwie na poziomie 6 proc. rocznie, wyznaczając zmianę zatrudnienia w sektorze usługowym wynikowo w zależności od zmian zatrudnienia w rolnictwie i przemyśle. Otrzymano, że w ciągu 5 lat po wdrożeniu dyrektywy usługowej w sektorze usługowym przybędzie około 60

tys. miejsc pracy w porównaniu do bazowego scenariusza z cyklem, i o około 100 tys. miejsc pracy w scenariuszu zrównoważonym. Pomimo różnych własności dynamiki PKB w obu scenariuszach, struktura rynku pracy zachowuje się w każdym z nich w sposób mocno odmienny od siebie nawzajem.

Na podstawie informacji uzyskanych w Polskim Komitecie Prognoz 2000 Plus przy prezydium PAN można zidentyfikować usługi¹⁹⁾, w przypadku których oczekuje się znacznego wzrostu zatrudnienia – tabela **11**. Dotyczy to usług objętych dyrektywą jak np. pozycji profesjonalnych i technicznych usług biznesowych, gdzie wdrożenie dyrektywy będzie miało bezpośredni wpływ na ich zwiększenie. Na pozostałe pozycje w tabeli **8**, wpływ ten może być tylko pośredni. Odrębnie, w świetle tego samego źródła można zidentyfikować usługi, w których oczekiwane jest zmniejszenie zatrudnienia - przedstawiono je w tabeli **9**. Do tych ostatnich mogą należeć usługi, na które popyt ulegnie zmniejszeniu lub usługi, które mogą być przedmiotem eksportu (podaż na rynku krajowym może być wskutek tego niewystarczająca).

Oczekuje się, że wdrożenie dyrektywy może wpłynąć na zwiększenie zatrudnienia w usługach wymienionych w tabeli **8**. (wzrost ten może być większy niż przedstawiony w tabeli). Z drugiej strony dyrektywa może oddziaływać na zmniejszenie zatrudnienia w usługach wymienionych w tabeli **9**.

Warto podkreślić, że w grupie tych usług nie będą wyłącznie te, których dotyczy liberalizacja przewidziana w dyrektywie. Istnieje wiele takich kategorii usług, które nie są przedmiotem liberalizacji, ale na które silny wpływ będzie miało samo otwarcie rynku UE. Do usług takich mogą należeć np. usługi transportu lotniczego, usługi telekomunikacyjne, usługi komputerowe itp.

Do kategorii usług, w których wielkość zatrudnienia może być mniejsza niż wykazana w tabeli **9**., należy np. wykonywanie robót wykończeniowych i remonty mieszkań (silna tendencja do świadczenia tych usług za granicą) oraz usługi osobiste i naprawa artykułów użytku osobistego i domowego (mniejszy popyt na tego typu usługi).

---

¹⁹⁾ Prezentujemy wyliczenia PAN ze względu na ich większą szczegółowość sektorową oraz dłuższy horyzont prognozy.

Tabela 8. Wybrane usługi w kraju, których rozwój może zdynamizować otwarcie rynku usługowego w krajach UE.

PKD	Wyszczególnienie	Pracujący w tys.				Dynamika			Struktura w %	
		2000	2003	2013	2025	2003 (2000=100)	2013 (2000=100)	2025 (2000=100)	2000	2025
A do O	Gospodarka ogółem	13 926,2	13 027,4	15 100,0	15 975,0	93,5	108,4	114,7	X	X
II+III	Sektor usług ogółem:	7 224,8	7 007,2	9 066,0	10 865,0	97,0	125,5	150,4	100,0	100,0
62	Transport lotniczy	5,3	5,1	10,0	15,0	96,2	188,7	283,0	0,07	0,14
64.2	Usługi telekomunikacyjne	85,2	61,9	100,0	125,0	72,7	117,4	146,7	1,18	1,15
72	Usługi komputerowe i serwisowe	50,5	61,8	240,0	750,0	122,4	475,2	1485,1	0,70	6,90
73	Szkolnictwo wyższe	152,5	161,6	201,0	190,0	106,0	131,8	124,6	2,11	1,75
74.1 - 74.3	Profesjonalne i techniczne usługi biznesowe, z tego:	205,9	270,5	438,0	675,0	131,4	212,7	327,8	2,85	6,21
74.14	Doradztwo w zarządzaniu	35,4	60,8	101,0	255,0	171,7	285,3	720,3	X	X
80.3	Nauka, B+R	57,5	47,4	129,0	230,0	82,4	224,3	400,0	0,80	2,12
92.4	Agencje informacyjne	1,2	1,4	2,0	5,0	116,7	166,7	416,7	0,02	0,05

Źródło: Zestawienie własne na podstawie: A Karpiński, Przyszłość rynku pracy w Polsce, Warszawa 2006.

Tabela 9. Wybrane usługi, których zatrudnienie może się zmniejszyć w związku z otwarciem rynku usługowego w UE.

PKD	Wyszczególnienie	Pracujący w tys.				Dynamika			Struktura w %	
		2000	2003	2013	2025	2003 (2000=100)	2013 (2000=100)	2025 (2000=100)	2000	2025
A do O	Gospodarka ogółem	13 926,2	13 027,4	15 100,0	15 975,0	93,5	108,4	114,7	X	X
II+III	Sektor usług ogółem:	7 224,8	7 007,2	9 066,0	10 865,0	97,0	125,5	150,4	100,0	100,0
52	Detal: naprawa artykułów użytku osobistego i domowego	1 133,7	1 120,0	1 315,0	1 470,0	98,8	116,0	129,7	15,7	13,5
93	Usługi osobiste pozostałe	123,2	90,3	120,0	100,0	73,3	97,4	81,2	1,7	0,9
45.212	Remonty mieszkań	240,0	198,6	230,0	250,0	82,7	95,8	104,2	1,7*	1,6*
45.4	Wykonywanie robót wykończeniowych	18,6	18,6	19,0	20,0	100,0	102,2	107,5	0,1*	0,1*

* w stosunku do gospodarki ogółem (nie zaliczane stricte do sektora usług)

Źródło: Zestawienie własne na podstawie: A Karpiński, *Przyszłość rynku pracy w Polsce*, Warszawa 2006.

5.6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Zakres wpływu wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE w projektowanej ustawie o świadczeniu usług na sytuację w regionach będzie zróżnicowany i w dużym stopniu uzależniony od następujących czynników:

- udziału usług w strukturze zatrudnienia w regionie,
- położenia geograficznego danego regionu,
- struktury usług w regionie (zakresu występowania usług, na które wdrożenie dyrektywy będzie najsilniej oddziaływać),
- umiejętności regionów do przyciągania inwestorów, zainteresowanych tworzeniem w Polsce centrów usługowych (na zasadach offshoringu).

Najbardziej dynamizujący wpływ na rozwój gospodarczo-społeczny kraju wywiera ekspansja usług w tych regionach, w których mają one najwyższy udział w strukturze zatrudnienia. W Polsce najwyższym odsetkiem zatrudnionych w sektorze usług charakteryzuje się województwo mazowieckie (64,2%) oraz zachodniopomorskie (61,3%) i właśnie w tych regionach oczekuje się, że wpływ wdrożenia dyrektywy do krajowego porządku prawnego będzie najbardziej istotny.

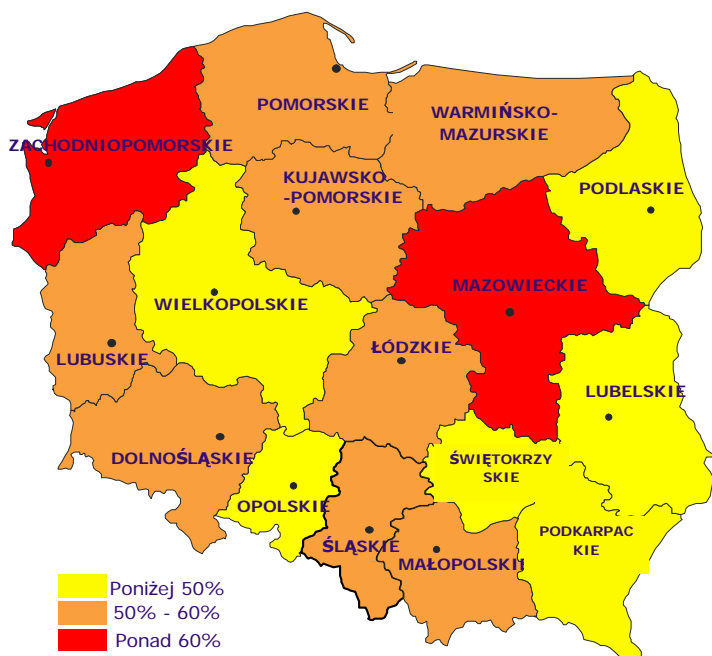
Najmniejszy wpływ na sytuację w regionach będzie wywierała natomiast projektowana ustawa w tych województwach, w których udział pracujących w sektorze usług jest najniższy. Do województw tych należą przede wszystkim województwo lubelskie (42,5%), opolskie, wielkopolskie, podkarpackie, świętokrzyskie oraz podlaskie. Jednocześnie w tych województwach należy spodziewać się największej intensyfikacji zmian struktury sektorowej, w szczególności z rolnictwa – jednak proces ten niekoniecznie musi być wzmocniony przez dyrektywę usługową. Udział sektora usług w zatrudnieniu w poszczególnych województwach przedstawia mapa.

Analizując mapę można zaobserwować, że kolejnym czynnikiem, który będzie oddziaływał na sytuację na regionalnych rynkach usług będzie położenie geograficzne, a konkretniej odległość od granicy polsko-niemieckiej. Większy udział usług w strukturze zatrudnienia jest widoczny w województwach leżących na zachodzie i północy kraju (tereny o silnych związkach gospodarczych z Niemcami), a najniższy dla województw z tzw. „ściany wschodniej”. Jedynymi wyjątkami są tutaj województwa wielkopolskie i opolskie. Niższy

udział usług w strukturze zatrudnienia w województwie wielkopolskim może wynikać z silnej pozycji rolnictwa w strukturze zatrudnienia, natomiast w województwie opolskim z masowej migracji do pracy w usługach w Niemczech.

Wykres 8. Udział pracujących w sektorze usług w strukturze zatrudnienia.

Źródło: Zestawienie własne na podstawie: „Stan rynku usług w Polsce przed transpozycją Dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej usług na rynku wewnętrznym”, Ministerstwo Gospodarki, wrzesień 2007.

Wdrożenie dyrektywy może przyczynić się jeszcze do pogłębienia tej dysproporcji. Liberalizacja na rynku usług będzie wpływać na unowocześnianie struktury usług dostępnych w województwach Polski Zachodniej (wzrost jakości usług będzie wymuszony koniecznością sprostania konkurencji). Nadal będą rozwijać się tradycyjne rodzaje usług, w których z uwagi na niższe koszty pracy polscy usługodawcy mogą sprostać konkurencji ze strony niemieckich przedsiębiorców (możliwość świadczenia usług na rynkach obu krajów równocześnie). Wśród województw położonych w Polsce centralno-wschodniej przewiduje się, że wdrożenie dyrektywy w projektowanej ustawie powinno jeszcze bardziej zdynamizować rozwój województwa mazowieckiego i małopolskiego, a także miast, w których zagraniczni inwestorzy lokować będą swoje centra usługowe.

Ze względu na brak oficjalnie publikowanych danych GUS dotyczących zatrudnienia w ww. usługach w podziale na województwa, wymienienie konkretnych regionów jest niemożliwe.

Należy jednak pamiętać, że projektowana ustawa będzie oddziaływać szczególnie na te województwa, których struktura zatrudnienia w wymieniowych w tabelach usług jest najwyższa.

Ostatnim elementem, który należy brać pod uwagę przy ocenie możliwości zmian w strukturze usług w poszczególnych regionach, jest zainteresowanie przedsiębiorców zagranicznych lokalizacją centrów usługowych. Offshoring (proces przenoszenia usług poza granicę kraju, w którym zlokalizowane jest przedsiębiorstwo) stwarza ogromne szanse dla tych miast, gdzie lokowane są tego typu inwestycje, na unowocześnienie struktury usług. Inwestorzy, wybierając lokalizację przedsięwzięcia, kierują się przede wszystkim kosztami pracy oraz wykształceniem potencjalnych kadr. Jak podkreślone jest w licznych opracowaniach, przedsiębiorcy coraz częściej decydują się na wybór innych miast poza Warszawą, czy Krakowem na miejsce swojej inwestycji. Doceniają oni coraz wyższy poziom wykształcenia mieszkańców mniejszych miast, a także niższe koszty zakupu ziemi oraz niższe koszty pracy. Do miast, które mają ogromną szansę stać się siedzibą znanych centrów usługowych, należą także: Wrocław, Szczecin, Katowice, Łódź, Lublin, Gdańsk, Poznań, czy Białystok. Unowocześnienie struktury usług w mieście często ma bezpośrednie przełożenie na modernizację struktury usług także w całym województwie.

Podsumowując, wszystkie wyżej wymienione elementy decydują o tym, że z dużym prawdopodobieństwem można wnioskować o pewnym oddziaływaniu transpozycji przepisów dyrektywy w projekcie ustawy o świadczeniu usług zwłaszcza na województwo mazowieckie oraz województwa Polski północno-zachodniej. Wpływ ten może być zarówno pozytywny, polegający na zwiększeniu udziału usług w strukturze zatrudnienia oraz unowocześnieniu struktury usług, jak i negatywny (wynikający w głównej mierze na niemożności zaspokojenia popytu na rynku krajowym na skutek przeniesienia przez usługodawcę swojej działalności za granicę).

5.7. Wpływ na konsumentów i gospodarstwa domowe

Postanowienia projektowanej ustawy bezpośrednio dotyczą raczej przedsiębiorstw, niż gospodarstw domowych. Jednocześnie, rośnie rola usług nieobjętych dyrektywą usługową, jak na przykład usługi transportowe, medyczne, czy audiowizualne.

Obszarem, który konsumentów dotyczyć będzie w największym stopniu, wydaje się być handel detaliczny. W przypadku Polski, gdzie sektor handlu detalicznego już w tym momencie w dużej mierze oparty jest na bezpośrednich inwestycjach zagranicznych, znaczenie dyrektywy usługowej będzie niewielkie. Z kolei handel elektroniczny, który wydaje się posiadać potencjał rozwojowy, należy do grupy branż nieobjętych dyrektywą.

Efekt redukcji asymetrii informacyjnej, ujawniającej się przez efekt *Home bias*, powinien z kolei wpłynąć dodatnio na konsumpcję zagranicznych usług w bankowości i usługach finansowych oraz zdrowotnych. W przypadku pierwszego sektora jest już zdominowany przez podmioty zagraniczne, a w przypadku obu – jest nieobjęty dyrektywą.

Ponadto, nieznaczny poziom dyskryminacji podmiotów zagranicznych w Polsce²⁰⁾ oznacza, że wpływ transpozycji dyrektywy w projektowanej ustawie o świadczeniu usług może mieć znaczenie głównie przez eksport usług. W tej sytuacji, realizacja rosnącego popytu wewnętrznego, powinna wzrastać niezależnie od regulacji. Pozytywny wpływ może mieć natomiast ułatwienie rozpoczęcia prowadzenia działalności dla wszystkich podmiotów, przez wprowadzenie pojedynczych punktów kontaktowych. Zmniejszenie obciążeń administracyjno-prawnych przedsiębiorstw usługowych, wpłynie negatywnie na poziom cen, zwiększając tym samym opłacalność korzystania z usług rynkowych. Największe znaczenie powinno to mieć w przypadku sektorów, gdzie nie występują znaczące korzyści skali (co oznaczałoby duże znaczenie pozaprawnych barier wejścia). To z kolei, wiąże się z wysokim stopniem wymienności produkcji domowej i rynkowej. Pozytywny wpływ dyrektywy i projektowanej ustawy na rozwój sektorów świadczących usługi wobec gospodarstw domowych wynikać będzie zatem nie tylko z bezpośrednich zależności, ale także ze zwiększania opłacalności korzystania z rynku. Przykładowo, w sektorze handlu detalicznego oznaczać to będzie mniejszą skłonność konsumentów do długotrwałych poszukiwań najkorzystniejszych ofert cenowych.

Obok wpływu na popyt, projektowana ustawa oddziaływać może na gospodarstwa domowe także przez rynek pracy. W szczególności, możliwość eksportu usług, powinna wpłynąć na polepszenie sytuacji w wybranych sektorach. Przykładowo, estymacje realnego kosztu barier

---

²⁰⁾ Zgodnie z oszacowaniami w *Economic Assessment of the Barriers to the Internal Market for Services*, Copenhagen Economics, 2005.

formalnych²¹⁾ wskazują, że implementacja dyrektywy o usługach może potencjalnie zwiększyć eksport usług o charakterze księgowym, zwłaszcza uwzględniając przewagi komparatywne Polski w tym sektorze.

Na mobilność geograficzną części osób pozytywnie wpłynąć może ułatwienie rozpoczynania działalności gospodarczej poza granicami Polski. Dotyczy to przede wszystkim usług o charakterze budowlanym. Biorąc pod uwagę ograniczony zakres sektorowy, wpływ na mobilność będzie jednak ograniczony.

Drugim kanałem, przez który projektowana ustawa oddziaływać będzie na gospodarstwa domowe jest zwiększanie płac. Podobnie jak w przypadku cen, wzmocni to rozwój sektora usług, jednak w tym przypadku dotyczyć to będzie nie tylko branż objętych dyrektywą.

Dyrektywa przez przepisy dotyczące jakości usług i praw usługobiorców przyczyni się do zwiększenia zaufania do usługodawców, szczególnie tych pochodzących z innych państw członkowskich.

Podsumowując, w przypadku pojedynczych konsumentów i gospodarstw domowych, implementacja dyrektywy w projektowanej ustawie o świadczeniu usług będzie mieć wpływ głównie przez zmiany relatywnych cen poszczególnych usług oraz możliwości na rynku pracy. Jednocześnie, obecny stan polskiej gospodarki, przewidywania oparte na ustaleniach teoretycznych oraz zakres zmian prawnych sugerują, że wpływ na zdecydowaną większość usług będzie nieznaczny. Te, dla których zmiany mogłyby być znaczące, zostały wyłączone z dyrektywy. Część natomiast, jak handel detaliczny, wydają się w obecnej chwili niezależne od prawodawstwa tego typu, przynajmniej na polskim rynku.

Tym samym, bezpośredni wpływ na zachowania gospodarstw domowych, jak również wpływ przewidywanych zmian w zachowaniach konsumentów na oddziaływanie projektowanej ustawy na polską gospodarkę będzie niewielki.

Jednocześnie, implementacja dyrektywy może, przez istotny wpływ na wybrane sektory, pośrednio oddziaływać korzystnie na cały sektor usług. Najistotniejszym kanałem jest pośredni wpływ przez rynek pracy. Zwiększenie wynagrodzeń i możliwości zatrudnienia

---

²¹⁾ Ibidem

części społeczeństwa, wpłynie korzystnie na popyt na usługi, w wyniku rosnącego kosztu własnego czasu.

Oznacza to, że analiza decyzji gospodarstw domowych prowadzi do wniosków o większym, niż wynikałoby to ze standardowych analiz makro- i mikroekonomicznych, wpływie projektowanej ustawy na sektor usługowy. Zwiększeniu ulegnie urynkowane spełnianie potrzeb konsumentów, co oznaczać będzie większy ujawniony produkt, mierzony PKB oraz większą aktywność na rynku pracy.

5.8. Czy implementacja dyrektywy w projektowanej ustawie pozwoli Polsce osiągnąć status gospodarki opartej na wiedzy?

Podczas szczytu w Lizbonie w 2000 r. Rada przyjęła 10-letnią strategię lizbońską, której głównym celem było „przekształcenie Unii Europejskiej do 2010 roku w najbardziej dynamiczną i konkurencyjną gospodarkę opartą na wiedzy w świecie”. Celem pośrednim realizacji strategii było podniesienie stopy zatrudnienia do 70 %. Miało temu służyć m.in. zwiększenie zatrudnienia w usługach przez zniesienie barier w ich przepływie.

Projekt dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym powstał w oparciu o ww. cele. Wdrożenie dyrektywy powinno przyczynić się do dynamizacji procesu przekształcania się gospodarki europejskiej w gospodarkę opartą na wiedzy (GOW). Poddając szczegółowej analizie ten proces należy zauważyć, że budowa gospodarki opartej na wiedzy w poszczególnych krajach Unii Europejskiej znajduje się w różnych fazach.

Oceniając perspektywy Polski w tym względzie, trzeba wskazać na liczne bariery oraz opóźnienia, które należy przełamać, aby usprawnić proces przekształcania gospodarki polskiej w gospodarkę opartą na wiedzy. Należą do nich m.in.:

- niskie nakłady publiczne i prywatne na badania i rozwój (B+R),
- niski udział przemysłów wysokiej techniki w zatrudnieniu, produkcji oraz eksporcie,
- otoczenie instytucjonalne nie sprzyjające innowacyjności,
- system edukacji nie dostosowany do potrzeb społeczeństwa opartego na wiedzy (m.in. zbyt mała liczba absolwentów szkół wyższych na kierunkach ścisłych),
- słaby rozwój infrastruktury informatycznej i telekomunikacyjnej,

- niski udział w zatrudnieniu usług społeczeństwa informacyjnego oraz innych usług dynamizujących gospodarkę.

Wpływ wdrożenia dyrektywy prawnego projektowanej ustawie może mieć wpływ na przyspieszenie budowy gospodarki opartej na wiedzy poprzez oddziaływanie na przewycięzanie co najmniej trzech wymienionych wyżej problemów, a mianowicie ustawa może wpływać na poprawę jakości otoczenia biznesowego, budowę struktury informatycznej oraz wzrost udziału w strukturze zatrudnienia usług dynamizujących rozwój gospodarczy.

5.8.1. Wpływ projektowanej ustawy na jakość otoczenia instytucjonalno-prawnego

Jak wynika z analiz jakości otoczenia instytucjonalno-prawnego pozostaje w Polsce na niskim poziomie w porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej. Otoczenie biznesowe stwarza bariery utrudniające działalność polskim przedsiębiorstwom. Należą do nich m.in. liczne formalności oraz relatywnie wysokie koszty rejestracji firmy, uciążliwa biurokracja i niska skuteczność sądownictwa.

Implementacja dyrektywy w projekcie ustawy o świadczeniu usług powinna mieć znaczący wpływ na zmniejszenie uciążliwości związanych z rejestracją działalności gospodarczej. Co prawda, przepisy dyrektywy zobowiązują państwa członkowskie do stworzenia pojedynczych punktów kontaktowych, w których załatwiane by były wszystkie procedury i formalności konieczne do podjęcia działalności usługowej, ale wdrożenie dyrektywy powinno przyspieszyć proces niwelowania barier przy rejestracji również innych rodzajów działalności.

5.8.2. Wpływ projektowanej ustawy na rozwój infrastruktury informatycznej

Funkcjonowanie punktu kontaktowego będzie pozytywnie wpływać nie tylko na tworzenie bardziej przyjaznego otoczenia biznesowego dla przedsiębiorców przez zmniejszenie uciążliwości związanych z rejestracją oraz ewidencją firmy, ale także będzie stymulować rozwój infrastruktury informatycznej. Wprowadzenie wymogu, aby wszystkie formalności oraz procedury dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej były możliwe do załatwienia drogą elektroniczną, będzie popularyzowało zastosowanie technik informacyjnych wśród przedsiębiorców. Wydaje się wysoce prawdopodobne, że będzie upowszechniać się nie tylko zastosowanie komputera, czy Internetu przy zarządzaniu firmą.

Znaczej popularyzacji powinny ulec także nowoczesne narzędzia informatyczne, które do tej pory jedynie w niewielkim stopniu były wykorzystywane przez przedsiębiorców, takie jak np. podpis elektroniczny. Zachętą do stosowania nowoczesnych technik informacyjnych są także doświadczenia innych krajów. Na przykład inicjatywa podjęta w Niemczech w 2005 r., której celem była informatyzacja usług publicznych na poziomie federalnym, przyniosła wydatek rządu 1,65 miliarda euro, natomiast roczne oszczędności z tytułu jej wprowadzenia wynoszą około 400 milionów euro. Podobnych rezultatów dostarczają także inne badania, przeprowadzane przez Komisję Europejską, jak np. badanie korzyści płynących z zastosowania elektronicznych faktur. Zbieranie i przetwarzanie danych drogą elektroniczną przyniosło oszczędności rzędu 72 – 75 % w porównaniu z tradycyjną metodą zbierania i przetwarzania danych.

5.8.3. Wpływ projektowanej ustawy na unowocześnianie struktury zatrudnienia w usługach

Kolejnym obszarem przełamывania barier w budowaniu w Polsce gospodarki opartej na wiedzy jest wzrost w strukturze zatrudnienia usług społeczeństwa informacyjnego oraz takich, które dynamizują gospodarkę. Bezpośredni wpływ implementacji dyrektywy na zwiększenie zatrudnienia w tego typu usługach jest trudny do oszacowania z uwagi na m.in. niepełną liberalizację rynku usług (wyłączenie z oddziaływania dyrektywy niektórych usług mających istotne znaczenie dla struktury zatrudnienia w przyszłości takich jak np. usługi transportowe – w tym przede wszystkim usługi transportu lotniczego, usługi zdrowotne czy usługi telekomunikacyjne). Drugim poważnym problemem przy szacowaniu wpływu projektowanej ustawy o świadczeniu usług jest trudność określenia, w jakim stopniu wzrost zatrudnienia w usługach prowadzących do budowy gospodarki opartej na wiedzy jest wynikiem liberalizacji rynku usług, a w jakim wynika z ogólnych trendów dynamizacji rozwoju tego sektora usług. Analizując kategorie usług, na które liberalizacja rynku powinna mieć najsilniejszy wpływ, można zauważyć, że usługi prowadzące do budowy gospodarki opartej na wiedzy są tutaj w szerokim stopniu reprezentowane (choć, jak wskazano w rozdziale 3., niekoniecznie w nich występują obecnie największe bariery). W przypadku takich kategorii usług jak usługi telekomunikacyjne, komputerowe i serwisowe, czy profesjonalne i techniczne usługi biznesowe widać bardzo wysoką tendencję wzrostu zatrudnienia (np. w przypadku usług komputerowych i serwisowych prognozuje się, że zatrudnienie w latach 2000 – 2025 wzrośnie ponad 14 razy). Liberalizacja rynku usług powinna spowodować, że wzrost ten będzie jeszcze bardziej znaczący.

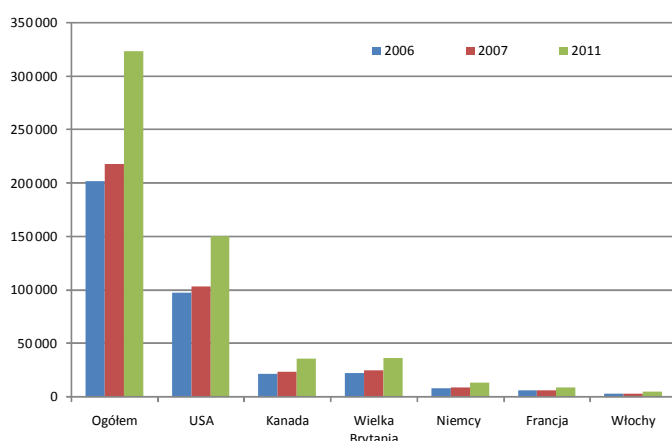
5.8.4. Wpływ projektowanej ustawy na rozwój offshoringu

Szansę na dynamiczny rozwój gospodarki opartej na wiedzy w Polsce daje proces przenoszenia nowoczesnych usług poza granicę kraju, w którym zlokalizowane jest przedsiębiorstwo (offshoring). Polega on w głównej mierze na lokalizacji centrów usługowych w krajach, wyróżniających się porównywalnie niższymi kosztami pracy, ale dysponujących zarazem wysokokwalifikowanymi pracownikami.

W literaturze ekonomicznej wyróżnia się 2 podstawowe rodzaje tego typu usług, tj. Business Process Offshoring (BPO) oraz Knowledge Process Offshoring (KPO). W skład sektora Business Process Offshoring wchodzi np. centra usługowe zajmujące się księgowością, czy zarządzaniem zasobami ludzkimi oraz call centers. Knowledge Process Offshoring koncentruje się na działaniach kluczowych dla przedsiębiorstwa, mających znaczenie strategiczne w dłuższej perspektywie czasowej takich jak np. badania i rozwój, projektowanie systemów informatycznych, czy tworzenie analiz oraz prognoz.

W okresie ostatnich lat występuje bardzo dobra koniunktura na świadczenie tego typu usług (średnia dynamika ich wzrostu w ostatnim okresie osiągała poziom 30 – 40 % rocznie). Wykres 9. przedstawia prognozowaną wielkość rynku outsourcingu w latach 2006 – 2011. Jak wynika z wykresu w 2011 r. prognozowana wielkość rynku zwiększy się o prawie 60 % w stosunku do 2006 r. Liderem rynku w tym zakresie są Stany Zjednoczone, którego prognozowany udział w rynku w 2011 r. przekroczy 46 %.

Wykres 9. Prognozowana wielkość rynku outsourcingu w latach 2006 – 2011.

Źródło: Zestawienie własne IBS na podstawie danych National Outsourcing Association.

Offshoring, zwany także nowoczesnym outsourcingiem, stwarza możliwości rozwojowe dla krajów, do których przenoszona jest działalność usługowa. Szansę tę wykorzystały m.in.

Indie, w przypadku których szacuje się, że w 2012 r. w outsourcingu usług IT będzie pracowało około 3,5 miliona ludzi. Udział eksport usług IT w ogólnym eksporcie Indii wzrósł dzięki temu z poziomu 3 % w 1996 r. do poziomu 21 % w 2003 r.

Jak wspomniano powyżej kluczowe, w momencie podejmowania decyzji o lokalizacji centrów usługowych, są dwa elementy: poziom kosztów pracy oraz dostęp do wysokokwalifikowanej kadry. Biorąc pod uwagę oba te elementy coraz więcej przedsiębiorców podejmuje decyzję o lokalizacji swojej inwestycji w naszym kraju.

Polskę ciągle jeszcze charakteryzuje stosunkowo niski poziom kosztów pracy. Dla porównania średnie płace inżynierów i informatyków są w Polsce na poziomie 36 % płacy w tej grupie w USA i 25 % płacy w Niemczech. Ponadto bardzo ważny dla przyszłych inwestorów jest poziom wykształcenia młodych ludzi, wkraczających na rynek pracy. Polska należy do prawdziwych rekordzistów pod względem odsetka młodzieży kontynuujących naukę na studiach wyższych. Corocznie progi uczelni opuszcza z dyplomem ponad 340 tys. młodych ludzi, znających dobrze co najmniej jeden język obcy. Bardzo dobrą lub dobrą znajomość języka angielskiego deklaruje ponad 55 % studentów.

W rankingach atrakcyjności inwestycyjnej Polska plasuje się na coraz wyższych pozycjach. W 2005 r. firma Ernst & Young określiła Polskę najatrakcyjniejszym krajem do inwestowania w sferę nowoczesnych usług. Tuż za Polską znalazły się Rosja, Niemcy, Węgry oraz Czechy. Pod względem atrakcyjności dla offshoringu usług, nasz kraj znalazł się natomiast na trzecim miejscu, za Chinami oraz Indiami.

Według badań przeprowadzonych przez The Economist Intelligence Unit w 2004 r. Polska zajęła 5 miejsce po Indiach, Chinach, Czechach i Singapurze. Zestawienie w rankingu opierało się na tak różnorodnych czynnikach wpływających na atrakcyjność inwestycyjną kraju, jak ryzyko polityczne, bliskość rynku, stabilność makroekonomiczna, kwestia bezpieczeństwa, otoczenie prawne, polityka podatkowa, koszty pracy, regulacje związane z zatrudnieniem oraz umiejętności pracownicze – języki obce, kwalifikacje, infrastruktura.

To właśnie infrastruktura przesądza, zgodnie z badaniami przeprowadzonymi przez firmę AT Kearney w 2004 r. o tym, że Polska nie znajduje się jeszcze wyżej w rankingach. Fatalny stan dróg, słaba gęstość sieci autostrad, czy mała przepustowość polskich lotnisk nie pozwala Polsce podjąć jeszcze skuteczniejszej walki o zagranicznych inwestorów.

Pomimo tego, w listopadzie 2006 r. w Polsce funkcjonowało ponad 80 centrów usługowych. Najwięcej z nich stanowiły centra finansowo-księgowo, logistyczne oraz centra obsługi klienta. Na zainwestowanie w budowę centrów usługowych w Polsce zdecydowały się tak znane na globalnym rynku firmy jak: Accenture, IBM Corporation czy Hewitt Associates. Wykres 10 przedstawia lokalizację wybranych centrów Business Process Offshoring w Polsce. Należy podkreślić, że liberalizacja rynku usług w Unii Europejskiej powinna wzmocnić jeszcze tendencje do nowoczesnego outsourcingu, dynamizując rozwój polskiej gospodarki.

Wykres 10. Mapa wybranych centrów BPO w Polsce.

Źródło: Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych.

Trzeba jednocześnie zauważyć, że dla budowy gospodarki na wiedzy najważniejsze jest przyciąganie centrów usługowych określonego typu, tj. centrów badawczo-rozwojowych najbardziej innowacyjnych firm. Mimo pewnych sukcesów również w tym segmencie, w Polsce dominują raczej mniej zaawansowane typy usług dla biznesu.

Wdrożenie dyrektywy o usługach w projektowanej ustawie nie może zapewnić osiągnięcia przez Polskę statusu gospodarki opartej na wiedzy, gdyż zależy on w dużej mierze od takich czynników, jak dostęp społeczeństwa do sieci teleinformatycznej, rozwój kwalifikacji niezbędnych do budowy GOW, czy rozwój procesów innowacyjnych. W tym zaś zakresie wpływ tej ustawy może być tylko niewielki.

Natomiast implementacja dyrektywy może przez liberalizację rynku usługowego pobudzić szybszy rozwój szeregu kategorii zaliczanych do nośników GOW, a tym samym przyspieszyć proces dochodzenia do statusu GOW.

5.9. Podsumowanie

W niniejszym opracowaniu OSR dokonano kompleksowej oceny wpływu na gospodarkę Polski implementacji dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym w projektowanej ustawie o świadczeniu usług. Rozważono zarówno efekty związane z wprowadzeniem postanowień dyrektywy do polskiego porządku prawnego, jak i skutki zwiększenia dostępności rynków innych państw członkowskich przy założeniu pełnej transpozycji dyrektywy.

Efekty dla przedsiębiorstw polskich i zagranicznych wynikające z transpozycji dyrektywy do polskiego prawodawstwa wynikać będą w pierwszym rzędzie z uproszczenia procedur administracyjnych i tym samym zmniejszenia kosztów rozpoczynania i prowadzenia działalności gospodarczej. Dotyczyć to będzie również firm działających w innych niż objęte dyrektywą obszarach – zarówno przez zmniejszenie kosztów ich poddostawców, jak i prawdopodobne objęcie przynajmniej niektórymi zmianami ogółu podmiotów gospodarczych (wprowadzenie pojedynczych punktów kontaktowych, uproszczenie procedur administracyjnych). W związku z obecnie niewielkimi barierami dla przedsiębiorstw pochodzących z UE oraz z uwagi na wysoką penetrację rynku usług w Polsce przez podmioty zagraniczne, dyrektywa nie będzie miała większego wpływu na konkurencję między krajowymi i zagranicznymi podmiotami na rynku polskim.

W zakresie dostępności rynków zagranicznych, transpozycja dyrektywy w innych państwach będzie mieć największy wpływ na możliwości świadczenia usług w branży budowlanej oraz usług dla biznesu, przy mniejszym znaczeniu dla pozostałych branż. Jednocześnie w wypadku budownictwa można oczekiwać, że poważną barierą będzie dostępność siły roboczej; w wypadku usług dla biznesu przynajmniej w niektórych kategoriach usługi księgowe prawdopodobne jest dalsze wzmocnienie przewag komparatywnych Polski.

Opisane powyżej zmiany będą mieć wpływ na podstawowe wartości makroekonomiczne. W szczególności prognozuje się zwiększenie PKB o ok. jeden procent, rozłożone na kilka lat,

przy dynamice PKB początkowo wyższej o ok. 0,25 pkt proc. i malejącej. Efekt dyrektywy będzie przejściowy w tym sensie, że trwale zwiększy produkt, jedynie czasowo wpływając na jego dynamikę. Zarówno struktura sektorów, dla których dyrektywa będzie mieć największe znaczenie, jak i wnioskowanie na podstawie teorii ekonomii skłaniają do konkluzji, że implementacja dyrektywy w projektowanej ustawie sama w sobie nie spowoduje dramatycznych zmian w zaawansowaniu technologicznym gospodarki i tym samym zbliży polską gospodarkę do „gospodarki opartej na wiedzy” w takim stopniu, w jakim przejściowo podniesie dynamikę PKB.

Opisane zmiany będą wynikać z przejściowego zwiększenia dynamiki inwestycji i produktywności, które doprowadzą też do niewielkiego przyspieszenia przemian sektorowych w zatrudnieniu. Jednocześnie w związku z niezależnymi od dyrektywy ograniczeniami w aktywności zawodowej zmiany nie będą mieć istotnego wpływu na ogólny poziom zatrudnienia – zwiększą jedynie tempo realokacji pracy między sektorami oraz spowodują nieznaczny wzrost wynagrodzeń realnych. Zmiany te będą prawdopodobnie dość równomiernie rozłożone pomiędzy regionami Polski, z niewielką preferencją dla Polski centralnej oraz północno-zachodniej.

Jednocześnie projektowana ustawa wymusza zmiany funkcjonowania otoczenia formalno-prawnego przedsiębiorczości zmierzające ku deregulacji, upraszczaniu procedur oraz zmniejszaniu kosztów zakładania i funkcjonowania przedsiębiorstw. Wybrany sposób implementacji wprowadzi zmiany w sposób maksymalnie przyjazny dla wszystkich przedsiębiorców. Reorganizacja zarówno rejestracji, jak i kontaktów z urzędami publicznymi, zwiększenie roli IT w tym procesie oraz zmniejszenie biurokracji jest potencjalnie największym pozytywnym skutkiem implementacji dyrektywy, którego gospodarcze efekty mogą być istotnie wyższe od wynikających z analiz przeprowadzonych w niniejszym opracowaniu.

6. WPROWADZENIE, EGZEKWOWANIE I MONITORING

Dyrektywa wprowadza nowatorski mechanizm wzajemnej oceny. Państwa członkowskie pod określonymi warunkami mogą utrzymać pewne wymogi w zakresie istniejących systemów zezwoleń, wymogów podlegających ocenie oraz swobody świadczenia usług. Jednakże raporty te będą analizowane przez Komisję Europejską pod względem zgodności z prawem wspólnotowym. Również państwa członkowskie będą miały prawo przedkładania uwag do sprawozdań innych państw UE. Dyrektywa zobowiązuje państwa do informowania KE w sposób ciągły o nowych wprowadzanych wymogach w powyższym zakresie. Komisja rok od implementacji dyrektywy ma obowiązek przedstawić raport dla Parlamentu Europejskiego i Rady podsumowujący sprawozdania dot. stosowanych wymogów. W uzasadnionych przypadkach Komisja przedstawi propozycje dodatkowych inicjatyw w zakresie świadczenia usług.

Tym samym, pierwszy przegląd stosowania przepisów wdrażających dyrektywę o usługach powinien zostać w Polsce przeprowadzony rok od wejścia w życie odpowiednich przepisów, tj. na przełomie 2010 – 2011.

Następnie, co trzy lata będą badane skutki społeczno-gospodarcze wdrożenia dyrektywy w Polsce, jak również analizować czy przepisy są stosowane prawidłowo. Zaproponowany harmonogram jest zbieżny z harmonogramem przeglądu dyrektywy realizowanym przez Komisję Europejską. Przeprowadzanie odpowiednich analiz równoległe na poziomie krajowym i europejskim umożliwi Polsce aktywny udział w dalszych planowanych pracach nad dokończeniem budowy rynku wewnętrznego w usługach. Wskazanie Komisji obszarów wymagających dodatkowej regulacji (w tym usług wyłączonych z dyrektywy czy rozszerzenie działania art. 16 dyrektywy, rozszerzenie funkcjonalności PPK) poparte odpowiednimi badaniami z zakresu stosowania dyrektywy w Polsce może przyczynić się do dalszej liberalizacji rynku usług w Europie.

7. PLAN WDROŻENIA

Zgodnie z Harmonogramem przyjętym przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 16 listopada 2007r. plan wdrożenia dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym przedstawia się jak w poniższej tabeli:

Data Dz. Urz. UE	27.12.2006L 376
Numer wspólnotowego aktu prawnego	2006/123/WE 32006L0123
Wspólnotowy akt prawny	dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym
Termin transpozycji	28.12.2009 r.
Projektowany/projektowane akty prawne	akt transponujący dyrektywę, zmiany w aktach obowiązujących
Opracowanie OSR i przygotowanie założeń do ustawy wdrażającej dyrektywę	01.02.2008 r.
Rozpoczęcie konsultacji społecznych	03. 07.2009 r.
Przygotowanie projektów aktów prawnych	01. 2009 r.
Termin przekazania projektów aktów prawnych do uzgodnień międzyresortowych i społecznych	03. 07. 2009 r.
Termin przyjęcia projektów aktów przez KERM	I połowa listopada 2009 r.
Termin przyjęcia projektów aktów przez RM	I połowa grudnia 2009 r.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min. MD *8408* /2009/DP/DL

Warszawa, *14* grudnia 2009 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

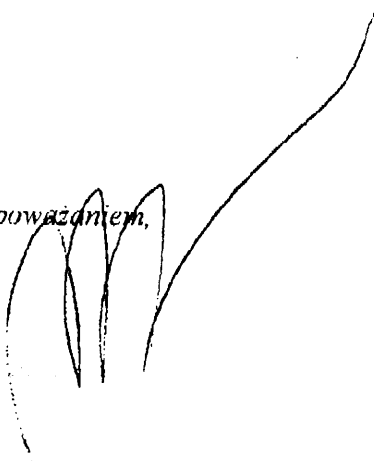
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przekazaniem projektu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (nowy tekst II, pismo nr RM-10-149-09) z naniesionymi odręcznie poprawkami, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przekazany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Marcin Korolec
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Gospodarki

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-149-09

Druk nr 2590 cz. 2

Warszawa, 14 grudnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o świadczeniu usług na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej wraz z projektami
aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO**

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Ustawa z dnia ..... 2009 r. o działalności usługowej
(tytuł projektu — zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polska Federacja Rynku Nieruchomości

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Ul. Świętokrzyska 36 lok. 8; 00-116 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Ul. Świętokrzyska 36 lok. 8; 00-116 Warszawa

e-mail: adabrowska@pfrn.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Anna Jackowska	
2	Janusz Lisiecki	
3	Janusz Schmidt	
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

**OPINIA O PROJEKCIE USTAWY O DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ
(PROJEKT Z DNIA 30.06.2009)**

Podstawowym celem projektu ustawy z dnia 30 czerwca 2009 roku o działalności usługowej jest implementacja dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. WE L.376 z 27.12.2006).

Analizując treść projektu, uzasadnienie oraz tabelę zgodności zauważyć kolejno należy, iż:

A. ZAŁOŻENIA USTAWY TRANSPONUJĄCEJ PRZEPISY DYREKTYWY 2006/123/WE DOTYCZĄCEJ USŁUG NA RYNKU WEWNĘTRZNYM (STYCZEŃ 2008 R)

Zgodnie z Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, Ministerstwo Gospodarki zostało zobowiązane do przedstawienia...*założeń do ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE.*

Jednocześnie resorty właściwe zostały zobowiązane do wprowadzenia zmian w ustawach szczegółowych pozostających w zakresie dyrektywy o usługach.

B. PLAN PRAC RZĄDU NA I PÓŁROCZE 2009 R

W planie prac rządu, w trosce o wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki i w trosce o rozwój przedsiębiorczości założono prace nad ... *„Uproszczeniem istniejącej legislacji – przygotowaniem ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE o usługach na rynku wewnętrznym”.*

Zgodnie z przyjętymi założeniami, postulatem jasności prawa i jego dostępności, od strony legislacyjnej implementacja dyrektywy 2006/123/WE miała przyjąć formę ustawy horyzontalnej o ... *zmianie ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej oraz zmianie innych ustaw.* Miała to być ustawa ... *deregulująca.*

C. DECYZJA KOMITETU EUROPEJSKIEGO RADY MINISTRÓW Z DNIA 4 MARCA 2008 R

Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów z dnia 4 marca 2008 roku tytuł projektu miał przyjąć następujące brzmienie ... *„Ustawa o działalności usługowej oraz o zmianie innych ustaw”.*

Powyższa decyzja oznacza, że do polskiego porządku prawnego, w którym istnieje już ustawa o charakterze horyzontalnym, swojego rodzaju konstytucja gospodarcza, tj. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej – wprowadza się nową, odrębną ustawę horyzontalną, co jest pozbawione racji.

Uwzględniając powyższe oraz motywy zawarte w preambule dyrektywy 2006/123/WE można stwierdzić analizując projekt ustawy o działalności usługowej, iż w Art.2 nie zdefiniowano usługi transgranicznej, natomiast pozostałe definicje wymagają podjęcia prac dostosowujących do motywów preambuły (vide motyw 40) oraz do definicji zawartych w Art.4 dyrektywy.

W zakresie Art.3 projektu ustawy o działalności usługowej, pozostawienie pustych miejsc i skierowanie projektu na oficjalne strony Ministerstwa Gospodarki (2009-07-03) należy uznać za duży błąd.

Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej do niniejszego projektu ustawy o działalności usługowej winien być dołączony wraz z uzasadnieniem projekt rozporządzenia w sprawie punktu kontaktowego (Art.17 projektu ustawy). Bez takiego przedłożenia opiniowanie Rozdziału 3 projektu ustawy jest bezprzedmiotowe.

Podobną opinię należy wyrazić w zakresie problematyki zawartej w Rozdziale 4. Jest to o tyle niepokojące, że pogłębiona współpraca transgraniczna ma coraz większe znaczenie dla funkcjonowania

jednolitego rynku, a projekt pilotażowy dotyczący wykorzystania Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI) na potrzeby dyrektywy o usługach przeszedł pozytywne testy.

W zakresie dokumentu „UZASADNIENIE” do celowości i konieczności wprowadzenia nowej regulacji ustawowej, w części „CEL REGULACJI” nie przedłożono pkt.3 s.2. Natomiast w pkt.2 „*likwidacja lub złagodzenie barier w podejmowaniu lub prowadzeniu działalności usługowej*”, w pkt. b) autorzy uzasadnienia wskazują, że nastąpiła ocena wymogów wymienionych w Art.15 pod kątem ich niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności oraz ich likwidacja, złagodzenie lub utrzymanie w zależności od wyników dokonanej oceny. Nie omówiono jednak jakich ustaw ta analiza dotyczyła i jakie nastąpiły likwidacje i zmiany w wymogach. To nie jest zgodne z przywołanym Art.15 dyrektywy, gdyż państwa członkowskie muszą określić:

- a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełnienia przez nie warunków określonych w ust.3;
- b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone.

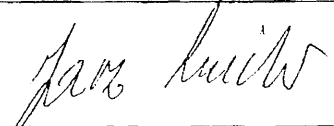
Istotnym mankamentem przedłożonego „Uzasadnienia” jest ponadto brak:

- a) zaprezentowanych uproszczeń w zakresie procedur dotyczących szeroko rozumianej reglamentacji, tj. procedur wydawania koncesji, zezwoleń, wpisów do rdr, czy innych rejestrów;
- b) szczegółowego wykazu przepisów, które zostały przeanalizowane i ocenione i które dotyczą podejmowania i wykonywania działalności usługowej (Art.5, Art.9, Art.13, Art.14, Art.16, Art.19);
- c) szczegółowej oceny skutków regulacji po zlikwidowanych bądź zmienionych systemach reglamentacji;
- d) uzasadnienia do przeprowadzonej dereglamentacji z uwzględnieniem zagrożenia po stronie Polski, do którego należy w opinii Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości, realne ryzyko wyparcia z rynku ... krajowych przedsiębiorców przez podmioty zagraniczne;
- e) wyjaśnienia w jaki sposób likwidowane systemy reglamentacji zapewnią ....ochronę konsumentów i ich majątku.

Przedkładając opinię prosimy o jej uwzględnienie w dalszych pracach.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Ódpis z Krajowego Rejestru Sądowego (0000014841)
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Janusz Lisiecki	10.07.2009	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO**

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Ustawa z dnia ..... 2009 r. o działalności usługowej
(tytuł projektu — zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Polska Federacja Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**
ul. Nowogrodzka 50 (IV piętro); 00-695 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
ul. Nowogrodzka 50 (IV piętro); 00-695 Warszawa
e-mail: pfva@pfva.com.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Andrzej Hopfer	
2	Jerzy Filipiak	
3	Krzysztof Urbańczyk	
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

**OPINIA O PROJEKCIE USTAWY O DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ
(PROJEKT Z DNIA 30.06.2009)**

Podstawowym celem projektu ustawy z dnia 30 czerwca 2009 roku o działalności usługowej jest implementacja dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. WE L.376 z 27.12.2006).

Analizując treść projektu, uzasadnienie oraz tabelę zgodności zauważyć kolejno należy, iż:

A. ZAŁOŻENIA USTAWY TRANSPONUJĄCEJ PRZEPISY DYREKTYWY 2006/123/WE DOTYCZĄCEJ USŁUG NA RYNKU WEWNĘTRZNYM (STYCZEŃ 2008 R)

Zgodnie z Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, Ministerstwo Gospodarki zostało zobowiązane do przedstawienia...*założeń do ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE.*

Jednocześnie resorty właściwe zostały zobowiązane do wprowadzenia zmian w ustawach szczegółowych pozostających w zakresie dyrektywy o usługach.

B. PLAN PRAC RZĄDU NA I PÓLROCZE 2009 R

W planie prac rządu, w trosce o wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki i w trosce o rozwój przedsiębiorczości, założono prace nad ... *„Uproszczeniem istniejącej legislacji – przygotowaniem ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE o usługach na rynku wewnętrznym”.*

Zgodnie z przyjętymi założeniami, postulatem jasności prawa i jego dostępności, od strony legislacyjnej implementacja dyrektywy 2006/123/WE miała przyjąć formę ustawy horyzontalnej o ... *zmianie ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej oraz zmianie innych ustaw.* Miała to być ustawa ... *deregulująca.*

C. DECYZJA KOMITETU EUROPEJSKIEGO RADY MINISTRÓW Z DNIA 4 MARCA 2008 R

Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów z dnia 4 marca 2008 roku tytuł projektu miał przyjąć następujące brzmienie ... *„Ustawa o działalności usługowej oraz o zmianie innych ustaw”.*

Powyższa decyzja oznacza, że do polskiego porządku prawnego, w którym istnieje już ustawa o charakterze horyzontalnym, swojego rodzaju konstytucja gospodarcza, tj. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej – wprowadza się nową, odrębną ustawę horyzontalną, co jest pozbawione racji.

Uwzględniając powyższe oraz motywy zawarte w preambule dyrektywy 2006/123/WE można stwierdzić analizując projekt ustawy o działalności usługowej, iż w Art.2 nie zdefiniowano usługi tranzgranicznej, natomiast pozostałe definicje wymagają podjęcia prac dostosowujących do motywów preambuły (ride motyw 40) oraz do definicji zawartych w Art.4 dyrektywy.

W zakresie Art.3 projektu ustawy o działalności usługowej, pozostawienie pustych miejsc i skierowanie projektu na oficjalne strony Ministerstwa Gospodarki (2009-07-03) należy uznać za duży błąd.

Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej do niniejszego projektu ustawy o działalności usługowej winien być dołączony wraz z uzasadnieniem projekt rozporządzenia w sprawie punktu kontaktowego (Art.17 projektu ustawy). Bez takiego przedłożenia opiniowanie Rozdziału 3 projektu ustawy jest bezprzedmiotowe.

Podobną opinię należy wyrazić w zakresie problematyki zawartej w Rozdziale 4. Jest to o tyle niepokojące, że pogłębiona współpraca transgraniczna ma coraz większe znaczenie dla funkcjonowania jednolitego rynku, a projekt pilotażowy dotyczący wykorzystania Systemu Wymiany Informacji na Rynku

Wewnętrzny (IMI) na potrzeby dyrektywy o usługach przeszedł pozytywne testy.

W zakresie dokumentu „UZASADNIENIE” do celowości i konieczności wprowadzenia nowej regulacji ustawowej, w części „CEL REGULACJI” nie przedłożono pkt.3 s.2. Natomiast w pkt.2 „likwidacja lub złagodzenie barier w podejmowaniu lub prowadzeniu działalności usługowej”, w pkt. b) autorzy uzasadnienia wskazują, że nastąpiła ocena wymogów wymienionych w Art.15 pod kątem ich niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności oraz ich likwidacja, złagodzenie lub utrzymanie w zależności od wyników dokonanej oceny. Nie omówiono jednak jakich ustaw ta analiza dotyczyła i jakie nastąpiły likwidacje i zmiany w wymogach. To nie jest zgodne z przywołanym Art.15 dyrektywy, gdyż państwa członkowskie muszą określić:

- a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełnienia przez nie warunków określonych w ust.3;
- b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone.

Istotnym mankamentem przedłożonego „Uzasadnienia” jest ponadto brak:

- a) zaprezentowanych uproszczeń w zakresie procedur dotyczących szeroko rozumianej reglamentacji, tj. procedur wydawania koncesji, zezwoleń, wpisów do rdr, czy innych rejestrów;
- b) szczegółowego wykazu przepisów, które zostały przeanalizowane i ocenione i które dotyczą podejmowania i wykonywania działalności usługowej (Art.5, Art.9, Art.13, Art.14, Art.16, Art.19);
- c) szczegółowej oceny skutków regulacji po zlikwidowanych bądź zmienionych systemach reglamentacji;
- d) uzasadnienia do przeprowadzonej dereglamentacji z uwzględnieniem zagrożenia po stronie Polski, do którego należy w opinii Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych, realne ryzyko wyparcia z rynku ... krajowych przedsiębiorców przez podmioty zagraniczne;
- e) wyjaśnienia w jaki sposób likwidowane systemy reglamentacji zapewnią ....ochronę konsumentów i ich majątku.

Przedkładając opinię prosimy o jej uwzględnienie w dalszych pracach.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (nr KRS 0000099787)
2	Uchwały Rady Krajowej 6.07.2009r.
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ..... <p style="text-align: center;">(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)</p>		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Krzysztof Urbańczyk	10.07.2009r.	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO**

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Ustawa z dnia ..... 2009 r. o działalności usługowej
(tytuł projektu — zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polska Federacja Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

ul. Nowogrodzka 49 lok. 2, 00-695 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Nowogrodzka 49 lok. 2, 00-695 Warszawa

e-mail: pfszn@pfszn.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Maria Kowalska	
2	Halina Grączewska	
3	Piotr Machałowski	
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

**OPINIA O PROJEKCIE USTAWY O DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ
(PROJEKT Z DNIA 30.06.2009)**

Podstawowym celem projektu ustawy z dnia 30 czerwca 2009 roku o działalności usługowej jest implementacja dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. WE L.376 z 27.12.2006).

Analizując treść projektu, uzasadnienie oraz tabelę zgodności zauważyć kolejno należy, iż:

A. ZAŁOŻENIA USTAWY TRANSPONUJĄCEJ PRZEPISY DYREKTYWY 2006/123/WE DOTYCZĄCEJ USŁUG NA RYNKU WEWNĘTRZNYM (STYCZEŃ 2008 R)

Zgodnie z Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, Ministerstwo Gospodarki zostało zobowiązane do przedstawienia...*założeń do ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE.*

Jednocześnie resorty właściwe zostały zobowiązane do wprowadzenia zmian w ustawach szczegółowych pozostających w zakresie dyrektywy o usługach.

B. PLAN PRAC RZĄDU NA I PÓŁROCZE 2009 R

W planie prac rządu, w trosce o wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki i w trosce o rozwój przedsiębiorczości, założono prace nad ... „*Uproszczeniem istniejącej legislacji – przygotowaniem ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE o usługach na rynku wewnętrznym*”.

Zgodnie z przyjętymi założeniami, postulatem jasności prawa i jego dostępności, od strony legislacyjnej implementacja dyrektywy 2006/123/WE miała przyjąć formę ustawy horyzontalnej o ... *zmianie ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej oraz zmianie innych ustaw.* Miała to być ustawa ... *deregulująca.*

C. DECYZJA KOMITETU EUROPEJSKIEGO RADY MINISTRÓW Z DNIA 4 MARCA 2008 R

Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów z dnia 4 marca 2008 roku tytuł projektu miał przyjąć następujące brzmienie ... „*Ustawa o działalności usługowej oraz o zmianie innych ustaw*”.

Powyższa decyzja oznacza, że do polskiego porządku prawnego, w którym istnieje już ustawa o charakterze horyzontalnym, swojego rodzaju konstytucja gospodarcza, tj. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej – wprowadza się nową, odrębną ustawę horyzontalną, co jest pozbawione racji.

Uwzględniając powyższe oraz motywy zawarte w preambule dyrektywy 2006/123/WE można stwierdzić analizując projekt ustawy o działalności usługowej, iż w Art.2 nie zdefiniowano usługi transgranicznej, natomiast pozostałe definicje wymagają podjęcia prac dostosowujących do motywów preambuły (ride motyw 40) oraz do definicji zawartych w Art.4 dyrektywy.

W zakresie Art.3 projektu ustawy o działalności usługowej, pozostawienie pustych miejsc i skierowanie projektu na oficjalne strony Ministerstwa Gospodarki (2009-07-03) należy uznać za duży błąd.

Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej do niniejszego projektu ustawy o działalności usługowej winien być dołączony wraz z uzasadnieniem projekt rozporządzenia w sprawie punktu kontaktowego (Art.17 projektu ustawy). Bez takiego przedłożenia opiniowanie Rozdziału 3 projektu ustawy jest bezprzedmiotowe.

Podobną opinię należy wyrazić w zakresie problematyki zawartej w Rozdziale 4. Jest to o tyle niepokojące, że pogłębiona współpraca transgraniczna ma coraz większe znaczenie dla funkcjonowania jednolitego rynku, a projekt pilotażowy dotyczący wykorzystania Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI) na potrzeby dyrektywy o usługach przeszedł pozytywne testy.

W zakresie dokumentu „UZASADNIENIE” do celowości i konieczności wprowadzenia nowej regulacji ustawowej, w części „CEL REGULACJI” nie przedłożono pkt.3 s.2. Natomiast w pkt.2 „likwidacja lub złagodzenie barier w podejmowaniu lub prowadzeniu działalności usługowej”, w pkt. b) autorzy uzasadnienia wskazują, że nastąpiła ocena wymogów wymienionych w Art.15 pod kątem ich niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności oraz ich likwidacja, złagodzenie lub utrzymanie w zależności od wyników dokonanej oceny. Nie omówiono jednak jakich ustaw ta analiza dotyczyła i jakie nastąpiły likwidacje i zmiany w wymogach. To nie jest zgodne z przywołanym Art.15 dyrektywy, gdyż państwa członkowskie muszą określić:

- a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełnienia przez nie warunków określonych w ust.3;
- b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone.

Istotnym mankamentem przedłożonego „Uzasadnienia” jest ponadto brak:

- a) zaprezentowanych uproszczeń w zakresie procedur dotyczących szeroko rozumianej reglamentacji, tj. procedur wydawania koncesji, zezwoleń, wpisów do rdr, czy innych rejestrów;
- b) szczegółowego wykazu przepisów, które zostały przeanalizowane i ocenione i które dotyczą podejmowania i wykonywania działalności usługowej (Art.5, Art.9, Art.13, Art.14, Art.16, Art.19);
- c) szczegółowej oceny skutków regulacji po zlikwidowanych bądź zmienionych systemach reglamentacji;
- d) uzasadnienia do przeprowadzonej dereglamentacji z uwzględnieniem zagrożenia po stronie Polski, do którego należy w opinii Polskiej Federacji Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości, realne ryzyko wyparcia z rynku ... krajowych przedsiębiorców przez podmioty zagraniczne;
- e) wyjaśnienia w jaki sposób likwidowane systemy reglamentacji zapewnią ....ochronę konsumentów i ich majątku.

Przedkładając opinię prosimy o jej uwzględnienie w dalszych pracach.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (nr KRS 0000115704)
2	
3	
4	
5	
6	
7	

8	
---	--

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Halina Grączewska	10.07.2009	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO**

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Ustawa z dnia ..... 2009 r. o działalności usługowej
(tytuł projektu — zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polska Federacja Zarządców Nieruchomości

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Al. Jana Pawła II 11/903-904; 00-828 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Al. Jana Pawła II 11/903-904; 00-828 Warszawa
e-mail: federacja@pfzn.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Marek Majchrzak	
2	Kazimierz Jurek	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

**OPINIA O PROJEKCIE USTAWY O DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ
(PROJEKT Z DNIA 30.06.2009)**

Podstawowym celem projektu ustawy z dnia 30 czerwca 2009 roku o działalności usługowej jest implementacja dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. WE L.376 z 27.12.2006).

Analizując treść projektu, uzasadnienie oraz tabelę zgodności zauważyć kolejno należy, iż:

A. ZAŁOŻENIA USTAWY TRANSPONUJĄCEJ PRZEPISY DYREKTYWY 2006/123/WE DOTYCZĄCEJ USŁUG NA RYNKU WEWNĘTRZNYM (STYCZEŃ 2008 R)

Zgodnie z Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, Ministerstwo Gospodarki zostało zobowiązane do przedstawienia...*założeń do ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE.*

Jednocześnie resorty właściwe zostały zobowiązane do wprowadzenia zmian w ustawach szczegółowych pozostających w zakresie dyrektywy o usługach.

B. PLAN PRAC RZĄDU NA I PÓŁROCZE 2009 R

W planie prac rządu, w trosce o wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki i w trosce o rozwój przedsiębiorczości, założono prace nad ... „*Uproszczeniem istniejącej legislacji – przygotowaniem ustawy horyzontalnej implementującej dyrektywę 2006/123/WE o usługach na rynku wewnętrznym*”.

Zgodnie z przyjętymi założeniami, postulatem jasności prawa i jego dostępności, od strony legislacyjnej implementacja dyrektywy 2006/123/WE miała przyjąć formę ustawy horyzontalnej o ... *zmianie ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej oraz zmianie innych ustaw. Miała to być ustawa ... deregulująca.*

C. DECYZJA KOMITETU EUROPEJSKIEGO RADY MINISTRÓW Z DNIA 4 MARCA 2008 R

Decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów z dnia 4 marca 2008 roku tytuł projektu miał przyjąć następujące brzmienie ... „*Ustawa o działalności usługowej oraz o zmianie innych ustaw*”.

Powyższa decyzja oznacza, że do polskiego porządku prawnego, w którym istnieje już ustawa o charakterze horyzontalnym, swojego rodzaju konstytucja gospodarcza, tj. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej – wprowadza się nową, odrębną ustawę horyzontalną, co jest pozbawione racji.

Uwzględniając powyższe oraz motywy zawarte w preambule dyrektywy 2006/123/WE można stwierdzić analizując projekt ustawy o działalności usługowej, iż w Art.2 nie zdefiniowano usługi transgranicznej, natomiast pozostałe definicje wymagają podjęcia prac dostosowujących do motywów preambuły (ride motyw 40) oraz do definicji zawartych w Art.4 dyrektywy.

W zakresie Art.3 projektu ustawy o działalności usługowej, pozostawienie pustych miejsc i skierowanie projektu na oficjalne strony Ministerstwa Gospodarki (2009-07-03) należy uznać za duży błąd.

Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej do niniejszego projektu ustawy o działalności usługowej winien być dołączony wraz z uzasadnieniem projekt rozporządzenia w sprawie punktu kontaktowego (Art.17 projektu ustawy). Bez takiego przedłożenia opiniowanie Rozdziału 3 projektu ustawy jest bezprzedmiotowe.

Podobną opinię należy wyrazić w zakresie problematyki zawartej w Rozdziale 4. Jest to o tyle niepokojące, że pogłębiona współpraca transgraniczna ma coraz większe znaczenie dla funkcjonowania

jednolitego rynku, a projekt pilotażowy dotyczący wykorzystania Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI) na potrzeby dyrektywy o usługach przeszedł pozytywne testy.

W zakresie dokumentu „UZASADNIENIE” do celowości i konieczności wprowadzenia nowej regulacji ustawowej, w części „CEL REGULACJI” nie przedłożono pkt.3 s.2. Natomiast w pkt.2 „*likwidacja lub złagodzenie barier w podejmowaniu lub prowadzeniu działalności usługowej*”, w pkt. b) autorzy uzasadnienia wskazują, że nastąpiła ocena wymogów wymienionych w Art.15 pod kątem ich niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności oraz ich likwidacja, złagodzenie lub utrzymanie w zależności od wyników dokonanej oceny. Nie omówiono jednak jakich ustaw ta analiza dotyczyła i jakie nastąpiły likwidacje i zmiany w wymogach. To nie jest zgodne z przywołanym Art.15 dyrektywy, gdyż państwa członkowskie muszą określić:

- a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełnienia przez nie warunków określonych w ust.3;
- b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone.

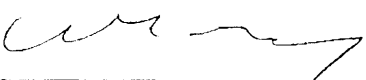
Istotnym mankamentem przedłożonego „Uzasadnienia” jest ponadto brak:

- a) zaprezentowanych uproszczeń w zakresie procedur dotyczących szeroko rozumianej reglamentacji, tj. procedur wydawania koncesji, zezwoleń, wpisów do rdr, czy innych rejestrów;
- b) szczegółowego wykazu przepisów, które zostały przeanalizowane i ocenione i które dotyczą podejmowania i wykonywania działalności usługowej (Art.5, Art.9, Art.13, Art.14, Art.16, Art.19);
- c) szczegółowej oceny skutków regulacji po zlikwidowanych bądź zmienionych systemach reglamentacji;
- d) uzasadnienia do przeprowadzonej deregulacji z uwzględnieniem zagrożenia po stronie Polski, do którego należy w opinii Polskiej Federacji Zarządców Nieruchomości, realne ryzyko wyparcia z rynku ... *krajowych przedsiębiorców przez podmioty zagraniczne*;
- e) wyjaśnienia w jaki sposób likwidowane systemy reglamentacji zapewnią ....*ochronę konsumentów i ich majątku*.

Przedkładając opinię prosimy o jej uwzględnienie w dalszych pracach.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (nr KRS: 0000205352)
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ..... <p style="text-align: center;">(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)</p>		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Marek Majchrzak	10.07.2009	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o działalności usługowej			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca usług na rynku wewnętrznym			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koneczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 Przedmiot	Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne przepisy ułatwiające korzystanie ze swobody przedsiębiorczości przez usługodawców oraz swobodnego przepływu usług, zapewniając przy tym wysoki poziom jakości usług.	N			
Art. 2 ust. 1 Zakres zastosowania	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo w państwie członkowskim.	T	Art. 2 pkt. 1 i 2	<p>1) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;</p> <p>2) usługodawca:</p> <p>a) osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego, nieprowadząca działalności</p> <p style="padding-left: 40px;">gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p>	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE

				<p>b) przedsiębiorca z innego państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę,</p> <p>c) osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadząca działalności gospodarczej, oferująca lub świadcząca usługę;</p>	
Art. 2 ust. 1 i 2	<p>1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących rodzajów działalności:</p> <p>a) usług o charakterze nieekonomicznym świadczonych w interesie ogólnym;</p> <p>b) usług finansowych, takich jak usługi w zakresie bankowości, działalności kredytowej, ubezpieczeń i reasekuracji, usług w zakresie emerytur pracowniczych lub indywidualnych, papierów wartościowych, funduszy inwestycyjnych, płatności oraz doradztwa inwestycyjnego – w tym usług wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2006/48/WE;</p> <p>c) usług i sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących, w związku z zagadnieniami objętymi dyrektywami 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE i 2002/58/WE;</p> <p>d) usług w dziedzinie transportu, w tym usług portowych, objętych postanowieniami tytułu V Traktatu;</p> <p>e) usług agencji pracy tymczasowej;</p> <p>f) usług zdrowotnych niezależnie od tego czy są one świadczone w placówkach opieki</p>	T	Art. 3	<p>Art. 3.1. Przepisów ustawy nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.); 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317); 3) ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z późn. zm.); 4) ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.); 5) ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 83a ust. 2 tej ustawy; 6) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.); 	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE

	<p>zdrowotnej, jak również niezależnie od sposobu ich zorganizowania i finansowania na poziomie krajowym oraz tego czy są to usługi publiczne czy prywatne;</p> <p>g) usług audiowizualnych, w tym usług kinematograficznych, niezależnie od sposobu ich produkcji, dystrybucji i transmisji, a także rozpowszechniania radiowego;</p> <p>h) działalności hazardowej ze stawkami pieniężnymi w grach losowych, włącznie z loterią, grami hazardowymi w kasynach i zakładami wzajemnymi;</p> <p>i) działań, które są związane z wykonywaniem władzy publicznej zgodnie z art. 45 Traktatu;</p> <p>j) usług społecznych świadczonych przez usługodawców upoważnionych do tego przez państwo lub organizacje charytatywne uznane za takie przez państwo, związane z budownictwem socjalnym, opieką nad dziećmi oraz pomocą rodzinom i osobom będącym stale lub tymczasowo w potrzebie;</p> <p>k) usług ochrony osobistej;</p> <p>l) usług świadczonych przez notariuszy i komorników powołanych na mocy aktu urzędowego.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania w dziedzinie podatków.</p>		<p>7) ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i ołożnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1217), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;</p> <p>7) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;</p> <p>8) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967, z późn. zm.);</p> <p>9) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.);</p> <p>10) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.);</p> <p>11) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191, z późn. zm.);</p> <p>12) ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693, z późn. zm.);</p> <p>13) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.);</p> <p>14) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.);</p> <p>15) art. 5, art. 6 i art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U.</p>	
--	--	--	---	--

				<p>z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.);</p> <p>16) ustawie z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.);</p> <p>17) ustawie z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.);</p> <p>18) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz na świadczeniu usług innych niż przewóz lotniczy;</p> <p>19) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.);</p> <p>20) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;</p> <p>21) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych, podmioty niepubliczne;</p> <p>22) ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323), w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych;</p>	
--	--	--	--	---	--

				23) ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów początkowych i doskonalących dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejną towarów niebezpiecznych; 24) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.); 25) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.); 26) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 132, poz. 1111, z późn. zm.); 27) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.); 28) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399, z 2007 r. Nr 133, poz. 921 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504); 29) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.); 30) ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649), w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych związanych z wykonywaniem czynności rewizji	

				<p>finansowej;</p> <p>31) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr..., poz....).</p> <p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się do usług świadczonych w zakresie:</p> <p>1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.);</p> <p>2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy celne, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.</p> <p>3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:</p> <p>1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.);</p> <p>2) usług finansowych takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. L 177 z 30.06.2006, str. 1, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności polegających wzajemnemu</p>	
--	--	--	--	---	--

				uznawaniu. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.	
Art. 3 Powiązania z innymi przepisami prawa wspólnotowego	<p>1. W przypadku kolizji między przepisami niniejszej dyrektywy i innym wspólnotowym aktem prawnym regulującym specyficzne aspekty podejmowania i prowadzenia działalności usługowej w określonych dziedzinach lub w ramach określonych zawodów, pierwszeństwo mają przepisy innych wspólnotowych aktów prawnych i to one stosowane są do tych określonych dziedzin lub zawodów. Obejmuje to:</p> <p>a) dyrektywę 96/71/WE; b) rozporządzenie (EWG) nr 1408/71; c) dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (1); d) dyrektywę 2005/36/WE.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy zasad międzynarodowego prawa prywatnego, a zwłaszcza zasad regulujących prawo mające zastosowanie do zobowiązań umownych i pozaumownych, także tych, które gwarantują, że konsumenci będą korzystać z ochrony przyznanej im na mocy zasad ochrony konsumentów określonych w przepisach dotyczących konsumentów obowiązujących.</p> <p>3. Państwa członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy zgodnie z postanowieniami</p>	N			

	Traktatu dotyczącymi prawa przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług.				
Art. 4 pkt. 1 Definicje	„usługa” oznacza wszelką działalność gospodarczą prowadzoną na własny rachunek, zwykle świadczoną za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 50 Traktatu;	T	Art. 2 pkt. 1	1) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 4 pkt. 2	„usługodawca” oznacza każdą osobę fizyczną będącą obywatelem państwa członkowskiego lub każdą osobę prawną, o której mowa w art. 48 Traktatu, prowadzącą przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, która oferuje lub świadczy usługę;	T	Art. 2 pkt. 2	2) usługodawca: a) osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego, nieprowadząca działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) przedsiębiorca z innego państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę, c) osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadząca działalności gospodarczej, oferująca lub świadcząca usługę;	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 4 pkt. 3	„usługobiorca” oznacza każdą osobę fizyczną będącą obywatelem państwa członkowskiego lub korzystającą z praw przyznanych jej na mocy wspólnotowych aktów prawnych albo każdą osobę prawną, o której mowa w art. 48 Traktatu, prowadzącą przedsiębiorstwo w	T	Art. 2 pkt. 3	usługobiorca – osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej z państwa członkowskiego, korzystająca lub zamierzająca skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę;	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE

	państwie członkowskim, która do celów zawodowych lub pozazawodowych, korzysta z usługi bądź pragnie z niej skorzystać;				
Art. 4 pkt. 4	„państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa” oznacza państwo członkowskie, na terytorium którego usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo;	N			
Art. 4 pkt. 5	„prowadzenie przedsiębiorstwa” oznacza rzeczywiste prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z postanowieniami art. 43 Traktatu, przez czas nieokreślony, przy wykorzystaniu stałej infrastruktury, poprzez którą działalność polegająca na świadczeniu usług jest rzeczywiście prowadzona;	N			
Art. 4 pkt. 6	„system zezwoleń” oznacza każdą procedurę, zgodnie z którą od usługodawcy lub usługobiorcy faktycznie wymaga się podjęcia kroków w celu uzyskania od właściwego organu formalnej lub dorozumianej decyzji dotyczącej podjęcia lub prowadzenia działalności usługowej;	N			
Art. 4 pkt. 7	„wymóg” oznacza wszelkie zobowiązanie, zakaz, warunek lub ograniczenie przewidziane w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państw członkowskich lub wynikające z orzecznictwa, praktyki administracyjnej lub zasad stosowanych przez zrzeszenia zawodowe, lub też wspólnych zasad stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji zawodowych, przyjętych w ramach korzystania przez nie z ich autonomii prawnej; zasady ustanowione na mocy układów zbiorowych wynegocjowanych	N			

	przez partnerów społecznych nie są uznawane za wymogi w rozumieniu niniejszej dyrektywy;				
Art. 4 pkt. 8	„nadrzędny interes publiczny” oznacza względy określone jako takie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i obejmuje: porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, ochronę publiczną, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochronę konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochronę środowiska naturalnego i środowiska miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualną, ochronę narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego, cele polityki społecznej i kulturalnej;	T	Art. 2 pkt. 7	7) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego.	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 4 pkt. 9	„właściwy organ” oznacza każdą instytucję lub organ, które w państwie członkowskim pełnią rolę nadzorczą lub regulacyjną w odniesieniu do działalności usługowej, w tym w szczególności organy administracyjne, łącznie z sądami występujące w charakterze organów administracyjnych, zrzeszenia zawodowe oraz stowarzyszenia lub inne organizacje zawodowe, które w ramach przyznanej im autonomii prawnej wspólnie regulują podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej;	T	Art. 2 pkt. 5	5) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 4 pkt. 10	„państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona” oznacza państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim;	T	Art. 2 pkt. 4	4) państwo członkowskie - państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państwa, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej	Jw.

				państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług;	
Art. 4 pkt. 11	„zawód regulowany” oznacza działalność zawodową lub zbiór działalności zawodowych, określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE;	T	Art. 2 pkt. 6	6) zawód regulowany –zawód regulowany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2008 r. Nr 63, poz. 394);	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 4 pkt. 12	„informacja handlowa” oznacza każdą formę informacji mającej na celu promowanie, bezpośrednio lub pośrednio, towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby prowadzącej działalność handlową, przemysłową lub rzemieślniczą albo osoby wykonującej zawód regulowany. Następujące informacje same w sobie nie stanowią informacji handlowych: a) informacje umożliwiające bezpośredni dostęp do działalności przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, w szczególności nazwa domeny internetowej lub adres poczty elektronicznej; b) informacje odnoszące się do towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, opracowywane w sposób niezależny, w szczególności jeżeli są one udzielane bez wynagrodzenia.	N			
Art. 5 Uproszczenie procedur	1.Państwa członkowskie analizują procedury i formalności dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej. W przypadku gdy procedury i formalności poddawane analizie na mocy niniejszego ustępu nie są wystarczająco proste, państwa	T		W zakresie przepisów ogólnych, w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej zostały wprowadzone przepisy transponujące art. 5 ust. 3 oraz art. 13 dyrektywy. Ponadto przeanalizowano, a następnie wprowadzono zmiany w przepisach ustaw szczegółowych mających na celu uproszczenie procedur dotyczących podejmowania i	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE

<p>członkowskie upraszczają je.</p> <p>2. Komisja może wprowadzić ujednoczone formularze na poziomie wspólnotowym, zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2. Formularze te stanowią odpowiedniki certyfikatów, zaświadczeń lub jakichkolwiek innych dokumentów wymaganych od usługodawcy.</p> <p>3. W przypadkach, w których państwa członkowskie wymagają, aby usługodawca lub usługobiorca dostarczył certyfikat, zaświadczenie lub jakikolwiek inny dokument potwierdzający spełnienie wymogu, przyjmują one każdy dokument z innego państwa członkowskiego, który służy podobnemu celowi lub z którego jasno wynika, że dany wymóg został spełniony. Nie mogą one wymagać przedłożenia dokumentu z innego państwa członkowskiego w oryginale ani w formie poświadczonej kopii lub poświadzonego tłumaczenia, chyba że jest to przewidziane w innych przepisach wspólnotowych lub jeśli taki wymóg jest uzasadniony nadrzędnym interesem publicznym, w tym względami porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego.</p> <p>Pierwszy akapit nie ogranicza prawa państw członkowskich do żądania niepoświadczonych tłumaczeń dokumentów na jeden z ich języków urzędowych.</p> <p>4. Ust. 3 nie ma zastosowania do dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 50 dyrektywy 2005/36/WE, w art. 45 ust. 3, art. 46, 49 i 50 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane,</p>		<p>wykonywania poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej (rozdział VI projektu art. 23 – 58).</p> <p>Zmiany w przepisach szczegółowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Art. 27. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 42 ust. 6 otrzymuje brzmienie: <p>„6. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 7, podmioty określone w ust. 1 są zobowiązane do składania w urzędzie statystycznym województwa, na terenie którego mają siedzibę albo adres zamieszkania, wniosku o wpis do rejestru podmiotów, wniosku o zmianę cech objętych wpisem oraz wniosku o skreślenie – w ciągu 14 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających wpis, zmianę lub skreślenie. Do wniosku dołącza się dokumenty określone przepisami innych ustaw, potwierdzające powstanie podmiotu albo podjęcie działalności, zmianę cech objętych wpisem, bądź skreślenie podmiotu.”;</p> • <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami</u> nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.): <ol style="list-style-type: none"> w art. 175 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: <p>„4. Rzeczoznawca majątkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 174 ust. 3 i 3a.</p> 5. Minister właściwy do spraw instytucji 	
--	--	---	--

	<p>dostawy i usługi (1), w art. 3 ust. 2 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (2), w pierwszej dyrektywie Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich oraz w jedenastej dyrektywie Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa.</p>			<p>finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 4, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.);</p> <p>2) w art. 181 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Pośrednik w obrocie nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 180 ust. 1 i 1a. Jeżeli pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi,</p>	
--	--	--	--	--	--

w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 186 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zarządca nieruchomości podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 185 ust. 1 i 1a. Jeżeli zarządca nieruchomości wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego

zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

Ww. propozycje przepisów wprowadzają uproszczenia oraz mają na celu dostosowanie do przepisów dyrektywy dot. gwarancji i ubezpieczeń.

• Ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323);

5) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. W przypadku cofnięcia zezwolenia z przyczyn, o których mowa w art. 13 ust.1, może być ono ponownie wydane nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Operator jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE pisemne zgłoszenie:

1) w przypadku działalności objętej zezwoleniem – zmiany danych, o których mowa w art. 9 ust.1 oraz ust. 2 pkt 1 i 3 lit. a i b,

2) w przypadku działalności objętej wpisem do rejestru – zmiany danych, o których mowa w art.15 ust.1

- w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

2. Operator jest obowiązany zgłosić do Prezesa

				<p>UKE fakt zawieszenia albo zakończenia działalności pocztowej w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo zakończenia tej działalności.</p> <p>3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być złożone w formie elektronicznej.”;</p> <p>8) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu :</p> <p>„Art.17a. Prezes UKE wykreśla wpis z rejestru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek operatora; 2) z urzędu w przypadku: <ol style="list-style-type: none"> a) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności pocztowej, b) uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia, c) wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru.”; <p>9) w art. 20:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: <ol style="list-style-type: none"> „1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności; 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”; - dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu: <ol style="list-style-type: none"> „7) numer wpisu; 8) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu.”; <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Prezes UKE dokonuje zmiany danych objętych rejestrem, o których mowa ust. 1, w terminie 7 dni</p>	
--	--	--	--	---	--

od dnia wpływu zgłoszenia o zmianie danych.”.

● Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin(Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817);

7) w art.64:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organem prowadzącym rejestr jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zapewnić, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie

				<p>środowiska.”;</p> <p>8) w art. 65 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w art. 64 ust. 3 pkt 2;”;</p>	
Art. 6 Pojedyncze punkty kontaktowe	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom możliwość dopełnienia następujących procedur i formalności poprzez pojedyncze punkty kontaktowe:</p> <p>a) wszelkie procedury i formalności konieczne do podjęcia działalności usługowej przez usługodawcę, w szczególności wszelkie oświadczenia, notyfikacje lub wnioski niezbędne w celu uzyskania od właściwych organów zezwolenia, w tym wnioski o wpis do rejestru, wykazu bądź bazy danych lub wnioski o rejestrację w zrzeszeniach lub stowarzyszeniach zawodowych;</p> <p>b) wszelkie wnioski o uzyskanie zezwolenia niezbędnego do prowadzenia przez usługodawcę działalności usługowej.</p> <p>2. Utworzenie pojedynczych punktów kontaktowych nie wpływa na podział obowiązków i kompetencji pomiędzy organami w systemach krajowych.</p>	T	Rozdział 2a SDG wprowadzony w art. 45 pkt 10	<p>10)po rozdziale 2 dodaje się Rozdział 2a w brzmieniu:</p> <p>Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi punkt kontaktowy.</p> <p>2. Zadaniem punktu kontaktowego jest:</p> <p>1) umożliwienie dopełnienia procedur związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) udzielanie informacji, o których mowa w art. 22b oraz art. 22e.</p> <p>3. Punkt kontaktowy umożliwia złożenie drogą elektroniczną do właściwych organów wniosków, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej oraz uznania kwalifikacji zawodowych.</p> <p>4. Punkt kontaktowy nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach.</p> <p>5. Punkt kontaktowy jest prowadzony za pośrednictwem strony internetowej, zwanej dalej „stroną internetową punktu kontaktowego”.</p> <p>6. Przekazywanie danych między punktem</p>	Przepisy wprowadzanego do SDG rozdziału 2 punkt kontaktowy wykraczają poza minimalne wymogi dyrektywy. Podjęto decyzje o wdrożeniu pojedynczego punktu dla wszystkich przedsiębiorców, albowiem z praktycznego punktu widzenia postawienie takiego celu, związanego z uruchomieniem i

			<p>kontaktowym a właściwymi organami odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej lub elektronicznych skrzynek podawczych właściwych organów.</p> <p>Art. 22b. 1. Punkt kontaktowy zapewnia dostęp do informacji dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w szczególności w zakresie ochrony konsumentów; 3) danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji; 4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców; 5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między właściwym organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami; 6) wydanych lub opracowanych przez właściwe organy wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej; 7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom. <p>2. Właściwy organ w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 6, dokonuje ich bieżącej aktualizacji.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są</p>	<p>funkcjonowanie m punktu kontaktowego w zakresie całej działalności gospodarczej, a nie tylko zawężonego do działalności usługowej, zapewnia efektywniejsze wykorzystanie zasobów, a ponadto znacząco poprawia warunki w jakich działać będą przedsiębiorcy, sprzyjając rozwojowi społeczno-gospodarczemu kraju. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że nie ma uzasadnienia, aby różnicować przedsiębiorców w dostępie do usług administracji publicznej ze względu na</p>
--	--	--	---	--

			<p>podawane w sposób zrozumiały i wyczerpujący.</p> <p>4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7, są zamieszczane na stronie internetowej punktu kontaktowego na wniosek stowarzyszeń i organizacji.</p> <p>Art. 22c. 1. Właściwe organy umożliwiają za pośrednictwem punktu kontaktowego realizację spraw związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, z wyłączeniem procedur odwoławczych.</p> <p>2. Punkt kontaktowy przekazuje otrzymane dokumenty do właściwych organów niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po ich otrzymaniu.</p> <p>3. Właściwe organy przyjmują w formie elektronicznej wszelkie dokumenty złożone w punkcie kontaktowym, o których mowa w art. 22a ust. 3. W takim przypadku bieg terminu załatwienia sprawy przez właściwy organ rozpoczyna się w dniu roboczym następującym po dniu wpływu wniosku do punktu kontaktowego.</p> <p>4. Właściwy organ odpowiada niezwłocznie na wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w art. 22b ust. 1. Jeżeli wniosek jest błędny, nieuzasadniony lub zawiera braki właściwy organ jest obowiązany niezwłocznie poinformować wnioskodawcę.</p> <p>5. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do inspekcji lokalu, kontroli sprzętu, fizycznego sprawdzenia możliwości wykonania usługi przez usługodawcę, lub osobistej uczciwości usługodawcy bądź jego personelu.</p> <p>Art. 22d. 1. W celu umożliwienia uzyskania</p>	<p>rodzaj wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Dodatkowo, rozdzielanie regulacji w zakresie PPK pomiędzy różne ustawy utrudni zbudowanie jednolitej infrastruktury informatycznej służącej świadczeniu usług e-administracji na rzecz przedsiębiorców. Działanie takie byłoby nieracjonalne i kosztowne.</p>
--	--	--	---	---

				<p>informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, punkt kontaktowy za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego udostępnia informacje o adresach stron internetowych punktów kontaktowych w innych państwach.</p> <p>2. Informacje i materiały udostępniane za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego mogą być opracowywane i udostępniane także w innych językach, niż język polski.</p> <p>Art. 22e. Ilekroć obowiązujące przepisy nadają uprawnienia lub nakładają obowiązki związane z działalnością gospodarczą, właściwe organy są obowiązane zapewnić możliwość ich realizacji lub wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>Art. 22f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne i organizacyjne współpracy właściwych organów w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji punktu kontaktowego biorąc pod uwagę określone w ustawie zadania punktu kontaktowego.”;</p>	
Art. 7 Prawo do informacji	Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom łatwy dostęp do następujących informacji poprzez pojedyncze punkty kontaktowe: a) wymogi mające zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na terytorium tych państw, w szczególności wymogi dotyczące procedur i formalności, jakich należy dopełnić w celu podjęcia i prowadzenia działalności usługowej;	T	Jw.	j.w.	Jw.

<p>b) dane kontaktowe właściwych organów umożliwiające bezpośredni kontakt z nimi, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat organów odpowiedzialnych za kwestie dotyczące prowadzenia działalności usługowej;</p> <p>c) sposoby i warunki dostępu do rejestrów publicznych i baz danych dotyczących usługodawców i usług;</p> <p>d) ogólnie dostępne środki prawne w przypadku sporu między właściwymi organami a usługodawcą lub usługobiorcą lub między usługodawcą a usługobiorcą albo pomiędzy usługodawcami;</p> <p>e) dane kontaktowe stowarzyszeń lub organizacji, innych niż właściwe organy, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom, na ich wniosek, możliwość skorzystania z pomocy właściwych organów polegającej na udzieleniu informacji na temat sposobu, w jaki wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a), są na ogół interpretowane i stosowane. W stosownych przypadkach, wskazówki te obejmują przewodnik objaśniający krok po kroku przebieg procedury. Informacje przekazywane są prostym i zrozumiałym językiem.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje i pomoc, o których mowa w ust. 1 i 2, były udzielane w sposób jasny i jednoznaczny, były łatwo dostępne na odległość oraz drogą elektroniczną, a także by były uaktualniane.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby pojedyncze punkty kontaktowe oraz właściwe organy odpowiadały możliwie najszybciej na</p>				
---	--	--	--	--

	<p>wszelkie wnioski o informacje lub pomoc określone w ust. 1 i 2, a w przypadkach, gdy wnioski te są błędne bądź nieuzasadnione, niezwłocznie informowały o tym fakcie wnioskodawcę.</p> <p>5. Państwa członkowskie i Komisja podejmują działania towarzyszące, aby zachęcić pojedyncze punkty kontaktowe do udostępniania informacji przewidzianych w niniejszym artykule w innych językach Wspólnoty. Nie ma to wpływu na przepisy państw członkowskich dotyczące stosowania języków.</p> <p>6. Obowiązek właściwych organów dotyczący udzielania pomocy usługodawcom i usługobiorcom nie obejmuje zobowiązania do udzielania przez te organy porad prawnych w indywidualnych sprawach, lecz dotyczy wyłącznie ogólnych informacji na temat sposobu, w jaki wymogi są zazwyczaj interpretowane lub stosowane.</p>				
Art. 8 Procedury realizowane drogą elektroniczną	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie procedury i formalności dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej były łatwe do wypełnienia na odległość oraz drogą elektroniczną, poprzez odpowiedni pojedynczy punkt kontaktowy i w odpowiednich właściwych organach.</p> <p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania do inspekcji lokalu, w którym świadczona jest usługa, lub kontroli sprzętu wykorzystywanego przez usługodawcę, lub do fizycznego sprawdzenia możliwości wykonania usługi przez usługodawcę, lub osobistej uczciwości usługodawcy lub jego personelu.</p>	T	Jw.	<p>j.w</p> <p>Zmiany w ustawach szczegółowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach</u>(Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.):) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „6a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾); 6b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi w 	Jw.

	<p>3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2, Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące ust. 1 niniejszego artykułu w celu ułatwienia interoperacyjności systemów informacyjnych oraz korzystania z procedur realizowanych drogą elektroniczną między państwami członkowskimi, uwzględniając wspólne normy opracowane na poziomie wspólnotowym.</p>		<p>formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w ust.1.”;</p> <p>2) w art. 8 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia w formie elektronicznej na stronach internetowych urzędu gminy lub miasta wzór wniosku o udzielenie zezwolenia.”.</p> <p>• <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami</u> (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.):</p> <p>4) art. 197 otrzymuje brzmienie: „Art. 197. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, mając na względzie zapewnienie obiektywnego, rzetelnego i sprawnego sprawdzenia przygotowania kandydatów na rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości oraz zapewnienie obiektywnej oceny skarg na działalność osób, którym nadano uprawnienia i licencje zawodowe, a także uwzględniając rzeczywiste koszty postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) sposób i warunki odbywania praktyk zawodowych w zakresie szacowania</p>	
--	---	--	---	--

			<p>nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami, regulamin organizacji tych praktyk, ich program oraz formę i sposób dokumentowania odbycia praktyki zawodowej, w tym wzór dziennika praktyk i koszt jego wydania;</p> <p>2) sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, formy i wzory dokumentów stosowanych w tym postępowaniu oraz sposób ustalania i rodzaje kosztów tego postępowania, organizację Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz regulamin jej działania;</p> <p>3) wzory świadectw uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz zarządzania nieruchomościami;</p> <p>4) sposób i formę prowadzenia centralnych rejestrów rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości;</p> <p>5) sposób postępowania przy wydawaniu</p>	
--	--	--	--	--

				<p>duplikatów świadectw uprawnień zawodowych w przypadku ich utraty;</p> <p>6) sposoby doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości, sposób i formy dokumentowania oraz kryteria oceny spełnienia tego obowiązku, formy i zasady zgłaszania przez organizatorów doskonalenia programów, o których mowa w art. 196 ust. 2 oraz potwierdzania przez nich ich aktualności, formy i zasady prowadzenia, aktualizacji i udostępniania danych z centralnego rejestru zgłoszonych programów kształcenia i centralnego rejestru wydanych zaświadczeń oraz wzory dokumentów stosowanych w tym postępowaniu;</p> <p>7) sposób i tryb przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej, sposoby ustalania i rodzaje kosztów tego postępowania, organizację Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz regulamin jej działania, wysokość</p>	
--	--	--	--	---	--

wynagrodzenia członków Komisji
Odpowiedzialności Zawodowej i obrońców z
urzędu oraz sposób jego ustalania.”;

• Ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323):

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie wydaje się na pisemny wniosek, który zawiera:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;

2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy, numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

3) określenie zakresu wnioskowanej działalności pocztowej oraz sposobu jej realizacji;

4) określenie obszaru, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa, wyznaczonego jednym lub więcej województwem, z określeniem planowanej gęstości sieci w poszczególnym województwie.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wniosek wraz z załącznikami może być złożony w formie elektronicznej.”;

				<p>6) w art. 15:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek, który zawiera następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności; 2) oznaczenie formy prawnej i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada; 4) określenie zakresu zamierzonej działalności pocztowej; 5) obszar, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa.” <p>b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;”</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Wniosek o wpis do rejestru oraz oświadczenie mogą być złożone w formie elektronicznej.”;</p>	
Art. 9 system zezwoleń	Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej od jakiegokolwiek systemu zezwoleń, chyba że spełnione są następujące warunki: a) system zezwoleń nie dyskryminuje danego	N		Realizacja zobowiązania wynikającego z art. 9 do dokonania oceny systemów zezwoleń pod kątem kryteriów w nim wymienionych dokonana została poprzez przegląd przepisów dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej. Zmiany w przepisach ustaw szczegółowych:	Nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE

	<p>usługodawcy;</p> <p>b) potrzeba wprowadzenia systemu zezwoleń jest uzasadniona nadzędnym interesem publicznym;</p> <p>c) wyznaczonego celu nie można osiągnąć za pomocą mniej restrykcyjnych środków, w szczególności z uwagi na fakt, iż kontrola następcza miałaby miejsce zbyt późno, by odnieść rzeczywisty skutek.</p> <p>2. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39 ust. 1, państwa członkowskie określają swoje systemy zezwoleń i uzasadniają zgodność tych systemów z ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>3. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania do tych aspektów systemów zezwoleń, które są bezpośrednio lub pośrednio regulowane przez inne wspólnotowe akty prawne.</p>			<ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin</u> (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817): <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 5: <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „1) ukończył szkolenie w zakresie integrowanej produkcji i posiada aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia;”, b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję. 7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób i tryb dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją, mając na względzie uzyskanie przejrzystości tych działań; 2) sposób i tryb przeprowadzania kontroli integrowanej produkcji, mając na względzie sprawne i rzetelne ich przeprowadzenie; 3) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4b, mając na względzie zapewnienie wysokiego poziomu prowadzonych przez nie badań i posiadanie odpowiedniego zaplecza technicznego.”; 6) w art. 44 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „2) przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 43 ust. 1, złożoną dokumentację w zakresie niezbędnym do opracowania przez te podmioty ocen i raportów;”; 	
--	--	--	--	--	--

11) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. 1. Działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1, art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 pkt 1 i art. 74 pkt 1, zwanych dalej „szkoleniami w zakresie ochrony roślin”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin.

2. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis

do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji;

				<p>3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki posiada;</p> <p>4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki posiada, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie., o którym mowa w ust. 2 pkt 2;</p> <p>5) wskazanie województw, na obszarze których przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) wskazanie zakresu, w jakim przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin.</p> <p>4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:</p> <p>"Oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin."</p> <p>5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:</p> <p>1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;</p> <p>2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;</p> <p>3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiera: <ol style="list-style-type: none"> a) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 6, b) numer wpisu, c) datę wpisu; 2) jest jawny; 3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym. <p>7. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin jest obowiązany spełniać następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin; 2) zapewnić prowadzenie szkoleń w zakresie ochrony roślin przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje; 3) informować wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 2, o planowanych terminach i miejscach prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, nie później niż na 14 dni przed ich rozpoczęciem; 4) prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin zgodnie z programami takich szkoleń oraz w grupach zapewniających prawidłowy przebieg takich szkoleń; 5) dokumentować działania związane z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin; 6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin na każde żądanie wojewódzkiego inspektora. <p>8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin; 2) kwalifikacje osób prowadzących szkolenia w 	
--	--	--	--	---	--

				<p>zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji;</p> <p>3) programy szkoleń w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu stosowania środków ochrony roślin w przypadku szkoleń w zakresie stosowania tych środków;</p> <p>4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie ochrony roślin;</p> <p>5) sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin oraz okres ważności tego zaświadczenia</p> <p>- mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu szkoleń w zakresie ochrony roślin.”;</p> <p>Ww. propozycje zmian obniżają poziom reglamentacji oraz dostosowują procedury do kryteriów art. 9</p>	
Art. 10 Warunki udzielenia zezwolenia	<p>1. Systemy zezwoleń opierają się na kryteriach, które wykluczają możliwość korzystania przez właściwe organy z przyznanego im uznania w sposób arbitralny.</p> <p>2. Kryteria określone w ust. 1 muszą być:</p> <p>a) niedyskryminacyjne;</p> <p>b) uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>c) proporcjonalne do danego celu związanego z interesem publicznym;</p> <p>d) jasne i jednoznaczne;</p> <p>e) obiektywne;</p> <p>f) podane z wyprzedzeniem do publicznej wiadomości.</p>	T	Art. 45 pkt.13 wprowadzający do SDG zmianę art. 45 a ust. 1	<p>11) w rozdziale 4 dodaje się art. 45a:</p> <p>13) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu: „Art. 75a. 1. Koncesja, zezwolenie, zgoda, licencja albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony. 2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 jest dopuszczalne tylko w przepisach ustaw odrębnych wyłącznie ze względu na nadrzędny interes publiczny.”.</p> <p>Zmiany w przepisach ustaw szczegółowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości 	Wykracza poza minimalne wymogi dyrektywy. Zasada wydawania koncesja, zezwoleń, zgód, licencji albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniających do wykonywania

	<p>wiadomości; g) przejrzyste i łatwo dostępne.</p> <p>3. Warunki udzielania zezwolenia na rozpoczęcie prowadzenia przedsiębiorstwa nie powielają wymogów ani kontroli, które są równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do celu, którym usługodawca podlega już w innym lub w tym samym państwie członkowskim. Punkty łącznikowe, o których mowa w art. 28 ust. 2 oraz usługodawca wspierają właściwe organy udzielając niezbędnych informacji dotyczących tych wymogów.</p> <p>4. Zezwolenie zapewnia usługodawcy możliwość podjęcia lub prowadzenia działalności usługowej na całym terytorium danego państwa, także poprzez tworzenie agencji, spółek zależnych, oddziałów lub biur, z wyjątkiem przypadków, gdy zezwolenie dla każdego poszczególnego zakładu lub ograniczenie zezwolenia do pewnej części danego terytorium jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.</p> <p>5. Zezwolenia udziela się niezwłocznie po ustaleniu, że w świetle przeprowadzonego odpowiedniego badania, warunki udzielenia zezwolenia zostały spełnione.</p> <p>6. Z wyjątkiem przypadków, gdy zezwolenie zostaje udzielone, każda decyzja właściwych organów, w tym odmowa lub wycofanie zezwolenia, zawiera pełne uzasadnienie i podlega zaskarżeniu do sądu lub innych instancji odwoławczych.</p> <p>7. Niniejszy artykuł nie narusza podziału kompetencji na szczeblu lokalnym lub regionalnym pomiędzy wydającymi zezwolenia organami państwa członkowskiego.</p>			<p>i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.);</p> <p>) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „6a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾);</p> <p>6b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w ust.1.”;</p> <p>) w art. 8 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia w formie elektronicznej na stronach internetowych urzędu gminy lub miasta wzór wniosku o udzielenie zezwolenia.”.</p> <p>• <u>Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. prawo lotnicze</u> (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 969 z późn. zm.);</p> <p>2) w art. 161 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do działalności polegającej na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz na świadczeniu usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy, nie stosuje się art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.</p> <p>Ww. propozycja przepisu zawiera wyłączenie zasady wydawania zezwolenia na czas nieokreślony;</p>	<p>działalności gospodarczej na terytorium całego kraju została transponowana w przepisach SDG i tym samym ma zastosowania do każdego rodzaju działalności gospodarczej. Przedmiotowy sposób transpozycji jest wskazany, aby uniknąć zróżnicowania ogólnych zasad dotyczących reglamentacji dla przedsiębiorców wykonujących różne rodzaje działalności gospodarczej. Zasady te powinny być jednolite, by zapewnić równość podmiotów wobec prawa.</p>
--	---	--	--	--	---

Art. 11 Okres ważności zezwolenia	<p>1. Zezwolenie jest udzielane usługodawcy na czas nieokreślony, z wyjątkiem przypadków gdy:</p> <p>a) zezwolenie podlega automatycznemu odnowieniu lub też podlega jedynie obowiązkowi ciągłego spełniania wymogów;</p> <p>b) liczba dostępnych zezwoleń jest ograniczona nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>lub</p> <p>c) ograniczony okres ważności zezwolenia jest uzasadniony nadrzędnym interesem publicznym.</p> <p>2. Ust. 1 nie dotyczy maksymalnego okresu, przed upływem którego usługodawca musi faktycznie rozpocząć swoją działalność po otrzymaniu zezwolenia.</p> <p>3. Państwa członkowskie zobowiązują usługodawcę do informowania odpowiedniego pojedynczego punktu kontaktowego określonego w art. 6 o następujących zmianach:</p> <p>a) utworzeniu spółek zależnych, których działalność podlega systemowi zezwoleń;</p> <p>b) zmianach w jego sytuacji, w wyniku których warunki uzyskania zezwolenia nie są już spełniane.</p> <p>4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wycofania przez państwa członkowskie zezwolenia, szczególnie w przypadkach, gdy warunki przyznania zezwolenia nie są już spełniane.</p>	T	Art. 47 pkt. 13 wprowadzający zmianę art. 75 a Odstępstwa od stosowania art. 75 a zostały wprowadzone w ustawach szczegółowych (art. 23-58 projektu)	<p>13) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 75a. 1. Koncesja, zezwolenie, zgoda, licencja albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony.</p> <p>2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 jest dopuszczalne tylko w przepisach ustaw odrębnych wyłącznie ze względu na nadrzędny interes publiczny.”.</p> <p>• <u>Ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe</u> (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323):</p> <p>3) art. 11 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 11. Zezwolenia wydaje się na czas nieoznaczony.”</p>	Jw. odpowiednio. –
Art. 12 Wybór spośród kilku kandyd	1. W przypadkach, w których liczba dostępnych zezwoleń na prowadzenie danej działalności jest ograniczona z uwagi na ograniczone zasoby naturalne lub możliwości techniczne, państwa członkowskie stosują procedurę wyboru spośród	N			

atów	<p>potencjalnych kandydatów, która w pełni zapewnia bezstronność i przejrzystość, w tym w szczególności odpowiednie podanie do wiadomości informacji na temat rozpoczęcia procedury, jej przeprowadzania i zakończenia.</p> <p>2. W przypadkach określonych w ust. 1, udzielane zezwolenie ma odpowiedni ograniczony okres ważności i nie może podlegać automatycznemu odnowieniu, ani przyznawać jakichkolwiek innych korzyści usługodawcy, którego zezwolenie właśnie wygasło lub też jakiegokolwiek innej osobie mającej szczególne powiązania z tym usługodawcą.</p> <p>3. Z zastrzeżeniem ust. 1 oraz art. 9 i 10, państwa członkowskie określając zasady procedury wyboru mogą brać pod uwagę względy dotyczące zdrowia publicznego, cele związane z polityką społeczną, względy zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, ochrony środowiska naturalnego, zachowania dziedzictwa kulturowego oraz inne względy nadrzędnego interesu publicznego, zgodnie z prawem wspólnotowym.</p>				
Art. 13 ust. 1 i 2 Procedury udzielenia zezwolenia	<p>1. Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń są przejrzyste, podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem i gwarantują wnioskodawcom, że ich wnioski będą rozpatrzone w sposób obiektywny i bezstronny.</p> <p>2. Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń nie mają charakteru zniechęcającego usługodawców do prowadzenia działalności, nie są nadmiernie skomplikowane ani nie opóźniają świadczenia usług. Są one</p>	N	Pkt. 7 wprowadzający zmianę art. 11 SDG	7) Art. 11 otrzymuje brzmienie: art. 11 otrzymuje brzmienie: „Art. 11.1. Właściwy organ jest obowiązany do załatwiania spraw przedsiębiorców bez zbędnej zwłoki. 2. Właściwy organ nie może odmówić przyjęcia pism i wniosków niekompletnych ani żądać jakichkolwiek dokumentów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.	

	<p>łatwo dostępne, a wszelkie opłaty, jakie mogą ponieść wnioskodawcy w związku z ich stosowaniem, są rozsądne i proporcjonalne do kosztu danych procedur udzielania zezwoleń oraz nie przekraczają kosztów tych procedur.</p>			<p>3. Właściwy organ przyjmując wniosek niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie.</p> <p>4. Potwierdzenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie daty wpływu oraz terminu rozpatrzenia wniosku; 2) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych; 3) informację o uprawnieniach wynikających z ust. 9. <p>5. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku termin rozpatrzenia wniosku biegnie od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.</p> <p>6. Terminy i tryb uzupełniania pism i wniosków, o których mowa w ust. 2, oraz terminy załatwiania spraw wynikających z tych pism i wniosków określają odrębne przepisy.</p> <p>7. Termin rozpatrzenia wniosku może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu rozpatrzenia wniosku nie może przekroczyć dwóch miesięcy.</p> <p>8. Właściwy organ ma obowiązek poinformować o przedłużeniu terminu przed upływem terminu rozpatrzenia wniosku określonego w potwierdzeniu przyjęcia wniosku.</p> <p>9. Jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy, chyba że przepisy ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny stanowią inaczej.”;</p>	
--	--	--	--	--	--

Przegląd przepisów dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej (na potrzeby art. 9 dyrektywy) dokonany został również pod kątem postanowień art. 13 ust. 1 dyrektywy.

Zmiany w ustawach szczegółowych:

• Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.)

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a oraz w art. 89

ust. 5 ustawy;

2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na

podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a lub art. 89 ust. 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

- nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm. ³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”.

Ww. propozycja stanowi wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy.

• Ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2003 r. Nr 165, poz. 1590 z późn. zm.):

dodaje się art. 30a w brzmieniu:

			<p>Art. 30a. Do postępowań w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o których mowa w art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1, 2 i 5 ustawy, 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 lub art. 30 ust. 1, 2 i 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji <p>- nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.).”.</p> <p>Ww. propozycja stanowi wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy.</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201 i Nr 227, poz. 1505):</u></p> <p>po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o których mowa w art. 24 ustawy, 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji <p>- nie stosuje się art. 11 ust. 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”.</p>	
--	--	--	---	--

Ww. propozycja stanowi wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy.

• Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

t. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a oraz w art. 89

ust. 5 ustawy;

2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na

podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a lub art. 89 ust. 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

- nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm. ³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”.

Ww. propozycja stanowi wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy.

• Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225 z późn. zm.):

.) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 19, art. 20, art. 21 oraz art. 21a ustawy,
- 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 19, art. 20, art. 21 lub art. 21a ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

- nie stosuje się art. 11 ust. 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

Ww. propozycja stanowi wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy.

● Ustawa z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97):

„Art. 3a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 oraz art. 37

ustawy,

- 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 lub art. 37 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

- nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”.

● ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn.

				<p>zm.:</p> <p>2) w art. 24:</p> <p>a) dotychczasową treść oznacza się jako ust.1,</p> <p>b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. W spawach, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 11 ust. 3 i 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.).”.</p> <p>Ww. propozycja stanowi wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy.</p>	
Art. 13 ust. 3	<p>Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń zapewniają, że wnioski zostaną rozpatrzone możliwie najszybciej, a w każdym razie w rozsądnym terminie, który jest ustalany i podawany z wyprzedzeniem do wiadomości publicznej.</p> <p>Termin przewidziany na rozpatrzenie wniosków zaczyna biec dopiero od momentu przedłożenia całej dokumentacji. Ze względu na złożoność sprawy właściwe organy mogą jednokrotnie przedłużyć ten termin, o określony czas. Przedłużenie terminu i jego długość są należycie uzasadniane, a wnioskodawca jest o tym informowany przed upływem pierwotnego terminu.</p>	T	Art. 45 pkt. 7 projektu wprowadzający nowe brzmienie art. 11 SDG	<p>art. 11 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 11.1. Właściwy organ jest obowiązany do załatwiania spraw przedsiębiorców bez zbędnej zwłoki.</p> <p>2. Właściwy organ nie może odmówić przyjęcia pism i wniosków niekompletnych ani żądać jakichkolwiek dokumentów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.</p> <p>3. Właściwy organ przyjmując wniosek niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie.</p> <p>4. Potwierdzenie zawiera:</p> <p>4) wskazanie daty wpływu oraz terminu rozpatrzenia wniosku;</p> <p>5) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych;</p> <p>6) informację o uprawnieniach</p>	<p>Jw.</p> <p>Odpowiednio Rozwiązania proceduralne w zakresie podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej powinny być jednakowe dla wszystkich przedsiębiorców, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności.</p>

				<p>wynikających z ust. 9.</p> <p>5. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku termin rozpatrzenia wniosku biegnie od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.</p> <p>6. Terminy i tryb uzupełniania pism i wniosków, o których mowa w ust. 2, oraz terminy załatwiania spraw wynikających z tych pism i wniosków określają odrębne przepisy.</p> <p>7. Termin rozpatrzenia wniosku może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu rozpatrzenia wniosku nie może przekroczyć dwóch miesięcy.</p> <p>8. Właściwy organ ma obowiązek poinformować o przedłużeniu terminu przed upływem terminu rozpatrzenia wniosku określonego w potwierdzeniu przyjęcia wniosku.</p> <p>9. Jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy, chyba że przepisy ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny stanowią inaczej.”;</p>	
Art. 13 ust. 4	W przypadku nieotrzymania odpowiedzi w terminie ustalonym lub przedłużonym zgodnie z ust. 3, uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone. Odmienne postanowienia, mogą być stosowane, gdy jest to uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, w tym uzasadnionym interesem stron trzecich.	T	Jw.	<p>Jw. (ust. 9)</p> <p>Zmiany w ustawach szczegółowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach</u> (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.): <ul style="list-style-type: none"> 3) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: 	Jw.

				<p>w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:</p> <p>„6a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾);</p> <p>6b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w ust.1.”;</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. prawo lotnicze</u> (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 969 z późn. zm.);</p> <p>2) w art. 161 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Do działalności polegającej na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz na świadczeniu usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy, nie stosuje się art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.).”.</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt</u> (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.)</p> <p>„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:</p> <p>1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a oraz w art. 89</p> <p>ust. 5 ustawy;</p> <p>2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na</p> <p>podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a lub art. 89 ust. 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>- nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm. ³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”.</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej</u> (Dz. U. z 2003 r. Nr 165, poz. 1590 z późn. zm.):</p> <p> dodaje się art. 30a w brzmieniu:</p> <p> Art. 30a. Do postępowań w sprawach:</p> <p> 1) o których mowa w art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1, 2 i 5 ustawy,</p> <p> 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 lub art. 30 ust. 1, 2 i 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji</p> <p> - nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.).”.</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej</u> (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201 i Nr 227, poz. 1505):</p> <p> po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:</p> <p> „Art. 8a. Do postępowania w sprawach:</p> <p> 1) o których mowa w art. 24 ustawy,</p> <p> 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>na podstawie art. 24 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji</p> <p>- nie stosuje się art. 11 ust. 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”.</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:</u></p> <p>t. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:</p> <p>1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a oraz w art. 89</p> <p>ust. 5 ustawy;</p> <p>2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na</p> <p>podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a lub art. 89 ust. 5 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji</p> <p>- nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm. ³⁾) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ....., poz. ...).”.</p>	
--	--	--	--	--	--

- Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225 z późn. zm.):
.) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:
„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:
  - 3) o których mowa w art. 19, art. 20, art. 21 oraz art. 21a ustawy,
  - 4) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 19, art. 20, art. 21 lub art. 21a ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
 - nie stosuje się art. 11 ust. 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”

- Ustawa z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97):
„Art. 3a. Do postępowania w sprawach:
  - 1) o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 oraz art. 37 ustawy,
  - 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 lub art. 37 ustawy oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
 - nie stosuje się art. 11 ust 3 - 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”

				Ww. propozycje stanowią wyłączenie z instytucji proceduralnych zawartych w art. 13 dyrektywy w tym dorozumiej zgody.	
Art. 13 ust. 5	Przyjęcie każdego wniosku o wydanie zezwolenia jest niezwłocznie potwierdzane. Potwierdzenie przyjęcia musi określać: a) termin, o którym mowa w ust. 3; b) dostępne środki prawne; w stosownych przypadkach, oświadczenie, że w przypadku braku odpowiedzi w określonym terminie uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone.	T	Jw.	Jw. (ust. 4)	Jw.
Art. 13 ust. 6	W przypadku gdy wniosek jest niekompletny, wnioskodawcę informuje się niezwłocznie o potrzebie przedłożenia dodatkowej dokumentacji, jak również o możliwych skutkach w odniesieniu do terminu, o którym mowa w ust. 3.	N			
Art. 13 ust. 7	W przypadku odrzucenia wniosku z powodu jego niezgodności z wymaganymi procedurami lub wymogami formalnymi, wnioskodawca jest o tym niezwłocznie informowany.	N			
Art. 14 Wymogi zakazane	Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia któregośkolwiek z następujących wymogów: 1) wymogi dyskryminujące bezpośrednio lub pośrednio ze względu na przynależność	N		Przegląd przepisów regulujących podejmowanie i wykonywanie działalności usługowej obejmował również art. 14 dyrektywy. Ewentualne zmiany dotyczyć mogą jedynie ustaw szczegółowych.	

<p>państwową lub, w przypadku spółek, położenie statutowej siedziby, a w szczególności:</p> <p>a) wymogi związane z przynależnością państwową usługodawcy, jego personelu, wspólników lub członków zarządu albo organów nadzorczych usługodawcy;</p> <p>b) wymóg, by usługodawca, jego personel, wspólnicy lub członkowie zarządu albo organów nadzorczych usługodawcy posiadali miejsce zamieszkania na danym terytorium;</p> <p>2) zakaz prowadzenia przedsiębiorstwa w więcej niż jednym państwie członkowskim, wpisu do rejestru, lub przynależności do zrzeszeń albo stowarzyszeń zawodowych więcej niż jednego państwa członkowskiego;</p> <p>3) ograniczenia swobody usługodawcy do dokonania wyboru między prowadzeniem przedsiębiorstwa głównego i dodatkowego, w szczególności zobowiązanie usługodawcy do prowadzenia głównego przedsiębiorstwa na ich terytorium lub ograniczenia swobody wyboru pomiędzy prowadzeniem przedsiębiorstwa w formie agencji, oddziału albo spółki zależnej;</p> <p>4) warunek wzajemności z państwem członkowskim, w którym usługodawca prowadzi już przedsiębiorstwo, z wyjątkiem warunku wzajemności przewidzianego we wspólnotowych aktach prawnych dotyczących energii;</p> <p>5) stosowanie w poszczególnych przypadkach testu ekonomicznego uzależniającego udzielenie zezwolenia od udowodnienia istnienia potrzeby ekonomicznej lub popytu rynkowego, oceny potencjalnych bądź bieżących skutków ekonomicznych działalności, lub oceny</p>				
---	--	--	--	--

<p>stosowności działalności w odniesieniu do celów planowania ekonomicznego ustanowionych przez właściwe organy; zakaz ten nie dotyczy wymogów wynikających z planowania, które nie realizują celów gospodarczych, ale służą nadrzędemu interesowi publicznemu;</p> <p>6) bezpośrednie lub pośrednie uczestnictwo konkurencyjnych podmiotów, w tym w organów konsultacyjnych, w procedurze udzielania zezwoleń lub wydawania innych decyzji przez właściwe organy, z wyjątkiem zrzeszeń i stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji wykonujących zadania właściwych organów; zakaz ten nie dotyczy zasięgania opinii takich organizacji, jak izby handlowe lub partnerzy społeczni w sprawach innych niż indywidualne wnioski o wydanie zezwolenia, ani szerokich konsultacji społecznych;</p> <p>7) obowiązek przedstawienia gwarancji finansowej lub uczestniczenia w takiej gwarancji, albo wykupienia ubezpieczenia od usługodawcy lub podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo na ich terytorium. Powyższe nie ma wpływu na możliwość wymagania przez państwa członkowskie ubezpieczeń lub gwarancji finansowych, ani na wymogi dotyczące uczestnictwa w zbiorowym funduszu odszkodowawczym, na przykład dla członków zrzeszeń i organizacji zawodowych;</p> <p>8) obowiązek wstępnej rejestracji na ich terytorium przez określony okres lub uprzedniego prowadzenia działalności na ich terytorium przez określony okres.</p>				
---	--	--	--	--

<p>Art. 15 Wymogi podlegające ocenie</p>	<p>1. Państwa członkowskie sprawdzają, czy ich systemy prawne przewidują którykolwiek z wymogów wymienionych w ust. 2 oraz zapewniają zgodność takich wymogów z warunkami określonymi w ust. 3. Państwa członkowskie dostosowują swoje przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w taki sposób, by były one zgodne z tymi warunkami.</p> <p>2. Państwa członkowskie sprawdzają, czy w ramach ich systemu prawnego podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej jest uzależnione od spełnienia któregoś z następujących niedyskryminacyjnych wymogów:</p> <p>a) ilościowe lub terytorialne ograniczenia zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z liczbą ludności lub minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami;</p> <p>b) obowiązek przyjęcia przez usługodawcę określonej formy prawnej;</p> <p>c) wymogi dotyczące własności udziałów lub akcji w spółce;</p> <p>L 376/56 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2006</p> <p>d) wymogi inne niż dotyczące kwestii objętych dyrektywą 2005/36/WE lub przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych, które zastrzegają możliwość podjęcia działalności usługowej dla wybranych usługodawców z uwagi na szczególny charakter działalności;</p> <p>e) zakaz posiadania więcej niż jednego przedsiębiorstwa na terytorium tego samego państwa;</p> <p>f) wymogi określające minimalną liczbę pracowników</p>	<p>N</p>		<p>Jw.</p> <p>Zmiany w ustawach szczegółowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.):</u> <p>5) w art. 174:</p> <p>a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„6. Prowadzenie działalności w zakresie szacowania nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe w przypadku, gdy czynności z zakresu szacowania nieruchomości będą wykonywane przez rzeczoznawców majątkowych.</p> <p>7. Rzeczoznawca majątkowy wykonuje zawód:</p> <p>1) prowadząc we własnym imieniu działalność gospodarczą jednoosobowo lub w ramach spółki osobowej w zakresie szacowania nieruchomości, lub</p> <p>2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie szacowania nieruchomości.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 8;</p> <p>Ww. propozycja zmiany ma na celu zapewnienie równego traktowania przedsiębiorców polskich oraz przedsiębiorców z państw członkowskich.</p>	
--	---	----------	--	---	--

<p>pracowników;</p> <p>g) określone minimalne lub maksymalne taryfy, do których usługodawca musi się stosować;</p> <p>h) zobowiązanie usługodawcy, aby wraz ze świadczoną przez niego usługą wykonywał też inne szczególne usługi.</p> <p>3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy wymogi określone w ust. 2 spełniają następujące warunki:</p> <p>a) niedyskryminacja: wymogi nie mogą prowadzić do bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub, w przypadku spółek, ze względu na miejsce statutowej siedziby;</p> <p>b) konieczność: wymogi muszą być uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>c) proporcjonalność: wymogi muszą być odpowiednie dla zapewnienia osiągnięcia wyznaczonego celu i nie mogą wykraczać poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu; nie może istnieć możliwość zastąpienia tych wymogów innymi, mniej restrykcyjnymi środkami, za pomocą których można osiągnąć ten sam skutek.</p> <p>4. Ust. 1, 2 i 3 mają zastosowanie do prawodawstwa w dziedzinie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jedynie w sytuacji gdy stosowanie tych ustępów nie zakłóca wykonywania, pod względem prawnym lub w rzeczywistości, określonego, przypisanego im zadania.</p> <p>5. W sprawozdaniu z wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 39 ust. 1 państwa członkowskie określają:</p> <p>a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełniania przez nie warunków określonych w ust. 3;</p>		<p>6) w art. 179:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe w przypadku, gdy czynności z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami będą wykonywane przez pośredników w obrocie nieruchomościami.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w ust. 3, w kilku miejscach lub oddziałach zapewnia, aby w każdym z tych miejsc czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami były wykonywane wyłącznie przez pośredników w obrocie nieruchomościami.”;</p> <p>Analogicznie do przepisu art. 174 ust. 6.</p> <p>7) w art. 184 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Prowadzenie działalności w zakresie zarządzania nieruchomościami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe w przypadku, gdy czynności z zakresu</p>	
---	--	---	--

	<p>b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone.</p> <p>6. Od dnia 28 grudnia 2006 r. państwa członkowskie nie wprowadzają nowych wymogów tego rodzaju, które zostały wyszczególnione w ust. 2, chyba że wymóg taki spełnia warunki określone w ust. 3.</p> <p>7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich nowych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają wymogi, o których mowa w ust. 6, oraz o przyczynach wprowadzenia takich wymogów. Komisja informuje inne państwa członkowskie o takich przepisach.</p> <p>Powiadomienie takie nie stanowi przeszkody w przyjęciu tych przepisów przez państwa członkowskie.</p> <p>W ciągu 3 miesięcy od daty wpływu powiadomienia Komisja bada zgodność wszelkich nowych wymogów z prawem wspólnotowym, a w odpowiednich przypadkach podejmuje decyzję wzywającą dane państwo członkowskie do odstąpienia od ich przyjęcia lub do ich uchylenia.</p> <p>Powiadomienie dotyczące projektu aktu krajowego zgodnie z dyrektywą 98/43/WE stanowi wypełnienie obowiązku powiadomienia przewidzianego w niniejszej dyrektywie.</p>			<p>zarządzania nieruchomościami będą wykonywane przez zarządców nieruchomości.”;</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817):</u> <p>2) w art. 13:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) planowanego miejsca prowadzenia uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub rozpoczęcia przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru albo 2) punktu wwozu, w przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.”, <p>b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada.”;</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Organem prowadzącym rejestr jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania 	
--	--	--	--	---	--

				<p>przedsiębiorcy albo</p> <p>2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,</p> <p>b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) zapewnić, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.”;</p> <p>8) w art. 65 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w art. 64 ust. 3 pkt 2;”;</p> <p>11) art. 75 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	--	---	--

„Art. 75. 1. Działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1, art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 pkt 1 i art. 74 pkt 1, zwanych dalej „szkoleniami w zakresie ochrony roślin”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin.

2. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 3) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
- 4) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis

do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki posiada;

			<p>4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki posiada, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie., o którym mowa w ust. 2 pkt 2;</p> <p>5) wskazanie województw, na obszarze których przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) wskazanie zakresu, w jakim przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin.</p> <p>4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści: "Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin." <p>5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy; 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia; 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. <p>6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiera: 	
--	--	--	---	--

				<p>a) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 6,</p> <p>b) numer wpisu,</p> <p>c) datę wpisu;</p> <p>2) jest jawny;</p> <p>3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.</p> <p>7. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin jest obowiązany spełniać następujące warunki:</p> <p>1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin;</p> <p>2) zapewnić prowadzenie szkoleń w zakresie ochrony roślin przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje;</p> <p>3) informować wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 2, o planowanych terminach i miejscach prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, nie później niż na 14 dni przed ich rozpoczęciem;</p> <p>4) prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin zgodnie z programami takich szkoleń oraz w grupach zapewniających prawidłowy przebieg takich szkoleń;</p> <p>5) dokumentować działania związane z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin na każde żądanie wojewódzkiego inspektora.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin;</p> <p>2) kwalifikacje osób prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>szkolenia w zakresie integrowanej produkcji;</p> <p>3) programy szkoleń w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu stosowania środków ochrony roślin w przypadku szkoleń w zakresie stosowania tych środków;</p> <p>4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie ochrony roślin;</p> <p>5) sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin oraz okres ważności tego zaświadczenia</p> <p>- mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu szkoleń w zakresie ochrony roślin.”;</p> <p>13) w art. 76:</p> <p>13) w art. 76: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej "opryskiwaczami", są poddawane okresowym badaniom ich sprawności technicznej w jednostkach organizacyjnych upoważnionych przez wojewódzkiego inspektora lub jednostkach organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania ich sprawności technicznej w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 3,</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata, przy czym pierwsze badanie sprawności technicznej opryskiwacza powinno być przeprowadzone przed upływem 3 lat od dnia jego zakupu.”,</p> <p>d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:</p> <p>„4a. Do czasu przeprowadzenia pierwszego badania sprawności technicznej opryskiwacza, posiadacz opryskiwacza jest obowiązany do przechowywania dowodów jego zakupu.</p> <p>4b. W przypadku braku dowodów zakupu opryskiwacza, opryskiwacz nie może być eksploatowany do czasu potwierdzenia jego sprawności technicznej na podstawie badań, o których mowa w ust. 2.”,</p> <p>e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnia, w drodze decyzji, tę jednostkę, na jej wniosek, do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli stwierdzi, na podstawie przeprowadzonej kontroli, że dana jednostka organizacyjna posiada odpowiednie warunki lokalowe, właściwe wyposażenie techniczne i wykwalifikowaną kadre do prowadzenia takich badań.”;</p>	
--	--	--	--	---	--

				Ww. zmiany w zakresie dostosowania do art. 15 mają na celu, poprzez prawidłowe określenie właściwości organu, zapobieganie dyskryminacji ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania.	
Art. 16 ust. 1 i ust. 3 oraz Art. 16 ust. 2 lit. a i b Swoboda świadczenia usług	1. Państwa członkowskie uznają prawo usługodawców do świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż to, w którym prowadzą oni przedsiębiorstwo. Państwo członkowskie, w którym świadczona jest usługa, zapewnia możliwość swobodnego podjęcia i prowadzenia działalności usługowej na swoim terytorium. Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia wymogów sprzecznych z następującymi zasadami: a) niedyskryminacja: wymóg nie może ani bezpośrednio, ani pośrednio dyskryminować ze względu na przynależność państwową, lub w przypadku osób prawnych ze względu na państwo członkowskie, w którym prowadzą przedsiębiorstwo; b) konieczność: wymóg musi być uzasadniony względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego; c) proporcjonalność: wymóg musi być odpowiedni dla osiągnięcia wyznaczonego celu i nie może wykraczać poza to, co niezbędne do jego osiągnięcia. 27.12.2006 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 376/57	T	Art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 47 pkt. 8 uchylający art. 13 ust. 1 a ustawy o SDG	Art. 4.1. Usługodawca z innego państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej. 2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę, o którym mowa w ust. 1, może wiązać się z obowiązkiem uzyskania certyfikatu, koncesji, licencji, zezwolenia, zgody, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub innego właściwego rejestru, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego. Ponadto dokonany został przegląd aktów prawnych regulujących poszczególne rodzaje działalności gospodarczej pod kątem ich zgodności z art. 16 dyrektywy. Zmiany w przepisach szczegółowych zostały zawarte w art.	Nie wykracza poza minimalne wymogi wynikające z dyrektywy.

<p>2. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać swobody świadczenia usług przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, poprzez nałożenie któregokolwiek z następujących wymogów:</p> <p>a) obowiązek prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa na ich terytorium;</p> <p>b) obowiązek uzyskania przez usługodawcę zezwolenia od ich właściwych organów, w tym wpisu do rejestru lub rejestracji w zrzeczeniu lub stowarzyszeniu zawodowym na ich terytorium, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej dyrektywie lub innych aktach prawa wspólnotowego;</p> <p>c) zakaz tworzenia przez usługodawcę określonej formy lub rodzaju infrastruktury na ich terytorium, w tym biura lub kancelarii, które są usługodawcy potrzebne w celu świadczenia danych usług;</p> <p>d) stosowanie szczególnych uzgodnień umownych między usługodawcą a usługobiorcą, które zapobiegają świadczeniu usług przez osoby prowadzące działalność na własny rachunek lub takie świadczenie ograniczają;</p> <p>e) obowiązek posiadania przez usługodawcę dokumentu tożsamości wydanego przez właściwe organy, dotyczącego prowadzenia działalności usługowej;</p> <p>f) wymogi, z wyjątkiem tych, które są konieczne do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w pracy, wpływające na używanie sprzętu i materiałów stanowiących integralną część świadczonej usługi;</p> <p>g) ograniczenia swobody świadczenia usług określone w art. 19.</p> <p>3. Przepisy niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody dla państwa członkowskiego, do</p>		23-58 projektu.	
--	--	-----------------	--

	którego usługodawca udaje się w celu świadczenia usługi, do nałożenia wymogów w odniesieniu do świadczenia działalności usługowej, gdy są one uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego, zgodnie z ust. Ponadto przepisy te nie stanowią również przeszkody dla tego państwa członkowskiego w stosowaniu, zgodnie z prawem wspólnotowym, własnych zasad dotyczących warunków zatrudnienia, w tym zasad określonych w układach zbiorowych.				
Art. 17 dodatk owe odstęp stwa od swobod y świadc zenia usług	<p>Artykuł 16 nie ma zastosowania do:</p> <p>1) usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w innym państwie członkowskim, między innymi:</p> <p>a) w sektorze pocztowym - usług objętych dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług ;</p> <p>b) w sektorze energii elektrycznej - usług objętych dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej;</p> <p>c) w sektorze gazu ziemnego - usług objętych dyrektywą 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego;</p> <p>d) usług dystrybucji i dostaw wody oraz usług oczyszczania ścieków;</p> <p>e) gospodarki odpadami;</p> <p>2) zagadnień objętych dyrektywą 96/71/WE;</p>	N		<p>Odstępstwa od stosowania przepisów ustawy o działalności usługowej zostały zawarte w przepisach zmieniających przepisy ustaw szczegółowych art. 23 – 58 projektu.</p> <p>Zmiany w przepisach szczegółowych:</p> <p>• <u>Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin</u> (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817):</p> <p>7) w art.64:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Organem prowadzącym rejestr jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – 	Jw.

<p>3) zagadnień objętych dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ;</p> <p>4) zagadnień objętych dyrektywą Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającą na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług ;</p> <p>5) działalności w zakresie sądowej windykacji należności;</p> <p>6) zagadnień objętych przepisami tytułu II dyrektywy 2005/36/WE wraz z wymogami państw członkowskich, w których usługi są świadczone, które zastrzegają daną działalność dla przedstawicieli konkretnego zawodu;</p> <p>7) zagadnień objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71;</p> <p>8) w odniesieniu do formalności administracyjnych dotyczących swobodnego przepływu osób i ich miejsca zamieszkania, zagadnień objętych przepisami dyrektywy 2004/38/WE, która określa formalności administracyjne, jakich beneficjenci muszą dopełnić przed właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa;</p> <p>9) w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy przenoszą się do innego państwa członkowskiego w związku ze świadczeniem usług, możliwości wymagania przez państwa członkowskie wizy lub zezwoleń na pobyt od</p>		<p>stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;</p> <p>b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) zapewnić, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.”;</p> <p>8) w art. 65 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w art. 64 ust. 3 pkt 2;”;</p> <p>11) art. 75 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 75. 1. Działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1, art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 pkt 1 i art. 74 pkt 1, zwanych dalej „szkoleniami w zakresie ochrony roślin”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie</p>	
--	--	---	--

	<p>obywateli państw trzecich nieobjętych systemem wzajemnego uznawania, o którym mowa w art. 21 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach lub możliwości nakładania na obywateli państw trzecich przez państwa członkowskie obowiązku zgłaszania się do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa w momencie wjazdu lub po wjeździe;</p> <p>10) w odniesieniu do przesyłania odpadów, zagadnień objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar ;</p> <p>11) prawa autorskiego, praw pokrewnych i praw objętych dyrektywą Rady 87/54/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. w sprawie ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych i dyrektywą 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych, a także praw własności przemysłowej;</p> <p>12) działań, do których ustawowo wymagany jest udział notariusza;</p> <p>13) zagadnień objętych dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych;</p> <p>14) rejestracji pojazdów wziętych w leasing w innym państwie członkowskim;</p>		<p>prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin.</p> <p>2. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest:</p> <p>5) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo</p> <p>6) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy; 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki posiada; 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki posiada, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie,, o którym mowa w ust. 2 pkt 2; 	
--	---	--	--	--

	<p>15) przepisów odnoszących się do zobowiązań umownych i pozaumownych, w tym formy umów, określonych zgodnie z zasadami prawa prywatnego międzynarodowego.</p>		<p>5) wskazanie województw, na obszarze których przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) wskazanie zakresu, w jakim przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin.</p> <p>4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści: "Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin." <p>5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy; 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia; 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. <p>6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiera: <ol style="list-style-type: none"> a) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 6, b) numer wpisu, c) datę wpisu; 2) jest jawny; 3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym. <p>7. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie</p>	
--	---	--	---	--

				<p>prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin jest obowiązany spełniać następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin; 2) zapewnić prowadzenie szkoleń w zakresie ochrony roślin przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje; 3) informować wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 2, o planowanych terminach i miejscach prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, nie później niż na 14 dni przed ich rozpoczęciem; 4) prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin zgodnie z programami takich szkoleń oraz w grupach zapewniających prawidłowy przebieg takich szkoleń; 5) dokumentować działania związane z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin; 6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin na każde żądanie wojewódzkiego inspektora. <p>8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin; 2) kwalifikacje osób prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji; 3) programy szkoleń w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu stosowania środków ochrony roślin w przypadku szkoleń w zakresie stosowania tych środków; 4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie ochrony roślin; 	
--	--	--	--	--	--

				<p>5) sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;</p> <p>6) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin oraz okres ważności tego zaświadczenia</p> <p>- mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu szkoleń w zakresie ochrony roślin.”;</p> <p>12) po art. 75 dodaje się art. 75a i 75 b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 75a. 1. Podmiot, nie będący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, może prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących szkolenia, prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora, właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu.</p> <p>2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w ust.1, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu; 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada; 4) wskazanie województw, na obszarze których podmiot zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin; 5) wskazanie zakresu, w jakim podmiot zamierza prowadzić szkolenia. <p>3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, podmiot składa oświadczenie o następującej treści:</p> <p>"Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru
--	--	--	--	---

				<p>podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są i spełniam warunki prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin."</p> <p>4. Oświadczenie, o którym mowa w ust.3, powinno również zawierać:</p> <p>1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu;</p> <p>2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;</p> <p>3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.</p> <p>5. Rejestr, o którym mowa w ust.1:</p> <p>1) zawiera:</p> <p>a) informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5,</p> <p>b) numer wpisu,</p> <p>c) datę wpisu;</p> <p>2) jest jawny;</p> <p>3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.</p> <p>6. Podmiot prowadzący szkolenia jest obowiązany:</p> <p>1) spełniać warunki, określone w art. 75 ust. 7;</p> <p>2) informować na piśmie wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust.1, o:</p> <p>a) zmianie danych podlegających wpisowi do rejestru, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych,</p> <p>b) zaprzestaniu wykonywania działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie ochrony roślin.</p> <p>7. Wojewódzki inspektor sprawuje nadzór nad prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin przez jednostki wpisane do rejestru, o którym</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>mowa w ust. 1.</p> <p>8. W ramach sprawowania nadzoru nad prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin wojewódzki inspektor przeprowadza, zgodnie z art. 91-99, urzędową kontrolę podmiotów wpisanych do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust.6.</p> <p>9. W przypadku niespełnienia przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w ust.1, wymagań określonych w ust. 6, wojewódzki inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie.</p> <p>10. W przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rażącego naruszenia przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w ust.1, wymagań określonych w ust. 6 lub 2) nieusunięcia w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 9 <p>- wojewódzki inspektor może wykreślić, w drodze decyzji, podmiot z rejestru.</p> <p>11. Podmiot, który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w ust.1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu stała się ostateczna.</p> <p>12. W przypadku otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6 pkt 2, wojewódzki inspektor w terminie 7 dni od dnia otrzymania tej informacji dokonuje odpowiednio aktualizacji danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust.1, albo wykreśla podmiot z tego rejestru.</p> <p>Art. 75b. 1. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wydawane jest przez przedsiębiorcę albo inny podmiot prowadzący takie szkolenie, po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu pisemnego przeprowadzonego w formie testu. Egzamin</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną polega na sprawdzeniu wiadomości objętych programem szkolenia.</p> <p>2. Komisję egzaminacyjną powołuje wojewódzki inspektor.”;</p> <p>13) w art. 76:</p> <p>13) w art. 76: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej "opryskiwaczami", są poddawane okresowym badaniom ich sprawności technicznej w jednostkach organizacyjnych upoważnionych przez wojewódzkiego inspektora lub jednostkach organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania ich sprawności technicznej w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 3,</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata, przy</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>czym pierwsze badanie sprawności technicznej opryskiwacza powinno być przeprowadzone przed upływem 3 lat od dnia jego zakupu.”,</p> <p>d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:</p> <p>„4a. Do czasu przeprowadzenia pierwszego badania sprawności technicznej opryskiwacza, posiadacz opryskiwacza jest obowiązany do przechowywania dowodów jego zakupu.</p> <p>4b. W przypadku braku dowodów zakupu opryskiwacza, opryskiwacz nie może być eksploatowany do czasu potwierdzenia jego sprawności technicznej na podstawie badań, o których mowa w ust. 2.”,</p> <p>e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnia, w drodze decyzji, tę jednostkę, na jej wniosek, do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli stwierdzi, na podstawie przeprowadzonej kontroli, że dana jednostka organizacyjna posiada odpowiednie warunki lokalowe, właściwe wyposażenie techniczne i wykwalifikowaną kadre do prowadzenia takich badań.”;</p> <p>• <u>Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych</u> (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110, z późn. zm.);</p> <p>1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 3a. 1. Przedsiębiorcy z innych niż</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, przed rozpoczęciem czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do złożenia zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zamiaru rozpoczęcia czasowego świadczenia usług detektywistycznych.</p> <p>2. O zakończeniu czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;</p> <p>2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 16a. 1 Zgłoszenie, o którym mowa w art. 3a, składa się w formie pisemnej lub elektronicznej.</p> <p>2. Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania; 2) dane kontaktowe ze wskazaniem numeru telefonu, faksu, poczty elektronicznej; 3) wskazanie organu, który wydał uprawnienia do stałego wykonywania przez przedsiębiorcę usług detektywistycznych; 4) informację o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem działalności detektywistycznej; 	
--	--	--	--	--	--

				<p>5) informację o zapoznaniu się z przepisami regulującymi świadczenie usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>6) adres biura na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli takie posiada.”.</p> <p>● ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159):</p> <p>1) w art. 6 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Czasowe świadczenie usług pocztowych w zakresie świadczenia usług innych niż powszechne usługi pocztowe przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia .....2009 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr..., poz....) wymaga uzyskania odpowiednio zezwolenia albo wpisu do rejestru, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.”</p>	
Art. 18 Odstęp stwa indywi dualne	<p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 oraz wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, państwo członkowskie może podjąć wobec usługodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim środki dotyczące bezpieczeństwa usług.</p> <p>2. Środki określone w ust. 1 można podjąć jedynie przy zachowaniu procedury wzajemnej pomocy ustanowionej w art. 35 i jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) przepisy krajowe, zgodnie z którymi podjęto dany środek, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa</p>	T	Art. 15	<p>Art. 15. 1. Jeżeli działalność usługodawcy stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego</p>	Jw.

	<p>usług;</p> <p>b) środki przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż w przypadku, gdyby państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa przedsięwzięło środek zgodny z jego przepisami krajowymi;</p> <p>c) państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa nie podjęło żadnych środków lub podjęło środki niewystarczające w porównaniu ze środkami określonymi w art. 35 ust. 2;</p> <p>d) środki są proporcjonalne.</p> <p>3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla przepisów, ustanowionych we wspólnotowych aktach prawnych, które gwarantują swobodę świadczenia usług lub które pozwalają na stosowanie od nich odstępstw.</p>			<p>zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć, nie wcześniej niż po upływie piętnastu dni roboczych od dnia zawiadomienia, działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, jeżeli przepisy prawa polskiego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo miejsce zamieszkania; 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług. <p>4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania nie stosując procedury określonej w ust. 1 - 3.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra o podjętych działaniach. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.</p>	
Art. 19 Ograniczenia zakazane	<p>Państwa członkowskie nie mogą nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług dostarczanych przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, a w szczególności następujących wymogów:</p> <p>a) obowiązku uzyskania od właściwych organów</p>	N	Art. 5 i art. 9	<p>Art. 5. 1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi; 2) ograniczeń wprowadzających dyskryminację w 	Jw.

	<p>zezwolenia lub złożenia im oświadczenia;</p> <p>b) limitów wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej ze względu na fakt, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim lub ze względu na położenie miejsca świadczenia usługi.</p>			<p>zakresie przyznawania pomocy finansowej.</p> <p>2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania.</p> <p>Art. 9. Usługodawca zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.</p>	
Art. 20 ust. 1 i 2 Niedyskryminacja	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługobiorcę nie są nakładane dyskryminacyjne wymogi z uwagi na jego przynależność państwową lub miejsce zamieszkania.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, że ogólne warunki dostępu do usługi, udostępnione przez usługodawcę ogółowi ludności, nie zawierają dyskryminacyjnych postanowień dotyczących przynależności państwowej lub miejsca zamieszkania usługobiorcy, nie wykluczając jednak możliwości zachowania różnic w tych warunkach dostępu, które są bezpośrednio uzasadnione obiektywnymi kryteriami.</p>	T	Jw.	Jw.	Jw.
Art. 21 Pomoc dla usługobiorców	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość uzyskania przez usługobiorców w swoim państwie członkowskim zamieszkania następujących informacji:</p> <p>a) ogólnych informacji na temat wymogów mających zastosowanie w innych państwach członkowskich dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności usługowej, w szczególności wymogów w zakresie ochrony konsumentów;</p> <p>b) ogólnych informacji na temat środków prawnych w przypadku sporu między</p>	N	Art. 22b oraz art. 22 d SDG wprowadzany art. 45 ustawy	<p>Art. 22b. 1. Punkt kontaktowy zapewnia dostęp do informacji dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w szczególności w zakresie ochrony konsumentów; 3) danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji; 	

<p>usługodawcą a usługobiorcą;</p> <p>c) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, w tym ośrodków Sieci Europejskich Centrów Konsumenckich, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom.</p> <p>W stosownych przypadkach właściwe organy udzielają prostych wskazówek co do sposobu postępowania. Informacje i pomoc powinny zostać udzielone w jasny i niebudzący wątpliwości sposób, powinny być uaktualniane i łatwo dostępne na odległość, również przy pomocy elektronicznych środków przekazu.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą przekazywać odpowiedzialność za wykonanie zadania, o którym mowa w ust. 1, pojedynczym punktem kontaktowym lub innemu podmiotowi, takiemu jak ośrodek należący do Sieci Europejskich Centrów Konsumenckich, stowarzyszeniom konsumenckim lub Centrom Euro Info. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o nazwach i danych kontaktowych wyznaczonych podmiotów. Komisja przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim.</p> <p>3. Wypełniając wymogi określone w ust. 1 i 2 podmiot, do którego zwróci się usługobiorca, kontaktuje się w razie potrzeby z odpowiednim podmiotem danego państwa członkowskiego. Podmiot ten możliwie najszybciej przesyła wymagane informacje temu pierwszemu podmiotowi, który przekazuje je usługobiorcy. Państwa członkowskie zapewniają, by organy te udzielały sobie wzajemnej pomocy i ustanawiają wszelkie możliwe środki służące skutecznej współpracy. Państwa członkowskie wraz z</p>		<p>4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców;</p> <p>5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między właściwym organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami;</p> <p>6) wydanych lub opracowanych przez właściwe organy wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej;</p> <p>7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom.</p> <p>2. Właściwy organ w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 6, dokonuje ich bieżącej aktualizacji.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane w sposób zrozumiały i wyczerpujący.</p> <p>4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7, są zamieszczane na stronie internetowej punktu kontaktowego na wniosek stowarzyszeń i organizacji.</p> <p>Art. 22d. 1. W celu umożliwienia uzyskania informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, punkt kontaktowy za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego udostępnia informacje o adresach stron internetowych punktów kontaktowych w innych państwach.</p> <p>2. Informacje i materiały udostępniane za</p>	
--	--	---	--

	<p>Komisją ustanawiają praktyczne rozwiązania konieczne do wdrożenia ust. 1.</p> <p>4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2, Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze do ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, określając techniczne mechanizmy wymiany informacji między organami różnych państw członkowskich, a w szczególności interoperacyjności systemów informacyjnych, z uwzględnieniem wspólnych standardów.</p>			<p>pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego mogą być opracowywane i udostępniane także w innych językach, niż język polski.</p>	
<p>Art. 22 Informacje dotyczące usługodawców w i ich usług</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że usługodawcy udostępniają usługobiorcy następujące informacje:</p> <p>a) nazwę usługodawcy, informacje dotyczące jego statusu prawnego i formy prawnej, adres, pod którym prowadzi przedsiębiorstwo oraz informacje szczegółowe, dzięki którym można się z nim szybko skontaktować i bezpośrednio porozumieć, w odpowiednim przypadku, drogą elektroniczną;</p> <p>b) w przypadku gdy usługodawca jest zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorstw lub innym podobnym rejestrze publicznym, nazwę tego rejestru i numer, pod którym usługodawca jest zarejestrowany lub równoważne sposoby identyfikacji w tym rejestrze;</p> <p>c) w przypadku gdy działalność podlega systemowi zezwoleń, dane szczegółowe dotyczące właściwych organów lub pojedynczego punktu kontaktowego;</p> <p>d) w przypadku gdy usługodawca prowadzi działalność podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT, numer identyfikacji podatkowej, o którym mowa w art. 22 ust. 1</p>	T	<p>Art. 10 i art. 7</p>	<p>Art. 7. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą oraz o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą. Usługodawca informuje usługobiorcę również o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.</p> <p>2. W dokumentach zawierających szczegółowy opis oferowanej usługi usługodawca podaje szczegółowe informacje o świadczonej usłudze.</p> <p>Art. 10.1. Usługodawca, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jasny i jednoznaczny, podać usługobiorcy następujące informacje, o ile posiada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę oraz wskazanie adresu siedziby i głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej; 2) oznaczenie organu rejestrowego i numer w rejestrze, w którym usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca; 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą; 	Jw.

<p>szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku;</p> <p>e) w przypadku zawodów regulowanych, wszelkie zrzeszenia zawodowe lub podobne instytucje, w których usługodawca jest zarejestrowany, tytuł zawodowy oraz państwo członkowskie, w którym przyznano ten tytuł;</p> <p>f) ewentualne ogólne warunki umów i klauzule umowne stosowane przez usługodawcę;</p> <p>g) informacje dotyczące ewentualnych stosowanych przez usługodawcę klauzul umownych dotyczących prawa właściwego dla umowy lub właściwości sądów;</p> <p>h) informacje dotyczące istnienia ewentualnych gwarancji posprzedażnych, które nie są wymagane ustawowo;</p> <p>i) cena usługi, jeżeli została ona wcześniej ustalona przez usługodawcę dla danego rodzaju usługi;</p> <p>j) główne cechy usługi, jeśli w sposób oczywisty nie wynikają z kontekstu;</p> <p>k) ubezpieczenia i gwarancje, o których mowa w art. 23 ust. 1, w szczególności dane kontaktowe ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz zasięg terytorialny.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje, o których mowa w ust. 1, są, zgodnie z preferencjami usługodawcy:</p> <p>a) dostarczane przez usługodawcę z jego własnej inicjatywy;</p> <p>b) łatwo dostępne dla usługobiorcy w miejscu, w którym świadczona jest usługa lub w którym zawierana jest umowa;</p>			<p>4) wskazanie organu, który wydał certyfikat, koncesję, zezwolenie, zgodę, licencję lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę do świadczenia usługi;</p> <p>5) wskazanie samorządu zawodowego do którego usługodawca należy, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł;</p> <p>6) główne cechy usługi;</p> <p>7) cenę usługi, jeżeli została ustalona;</p> <p>8) stosowane przez usługodawcę wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygania sporów;</p> <p>9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca jest obowiązany posługiwać się dla potrzeb podatku od towarów i usług;</p> <p>10) o obowiązkowym ubezpieczeniu lub gwarancji finansowej wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia;</p> <p>11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa.</p> <p>2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca udostępnia następujące informacje dodatkowe:</p> <p>1) sposób kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny;</p> <p>2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;</p> <p>3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji;</p> <p>4) w przypadku gdy usługodawca podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk, lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, usługodawca</p>	
--	--	--	---	--

<p>c) łatwo dostępne dla usługobiorcy w formie elektronicznej pod adresem dostarczanym przez usługodawcę;</p> <p>d) zawarte we wszelkich dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy przez usługodawcę, przedstawiających szczegółowy opis usług, które świadczy.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że na wniosek usługobiorcy, usługodawcy dostarczają następujących informacji dodatkowych:</p> <p>a) jeżeli cena nie została wcześniej ustalona przez usługodawcę dla danego rodzaju usługi, cenę usługi lub w przypadku, gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny, metodę obliczania ceny tak, aby usługobiorca mógł dokonać jej weryfikacji, lub odpowiednio szczegółowe oszacowanie;</p> <p>b) w zakresie zawodów regulowanych, odniesienie do uregulowań dotyczących wykonywania zawodu mających zastosowanie w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa oraz sposób, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;</p> <p>c) informacje dotyczące ich działalności wielodyscyplinarnej i spółek, które są bezpośrednio powiązane z daną usługą, a także środków podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.</p> <p>Informacje te są zawarte we wszelkich dokumentach informacyjnych, w których usługodawcy podają szczegółowy opis swoich usług;</p> <p>d) wszelkie kodeksy postępowania, którym podlega usługodawca oraz adres, pod którym można uzyskać dostęp do tych kodeksów drogą elektroniczną, określając dostępne wersje językowe;</p>		<p>podaje informacje w tym zakresie, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami,</p> <p>w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa; 2) w miejscu zawarcia umowy; 3) na swojej stronie internetowej; 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy. 	
---	--	---	--

	<p>e) w przypadku gdy usługodawca podlega kodeksowi postępowania, lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, informacje w tym zakresie. Usługodawca określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje, które usługodawca musi dostarczyć zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału są udostępniane lub przekazywane w sposób jasny i jednoznaczny oraz we właściwym czasie przed zawarciem umowy lub, w przypadku braku pisemnej umowy, przed świadczeniem usługi.</p> <p>5. Wymogi dotyczące informacji określone w niniejszym rozdziale są wymogami dodatkowymi w stosunku do wymogów już przewidzianych w prawie wspólnotowym i nie pozbawiają państw członkowskich możliwości nakładania dodatkowych wymogów dotyczących informacji mających zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na ich terytorium.</p> <p>6. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, określić treść informacji, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu zgodnie ze szczególnym charakterem niektórych działalności, a także może określić praktyczne sposoby wdrożenia ust. 2 niniejszego artykułu.</p>				
Art. 23 Ubezpie	1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że usługodawcy, których usługi stwarzają	T	Art. 47 pkt. 6	6) Art. 9b. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i	Sposób transpozycji

<p>eczenia i gwarancje od odpowiedzialności zawodowej</p>	<p>bezpośrednie i szczególne ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa usługobiorcy lub osoby trzeciej lub dla bezpieczeństwa finansowego usługobiorcy, przystąpią do ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej odpowiedniego do charakteru i zakresu ryzyka lub zapewnią gwarancję lub podobne zabezpieczenie, równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do jej celu.</p> <p>2. W przypadku gdy usługodawca rozpoczyna prowadzenie przedsiębiorstwa na terytorium państw członkowskich, nie mogą one wymagać od usługodawcy ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej ani gwarancji, jeżeli jest on już objęty gwarancją, która jest równoważna, lub zasadniczo porównywalna w odniesieniu do celu oraz w odniesieniu do ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczonego ryzyka, sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji oraz możliwych wyłączeń z ochrony ubezpieczeniowej, w innym państwie członkowskim, w którym usługodawca już prowadzi przedsiębiorstwo. Jeżeli równoważność jest jedynie częściowa, to państwa członkowskie mogą wymagać dodatkowej gwarancji, aby pokryła ona aspekty dotychczas nieuwzględnione.</p> <p>W przypadku, gdy państwo członkowskie wymaga od usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej lub dostarczenia jakichkolwiek innych gwarancji, państwo to przyjmuje za wystarczające zaświadczenia o tego rodzaju ubezpieczeniu wydane przez instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe prowadzące przedsiębiorstwo w innym państwie</p>		<p>projektu wprowadzający art. 9 b do ustawy o SDG</p>	<p>gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w zakresie w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.”;</p>	<p>wykracza poza minimalne wymogi dyrektywy. Poprzez wprowadzenie niniejszego przepisu do ustawy SDG rozszerzony zostaje krąg podmiotów objętych ułatwieniem w postaci uznawania gwarancji ubezpieczeń od odpowiedzialności zawodowej wydawanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania w SDG powodowane jest zapewnieniem, by obowiązki organów w zakresie spraw dotyczących podejmowania i wykonywania</p>
---	--	--	--	--	---

	<p>członkowskim.</p> <p>3. Ust. 1 i 2 nie mają wpływu na ubezpieczenie zawodowe lub uzgodnienia dotyczące gwarancji przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych.</p> <p>4. W celu wykonania ust. 1 Komisja może, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 40 ust. 2 sporządzić wykaz usług charakteryzujących się cechami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja może również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, przyjmując środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, uzupełniając ją poprzez określenie wspólnych kryteriów definiowania, dla celów ubezpieczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, tego co jest odpowiednie dla charakteru i zakresu danego ryzyka.</p> <p>5. Na użytek niniejszego artykułu „bezpośrednie i szczególne ryzyko” oznacza ryzyko wynikające bezpośrednio ze świadczenia usługi;</p> <p>„zdrowie i bezpieczeństwo” oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy lub osoby trzeciej zapobieganie śmierci lub poważnym obrażeniom ciała;</p> <p>„bezpieczeństwo finansowe” oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy, zapobieganie znaczącym stratom pieniężnym lub utracie wartości majątku;</p> <p>„ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej” oznacza ubezpieczenie wykupione przez usługodawcę na wypadek potencjalnej odpowiedzialności wobec usługobiorcy i, w odpowiednich przypadkach, stron trzecich związanej ze świadczeniem usługi.</p>				<p>działalności gospodarczej były takie same w przypadku każdego rodzaju działalności gospodarczej.</p>
--	---	--	--	--	---

Art. 24 Informacje handlowe dostarczone przez zawody regulowane	<p>1. Państwa członkowskie znoszą wszelkie całkowite zakazy dotyczące informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane, odnoszących się, w szczególności, do niezależności, godności i uczciwości zawodowej, a także do tajemnicy zawodowej z zasadami dotyczącymi wykonywania zawodu, zgodnie z prawem wspólnotowym, w sposób odpowiadający szczególnejmu charakterowi każdego zawodu. Zasady dotyczące wykonywania zawodu odnoszące się do informacji handlowych muszą być niedyskryminacyjne, uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i proporcjonalne.</p>	T	Art. 8	<p>Art. 8. 1. Usługodawca wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania zawodu.</p> <p>2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.</p>	Nie wykracza poza minimalne wymogi dyrektywy.
Art. 25 Działalność wielodyscyplinarna	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługodawców nie nakłada się wymogów, które zobowiązują ich do prowadzenia wyłącznie danej działalności lub które ograniczają prowadzenie różnych rodzajów działalności wspólnie lub uczestniczenie w nich.</p> <p>Jednakże takim wymogom mogą podlegać następujący usługodawcy:</p> <p>a) zawody regulowane, o ile jest to uzasadnione w celu zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego, które są różne w zależności od szczególnej natury danego zawodu</p>	T	Art. 6 Oraz zmiany w przepisach ustaw szczególnych	<p>Art. 6. 1. Usługodawca może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami.</p> <p>2. Wprowadzanie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w przepisach odrębnych i jest dopuszczalne wyłącznie w celu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia niezależności i bezstronności wykonywania zawodu regulowanego jak również zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego; 2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, badań lub prób. <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów</p>	Jw.

	<p>oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności;</p> <p>b) usługodawcy świadczący usługi w zakresie certyfikacji, akredytacji, monitorowania technicznego, badań lub prób, o ile jest to uzasadnione w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności.</p> <p>2. W przypadku gdy wykonywanie działalności wielodyscyplinarnej przez usługodawców określonych w ust. 1 lit. a) i b) jest dozwolone, państwa członkowskie zapewniają, co następuje:</p> <p>a) zapobieganie konfliktom interesów i niezgodnościom pomiędzy niektórymi rodzajami działalności;</p> <p>b) zapewnienie niezależności i bezstronności wymaganej w przypadku niektórych rodzajów działalności;</p> <p>c) wzajemną zgodność uregulowań dotyczących etyki zawodowej i postępowania zawodowego w przypadku różnych rodzajów działalności, w szczególności w odniesieniu do zagadnień związanych z tajemnicą zawodową.</p> <p>3. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39 ust. 1, państwa członkowskie określają, którzy usługodawcy podlegają wymogom określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, treść tych wymogów oraz przyczyny, dla których uważają je za uzasadnione.</p>			<p>ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.)</p> <p>● <u>Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze</u> (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1317) - następujące zmiany:</p> <p>„Art. 4a. 1. Adwokat wykonuje zawód w kancelarii adwokackiej, w zespole adwokackim oraz w spółce:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾); 2) partnerskiej, w której partnerami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej; 3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej. <p>2. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa, w ust. 1 jest świadczenie pomocy</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>prawnej.”.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: <p>w art. 8 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„ 1. Radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾); 2) partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej; 3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej. <p>2. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>których mowa w ust. 1, jest świadczenie pomocy prawnej.”.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ustawia z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069 z późn. zm. 32) <ul style="list-style-type: none"> 1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie: <p>„4. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, może być świadczenie pomocy prawnej. Wspólnikami w spółkach: cywilnej i partnerskiej mogą być wyłącznie prawnicy z Unii Europejskiej, adwokaci lub radcowie prawni, doradcy podatkowi lub rzecznicy patentowi, a wspólnikami w spółce jawnej oraz komplementariuszami w spółce komandytowej mogą być ponadto prawnicy spoza Unii Europejskiej.”</p> 2) w art. 19: <ul style="list-style-type: none"> 1) w pkt 1 dodaje się lit. d i e w brzmieniu: <p>„d) doradcy podatkowi, lub</p> <p>e) rzecznicy patentowi.”,</p> 2) w pkt 2 dodaje się lit. d i e w brzmieniu: <p>„d) doradcy podatkowi, lub</p> <p>e) rzecznicy patentowi.”.</p> ● <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.)</u>: <ul style="list-style-type: none"> 8) w art. 174: <ul style="list-style-type: none"> a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: <p>„6. Prowadzenie działalności w zakresie szacowania nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej</p>
--	--	--	--	--

				<p>Polskiej jest możliwe w przypadku, gdy czynności z zakresu szacowania nieruchomości będą wykonywane przez rzeczoznawców majątkowych.</p> <p>7. Rzeczoznawca majątkowy wykonuje zawód:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadząc we własnym imieniu działalność gospodarczą jednoosobowo lub w ramach spółki osobowej w zakresie szacowania nieruchomości, lub 2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie szacowania nieruchomości.”, <p>b) uchyla się ust. 8;</p> <p>9) w art. 180:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ust. 3a i 4 otrzymują brzmienie: „3a. Umowa pośrednictwa może być zawarta z zastrzeżeniem wyłączności na rzecz pośrednika w obrocie nieruchomościami lub podmiotu prowadzącego działalność, o której mowa w art. 179 ust. 3. Art. 550 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. 4. Przez umowę pośrednictwa pośrednik w obrocie nieruchomościami lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w	
--	--	--	--	--	--

art. 179 ust. 3, zobowiązuje się do dokonywania dla zamawiającego czynności zmierzających do zawarcia umów wymienionych w ust. 1, a zamawiający zobowiązuje się do zapłaty pośrednikowi w obrocie nieruchomościami lub podmiotowi wynagrodzenia.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje zawód:

1) prowadząc działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, lub

2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.”,

c) uchyla się ust. 8;

10) w art. 181 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Pośrednik w obrocie nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone

w związku z wykonywaniem czynności, o

których mowa w art. 180 ust. 1 i 1a. Jeżeli pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności

gospodarczej.”;

Uchyła się przepisy określające zakaz łączenia działalności regulowanych przedmiotową ustawą z innymi rodzajami działalności.

● Ustawa z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317):
w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej;”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Doradcy podatkowi mogą wykonywać swój zawód uczestnicząc w spółkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, pod warunkiem, że komplementariuszami w spółce komandytowej i spółce komandytowo – akcyjnej oraz współnikami w pozostałych spółkach są wyłącznie doradcy podatkowi, adwokaci, radcowie prawni, biegli rewidenci, rzecznicy patentowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm. ³²⁾), z tym że większość komplementariuszy w spółce komandytowej i spółce komandytowo – akcyjnej

oraz wspólników w pozostałych spółkach stanowią podmioty, wymienione w art. 3. Jeżeli w spółce komandytowej i spółce komandytowo – akcyjnej jest nie więcej niż dwóch komplementariuszy lub pozostałe spółki składają się z dwóch wspólników, jeden z nich powinien być podmiotem wymienionym w art. 3.”.

• Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509, z późn. zm.):

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Kancelaria patentowa może być utworzona i prowadzona:

- 1) indywidualnie przez rzecznika patentowego na własny rachunek w ramach działalności gospodarczej;
- 2) jako spółka cywilna lub jawna, w której wspólnikami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³²⁾) lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej;
- 3) jako spółka partnerska, w której partnerami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych

			<p>pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej;</p> <p>4) jako spółka komandytowa lub komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej;</p> <p>5) jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółka akcyjna spełniająca następujące warunki:</p> <p>a) większość udziałów (akcji) posiadają rzecznicy patentowi,</p> <p>b) większość głosów w zgromadzeniu wspólników (walnym zgromadzeniu) oraz w organach nadzoru przysługuje rzecznikom patentowym,</p> <p>c) większość członków zarządu stanowią rzecznicy patentowi,</p> <p>d) w spółce akcyjnej wydawane są wyłącznie akcje imienne,</p> <p>e) zbycie udziałów lub akcji albo ustanowienie na nich zastawu wymaga zezwolenia udzielonego przez zarząd spółki.</p> <p>2. Przedmiotem działalności kancelarii patentowej jest świadczenie pomocy w sprawach własności przemysłowej.”;</p> <p>2) w art. 16 ust. 1 - 4 otrzymują brzmienie: „1. Rzecznik patentowy wykonujących zawód w</p>	
--	--	--	--	--

				<p>kancelarii patentowej lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, a także osoba świadcząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgraniczne, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy świadczeniu pomocy w sprawach własności przemysłowej.</p> <p>2. Spełnieniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest także zawarcie umowy ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń z innego niż Rzeczypospolita Polska państwa członkowskiego pod warunkiem, że zakres terytorialny tego ubezpieczenia obejmuje terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest ono równoważne z ubezpieczeniem krajowym.</p> <p>3. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych jest uprawniona do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w tym do oceny równoważności ubezpieczenia, wynikającego z umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń z innego niż Rzeczypospolita Polska państwa członkowskiego, z ubezpieczeniem krajowym.”.</p>	
Art. 26 Polityka w zakresie jakości usług	<p>1. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby zachęcić usługodawców do podjęcia działania na zasadzie dobrowolnej w celu zapewnienia jakości świadczonych usług, w szczególności poprzez wykorzystanie jednej z niżej przedstawionych metod:</p> <p>a) certyfikacja lub ocena ich działalności przez niezależne lub akredytowane organy;</p> <p>b) sporządzanie własnej karty jakości lub stosowanie kart lub znaków jakości przyjętych przez zrzeszenia zawodowe na szczeblu</p>	N			

	<p>wspólnotowym.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom łatwy dostęp do informacji dotyczących znaczenia niektórych znaków i kryteriów stosowania znaków oraz innych oznaczeń jakości związanych z usługami.</p> <p>3. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby zachęcić zrzeszenia zawodowe, jak również izby handlowe, stowarzyszenia rzemieślnicze i stowarzyszenia konsumenckie, działające na ich terytorium do współpracy na szczeblu wspólnotowym w celu wspierania jakości świadczonych usług, w szczególności poprzez ułatwienie oceny kompetencji usługodawcy.</p> <p>4. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby wspierać opracowanie niezależnych ocen, dokonywanych zwłaszcza przez stowarzyszenia konsumenckie, w odniesieniu do jakości i wad świadczonych usług, a w szczególności opracowanie na szczeblu wspólnotowym prób lub badań porównawczych i przekazywanie wyników.</p> <p>5. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, wspierają opracowanie dobrowolnych standardów europejskich w celu ułatwienia zgodności między usługami świadczonymi przez usługodawców z różnych państw członkowskich, informacjami</p>				
--	--	--	--	--	--

	dla usługobiorcy oraz jakością świadczonej usługi.				
Art. 27 Rozstrzygnięcie sporów	<p>1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić dostarczanie przez usługodawców danych kontaktowych, a w szczególności adresu pocztowego, numeru faksu lub adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, na który wszyscy usługobiorcy, w tym usługobiorcy mieszkający w innym państwie członkowskim, mogą przesłać skargę lub wniosek o udzielenie informacji na temat świadczonej usługi. Usługodawcy dostarczają swój oficjalny adres w przypadku, gdy nie jest on tożsamy z ich zwykle używanym adresem do korespondencji. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy będą reagować na skargi, o których mowa w akapicie pierwszym, w najkrótszym możliwym terminie i dołożą wszelkich starań, aby znaleźć zadowalające rozwiązania.</p> <p>2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy są zobowiązani do wykazania zgodności z obowiązkami wymienionymi w niniejszej dyrektywie w zakresie dostarczania informacji oraz wykazania, że informacje są rzetelne.</p> <p>3. W przypadku gdy do egzekucji orzeczenia sądowego wymagana jest gwarancja finansowa, państwa członkowskie uznają równoważne gwarancje złożone przez instytucję kredytową lub ubezpieczyciela prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim. Takie instytucje kredytowe</p>	N			

	<p>muszą uzyskać zezwolenie w państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, a tacy ubezpieczyciele, odpowiednio, zgodnie z pierwszą dyrektywą Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (1) i dyrektywą 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącą ubezpieczeń na życie (2).</p> <p>4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy podlegający kodeksowi postępowania lub należący do stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowych środków rozstrzygania sporów odpowiednio informują o tym usługobiorcę i podają tę informację na wszystkich dokumentach prezentujących szczegółowo ich usługi poprzez określenie, w jaki sposób można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji na temat charakterystyki i warunków stosowania takiego mechanizmu.</p>				
Art. 28 Wzajemna pomoc – zobowi	<p>1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy i podejmują środki skutecznej współpracy w celu zapewnienia nadzoru nad usługodawcami i usługami przez nich świadczonymi.</p> <p>2. Do celów niniejszego rozdziału, państwa</p>	T	Art. 11, 12, 13 i 18	Art. 11.1. Minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „ministrem”, koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale. 2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się	Jw.

<p>ażania ogólne</p>	<p>członkowskie wyznaczają jeden lub więcej punktów łącznikowych, których dane kontaktowe są przekazywane innym państwom członkowskim i Komisji. Komisja publikuje i regularnie uaktualnia wykaz punktów łącznikowych.</p> <p>3. Wnioski o informacje i wnioski o przeprowadzenie wszelkich kontroli, weryfikacji i dochodzeń zgodnie z niniejszym rozdziałem są należycie uzasadnione, w szczególności poprzez określenie powodu złożenia wniosku. Informacje podlegające wymianie wykorzystywane są tylko w odniesieniu do zagadnień określonych we wniosku.</p> <p>4. W przypadku otrzymania wniosku o pomoc od właściwych organów w innym państwie członkowskim, państwa członkowskie zapewniają, że usługodawcy prowadzący przedsiębiorstwo na ich terytorium dostarczają ich właściwym organom wszelkich informacji potrzebnych do nadzoru nad ich działalnością zgodnie z ich przepisami krajowymi.</p> <p>5. W przypadku wystąpienia trudności z realizacją wniosku o udzielenie informacji lub o przeprowadzenie kontroli, weryfikacji lub dochodzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie w celu znalezienia rozwiązania.</p> <p>6. Państwa członkowskie dostarczają informacje, o które zwróca się inne państwa członkowskie lub Komisja, drogą elektroniczną i w najkrótszym możliwym terminie.</p> <p>7. Państwa członkowskie zapewniają, że z rejestrów, w których są wpisani usługodawcy i do których mogą mieć wgląd właściwe organy na ich terytorium, mogą również korzystać, na</p>		<p>w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.</p> <p>Art. 12.1. Właściwe organy są zobowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usługach; 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców. <p>2. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach.</p> <p>Art. 13. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz przepisami ustaw odrębnych.</p> <p>2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskującego oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku.</p> <p>3. Właściwy organ informuje wnioskującego o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy.</p> <p>Art. 18. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w formie elektronicznej.</p> <p>2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.</p>	
----------------------	---	--	---	--

	<p>tych samych warunkach, równorzędne właściwe organy pozostałych państw członkowskich.</p> <p>8. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o przypadkach, w których inne państwa członkowskie nie realizują swoich zobowiązań w zakresie wzajemnej pomocy. W razie konieczności Komisja podejmuje odpowiednie kroki, włącznie z postępowaniem przewidzianym w art. 226 Traktatu, aby zapewnić przestrzeganie przez dane państwa członkowskie ich zobowiązań w zakresie pomocy wzajemnej. Komisja okresowo informuje państwa członkowskie o stosowaniu przepisów dotyczących wzajemnej pomocy.</p>		<p>Zmiany w przepisach ustaw szczegółowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej</u> (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.): <p>2) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Urzędy statystyczne udostępniają nieodpłatnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organom prowadzącym inne urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, o których mowa w ust. 1, okresowo wykazy podmiotów wpisanych do rejestru podmiotów wraz z nadanym im numerem identyfikacyjnym i zakodowanym opisem informacji objętych rejestrem, 2) organom administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, innym instytucjom rządowym, Najwyższej Izbie Kontroli, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Państwowej Inspekcji Pracy, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, równorzędnym organom, jednostkom i instytucjom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) –stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług oraz Komisji Europejskiej, na ich pisemny wniosek, wyciągi z rejestru podmiotów <p>- w uzgodnionym zakresie, niezbędnym do wykonywania statutowych zadań tych organów.”.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami</u> (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z 	
--	---	--	--	--

				<p>późn. zm.):</p> <p>11) w art. 193 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Na uzasadniony wniosek organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr... poz. ...), minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej udostępnia dane, o których mowa w ust. 3, w zakresie wskazanym</p> <p>we wniosku, powiadamiając o tym rzeczoznawcę majątkowego, pośrednika w obrocie nieruchomościami albo zarządcę nieruchomości, którego dane zostały udostępnione.”.</p>	
Art. 29 Wzajemna pomoc	1. W odniesieniu do usługodawców świadczących usługi w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa dostarcza informacje dotyczące usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium, jeżeli inne państwo członkowskie wnioskuje o	T	Art. 12 i 13	<p>Art. 12.1. Właściwe organy są zobowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usług; 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców. 	Jw.

	<p>to, a w szczególności potwierdza, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo na terytorium tego państwa i, zgodnie z posiadanymi przez nie informacjami, nie prowadzi działalności w sposób niezgodny z prawem.</p> <p>2. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa przeprowadza kontrole, weryfikacje i dochodzenia, o które zwraca się inne państwo członkowskie i informuje je o ich wynikach i, ewentualnie, o podjętych działaniach. Czyniąc to, właściwe organy działają w zakresie uprawnień przyznanych im w swoich państwach członkowskich. Właściwe organy mogą w każdym poszczególnym przypadku zdecydować o podjęciu najbardziej odpowiednich środków w celu realizacji wniosku innego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa po uzyskaniu faktycznych informacji o postępowaniu lub konkretnych działaniach usługodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo na jego terytorium i świadczącego usługi w innych państwach członkowskich, które, zgodnie z posiadanymi przez nie informacjami, mogą spowodować istotną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska naturalnego, powiadamia w możliwie najkrótszym terminie wszystkie pozostałe państwa członkowskie i Komisję.</p>			<p>2. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach.</p> <p>Art. 13. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz przepisami ustaw odrębnych.</p> <p>2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskującego oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku.</p> <p>3. Właściwy organ informuje wnioskującego o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy.</p>	
Art. 30 Nadzór sprawowany przez	1. W odniesieniu do przypadków nieobjętych art. 31 ust. 1, państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa zapewnia, że zgodność z jego wymogami jest nadzorowana zgodnie z uprawnieniami w zakresie nadzoru	T	Art. 12 i 13	j.w	Jw.

<p>państw o członko wskie prowad zenia przedsi ębiorst wa w przypa dku tymcza sowgo przenie sienia się usługo dawcy do innego państw a członko wskie o</p>	<p>przewidzianymi w jego prawie krajowym, w szczególności poprzez środki nadzoru w miejscu prowadzenia przedsiębiorstwa przez usługodawcę.</p> <p>2. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa nie zaprzestaje sprawowania nadzoru lub egzekwowania zgodności z przepisami na swoim terytorium, ze względu na fakt, że usługa była świadczona lub spowodowała szkodę w innym państwie członkowskim.</p> <p>3. Obowiązek określony w ust. 1 nie oznacza zobowiązania państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa do przeprowadzania weryfikacji i kontroli stanu faktycznego na terytorium państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa.</p> <p>Takie weryfikacje i kontrole są przeprowadzane, na wniosek organów państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, przez organy państwa członkowskiego, w którym usługodawca tymczasowo świadczy usługi, zgodnie z art. 31.</p>				
<p>Art. 31 Nadzór sprawo wany przez państw a członko wskie w którym</p>	<p>1. W odniesieniu do krajowych wymogów, które mogą zostać nałożone na mocy art. 16 lub 17, państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona, jest odpowiedzialne za nadzór nad działalnością usługodawcy na swoim terytorium. Zgodnie z prawem wspólnotowym, państwo członkowskie, w którym świadczona jest usługa:</p> <p>a) podejmuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia, aby usługodawcy spełnili te wymogi dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 11 i 12</p>	<p>Art. 11.1. Minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „ministrem”, koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.</p> <p>2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.</p> <p>Art. 12.1. Właściwe organy są zobowiązane do</p>	<p>Jw.</p>

<p>świadczona jest usługa w przypadku tymczasowego przeniesienia się usługodawcy</p>	<p>b) przeprowadza niezbędne kontrole, weryfikacje i dochodzenia w celu sprawowania nadzoru nad świadczoną usługą.</p> <p>2. W odniesieniu do wymogów innych niż określone w ust. 1, w przypadku gdy usługodawca tymczasowo przenosi się do innego państwa członkowskiego w celu świadczenia usługi, nie prowadząc w nim przedsiębiorstwa, właściwe organy tego państwa członkowskiego uczestniczą w sprawowaniu nadzoru nad usługodawcą zgodnie z ust. 3 i 4.</p> <p>3. Na wniosek państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa, przeprowadzają kontrole, weryfikacje i dochodzenia niezbędne do zapewnienia skutecznego nadzoru przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa. Czyniąc to, właściwe organy działają w zakresie uprawnień przyznanych im w ich państwach członkowskich. Właściwe organy mogą w każdym poszczególnym przypadku zdecydować o podjęciu najbardziej odpowiednich środków w celu realizacji wniosku innego państwa członkowskiego.</p> <p>4. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa, z własnej inicjatywy, mogą prowadzić kontrole, weryfikacje i dochodzenia na miejscu, o ile te kontrole, weryfikacje i dochodzenia nie są dyskryminacyjne, nie wynikają z faktu prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim i są proporcjonalne.</p>			<p>współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:</p> <p>1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usługach;</p> <p>2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców.</p> <p>2. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach.</p>	
Art. 32	1. W przypadku gdy państwo członkowskie	T	Art. 17	Art. 17. W przypadku uzyskania informacji o działalności	Jw.

Mecha nizm ostrzeg ania	uzyska informacje na temat konkretnych, poważnych zdarzeń lub okoliczności odnoszących się do działalności usługowej, mogących spowodować istotną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska naturalnego na swoim terytorium lub na terytorium innych państw członkowskich, niezwłocznie informuje ono o tym państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa, pozostałe zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję. 2. Komisja wspiera rozwój europejskiej sieci współpracy organów państw członkowskich i uczestniczy w jej pracach w celu wdrożenia ust. 1. 3. Komisja przyjmuje i regularnie uaktualnia szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania siecią współpracy, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.			usługodawcy, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.	
Art. 33 Inform acje dotyczą ce dobrej reputac ji usługo dawc ów	1. Państwa członkowskie, na wniosek właściwych organów w innym państwie członkowskim, dostarczają informacje, zgodnie ze swoim prawem krajowym, dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub administracyjnych albo sankcji karnych oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości związanych z nadużyciami finansowymi, podjętych przez ich właściwe organy w odniesieniu do usługodawcy, i które bezpośrednio odnoszą się do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej. Państwo członkowskie, które dostarcza informacje powiadamia o tym	T	Art. 14	Art. 14. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące postępowań - w zakresie w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi - dyscyplinarnych, karnych, administracyjnych. 2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się wyroku lub decyzji, właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych.	Jw.

	<p>usługodawcę.</p> <p>Wniosek złożony na mocy akapitu pierwszego musi być należycie uzasadniony, w szczególności co do przyczyn wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji.</p> <p>2. Informacje o sankcjach i postępowaniach, o których mowa w ust. 1, są przekazywane jedynie wtedy, gdy podjęta została ostateczna decyzja. W odniesieniu do innych podlegających wykonaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie, które dostarcza informacje określa, czy dana decyzja jest ostateczna lub też czy złożono od niej odwołanie, w którym to przypadku dane państwo członkowskie powinno wskazać termin oczekiwanej decyzji w sprawie odwołania. Ponadto dane państwo członkowskie określa przepisy prawa krajowego, na mocy których usługodawca został uznany za winnego lub został ukarany.</p> <p>3. Wdrożenie ust. 1 i 2 musi być zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych oraz przebiegać z poszanowaniem praw zagwarantowanych osobom uznanym za winne lub ukaranym w danych państwach członkowskich, także przez zrzeszenia zawodowe. Wszelkie wspomniane informacje o charakterze jawnym są udostępniane konsumentom.</p>			<p>3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1.</p>	
Art. 34 Środki towarzyszające	<p>1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ustanawia elektroniczny system wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi, z uwzględnieniem istniejących systemów informacyjnych.</p>	N			Jw.

	<p>2. Państwa członkowskie, z pomocą Komisji, podejmują środki towarzyszące w celu ułatwienia wymiany urzędników odpowiedzialnych za realizację wzajemnej pomocy oraz szkolenie tych urzędników, włącznie ze szkoleniami językowymi i komputerowymi.</p> <p>3. Komisja ocenia potrzebę ustanowienia wieloletniego programu w celu organizacji odpowiedniej wymiany urzędników i szkolenia.</p>				
Art. 35 Wzajemna pomoc w przypadku indywidualnych odstępstw	<p>1. W przypadku, gdy państwo członkowskie przyjmuje środek zgodnie z art. 18, procedura określona w u st. 2-6 niniejszego artykułu ma zastosowanie bez uszczerbku dla postępowań sądowych, włącznie z postępowaniami wstępnymi i działaniami podejmowanymi w ramach dochodzeń w sprawach karnych.</p> <p>2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1 występują do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa o podjęcie środków wobec usługodawcy, dostarczając wszelkich istotnych informacji dotyczące danej usługi i okoliczności sprawy. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa sprawdza w najkrótszym możliwym terminie, czy usługodawca działa zgodnie z prawem i weryfikuje fakty leżące u podstaw wniosku. Informuje ono państwo członkowskie składające wniosek w najkrótszym możliwym terminie o podjętych lub przewidywanych środkach lub – zależnie od okoliczności – o przyczynach niepodjęcia żadnych środków.</p> <p>3. Po powiadomieniu przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa,</p>	T	Art. 15	<p>Art. 15. 1. Jeżeli działalność usługodawcy stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć, nie wcześniej niż po upływie piętnastu dni roboczych od dnia zawiadomienia, działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, jeżeli przepisy prawa polskiego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo miejsce zamieszkania; 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane 	Jw.

<p>zgodnie z ust. 2 akapit drugi, wnioskujące państwo członkowskie powiadamia Komisję i państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa o swoim zamiarze podjęcia środków, wskazując, co następuje:</p> <p>a) przyczyny, dla których uważa, że środki podjęte lub przewidziane przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa są nieodpowiednie;</p> <p>b) przyczyny, dla których uważa, że środki, jakie zamierza podjąć spełniają warunki określone w art. 18.</p> <p>4. Środki nie mogą zostać podjęte przed upływem piętnastu dni roboczych od dnia notyfikacji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>5. Bez uszczerbku dla możliwości podjęcia danych środków przez wnioskujące państwo członkowskie, po upływie okresu wyznaczonego w ust. 4, Komisja w możliwie najkrótszym terminie bada zgodność notyfikowanego środka z prawem wspólnotowym.</p> <p>Jeżeli Komisja stwierdzi, że środek jest niezgodny z prawem wspólnotowym, przyjmuje decyzję, w której zwraca się do danego państwa członkowskiego o powstrzymanie się od podjęcia proponowanych środków lub zakończenie danych środków w trybie pilnym.</p> <p>6. Jeżeli sprawa jest pilna, państwo członkowskie, które zamierza podjąć środek może zastosować odstępstwo od przepisów ust. 2-4. W takich przypadkach Komisja oraz państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa są powiadamiane o takich środkach w najkrótszym możliwym terminie, z podaniem przyczyn, dla których państwo członkowskie uznaje sprawę za pilną.</p>		<p>harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług.</p> <p>4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania nie stosując procedury określonej w ust. 1 - 3.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra o podjętych działaniach. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.</p>	
--	--	---	--

Art. 36 Przepisy wykonawcze	Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozdziału, uzupełniając go poprzez określenie terminów, o których mowa w art. 28 i 35. Komisja przyjmuje również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, praktyczne ustalenia dotyczące wymiany informacji drogą elektroniczną pomiędzy państwami członkowskimi, a w szczególności przepisy dotyczące interoperacyjności systemów informacyjnych.	N			Jw.
Art. 37 Kodeksy postępowania na poziomie wspólnotowym	1. Państwa członkowskie we współpracy z Komisją przyjmują środki towarzyszące, aby wspierać sporządzanie na szczeblu wspólnotowym, w szczególności przez zrzeszenia, organizacje i stowarzyszenia zawodowe, kodeksów postępowania mających na celu ułatwienie świadczenia usług lub prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, zgodnie z prawem wspólnotowym. 2. Państwa członkowskie zapewniają, że kodeksy postępowania, o których mowa w ust. 1, są dostępne na odległość drogą elektroniczną.	N			
Art. 38 Dodatkowa harmonizacja	Komisja ocenia w terminie do dnia 28 grudnia 2010 r. możliwość przedstawienia wniosków dotyczących instrumentów harmonizacji w zakresie następujących zagadnień: a) dostęp do działalności w zakresie sądowej	N			

	windykacji należności; b) prywatne usługi ochroniarskie oraz transport gotówki lub przedmiotów wartościowych.				
Art. 39 Wzajemna ocena	<p>1. W terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie zawierające informacje określone w następujących przepisach:</p> <p>a) art. 9 ust. 2, w zakresie systemów zezwoleń;</p> <p>b) art. 15 ust. 5, w zakresie wymogów podlegających ocenie;</p> <p>c) art. 25 ust. 3, w zakresie działalności wielodyscyplinarnej. L 376/66 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2006</p> <p>2. Komisja przesyła sprawozdania określone w ust. 1 państwom członkowskim, które przedkładają uwagi na temat każdego sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od jego otrzymania.</p> <p>W tym samym terminie, Komisja przeprowadza konsultacje w sprawie sprawozdań z zainteresowanymi stronami.</p> <p>3. Komisja przedstawia sprawozdania i uwagi państw członkowskich komitetowi, o którym mowa w art. 40 ust. 1, który może przedstawić swoje uwagi.</p> <p>4. Na podstawie uwag przedłożonych zgodnie z ust. 2 i 3 Komisja przedstawia w terminie do dnia 28 grudnia 2010 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące oraz w stosownych przypadkach propozycje dodatkowych inicjatyw.</p> <p>5. W terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące wymogów krajowych, których stosowanie może podlegać art. 16 ust. 1</p>	N			

	<p>akapit trzeci i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze, wraz z uzasadnieniem dlaczego uważają, że stosowanie tych wymogów spełnia kryteria określone w art. 16 ust. 1 akapit trzeci i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze.</p> <p>Następnie państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o wszelkich zmianach swoich wymogów, w tym także o wprowadzeniu nowych wymogów, o których mowa powyżej, wraz z uzasadnieniem ich stosowania.</p> <p>Komisja informuje o przekazanych wymogach inne państwa członkowskie. Przekazanie takie nie przeszkadza w przyjęciu przedmiotowych przepisów przez państwa członkowskie. Komisja przygotowuje corocznie analizy i wskazówki dotyczące stosowania tych przepisów w kontekście niniejszej dyrektywy.</p>				
Art. 40 Procedura Komitetu	<p>1. Komisja jest wspierana przez komitet.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.</p> <p>3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5a ust. 1 - 4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.</p>	N			
Art. 41 Przeгляд	<p>W terminie do dnia 28 grudnia 2011 r. i następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy. Zgodnie z art. 16 ust. 4 sprawozdanie to dotyczy w szczególności stosowania art. 16. Dotyczy ono także potrzeby wprowadzenia dodatkowych środków</p>	N			

	w odniesieniu do zagadnień wyłączonych z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszą wnioski dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy w celu zakończenia budowy rynku wewnętrznego usług.				
Art. 42 Zmiana dyrektywy 98/27/WE	W załączniku do dyrektywy 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (1), dodaje się punkt w brzmieniu: „13. Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36)”.	N			
Art. 43 Ochrona danych osobowych	Wykonanie i stosowanie niniejszej dyrektywy oraz, w szczególności, przepisów dotyczących nadzoru jest zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w dyrektywie 95/46/WE oraz w dyrektywie 2002/58/WE.	N			
Art. 44 Transpozycja	1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania	N			

	określane są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.				
Art. 45	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
Art. 46	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 22	Art. 22. Kto, będąc usługodawcą, nie dopełnia obowiązku podania usługobiorcy informacji wymaganych dla wykonywanej przez niego działalności usługowej albo podaje dane nieprawdziwe lub niepełne, podlega karze grzywny.	Konieczne było wprowadzenie przepisu ustanawiającego sankcję karną za niepodanie bądź nieprawdziwe podanie usługobiorcy informacji o prowadzonej działalności usługowej w celu umożliwienia wyegzekwowania w praktyce informacji jakich zobowiązany jest udzielać usługodawca.
Art. 23 - 58	Zmiany w przepisach ustaw szczegółowych regulujących poszczególne rodzaje działalności usługowej, których treść nie została zamieszczona w tabeli z uwagi na objętość tekstu.	Wprowadzane przepisy mają na celu uregulowanie odstępstw od zasady udzielania zezwoleń określonej we wprowadzanym art. 45a do ustawy o SDG oraz dorozumianej zgody regulowanej we wprowadzanym art. 11 d do ustawy o SDG.

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie integrowanej produkcji

Na podstawie art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją;
- 2) sposób i tryb przeprowadzania kontroli integrowanej produkcji;
- 3) wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do wydawania zaświadczeń o nieprzekroczeniu w roślinach i produktach roślinnych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, metali ciężkich, azotanów i innych pierwiastków oraz substancji szkodliwych.

§ 2. Działania z zakresu integrowanej produkcji dokumentuje się w "Notatniku Integrowanej Produkcji" dla upraw:

- 1) rolniczych;
- 2) warzywniczych;
- 3) sadowniczych

- którego wzór jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Kontrola integrowanej produkcji obejmuje sprawdzenie dokumentacji u wszystkich producentów stosujących zasady integrowanej produkcji, a także pobranie prób przynajmniej u 20% losowo wybranych producentów lub u producentów wybranych na podstawie analizy ryzyka.

§ 4. 1. Czynności kontrolne, o których mowa w § 3, z upoważnienia właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, przeprowadzają pracownicy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa.

2. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych przeprowadzający kontrolę okazują legitymację służbową oraz upoważnienie do przeprowadzania czynności kontrolnych.

§ 5. 1. W toku postępowania kontrolnego kontrolujący może w szczególności:

- 1) dokonywać oględzin roślin, produktów roślinnych, przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, opryskiwaczy, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą;
  - 2) pobierać próby roślin, produktów roślinnych, przedmiotów, materiału siewnego i środków ochrony roślin w celu poddania ich analizom laboratoryjnym;
  - 3) sprawdzać akta, dokumenty, ewidencje i informacje w zakresie objętym kontrolą oraz żądać od kontrolowanego lub jego przedstawiciela sporządzenia niezbędnych kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski w przypadku, gdy są sporządzone w języku obcym;
  - 4) dokonywać badania przebiegu określonych czynności;
  - 5) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
  - 6) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych;
  - 7) żądać od podmiotu kontrolowanego oraz jego przedstawiciela udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych lub ustnych wyjaśnień, informacji i zestawień w sprawach objętych zakresem kontroli;
  - 8) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne dla wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
  - 9) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
  - 10) zabezpieczać dowody.
2. Czynności kontrolne, o których mowa w ust. 1, odbywają się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.
3. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić kontrolującemu dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.
4. Uzyskane w wyniku kontroli informacje, dokumenty i inne dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów.

§ 6. 1. Z przeprowadzonych czynności i ustaleń kontroli sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół podpisują kontrolujący i podmiot kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

§ 7. 1. Podmiot kontrolowany może zgłosić do organu zlecającego kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli, w terminie 7 dni od dnia podpisaniu protokołu.

2. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli organ zlecający kontrolę dokonuje, w terminie 7 dni od dnia ich wniesienia, analizy tych zastrzeżeń i jeżeli to konieczne zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu.

3. Protokół kontroli z aneksem zawierającym wprowadzone zmiany wymaga ponownego podpisania przez podmiot kontrolowany i kontrolującego.

§ 8. W przypadku zabezpieczenia produktów, dokumentów lub innych rzeczy, pobrania prób, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębny protokół.

§ 9. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych.

§ 10. Zaświadczenia o nieprzekroczeniu w roślinach i produktach roślinnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości:

- 1) środków ochrony roślin - wydaje Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Instytut Ochrony Roślin lub Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa;
- 2) metali ciężkich, azotanów i innych pierwiastków oraz substancji szkodliwych - wydają stacje chemiczno-rolnicze.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie integrowanej produkcji (Dz. U. Nr 178, poz. 1834, z 2005 r. Nr 230, poz. 1958, z 2007 r. Nr 23, poz. 139 oraz z 2008 r. Nr 77, poz. 461).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206, Nr 98, poz. 817 i Nr ..., poz. ..., .

WZÓR

numer w ewidencji: **IP**/□□/□□/□□□□□□

NOTATNIK INTEGROWANEJ PRODUKCJI

UPRAWY ROLNICZE

.....
(gatunek rośliny)

.....
(rok)

Imię.....
Nazwisko.....
Adres.....
Telefon.....
e-mail.....

.....
miejsowość, data, podpis producenta

Logo Integrowanej Produkcji

SPIS PÓL W SYSTEMIE INTEGROWANEJ PRODUKCJI

Lp.	Odmiana	Nazwa pola	Kod pola*	Powierzchnia (ha)
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
			Razem:	

* Nie wypełniać, jeżeli nie ma podziału

PLAN PÓL

▲ Północ
↑
Południe

The plan area is a large empty rectangle. In the top-left corner, there is a vertical line with an upward-pointing arrowhead. To the right of the arrowhead is the word 'Północ' (North). Below the arrowhead is the word 'Południe' (South).

Uwaga: zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól

INFORMACJE OGÓLNE

Rok rozpoczęcia prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.....

Miejsce i data ukończenia szkolenia integrowanej produkcji	
Ogólna powierzchnia gospodarstwa	
Gleba: lekka ☐ , średnia ☐ , ciężka ☐ ; klasa bonitacyjna	
Instalacja nawodnieniowa	☐
Wydzielone pomieszczenie do przechowywania środków ochrony roślin	☐
Wydzielone pomieszczenie do przechowywania nawozów	☐
Przechowalnia (objętość)	☐
	Objętość .....m ³
Termometr	☐
Deszczomierz	☐
Prenumerata prasy fachowej	☐
	Tytuł/y: .....

Ciągniki, maszyny i narzędzia rolnicze

Lp.	Nazwa	Lp.	Nazwa
1.		7.	
2.		8.	
3.		9.	
4.		10.	
5.		11.	
6.		12.	

Opryskiwacze

Lp.	Nazwa	Typ	Badanie aktualne/ Data
1.			☐ data badania .....
2.			☐ data badania .....
3.			☐ data badania .....
4.			☐ data badania .....

Operator/zy opryskiwacza

Lp.	Imię i nazwisko	Szkolenie aktualne/Data
1.		☐ data szkolenia .....
2.		☐ data szkolenia .....
3.		☐ data szkolenia .....
4.		☐ data szkolenia .....

PLODOZMIAN

Rok	Uprawa	Międzyplon*	Lp. Kod pola	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
				rok	☐	ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE								
rok	☐													
rok	☐													
rok	☐													
rok	☐													

* Podać gatunek lub skład gatunkowy

MATERIAŁ SIEWNY/SADZENIAKOWY

Lp.	Data zakupu	Miejsce zakupu	Nr partii	Odmiana	Stopień kwalifikacji	Dostawca
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

AGROTECHNICZNE ZABIEGI UPRAWOWE
(Przedwegetacyjne i w sezonie uprawowym)

Lp.	Data	Zabieg agrotechniczny
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		

SIEW/SADZENIE

Lp.	Data siewu	Odmiana	Norma siewu/sadzenia w kg/ha
1.			
2.			
3.			
4.			

ANALIZA I NAWOŻENIE

a) analizy

Analiza:	Aktualna/Data
gleby	☐ Data analizy: .....
roślin	☐ Data analizy: .....

b) Nawożenie organiczne

Lp.	Data	Rodzaj nawozu	Dawka t/ha	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				Kod pola*										
1.				ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE **										
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

c) Nawożenie doglebowe mineralne i wapnowanie

Lp.	Data	Rodzaj nawozu	Dawka kg/ha	Zastosowana dawka w kg na 1 ha					Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
				N	P ₂ O ₅	K ₂ O	CaO	MgO	Kod pola*											
1.									ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE **											
2.																				
3.																				
4.																				
5.																				
6.																				
7.																				
8.																				
9.																				
10.																				

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

d) Obserwacje zaburzeń fizjologicznych i nawożenie dolistne

Lp.	Data	Faza rozwojowa roślin	Choroba fizjologiczna lub zaburzenie fizjologiczne	Rodzaj nawozu	Dawka l(kg)/ha	Ilość wody l/ha	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
							Kod pola*												
1.							ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE **												
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			
10.																			

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

OBSERWACJE KONTROLNE I REJESTR ZABIEGÓW BIOLOGICZNEJ I CHEMICZNEJ OCHRONY ROŚLIN

a) Obserwacje kontrolne i zastosowane środki ochrony roślin przeciwko chorobom i szkodnikom

Data	Wszystkie prowadzone obserwacje zdrowotności roślin				Rejestr zabiegów biologicznej i chemicznej ochrony roślin														
	Lp.	Faza rozwojowa roślin	Nazwa choroby, szkodnik	Nasilenie występowania wg metodyki	Zastosowany środek ochrony roślin biologiczny lub chemiczny			Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
					Nazwa	Dawka l(kg)/ha lub szt./ m ²	Ilość cieczy użytkowej l/ha	Kod pola/											
	1.																		
	2.																		
	3.																		
	4.																		
	5.																		
	6.																		
	7.																		
	8.																		
	9.																		
	10.																		

ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE/ **

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól
 ** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

b) Zastosowane środki ochrony roślin przeciwko chwastom

Lp.	Data	Faza rozwojowa rośliny	Dominujące gatunki chwastów i ich faza rozwojowa	Zastosowany środek ochrony roślin			Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
				Nazwa	Dawka l(kg)/ha	Ilość cieczy użytkowej l/ha	Kod pola*												
1.							ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE **												
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

c) Inne zastosowane zabiegi chemiczne, w tym: defolianty, desykanty

Lp.	Data	Zastosowany środek			Uwagi	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
		Nazwa	Dawka l(kg)/ha	Ilość cieczy użytkowej l/ha		Kod pola*											
1.						ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE**											
2.																	
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

NIECHEMICZNE METODY ZAPOBIEGANIA I ZWALCZANIA CHWASTÓW

Lp.	Data	Zastosowana metoda	Uwagi
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

ZBIÓR

Lp.	Data zbioru	Odmiana	Plon	Kod pola*
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól, jeżeli nie wystąpił podział na pola nie wypełniać

WZÓR

numer w ewidencji: IP/□□/□□/□□□□□□

NOTATNIK INTEGROWANEJ PRODUKCJI

UPRAWY WARZYWNICZE

.....
(gatunek rośliny)

.....
(rok)

Imię.....
Nazwisko.....
Adres.....
Telefon.....
e-mail.....

.....
miejsowość, data, podpis producenta

Logo Integrowanej Produkcji

SPIS PÓL/SZKLARNI/TUNELI W SYSTEMIE INTEGROWANEJ PRODUKCJI

Lp.	Odmiana	Nazwa pola	Kod pola Nr szklarni/tunelu*	Powierzchnia (ha lub m ²)
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
Razem:				

* Nie wypełniać, jeżeli nie ma podziału

PLAN PÓL/SZKLARNI/TUNELU

▲ Północ
↑
Południe

Uwaga: Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni

INFORMACJE OGÓLNE

Rok rozpoczęcia prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.....

Miejsce i data ukończenia szkolenia integrowanej produkcji	.....
Ogólna powierzchnia gospodarstwa	.....
Gleba: lekka ☐ , średnia ☐ , ciężka ☐ ; klasa bonitacyjna*	.....
Instalacja nawodnieniowa	☐
Wydzielone pomieszczenie do przechowywania środków ochrony roślin	☐
Wydzielone pomieszczenie do przechowywania nawozów	☐
Chłodnia lub przechowalnia (pojemność)	☐
	Pojemność .....t
Termometr	☐
Deszczomierz	☐
Prenumerata prasy fachowej	☐
	Tytuł/y: .....

* - uzupełnić, jeśli ma zastosowanie

Ciągniki, maszyny i narzędzia rolnicze

Lp.	Nazwa	Lp.	Nazwa
1.		7.	
2.		8.	
3.		9.	
4.		10.	
5.		11.	
6.		12.	

Opryskiwacze

Lp.	Nazwa	Typ	Badanie aktualne/ Data
1.			☐ data badania .....
2.			☐ data badania .....
3.			☐ data badania .....
4.			☐ data badania .....
5.			☐ data badania .....

Operator /zy opryskiwacza

Lp.	Imię i nazwisko	Szkolenie aktualne/Data
1.		☐ data szkolenia .....
2.		☐ data szkolenia .....
3.		☐ data szkolenia .....
4.		☐ data szkolenia .....
5.		☐ data szkolenia .....

PŁODOZMIAN*

Rok	Uprawa	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		Kod pola										
rok		ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE										
rok												
rok												
rok												
rok												

* Uzupelnic, gdy ma zastosowanie

NASIONA/ROZSADA

Lp.	Data zakupu	Odmiana	Stopień kwalifikacji	Nr partii	Miejsce zakupu	Dostawca
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

AGROTECHNICZNE ZABIEGI UPRAWOWE
(Przedwegetacyjne i w sezonie uprawowym)

Lp.	Data	Zabieg agrotechniczny
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		

SIEW/SADZENIE

Lp.	Data siewu/sadzenia	Odmiana	Norma siewu w kg/ha lub sadzenia w szt./ha
1.			
2.			
3.			
4.			

ANALIZA I NAWOŻENIE

a) analizy

Analiza:	Aktualna/Data
gleby	☐ Data analizy: .....
roślin	☐ Data analizy: .....

b) Nawożenie organiczne

Lp.	Data	Rodzaj nawozu	Dawka t/ha	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				Kod pola/ nr szklarni/tuneli*										
1.				ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE/ NR SZKLARNI/TUNELU**										
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni/tunelu

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

c) Nawożenie doglebowe mineralne i wapnowanie

Lp.	Data	Rodzaj nawozu	Dawka kg/ha	Zastosowana dawka w kg na 1 ha lub w przypadku fertygacji w kg/1000					Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				N	P ₂ O ₅	K ₂ O	CaO	MgO											
1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			
10.																			

Przy fertygacji podać wartość pH ..... i EC roztworu .....

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni/tunelu

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

d) Obserwacje zaburzeń fizjologicznych i nawożenie dolistne

Lp.	Data	Faza rozwojowa roślin	Choroba fizjologiczna lub zaburzenie fizjologiczne	Rodzaj nawozu	Dawka l(kg)/ha	Ilość wody l/ha	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
							Kod pola/ nr szklarni/tuneli*												
1.							ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE/NR SZKLARNI/TUNELU**												
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			
10.																			

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni/tunelu

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

OBSERWACJE KONTROLNE I REJESTR ZABIEGÓW BIOLOGICZNEJ I CHEMICZNEJ OCHRONY ROŚLIN

Observacje kontrolne i zastosowane środki ochrony roślin przeciwko chorobom i szkodnikom

Data	Wszystkie prowadzone obserwacje zdrowotności roślin				Rejestr zabiegów biologicznej i chemicznej ochrony roślin														
	Lp.	Faza rozwojowa roślin	Nazwa choroby, szkodnik	Nasilenie występowania wg metodyki	Zastosowany: środek ochrony roślin biologiczny lub chemiczny			Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
					Nazwa	Dawka l(kg)/ha lub szt./ m ²	Ilość cieczy użytkowej l/ha	Kod pola/ nr szklarni/tunelu *											
	1.																		
	2.																		
	3.																		
	4.																		
	5.																		
	6.																		
	7.																		
	8.																		
	9.																		
	10.																		

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni/tunelu

**Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

b)Zastosowane środki ochrony roślin przeciwko chwastom

Lp.	Data	Faza rozwojowa rośliny	Dominujące gatunki chwastów i ich faza rozwojowa	Zastosowany środek ochrony roślin			Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
				Nazwa	Dawka l(kg)/ha	Ilość cieczy użytkowej l/ha	Kod pola/ nr szklarni/tuneli *											
1.							ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE/NR SZKLARNI/TUNELU**											
2.																		
3.																		
4.																		
5.																		
6.																		

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni/tunelu

**Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

c) Inne zastosowane zabiegi chemiczne

Lp.	Data	Zastosowany środek			Uwagi	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		Nazwa	Dawka l(kg)/ha	Ilość cieczy użytkowej l/ha												
1.																
2.																
3.																
4.																
5.																
6.																
7.																
8.																
9.																
10.																

**ZAKREŚL WŁAŚCIWE POLE/
NR SZKLARNI/TUNEŁU****

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie pól/szklarni/tunełu
 **Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

NIECHEMICZNE METODY ZAPOBIEGANIA I ZWALCZANIA CHWASTÓW

Lp.	Data	Zastosowana metoda	Uwagi
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			

INNE STOSOWANE ZABIEGI, W TYM USZCZYKIWANIA PEDÓW, ŚCIÓŁKOWANIE

Lp.	Data	Rodzaj wykonywanego zabiegu	Uwagi
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			

ZBIÓR

Lp.	Data zbioru	Odmiana	Plon	Kod pola /nr szklarni/tunelu*
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
25.				

* Zachować oznaczenie stosowane przy pól/szklarni, jeżeli nie wystąpił podział na pola/nr szklarni/tunelu nie wypełniać

WZÓR

numer w ewidencji: IP/□□/□□/□□□□□□

NOTATNIK INTEGROWANEJ PRODUKCJI

UPRAWY SADOWNICZE

.....

(gatunek rośliny)

.....

(rok)

Imię.....
Nazwisko.....
Adres.....
Telefon.....
e-mail.....

.....
miejsowość, data, podpis producenta

Logo Integrowanej Produkcji

INFORMACJE OGÓLNE

Rok rozpoczęcia prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.....

Miejsce i data ukończenia szkolenia integrowanej produkcji	
Ogólna powierzchnia gospodarstwa	
Gleba: lekka ☐ , średnia ☐ , ciężka ☐ , klasa bonitacyjna	
Instalacja nawodnieniowa	☐
Wydzielone pomieszczenie do przechowywania środków ochrony roślin	☐
Wydzielone pomieszczenie do przechowywania nawozów	☐
Chłodnia lub przechowalnia (pojemność)	☐ Pojemność .....t
Termometr	☐
Deszczomierz	☐
Sygnalizatory.....	☐
Binokular	☐
Lupa	☐
Płachta entomologiczna	☐
Pułapki feromonowe	☐
Barwne pułapki lepowe	☐
Budki lęgowe dla ptaków	☐
Wprowadzony drapieżca do sadu/plantacji:	☐

Ciągniki, maszyny i narzędzia rolnicze

Lp.	Nazwa	Lp.	Nazwa
1.		7.	
2.		8.	
3.		9.	
4.		10.	
5.		11.	
6.		12.	

Opryskiwacze

Lp.	Nazwa	Typ	Badanie aktualne/Data
1.			☐ data badania .....
2.			☐ data badania .....
3.			☐ data badania .....
4.			☐ data badania .....
5.			☐ data badania .....

Operator /zy opryskiwacza

Lp.	Imię i nazwisko	Szkolenie aktualne/Data
1.		☐ data szkolenia .....
2.		☐ data szkolenia .....
3.		☐ data szkolenia .....
4.		☐ data szkolenia .....
5.		☐ data szkolenia .....

PŁODOZMIAN*

Rok	Uprawa	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		Kod kwatery/pola**										
rok		ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERE/POLE ***										
rok												
rok												

* Uzupełnić, gdy ma zastosowanie

** Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

*** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

MATERIAŁ SZKÓLKARSKI

Lp.	Data zakupu	Odmiana/podkładka	Stopień kwalifikacji	Miejsce zakupu	Dostawca
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

AGROTECHNICZNE ZABIEGI UPRAWOWE

Lp.	Data	Zabieg agrotechniczny	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
			Kod kwatery/pola*										
1.			ZAKREŚL WŁAŚCIWA KWATERE/POLE **										
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

ANALIZY GLEBY I LIŚCI

a) analiza gleby

Lp.	Aktualna/Data	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
			Kod kwatery/ pola*										
1.	☐ Data/y analizy:	ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE **											
2.	☐ Data/y analizy:												
3.	☐ Data/y analizy:												
4.	☐ Data/y analizy:												
5.	☐ Data/y analizy:												
6.	☐ Data/y analizy:												
7.	☐ Data/y analizy:												
8.	☐ Data/y analizy:												
9.	☐ Data/y analizy:												
10.	☐ Data/y analizy:												

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

b) analiza liści

Lp.	Data	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
			Kod kwatery /pola*									
1.		ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE **										
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

NAWOŻENIE

a) Nawożenie organiczne przed założeniem sadu/plantacji oraz ściółkowanie materiałem organicznym

Lp.	Data	Rodzaj nawozu*/ściółki organicznej	Dawka t/ha	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				Kod kwatery/pola**										
1.				ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE ***										
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														

* W przypadku stosowania nawozów zielonych podać gatunek lub skład gatunkowy mieszanki

** Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

*** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

W przypadku stosowania nawozów zielonych podać gatunek lub skład gatunkowy mieszanki. ....

b) Nawożenie dogłębowe mineralne i wapnowanie

Lp.	Data	Rodzaj nawozu	Dawka kg/ha	Zastosowana dawka w kg na 1 ha					Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				N	P ₂ O ₅	K ₂ O	CaO	MgO											
1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			
10.																			

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

c) Obserwacje zaburzeń fizjologicznych i nawożenie dolistne

Lp.	Data	Faza rozwojowa roślin	Choroba fizjologiczna lub zaburzenie fizjologiczne	Rodzaj nawozu	Dawka l(kg)/ha	Ilość wody l/ha	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
							Kod kwatery/pola*												
1.							ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE **												
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			
10.																			

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

OBSERWACJE KONTROLNE I REJESTR ZABIEGÓW BIOLOGICZNEJ I CHEMICZNEJ OCHRONY ROŚLIN

Observacje kontrolne i zastosowane środki ochrony roślin przeciwko chorobom i szkodnikom

Data	Wszystkie prowadzone obserwacje zdrowotności roślin				Rejestr zabiegów biologicznej i chemicznej ochrony roślin													
	Lp.	Faza rozwojowa roślin	Nazwa choroby, szkodnik	Nasilenie występowania wg metodyki	Zastosowany środek ochrony roślin biologiczny lub chemiczny			Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
					Nazwa	Dawka l(kg)/ha lub szt./m ²	Ilość cieczy użytkowej l/ha	Kod kwatery/pola*										
	1.																	
	2.																	
	3.																	
	4.																	
	5.																	
	6.																	
	7.																	
	8.																	
	9.																	
	10.																	

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

b) Zastosowane środki ochrony roślin przeciwko chwastom

Lp.	Data	Dominujące gatunki chwastów i ich faza rozwojowa	Zastosowany środek ochrony roślin			Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
			Nazwa	Dawka l(kg)/ha	Ilość cieczy użytkowej l/ha												Kod kwatery/pola*	
1.																		
2.						ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE**												
3.																		
4.																		
5.																		
6.																		

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

c) Inne zastosowane zabiegi chemiczne, w tym przerzedzanie zawiązków.

Lp.	Data	Zastosowany środek			Uwagi	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
		Nazwa	Dawka l(kg)/ha	Ilość cieczy użytkowej l/ha		Kod kwatery/pola*											
1.						ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE**											
2.																	
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

NIECHEMICZNE METODY ZWALCZANIA CHWASTÓW

Lp.	Data	Zastosowana metoda	Uwagi	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				Kod kwatery/pola*										
1.				ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE **										
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

ZASTOSOWANE PUŁAPKI FEROMONOWE I BARWNE TABLICE LEPOWE

a) pułapki feromonowe

Lp.	Data	Liczba wyłapanych osobników (owadów dorosłych) w pułapkach								
		Gatunek odławianego szkodnika:			Gatunek odławianego szkodnika:			Gatunek odławianego szkodnika:		
		Pułapka 1 Kwatera*	Pułapka 2 Kwatera*	Pułapka 3 Kwatera*	Pułapka 1 Kwatera*	Pułapka 2 Kwatera*	Pułapka 3 Kwatera*	Pułapka 1 Kwatera*	Pułapka 2 Kwatera*	Pułapka 3 Kwatera* .....
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										
11.										
12.										
13.										
14.										
15.										
16.										
17.										
18.										
19.										
20.										

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

b) barwne tablice lepowe

L.p.	Data	Liczba wylapanych osobników (owadów dorosłych) w pułapkach								
		Gatunek odławianego szkodnika:			Gatunek odławianego szkodnika:			Gatunek odławianego szkodnika:		
		Tablica 1 Kwatera*	Tablica 2 Kwatera*	Tablica 3 Kwatera*	Tablica 1 Kwatera*	Tablica 2 Kwatera*	Tablica 3 Kwatera*	Tablica 1 Kwatera*	Tablica 2 Kwatera*	Tablica 3 Kwatera* .....
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										
11.										
12.										
13.										
14.										
15.										
16.										
17.										
18.										
19.										
20.										

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

ZASTOSOWANE FEROMONY

Lp.	Data	Gatunek zwalczanego szkodnika	Nazwa handlowa feromonu	Uwagi
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

INNE STOSOWANE ZABIEGI, W TYM CIĘCIA, FORMOWANIE, STOSOWANIE SYNTETYCZNYCH ŚCIÓLEK, RĘCZNE PRZERZEDZANIE ZAWIĄZKÓW.

Lp.	Data	Rodzaj wykonywanego zabiegu	Uwagi	Lp.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				Kod kwaterypoła*										
1.				ZAKREŚL WŁAŚCIWĄ KWATERĘ/POLE**										
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól

** Jeżeli nie występuje podział nie wypełniać

ZBIÓR

Lp.	Data zbioru	Odmiana	Plon	Kod kwatery/pola*
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
25.				

* Zachować oznaczenie stosowane przy spisie kwater/pól, jeżeli nie wystąpił podział na kwatery/pola nie wypełniać

UZASADNIENIE

Wydanie projektowanego rozporządzenia wynika ze zmiany przepisu upoważniającego zawartego w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.), na podstawie którego było wydane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie integrowanej produkcji (Dz. U. Nr 178, poz. 1834, z późn. zm.). Zmiana ustawy o ochronie roślin została wprowadzona ustawą z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), w związku z implementacją do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Integrowana produkcja jest dobrowolnym systemem jakości żywności. Rolnicy ubiegający się o certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji są zobowiązani do prowadzenia uprawy roślin zgodnie z metodykami zatwierdzonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, podlegają kontroli Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, a także muszą ukończyć szkolenie w zakresie integrowanej produkcji.

Zgodnie z obowiązującymi do czasu wejścia w życie ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisami art. 5 ust. 7 ustawy o ochronie roślin, jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji określone były rozporządzeniem ministra właściwego do spraw rolnictwa. Jednocześnie, przepisy ustawy nie wskazywał kryteriów, od których uzależnia się udzielenie upoważnienia. Było to niezgodne z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. *dotyczącej usług na rynku wewnętrznym* (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36) stanowiącym, że „systemy zezwoleń opierają się na kryteriach, które wykluczają możliwość korzystania przez właściwe organy z przyznanego im uznania w sposób arbitralny”. Ponadto, czas trwania procedury legislacyjnej (3-4 miesiące), związanej z wpisem nowej jednostki do załącznika do ww. rozporządzenia, określającego wykaz jednostek upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, był niezgodny z art. 13 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE stanowiącym, że „procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń zapewniają, że wnioski zostaną rozpatrzone możliwie najszybciej, a w każdym razie w rozsądnym terminie”. Przepisy ustawy o ochronie roślin nie precyzowały również procedury związanej z udzielaniem zezwolenia, co było niezgodne z art. 13 dyrektywy 2006/123/WE, a w szczególności z ust. 1 tego artykułu, zgodnie z którym „procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń są przejrzyste i podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem”.

Mając na uwadze fakt, że część jednostek upoważnionych na podstawie przepisów dotychczasowych do prowadzenia szkoleń z zakresu integrowanej produkcji, była upoważniona również do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin utworzono jeden rejestr działalności regulowanej, obejmujący podmioty prowadzące szkolenia z zakresu integrowanej produkcji, a także stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin. Prowadzenie rejestru reguluje art. 75 ustawy o ochronie roślin, w brzmieniu nadanym ustawą o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyjęte rozwiązanie, ma na celu ograniczenie liczny rejestrów działalności regulowanej, prowadzonych przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa i jest korzystne dla przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na prowadzeniu szkoleń z zakresu ochrony roślin, jak również zmniejsza obciążenia dla administracji.

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie integrowanej produkcji i uwzględnia wymienione wyżej zmiany wprowadzone w ustawie o ochronie roślin. Poza zmianami wynikającymi ze zmiany ustawy projektowane rozporządzenie nie wprowadza przy tym innych zmian merytorycznych w stosunku do przepisów dotychczasowych.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji:

1. **Podmioty objęte rozporządzeniem** – projektowane rozporządzenie dotyczy podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji.
2. **Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego** – wydanie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.
3. **Wpływ rozporządzenia na rynek pracy** – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wydanie projektowanego rozporządzenia jest konsekwencją zmiany przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, związanej z implementacją do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Zmiany wprowadzone do ustawy o ochronie roślin w istotny sposób ułatwiają prowadzenie szkoleń w zakresie integrowanej produkcji poprzez zmianę sposobu reglamentacji prowadzenia tej działalności. Wydanie projektowanego rozporządzenia ma natomiast charakter techniczny i nie zmienia ono w sposób istotnych dotychczasowych przepisów w tym zakresie.
5. **Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny RP.
6. **Konsultacje społeczne** - projektowane rozporządzenie zostanie skonsultowane z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z: Business Centre Club, Federacją Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacją Pracodawców Polskich, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związków Zawodowych Pracowników Rolnictwa RP, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polską Izbą

Nasienną, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Sekcją Krajową Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ „Solidarność”, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa RP, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” oraz Zrzeszeniem Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie szczegółowego zakresu współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację modułu Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym zwanego dalej „systemem IMI”, obsługującego współpracę międzynarodową w zakresie świadczenia usług,
- 2) sposób współpracy pomiędzy uczestnikami systemu IMI.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa o świadczeniu usług – ustawę z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) system IMI – System Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI;
- 3) koordynator krajowy – uczestnik systemu zapewniający koordynację i nadzór nad wdrożeniem systemu IMI na poziomie krajowym;
- 4) koordynator modułu – uczestnik systemu IMI koordynujący działania w ramach modułu obsługującego współpracę międzynarodową;
- 5) koordynator delegowany – uczestnik systemu IMI koordynujący działania w ramach modułu obsługującego współpracę międzynarodową w odniesieniu do bezpośrednio podlegających mu właściwych organów;
- 6) organ powiązany – uczestnik systemu nie biorący udziału w wymianie informacji w module systemu obsługującym współpracę międzynarodową, a posiadający wgląd w informacje przekazywane w systemie;
- 7) użytkownik – osoba wskazana w ramach uczestników systemu IMI do jego obsługi;
- 8) mechanizm ostrzegania – działania podejmowane w ramach współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 19 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych ustaw; (j. w.)
- 9) wzajemna pomoc w przypadku indywidualnych odstępstw - działania podejmowane w ramach współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 17 i art. 18 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Systemem teleinformatycznym wykorzystywanym do realizacji współpracy międzynarodowej, z zastrzeżeniem § 4, jest system IMI.

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

§ 4. W przypadku niedostępności systemu IMI współpraca międzynarodowa odbywa się przy wykorzystaniu innych środków komunikacji, w szczególności przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

§ 5. Współpracę międzynarodową w systemie IMI realizują następujący uczestnicy:

- 1) koordynator krajowy;
- 2) koordynator modułu;
- 3) koordynator mechanizmu ostrzegania;
- 4) koordynator delegowany;
- 5) właściwy organ;
- 6) organ powiązany.

§ 6. W ramach współpracy międzynarodowej koordynator krajowy systemu IMI:

- 1) przygotowuje i aktualizuje organizację modułu;
- 2) monitoruje przepływy wniosków w systemie IMI, w szczególności w zakresie prawidłowości i terminowości ich realizacji;
- 3) współpracuje z koordynatorem modułu, koordynatorami delegowanymi oraz właściwymi organami bezpośrednio podlegającymi koordynatorowi krajowemu, zgodnie z przyjętą organizacją systemu IMI dla modułu;
- 4) zapewnia obsługę i pomoc techniczną dla użytkowników systemu;
- 5) zapewnia przeszkolenie użytkowników z instytucji bezpośrednio podlegających koordynatorowi krajowemu, zgodnie z przyjętą organizacją systemu IMI dla modułu obsługującego współpracę międzynarodową;
- 6) współpracuje z Komisją Europejską oraz koordynatorami krajowymi w państwach członkowskich.

§ 7. W ramach współpracy międzynarodowej koordynator modułu:

- 1) monitoruje przepływy wniosków w module systemu obsługującym współpracę międzynarodową;
- 2) współpracuje z podległymi koordynatorami delegowanymi oraz właściwymi organami;
- 3) obsługuje wnioski ostrzegawcze w zakresie mechanizmu ostrzegania;
- 4) bierze udział w wymianie informacji w zakresie wzajemnej pomocy w przypadku indywidualnych odstępstw.

§ 8. W ramach współpracy międzynarodowej koordynator delegowany:

- 1) monitoruje przepływy wniosków w module systemu obsługującym współpracę międzynarodową w odniesieniu do bezpośrednio podległych właściwych organów;
- 2) zapewnia przeszkolenie użytkowników z bezpośrednio podległych właściwych organów;
- 3) współpracuje z koordynatorem modułu oraz koordynatorem krajowym;
- 4) bierze udział w wymianie informacji w zakresie wzajemnej pomocy w przypadku indywidualnych odstępstw;
- 5) bierze udział w wymianie informacji w zakresie mechanizmu ostrzegania.

§ 9. W ramach współpracy międzynarodowej koordynator mechanizmu ostrzegania bierze udział w wymianie informacji w zakresie mechanizmu ostrzegania, w tym zwłaszcza przekazuje wnioski ostrzegawcze do właściwych organów.

§ 10. W ramach współpracy międzynarodowej właściwy organ:

- 1) bierze udział w wymianie informacji w systemie IMI w zakresie współpracy międzynarodowej;
- 2) współpracuje z koordynatorem delegowanym, koordynatorem dla modułu oraz koordynatorem krajowym;
- 3) bierze udział w wymianie informacji w zakresie wzajemnej pomocy w przypadku indywidualnych odstępstw;
- 4) bierze udział w wymianie informacji w zakresie mechanizmu ostrzegania.

§ 11. W ramach współpracy międzynarodowej organ powiązany ma wgląd we wnioski przekazywane w systemie IMI przez uczestników systemu, z którymi jest powiązany, bez możliwości aktywnego uczestnictwa w wymianie informacji;

§ 12. Wymiana informacji w systemie IMI odbywa się poprzez:

- 1) wysyłanie wniosków, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług;
- 2) wysyłanie i żądanie dodatkowych informacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług;
- 3) przyjmowanie wniosków, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług;
- 4) przekazywanie wniosków, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług;
- 5) udzielanie odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług;
- 6) wysyłanie informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 7) wysyłanie i żądanie dodatkowych informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 8) wycofywanie informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 9) korektę informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 10) wysyłanie propozycji zamknięcia informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 11) zgłaszanie sprzeciwu wobec propozycji zamknięcia informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 12) zamykanie informacji, o których mowa w art. 17 ustawy o świadczeniu usług;
- 13) wysyłanie wniosków, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług;
- 14) odpowiadanie na wnioski, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług;
- 15) wysyłanie powiadomień do Komisji Europejskiej i organów państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniu usług.

§ 13. 1. Obsługę w ramach krajowego centrum pomocy dla użytkowników zapewnia minister właściwy do spraw gospodarki w związku z pełnioną rolą krajowego koordynatora.

2. Krajowe centrum pomocy dla użytkowników jest właściwe w przypadku konieczności poinformowania ministra o niezrealizowaniu wniosku o udzielenie informacji.
3. Krajowe centrum pomocy dla użytkowników jest właściwe dla zgłaszania problemów technicznych związanych z funkcjonowaniem systemu IMI.
4. W przypadku zaistnienia problemu związanego z funkcjonowaniem modułu systemu obsługującego współpracę międzynarodową, uczestnicy systemu zwracają się z prośbą o pomoc, w pierwszej kolejności do właściwego koordynatora, któremu bezpośrednio podlegają zgodnie z przyjętą organizacją systemu.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

1. Cel wydania aktu prawnego

Uchwalenie ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi transpozycję do prawa polskiego przepisów dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. W art. 19 ww. ustawy zawarta jest delegacja ustawowa do wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki rozporządzenia, w którym określi on szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług. Do właściwego prowadzenia współpracy administracyjnej niezbędne jest wsparcie w postaci środków technicznych umożliwiających bezpośrednią i szybką komunikację pomiędzy właściwymi organami różnych państw członkowskich. Z tego względu Komisja Europejska we współpracy z państwami członkowskimi stworzyła system elektroniczny służący do wymiany informacji między państwami członkowskimi. System IMI (*Internal Market Information System*) ustanowiony zgodnie z decyzją 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC). System IMI jest narzędziem horyzontalnym, który docelowo ma być wykorzystywany dla prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego UE, w którym zawarto zobowiązania do współpracy administracyjnej. Na podstawie decyzji Komisji z dnia 2 października 2009 r. określającej praktyczne ustalenia dotyczące wymiany informacji drogą elektroniczną między państwami członkowskimi na mocy rozdziału VI dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej usług na rynku wewnętrznym system IMI będzie stosowany do wymiany ww. informacji drogą elektroniczną. Rozporządzenie określa organizację modułu systemu IMI obsługującego współpracę międzynarodową w zakresie świadczenia usług oraz sposób współpracy pomiędzy uczestnikami systemu IMI.

2. Informacja na temat skutków prawnych aktu

- § 1 – przepis określa zakres przedmiotowy rozporządzenia;
- § 2 – przepis definiuje podstawowe pojęcia użyte w rozporządzeniu związane przede wszystkim z organizacją systemu IMI;
- § 3 – przepis wskazuje na system, za pomocą którego realizowana będzie współpraca międzynarodowa – system IMI;
- § 4 – przepis wskazuje na sposoby realizowania współpracy międzynarodowej w przypadku niedostępności systemu IMI
- § 5 – przepis wskazuje na uczestników systemu IMI;
- § 6 – przepis precyzuje zadania koordynatora krajowego systemu IMI;
- § 7 – przepis precyzuje zadania koordynatora modułu;
- § 8 – przepis precyzuje zadania koordynatora delegowanego;
- § 9 – przepis precyzuje zadania koordynatora mechanizmu ostrzegania;
- § 10 – przepis precyzuje zadania właściwego organu;
- § 11 – przepis precyzuje zadania organu powiązanego;
- § 12 – przepis wskazuje zasady współpracy pomiędzy uczestnikami systemu IMI poprzez wyszczególnienie sposobów wymiany informacji w ramach współpracy międzynarodowej

§ 13 – przepis precyzuje, iż minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia krajowe centrum pomocy dla użytkowników. Przepis precyzuje zadania ww. centrum. Ponadto przepis wskazuje na zasady współpracy między uczestnikami systemu IMI w przypadku zaistnienia problemu związanego z funkcjonowaniem modułu systemu obsługującego współpracę międzynarodową.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie oddziałuje bezpośrednio na ministra właściwego do spraw gospodarki, który pełni rolę koordynatora krajowego systemu IMI oraz koordynatora modułu obsługującego współpracę międzynarodową, a także na organy zobowiązane do współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług w rozumieniu przepisów rozdziału 3 ustawy o świadczeniu usług tj. organy administracji publicznej, samorządu terytorialnego oraz samorządu zawodowego. Beneficjentami rozporządzenia będą usługodawcy, którzy powinni spodziewać się zmniejszenia ciężących na nich obowiązków dotyczących przekazywania ww. organom państwa stałego prowadzenia działalności albo czasowego świadczenia usług w związku ze ich transgraniczną działalnością. Pośrednio rozporządzenie oddziaływać będzie również na odpowiednie organy innych państw członkowskich, a w wyjątkowych wypadkach Komisję Europejską, którzy uzyskają lepsze możliwości pozyskiwania i wymiany informacji określonych w dyrektywie 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym oraz transponującej jej przepisy do prawa polskiego w ustawie o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

W początkowym okresie dostosowywania podmiotów objętych zakresem rozporządzenia do jego wymogów będzie polegało na wykorzystaniu istniejących zasobów oraz infrastruktury techniczno – organizacyjnej. Pełnienie roli koordynatora krajowego systemu IMI oraz koordynatora modułu obsługującego współpracę międzynarodową, a także zapewnienie funkcjonowania tzw. helpdesk dla organów zobowiązanych do współpracy międzynarodowej będzie realizowane w Ministerstwie Gospodarki przez trzech pracowników. W organach zobowiązanych do współpracy międzynarodowej zadania związane z wymianą informacji poprzez system IMI będą realizować wyznaczeni pracownicy, najczęściej pracownicy odpowiedzialni za kwestie związane z prowadzonymi przez właściwe organy rejestrami. Niemniej w przypadku rozwoju systemu, a w szczególności w przypadku napływu dużej liczby spraw w przyszłości może okazać się niezbędne zapewnienie dodatkowych etatów zarówno w Ministerstwie Gospodarki, jak i organach zobowiązanych do współpracy międzynarodowej. Należy zaznaczyć, iż największą liczbę organów zaangażowanych we współpracę międzynarodową stanowią gminy prowadzące ewidencję działalności gospodarczej. Organy te będą zaangażowane w wymianę informacji do czasu uruchomienia Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, której powstanie przewiduje się na rok 2011.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie wywierało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie wpłynie pozytywnie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość poprzez stworzenie przyjaznego otoczenia administracyjnego dla prowadzenia transgranicznej działalności usługowej w sektorach objętych przepisami dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Dzięki wykorzystaniu systemu elektronicznego dostarczonego przez Komisję Europejską a dostępnego przez przeglądarkę internetową zostanie utworzony system współpracy, który ułatwi organom administracji publicznej, samorządu terytorialnego i zawodowego z państw EOG wymianę informacji o usługodawcach prowadzących działalność transgraniczną. Przedsiębiorcy powinni spodziewać się zmniejszenia ciężących na nich obowiązków dotyczących przekazywania ww. organom państwa stałego prowadzenia działalności albo czasowego świadczenia usług w związku ze ich transgraniczną działalnością.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie będzie wywierało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Z uwagi na fakt, iż rozporządzenie dotyczy przede wszystkim organów administracji publicznej, samorządu terytorialnego i zawodowego skierowanie projektu do konsultacji społecznych nie wydaje się zasadne. Zgodnie z przepisem art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej MG.

**Rozporządzenie
Rady Ministrów
z dnia.....**

**w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych współpracy właściwych organów
w zakresie niezbędnym do realizacji zadań punktu kontaktowego**

Na podstawie art. 22f ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r. Nr 155 , poz. 1095 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki techniczne i organizacyjne współpracy właściwych organów z punktem kontaktowym.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) minister – ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 2) ustawa - ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) punkt kontaktowy – punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 22a ustawy;
- 4) właściwy organ – organ, o którym mowa w art. 5 pkt 6 ustawy.

§ 3. 1. Korespondencja z punktem kontaktowym odbywa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Minister udostępni na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej informacje techniczne w zakresie warunków współpracy i komunikacji systemów teleinformatycznych właściwych organów oraz rejestrów publicznych z systemem teleinformatycznym punktu kontaktowego oraz wzory dokumentów wykorzystywanych do przekazywania danych lub informacji do punktu kontaktowego.

§ 4. Właściwy organ, do którego punkt kontaktowy przekazał pytanie lub wniosek, ma obowiązek wskazać drogą elektroniczną pytającemu lub wnioskodawcy oraz na wniosek punktowi kontaktowemu dane kontaktowe osoby wyznaczonej do merytorycznego załatwienia sprawy oraz informację o planowanym terminie załatwienia sprawy.

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540, i Nr ..., poz. ....

- § 5. Wszelka korespondencja z punktu kontaktowego do właściwych organów jest kierowana drogą elektroniczną.
- § 6. Do identyfikacji osób fizycznych punkt kontaktowy oraz właściwe organy mogą wykorzystywać konta użytkowników na platformie usług administracji publicznej prowadzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
- § 7. Dokumenty składane przez przedsiębiorców w punkcie kontaktowym drogą elektroniczną podpisywane są podpisem elektronicznym z kwalifikowanym certyfikatem albo opatrywane zaufanym profilem na platformie usług administracji publicznej.
- § 8. 1. W systemie teleinformatycznym punktu kontaktowego tworzy się konta użytkowników związanych z realizacją zadań punktu kontaktowego.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zamieszczają i edytują w imieniu właściwego organu informacje na stronie internetowej punktu kontaktowego.
3. Konta, o których mowa w ust. 1, punkt kontaktowy zakłada na podstawie pisemnego wniosku skierowanego do ministra przez właściwy organ.
4. Dane logowania do konta punkt kontaktowy przesyła na wskazane we wniosku adresy poczty elektronicznej.
- § 9. 1. System teleinformatyczny punktu kontaktowego wykorzystuje funkcjonalności elektronicznej platformy usług administracji publicznej oraz innych systemów teleinformatycznych rejestrów publicznych lub organów administracji publicznej.
2. Dokumenty elektroniczne przekazane do właściwych organów za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej w zakresie podejmowania, prowadzenia lub zakończenia działalności gospodarczej traktuje się jako dokumenty przekazane za pośrednictwem punktu kontaktowego.
- § 10.1. Punkt kontaktowy ma prawo zażądać drogą elektroniczną od właściwego organu informacji o terminie wydania decyzji lub rozpatrzenia sprawy przekazanej właściwemu organowi przez punkt kontaktowy.
2. Właściwy organ jest zobowiązany udzielić informacji, o której mowa w ust. 1, drogą elektroniczną, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od otrzymania wezwania.

§ 11.1. Punkt kontaktowy ma prawo wezwać drogą elektroniczną właściwy organ do weryfikacji kompletności i aktualności informacji dostępnych za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego.

2. Właściwy organ jest zobowiązany do zweryfikowania kompletności i aktualności oraz w razie potrzeby uzupełnienia informacji dostępnych za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 22f ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, dodanym przepisami ustawy z dnia... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem rozporządzenia jest określenie warunków technicznych i organizacyjnych współpracy organów posiadających kompetencje związane z działalnością gospodarczą przedsiębiorców z punktem kontaktowym prowadzonym przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Zgodnie z art. 6 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, punkt kontaktowy jest kolejnym ułatwieniem dla przedsiębiorców w zakresie dopełniania wszelkich formalności i procedur, związanych z rozpoczynaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym usługowej. Zgodnie z dyspozycjami dyrektywy szczególny nacisk położony jest na umożliwienie realizacji wspomnianych procedur i formalności w sposób zdalny i elektronicznie.

Intencją ustanowienia punktu kontaktowego jest dodanie jeszcze jednego, wygodniejszego sposobu załatwiania spraw przez przedsiębiorców, nie odbierając nic z innych dotychczasowych możliwości, zachowując drogę bezpośredniego kontaktu przedsiębiorcy z właściwym organem i postępowania według obowiązujących procedur.

Ustawa przesądza, iż „elektroniczny punkt kontaktowy” umiejscowiony jest w urzędzie ministra właściwego do spraw gospodarki. Funkcję punktu pełnić będzie strona internetowa, za pośrednictwem której będą dostępne elektroniczne procedury oraz informacje wymagane przez dyrektywę. Ustawa nakłada też na organy właściwe w sprawie poszczególnych kategorii działalności gospodarczej opracowanie niezbędnych formularzy, informatorów itp. i umożliwienie dostępu do nich poprzez stronę internetową punktu kontaktowego.

Punkt kontaktowy jest jedynie pośrednikiem między przedsiębiorcami a organami właściwymi w sprawach poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej. Dlatego też funkcjonowanie punktu i jakość jego „pracy” w głównej mierze zależą będzie od wszystkich kompetentnych organów administracji publicznej i instytucji oraz informacji i procedur, które udostępnią one zainteresowanym.

W zakresie formularzy elektronicznych należy podkreślić, iż obowiązek ich opracowywania i zamieszczania w internecie zawarty jest w ustawie o podpisie elektronicznym (art. 58 ust. 2, który wprowadził taki obowiązek ostatecznie z dniem 1 maja 2008 r.

Omówienie poszczególnych proponowanych rozwiązań:

Ze względu na charakter punktu kontaktowego przewiduje się, że wszelka korespondencja z punktem będzie możliwa jedynie drogą elektroniczną. Minister Gospodarki udostępni na

swojej stronie internetowej wszelkie informacje techniczne związane z komunikacją z punktem. Chodzi tu o tzw. „formatki” informacji czy interfejsy do wprowadzania danych.

Właściwy organ będzie miał obowiązek wskazania osoby wyznaczonej do merytorycznego załatwienia sprawy i planowanym terminie. Informację tę będzie przekazywać także do punktu kontaktowego, ale tylko na wniosek.

W celu uproszczenia obiegu dokumentów projekt przewiduje, iż wszelka korespondencja z punktu kontaktowego do właściwych organów kierowana jest drogą elektroniczną z upoważnienia ministra. Oznacza to, że nie będzie potrzeby uzyskiwania każdorazowo akceptacji członka Kierownictwa Ministerstwa Gospodarki na przesyłanie masowej korespondencji, sprowadzającej się de facto do przekazywania otrzymanych dokumentów do właściwych organów.

W celu przyspieszenia i usprawnienia obsługi przedsiębiorców proponuje się, aby do identyfikacji osób fizycznych punkt kontaktowy oraz właściwe organy mogły wykorzystywać konta użytkowników na platformie ePUAP. Wynika to również z faktu, iż system teleinformatyczny punktu kontaktowego wykorzystuje funkcjonalności ePUAP oraz, oczywiście, innych systemów teleinformatycznych rejestrów publicznych lub organów administracji publicznej.

Ustanawia się także ogólną normę, iż dokumenty składane przez przedsiębiorców w punkcie kontaktowym drogą elektroniczną podpisane są podpisem elektronicznym z kwalifikowanym certyfikatem albo opatrywane zaufanym profilem na platformie usług administracji publicznej. To drugie rozwiązanie będzie możliwe po wejściu w życie nowelizacji ustawy o informatyzacji, procedowanej obecnie w Parlamencie.

Przewiduje się, że edycji materiałów na stronie internetowej punktu będą dokonywali upoważnieni pracownicy właściwych organów. W tym celu zostaną założone specjalne konta, a dane do logowania zostaną przesłane pocztą elektroniczną.

Projekt ustanawia domniemanie, iż dokumenty elektroniczne przekazane do właściwych organów za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej w zakresie podejmowania, prowadzenia lub zakończenia działalności gospodarczej traktuje się jako dokumenty przekazane za pośrednictwem punktu kontaktowego.

Proponuje się także przepis „dyscyplinujący” inne organy, zgodnie z którym punkt kontaktowy będzie mieć prawo zażądania drogą elektroniczną od właściwego organu informacji o terminie wydania decyzji lub rozpatrzenia sprawy przekazanej właściwemu organowi przez punkt kontaktowy. Właściwy organ w takiej sytuacji będzie zobowiązany do

udzielenia takiej informacji drogą elektroniczną, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od otrzymania wezwania.

Podobnie charakter „dyscyplinujący” ma projektowany przepis, na podstawie którego punkt kontaktowy będzie mieć prawo wezwania drogą elektroniczną właściwego organu do weryfikacji kompletności i aktualności informacji dostępnych za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego. Obowiązek zapewnienia kompletności i aktualizacji tych informacji ustawa nakłada na właściwe organy. Niemniej jednak często to punkt kontaktowy będzie miał informacje „z pierwszej ręki” od samych zainteresowanych. W związku z tym proponuje się, aby właściwy organ był zobowiązany do zweryfikowania kompletności i aktualności oraz w razie potrzeby uzupełnienia informacji dostępnych za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Zakłada się, że rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji.

Ocena skutków regulacji

Problemy

Konieczność implementacji dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym

Rozporządzenie jest aktem wykonawczym do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej znowelizowanej ustawą o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wymieniona ustawa transponuje do prawa polskiego regulacje Dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym.

Niewystarczające możliwości realizacji procedur administracyjnych dotyczących działalności gospodarczej przez internet

Obecny stan prawny (art. 58 ust. 2 ustawy o podpisie elektronicznym oraz art. 16 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne) umożliwia przedsiębiorcom posiadającym podpis elektroniczny wykorzystywanie elektronicznych procedur administracyjnych dotyczących działalności gospodarczej. Jednakże wobec niedostatecznego stopnia przekształcenia obecnie funkcjonujących procedur, realizowanych za pomocą dokumentów papierowych, do postaci elektronicznej niezbędne jest zebranie działań leżących dotychczas w kompetencji różnych organów, poprzez udostępnienie jednego, centralnego portalu internetowego umożliwiającego przedsiębiorcom uzyskanie odpowiednich informacji w zakresie rozpoczynania, prowadzenia lub zakończenia działalności gospodarczej.

W świetle obecnego rozpowszechnienia dostępu do sieci internet i podejmowanych systematycznych działań, aby zakres tego dostępu systematycznie wzrastał ewolucja w kierunku procedur realizowanych za pomocą internetu jest naturalnym efektem postępu cywilizacyjnego, a w szczególności technicznego i technologicznego.

Cele

Konieczność zapewnienia przedsiębiorcom dostępu do możliwości realizacji procedur administracyjnych dotyczących zakładania, prowadzenia i zakończenia działalności gospodarczej za pośrednictwem punktu kontaktowego

Uruchomienie strony punktu kontaktowego jest jednym z elementów procesu wdrażania Dyrektywy 2006/123/WE (art. 8 dyrektywy). Jej uruchomienie będzie zapewnieniem przedsiębiorcom jeszcze jednej, wygodniejszej formy kontaktu z organami właściwymi kompetencyjnie w zakresie działalności gospodarczej. Nie oznacza to, że dotychczasowe drogi bezpośredniej komunikacji przedsiębiorcy z właściwymi organami zostaną zlikwidowane.

Udostępnienie za pośrednictwem punktu kontaktowego informacji dotyczących warunków, formalności i otoczenia działalności gospodarczej

Wymagania implementacji wspomnianej Dyrektywy 2006/123/WE (art. 7 i art. 21 dyrektywy) przewidują konieczność udostępnienia przedsiębiorcom informacji dotyczących:

- 1) wymogów mających zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na terenie danego państwa,
- 2) kompetencji i danych kontaktowych właściwych organów umożliwiających bezpośredni kontakt przedsiębiorcy z tymi organami,
- 3) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych,
- 4) ogólnie dostępnych środków prawnych w przypadkach sporów, których stroną jest przedsiębiorca,
- 5) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, innych niż właściwe organy, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom.

Wspomniany katalog obowiązkowych informacji zostanie w znacznej mierze rozszerzony – między innymi o materiały szkoleniowe, pozwalające w przyjaznej formie przyswoić sobie wiedzę na tematy związane z otoczeniem prowadzenia działalności gospodarczej.

Udostępnienie konsumentom zakresu informacji wymaganego przez Dyrektywę 2006/123/WE

Treść informacji, udostępnionych na stronie internetowej punktu kontaktowego będzie kierowana nie tylko do przedsiębiorców, ale również do konsumentów – zgodnie z wymogami dyrektywy 2006/123/WE.

Podmioty

Organy administracji publicznej

Organy administracji państwowej

Działanie punktu kontaktowego odnosić się będzie do organów administracji państwowej w zakresie:

- 1) obowiązku udostępnienia informacji przez centralne organy administracji publicznej, które mają w swej merytorycznej kompetencji ustawy i akty wykonawcze, dotyczące działalności gospodarczej,
- 2) obowiązku zapewnienia aktualności i kompletności wspomnianych informacji,
- 3) obowiązku zapewnienia dostępu poprzez internet do procedur elektronicznych i rejestrów publicznych, znajdujących się w kompetencji centralnych organów np. poprzez publikację wzorów elektronicznych w centralnym repozytorium wzorów pism w formie dokumentów elektronicznych przez centralne organ administracji publicznej,

- 4) obowiązku przekazywania niektórych informacji o sprawach załatwianych na wniosek przedsiębiorców – w szczególności danych osób prowadzących te sprawy po stronie organu oraz planowanej daty załatwienia sprawy przez organy administracji publicznej uczestniczące w realizacji procedur administracyjnych,
- 5) obowiązku realizacji elektronicznych procedur dotyczących działalności gospodarczej – w tym przyjmowania wniosków, ich rozpatrywania i wydawania decyzji na podstawie obowiązujących przepisów przez organy administracji publicznej uczestniczące w realizacji takich procedur.

Organy administracji państwowej będą występować w dwóch rolach:

- Organów odpowiedzialnych za przygotowanie informacji na stronach i procedur elektronicznych na portalu internetowym Punktu Kontaktowego,
- Organów uczestniczących w realizacji elektronicznych procedur administracyjnych, dotyczących działalności gospodarczej.

Możliwa jest sytuacja, gdy ten sam organ administracji państwowej będzie występować jednocześnie w dwóch rolach np. Minister Gospodarki w przypadku procedur związanych z wydaniem zezwolenia na hurtowy obrót alkoholem powyżej 18 % na terenie kraju.

Organy administracji samorządu terytorialnego

W zakresie organów administracji samorządu terytorialnego działanie punktu kontaktowego odnosić się będzie do:

- 1) obowiązku przekazywania niektórych informacji o sprawach załatwianych na wniosek przedsiębiorców – w szczególności danych osób prowadzących te sprawy po stronie organu oraz planowanej daty załatwienia sprawy,
- 2) obowiązku realizacji elektronicznych procedur dotyczących działalności gospodarczej – w tym przyjmowania wniosków, ich rozpatrywania i wydawania decyzji na podstawie obowiązujących przepisów.

Inne instytucje, będące właściwymi organami, a nie będące organami administracji publicznej

W zakresie innych instytucji, będących właściwymi organami, a nie będącymi organami administracji publicznej działanie punktu kontaktowego tak samo jak w przypadku organów samorządu terytorialnego.

Przedsiębiorcy

Przedsiębiorcy zyskają dzięki punktowi kontaktowemu:

- 1) możliwość realizacji elektronicznych procedur administracyjnych, dotyczących działalności gospodarczej,
- 2) dostęp do szerokiego spektrum informacji związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Konsumenci

Konsumenci zyskają dzięki punktowi kontaktowemu:

- 1) dostęp do informacji dotyczących kompetencji i danych adresowych właściwych organów,
- 2) wgląd do informacji na temat sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych,

- 3) dostęp do informacji o ogólnie dostępnych środkach prawnych w przypadku sporów: pomiędzy przedsiębiorcą lub konsumentem a właściwym organem, pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą oraz między przedsiębiorcami,
- 4) dostęp do danych kontaktowych organizacji, innych niż właściwe organy, mogących udzielić praktycznej pomocy.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia ma charakter wstępny, nie zostały dotychczas przeprowadzone ani konsultacje międzyresortowe, ani konsultacje społeczne. Planowane jest ich przeprowadzenie w okresie grudzień 2009 r. – styczeń 2010 r.

Konsultacje międzyresortowe

Planowane jest przeprowadzenie konsultacji, zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów oraz właściwymi aktami prawnymi.

Konsultacje z samorządem terytorialnym

Planowane jest przeprowadzenie konsultacji z samorządem terytorialnym na forum Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Konsultacje społeczne oraz z organizacjami pozarządowymi

Planowane jest przeprowadzenie konsultacji społecznych, zgodnie z obowiązującymi aktami prawnymi.

Analiza wpływu aktu normatywnego

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływ regulacji rozporządzenia na sektor finansów publicznych został ujęty w Ocenie Skutków Regulacji do projektu *Ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*.

Wpływ na rynek pracy

Wpływ regulacji rozporządzenia na sektor rynek pracy został ujęty w Ocenie Skutków Regulacji do projektu *Ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wpływ regulacji rozporządzenia na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki został ujęty w Ocenie Skutków Regulacji do projektu *Ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Wpływ regulacji rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny został ujęty w Ocenie Skutków Regulacji do projektu *Ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*.

Wpływ na zdrowie ludzi i środowisko

Wpływ regulacji rozporządzenia na zdrowie ludzi i środowisko został ujęty w Ocenie Skutków Regulacji do projektu *Ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*.

Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego***Wydatki związane z implementacją dyrektywy 2006/123/WE zostały już uwzględnione w budżetach resortów na lata 2007 – 2010***

Proces implementacji Dyrektywy 2006/123/WE toczy się do przełomu 2006/2007 roku, a w związku z tym środki niezbędne do jej wdrożenia rozkładają się w budżetach resortów na lata 2007 – 2010. W zakresie elektronicznej procedur administracyjnych należy wskazać na kompleksowe działania, realizowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, w związku z projektem wdrożenia Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, które są w znacznym zakresie zbieżne z działaniami implementacyjnymi Dyrektywy 2006/123/WE.

Koszt przygotowania punktu kontaktowego według OSR do ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynosi około 40 mln zł.

Zgodnie z Oceną Skutków Regulacji do projektu *Ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* koszty przygotowania organizacyjnego i technicznego punktu kontaktowego wyniosą około 40 milionów złotych i zostaną pokryte:

- Z budżetu państwa w ramach środków, którymi dysponuje Ministerstwo Gospodarki,
- Ze funduszy europejskich w ramach projektów realizowanych przez Ministerstwo Gospodarki i partnerów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Materia projektu nie jest objęta przepisami prawa Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia.....

**w sprawie kwalifikacji osób opracowujących oceny i raporty dotyczące
środków ochrony roślin oraz wymagań dotyczących treści ocen i raportów**

Na podstawie art. 43a ust. 14 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kwalifikacje, w tym rodzaj wykształcenia i doświadczenia zawodowego, osób opracowujących oceny i raporty dotyczące środków ochrony roślin;
- 2) wymagania co do treści opracowywanych przez upoważnione podmioty ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin.

§ 2. 1. Osoby opracowujące oceny i raporty dotyczące środków ochrony roślin powinny posiadać, dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunkach biologia, biotechnologia, chemia, farmacja, geologia, inżynieria biomedyczna, inżynieria chemiczna i procesowa, inżynieria środowiska, kierunek lekarski, leśnictwo, rolnictwo, technika rolnicza i leśna, technologia żywności i żywienie człowieka, weterynaria lub zootechnika i posiadać tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub inżyniera lub stopień lub tytuł naukowy lub równoważy poziom wykształcenia w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, muszą posiadać co najmniej pięcioletni staż pracy w zawodzie zgodnym z uzyskanym wykształceniem.

§ 3. Wymagania co do treści opracowywanych przez upoważnione podmioty ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin zostały określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 września 2007 r. w sprawie upoważnienia jednostek organizacyjnych do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin (Dz. U. Nr 189, poz. 1357).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

-
- 1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).
  - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206, Nr 98, poz. 817 i Nr ....., poz. .....

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie w sprawie opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin wydawane jest na podstawie upoważnienia zawartego art. 43a ust. 14 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206, Nr 98, poz. 817 i Nr ....., poz. ....).

Opracowywanie ocen i raportów, przez upoważnione jednostki, dotyczących środków ochrony roślin jest jednym z elementów procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W chwili obecnej na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 września 2007 r. w sprawie upoważnienia jednostek organizacyjnych do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin (Dz. U. Nr 189, poz. 1357) 6 podmiotów zostało upoważnionych do oceny przedłożonych przez wnioskodawcę wyników badań, informacji i danych dotyczących środków ochrony roślin (w tym właściwości fizycznych i chemicznych środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej, wpływu środka ochrony roślin na środowisko przy uwzględnieniu jego losu i zachowania, oddziaływania środka ochrony roślin na organizmy niebędące celem jego zastosowania, oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt z uwzględnieniem pozostałości tego środka, skuteczności działania środka ochrony roślin, oddziaływania środka ochrony roślin na zwierzęta kręgowce, oddziaływania środka ochrony roślin na rośliny lub produkty roślinne w tym dotyczące dopuszczalnego poziomu fitotoksyczności tego środka).

Obecnie obowiązujące przepisy nie określają szczegółowych kryteriów, jakie powinny zostać spełnione przez jednostki organizacyjne ubiegające się o opracowywanie ocen i raportów.

Ponadto, obowiązujące przepisy z uwagi na bardzo ogólne określenie wymagań wprawdzie nie zamykają drogi do uzyskania stosownego upoważnienia przez jednostkę, w tym nie posiadającą siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednakże biorąc pod uwagę brak jakichkolwiek szczegółowych kryteriów uzyskania stosownego upoważnienia, zainteresowany podmiot nie ma możliwości

zgłoszenia swojej „kandydatury”, dlatego też zostały określone w drodze rozporządzenia kryteria, jakie powinny być spełnione.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie dotyczy podmiotów zajmujących się opracowywaniem ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin.

Obecnie jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 września 2007 r. w sprawie upoważnienia jednostek do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin (Dz. U. Nr 189, poz. 1357) zostaną wpisane z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy o ochronie roślin.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na dochody i wydatki budżetu państwa oraz na dochody i wydatki budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na dochody i wydatki budżetu państwa oraz na dochody i wydatki budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy, aczkolwiek można oczekiwać, w dłuższym okresie, pozytywnego wpływ na regulację rynku pracy z uwagi na wzrost konkurencyjności w tym obszarze.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie będzie neutralne w stosunku do problematyki konkurencyjności gospodarki polskiej i przedsiębiorczości, w tym funkcjonowania przedsiębiorstw. Wydanie projektowanego rozporządzenia jest konsekwencją zmiany przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, związanej z implementacją do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Zmiany wprowadzone do ustawy o ochronie roślin

w istotny sposób ułatwiają prowadzenie działalności związanej z opracowywaniem ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko

Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko. Do obrotu i stosowania w rolnictwie nie zostaną dopuszczone środki ochrony roślin, w skład których wchodzi substancje aktywne mogące stwarzać zagrożenie dla środowiska oraz dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz substancje aktywne, które mogą stwarzać takie zagrożenie w określonych sytuacjach.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

7. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do konsultacji z zainteresowanymi organizacjami społeczno-zawodowymi między innymi z Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacją Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego, Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajowym Związkiem Plantatorów Roślin Okopowych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszeniem Producentów Środków Ochrony Roślin, Polską Izbą Nasienną, Radą Gospodarki Żywnościowej, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Federacją Konsumentów, Polskim Towarzystwem Fitopatologicznym, Związkiem

Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” oraz Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”.

37/12/KC

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia.....

**w sprawie warunków organizacyjno-technicznych prowadzenia szkoleń w
zakresie ochrony roślin, kwalifikacji osób prowadzących takie szkolenia,
programów tych szkoleń oraz wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia
w zakresie ochrony roślin**

Na podstawie art. 75 ust. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, w tym:
  - a) szkoleń w zakresie integrowanej produkcji,
  - b) szkoleń w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin,
  - c) szkoleń w zakresie stosowania środków ochrony roślin;
- 2) kwalifikacje osób prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji;
- 3) programy szkoleń w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu stosowania środków ochrony roślin w przypadku szkoleń w zakresie stosowania tych środków;
- 4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie ochrony roślin;
- 5) sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;
- 6) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin oraz okres ważności tego zaświadczenia.

§ 2. Podmiot prowadzący szkolenia w zakresie ochrony roślin, zwany dalej

„podmiotem”:

- 1) zapewnia pomieszczenia umożliwiające prowadzenie zajęć i wykorzystanie w ich trakcie pomocy audiowizualnych;
- 2) udostępnia uczestnikom szkolenia w szczególności:
  - a) pomoce audiowizualne: w tym prezentacje multimedialne, filmy szkoleniowe, zestawy foliogramów, przeźrocza,
  - b) materiały szkoleniowe.

§ 3. Podmiot prowadzący szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin, niezależnie od spełnienia warunków, o których mowa w § 2:

- 1) zapewnia miejsce do prowadzenia zajęć praktycznych, w którym będzie możliwe wykorzystanie:
  - a) opryskiwaczy ciągnikowych polowych i ciągnikowych sadowniczych, wraz z ciągnikiem, przyrządów do ich regulacji oraz części do ich modernizacji lub
  - b) sprzętu agrolotniczego;
- 2) udostępnia uczestnikom szkolenia:
  - a) modelowy zestaw odzieży ochronnej stosowanej przy wykonywaniu zabiegów ochrony roślin w uprawach polowych, sadowniczych i pod osłonami, w tym w szklarniach, inspektach, namiotach foliowych i magazynach,
  - b) opryskiwacze ciągnikowe polowe i ciągnikowe sadownicze, wraz z ciągnikiem, lub sprzęt agrolotniczy,
  - c) części do modernizacji opryskiwaczy,
  - d) przyrządy do regulacji opryskiwacza: stoper, taśmę mierniczą, kalkulator, suwaki do określania parametrów pracy, cylindry miarowe,
  - e) wiatromierze.

§ 4. 1. Osoby prowadzące szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin lub w zakresie stosowania środków ochrony roślin powinny posiadać co najmniej pięcioletni staż pracy na stanowiskach związanych z ochroną roślin oraz:

- 1) ukończyć szkołę ponadpodstawową lub ponadgimnazjalną prowadzącą kształcenie w zawodzie technik rolnik, technik ogrodnik, technik leśnik lub technik mechanizacji rolnictwa i uzyskać tytuł zawodowy w danym zawodzie

lub

- 2) ukończyć studia wyższe na kierunku rolnictwo, ogrodnictwo, leśnictwo lub technika rolnicza i leśna, lub
- 3) lub uzyskać równoważy poziom wykształcenia, z określonym w pkt 1 albo w pkt 2, w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości

2. Osoby prowadzące szkolenia w części dotyczącej bezpieczeństwa i higieny pracy powinny ukończyć szkołę ponadpodstawową lub ponadgimnazjalną prowadzącą kształcenie w zawodzie technik bezpieczeństwa i higieny pracy lub ukończyć studia wyższe o specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy albo studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, lub uzyskać równoważy poziom wykształcenia w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości.

§ 5. 1. Osoby prowadzące szkolenia w zakresie integrowanej produkcji powinny:

- 1) ukończyć studia wyższe na kierunku rolnictwo, ogrodnictwo, leśnictwo lub pokrewnym lub uzyskać równoważy poziom wykształcenia w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości;
- 2) zostać przeszkolone w zakresie integrowanej produkcji, zgodnie z programem szkolenia określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w:
  - a) Instytucie Warzywnictwa im. Emila Chroboczka w Skierniewicach lub
  - b) Instytucie Sadownictwa i Kwaciarnictwa im. Szczepana Pieniążka w Skierniewicach, lub

- c) Instytucie Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowym Instytucie Badawczym w Puławach, lub
- d) Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, lub
- e) Instytucie Ochrony Roślin w Poznaniu - Państwowym Instytucie Badawczym, lub
- f) wyższej szkole rolniczej

- a szkolenie powinno zostać potwierdzone zaświadczeniem wydanym przez jednostkę prowadzącą szkolenie.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do pracowników jednostek naukowo-badawczych zajmujących się integrowaną produkcją w ramach prowadzonych przez nich badań.

§ 6. Program szkolenia w zakresie:

- 1) integrowanej produkcji jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) stosowania środków ochrony roślin przy użyciu opryskiwaczy jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 4) stosowania środków ochrony roślin sprzętem agrolotniczym jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 5) stosowania środków ochrony roślin metodą fumigacji jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 7. Szkolenia w zakresie ochrony roślin powinny być prowadzone w grupach nie większych niż 30 osobowe.

§ 8. 1. Podmiot prowadzi rejestr osób, które ukończyły szkolenie w zakresie ochrony roślin, zawierający informacje o zakresie ukończonego szkolenia, uzyskanym wyniku egzaminu i numerze wydanego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia.

2. Podmiot przechowuje rejestr, o którym mowa w ust. 1 przez okres 5 lat.

§ 9. 1. Wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin jest określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

2. Termin ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji wynosi 3 lata.

3. Termin ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin albo w zakresie stosowania środków ochrony roślin, wynosi 5 lat.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 28 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin, programów tych szkoleń oraz wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia (Dz. U. Nr 105, poz. 671 oraz z 2009 r. Nr 141, poz. 1152).

§ 11. Dopuszcza się wydawanie zaświadczeń o ukończeniu szkolenia:

- 1) w zakresie integrowanej produkcji, zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie integrowanej produkcji (Dz. U. Nr 178, poz. 1834, z 2005 r. Nr 230, poz. 1958, z 2007 r. Nr 23, poz. 139 oraz z 2008 r. Nr 77, poz. 461),
- 2) w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin albo w zakresie stosowania środków ochrony roślin, zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 28 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin, programów tych szkoleń oraz wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia (Dz. U. Nr 105, poz. 671 oraz z 2009 r. Nr 141, poz. 1152)

- do dnia 31 grudnia 2010 r.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

-
- 1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).
  - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817.

**PROGRAMY SZKOLEŃ DLA OSÓB PROWADZĄCYCH SZKOLENIA DLA PRODUCENTÓW
 STOSUJĄCYCH ZASADY INTEGROWANEJ PRODUKCJI**

Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Integrowana produkcja w Polsce i na świecie	4
	Ochrona roślin w konwencjonalnych, integrowanych i ekologicznych systemach produkcji roślinnej	
	Ewolucja koncepcji i strategii integrowanej produkcji	
	Ekologiczne podstawy integrowanej produkcji	
	Prewencja jako ważny element integrowanej produkcji	
	Doradztwo	
2	Przepisy prawne	3
	Przepisy w zakresie ochrony roślin	
	Przepisy w zakresie nasennictwa	
	Przepisy w zakresie nawozów i nawożenia	
3	Tryb uzyskiwania certyfikatów integrowanej produkcji	1
4	Metody ochrony roślin wykorzystywane w technologiach integrowanej produkcji	10
	Metoda hodowlana	
	Metoda biologiczna	
	Metoda nietechniczna	
	Metody agrotechniczne	
	Metody fizyczne i mechaniczne	
	Metoda chemiczna	
	Strategia zapobiegania uodparnianiu się agrofagów	
	System wspomaganie decyzji	
5	Planowanie i zakładanie upraw	20
	Stanowisko	
	Rodzaje podłoży do produkcji pod osłonami i ich przygotowanie	
	Materiał rozmnożeniowy, jego przygotowanie i ocena jakości	
	Dobór odmian	
	Płodozmian	
	Rola międzyplonów i mulczowania gleby	
	Mechaniczne zabiegi agrotechniczne	
	Terminy i metody siewu i sadzenia	
6	Racjonalne nawożenie	14
	Metody określania niedoboru lub nadmiaru składników pokarmowych w glebie i w roślinach	
	Gospodarka składnikami pokarmowymi	
	Nawożenie organiczne, mineralne i dokarmianie dolistne	
	Wapnowanie gleb	
7	Ograniczanie zachwaszczenia	20
	Agroekologiczne podstawy ochrony przed chwastami	
	Rozpoznawanie chwastów i charakterystyka zbiorowisk	
	Agrotechniczne metody ograniczania zachwaszczenia	
	Dobór herbicydów w integrowanej produkcji	
	Technika nanoszenia herbicydów	

8	Zabiegi uprawowe i pielęgnacyjne	15
	Uprawa gleby	
	Nawadnianie	
	Zabiegi pielęgnacyjne w poszczególnych uprawach	
9	Ochrona przed chorobami	30
	Wpływ czynników klimatycznych na występowanie patogenów	
	Przegląd sprawców chorób roślin	
	Ocena stopnia porażenia roślin przez choroby i progi ekonomicznego zagrożenia	
	Sygnalizacja	
	Dobór fungicydów i bakteriocydów w integrowanej produkcji	
10	Ochrona przed szkodnikami	32
	Przegląd szkodników roślin	
	Sygnalizacja i prognozowanie	
	Metody ograniczania występowania szkodników a progi ekonomicznego zagrożenia	
	Dobór zoocydów w integrowanej produkcji	
11	Zbiór, zasady przechowywania i przygotowanie produktów do obrotu	6
	Zbiór i ocena jakości plonów	
	Przechowywanie i czynniki wpływające na jakość i trwałość	
	Przygotowanie do transportu, obrotu i sprzedaży	
	Omówienie zasad funkcjonowania europejskich i światowych systemów jakości	
12	Wytyczne Dobrej Praktyki Rolniczej	6
	Zasady przechowywania nawozów	
	Zasady przechowywania środków ochrony roślin	
	Utrzymywanie czystości i higieny w gospodarstwie	
	Ochrona siedlisk, wód, gleb i powietrza	
	Przeciwdziałanie erozji gleby	
13	Technika stosowania zabiegów w ochronie roślin	21
	Technika opryskiwania upraw polowych i sadowniczych	
	Rozpylacze i zasady ich stosowania	
	Kalibracja opryskiwaczy	
	Kryteria oceny w badaniach okresowych opryskiwaczy	
	Przygotowanie cieczy użytkowej, mycie opryskiwacza	
	Zagospodarowanie odpadów	
14	Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP)	2
	Toksyczność środków ochrony roślin i ich oddziaływanie na zdrowie	
	Sposoby wnikania środków ochrony roślin do organizmu	
	Środki ochrony osobistej i zasady ich użycia	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin	
15	Ekonomiczne podstawy uprawy roślin według technologii integrowanej produkcji	3
16	Prowadzenie dokumentacji i wypełnianie Notatnika Integrowanej Produkcji	6
17	Kontrola integrowanej produkcji	7
18	Biblioteka uzupełniająca i przygotowanie prac zaliczeniowych w formie indywidualnych projektów pod kierunkiem wykładowcy	10
Ogółem		210

PROGRAMY SZKOLEŃ Z ZAKRESU INTEGROWANEJ PRODUKCJI

Rośliny sadownicze		
Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Obowiązujące przepisy prawne w zakresie integrowanej produkcji	0,5
2	Planowanie i zakładanie uprawy sadowniczej	1
	Rola użytków ekologicznych w uprawie integrowanej	
	Wybór stanowiska	
	Właściwy dobór odmian w aspekcie odporności na patogeny	
	Obsadzanie obrzeży plantacji jako element ograniczający przenikanie zanieczyszczeń	
	Przygotowanie gleby pod złożenie upraw sadowniczych	
	Systemy sadzenia roślin sadowniczych	
	Sposoby cięcia i formowania roślin sadowniczych	
3	Pielęgnacja gleby	1,5
	Niechemiczne metody zwalczania chwastów	
	Dobór herbicydów do sadu integrowanego	
	Rola ściółkowania	
4	Nawożenie upraw sadowniczych	1,5
	Analiza chemiczna gleby	
	Analiza chemiczna liści	
	Wizualna ocena roślin	
	Racjonalne nawożenie	
	Nawożenie upraw sadowniczych, a ochrona środowiska	
	Pobieranie próbek gleby	
	Pobieranie próbek liści	
	Stosowanie nawozów mineralnych i organicznych a ochrona środowiska naturalnego	
5	Ochrona upraw sadowniczych przed chorobami	2
	Sposoby prowadzenia lustracji upraw sadowniczych w celu wykrycia chorób	
	Charakterystyka ważniejszych chorób w poszczególnych uprawach sadowniczych	
	Niechemiczne metody ochrony przed chorobami	
	Zastosowanie progów szkodliwości dla chorób	
	Dobór fungicydów zalecanych do integrowanej produkcji	
6	Ochrona upraw sadowniczych przed szkodnikami	3,5
	Sposoby prowadzenia lustracji upraw sadowniczych w celu wykrycia szkodników	
	Charakterystyka ważniejszych szkodników	
	Niechemiczne metody ochrony upraw sadowniczych przed szkodnikami	
	Rola organizmów pożytecznych i ich introdukcja w sadowniczych uprawach integrowanych	
	Zastosowanie progów szkodliwości dla szkodników	
	Chemiczne zwalczanie szkodników	
	Zwalczanie gryzoni w uprawach sadowniczych	
	Ochrona upraw sadowniczych przed ptakami	
	Zoocydy zalecane do integrowanej produkcji	
7	Środki ochrony roślin a ochrona środowiska	1,5
	Zabronione zabiegi w uprawach prowadzonych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji	
	Ochrona organizmów pożytecznych i ich rola w	

	integrowanej produkcji	
	Oddziaływanie środków ochrony roślin na organizmy pożyteczne: pszczoły, owady pożyteczne i mikroorganizmy, ryby, zwierzęta	
	Zmiany zachodzące w środowisku na skutek stosowania środków ochrony roślin	
	Właściwe postępowanie ze środkami ochrony roślin bardzo toksycznymi i toksycznymi	
	Właściwe postępowanie z opryskiwaczem przed i po zabiegu	
	Stosowanie środków ochrony roślin w strefach ochronnych źródeł i ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody	
	Porównanie metod ochrony roślin stosowanych w rolnictwie ekologicznym, konwencjonalnym i w produkcji integrowanej	
	Monitoring pozostałości środków ochrony roślin w produktach roślinnych i w środowisku	
8	Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	1
	Toksyczność środków ochrony roślin i potencjalne oddziaływanie na zdrowie	
	Sposoby wnikania do organizmu: skóra, drogi oddechowe, przewód pokarmowy, błony śluzowe - spojówki	
	Bezpieczeństwo pracy (odzież i sprzęt ochronny, prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport, higiena w czasie i po pracy)	
	Ocena zagrożenia i zasady BHP na poszczególnych stanowiskach pracy przy sporządzaniu cieczy roboczej, opryskiwaniu upraw sprzętem ciągnikowym, zabiegach aparaturą plecakową, zabiegach w uprawach pod osłonami, zaprawianiu nasion	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin i innych nagłych wypadkach: objawy zatruc, pierwsza pomoc w przypadku zatruc	
9	Technika wykonywania zabiegów w ochronie roślin	2
	Technika opryskiwania	
	Rozpylacze i zasady ich stosowania	
	Kalibracja opryskiwaczy	
	Kryteria oceny w badaniach okresowych opryskiwaczy	
	Przygotowanie cieczy użytkowej, mycie opryskiwacza	
	Zagospodarowanie odpadów	
10	Sposób ewidencjonowania czynności w prowadzeniu upraw sadowniczych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji	0,5
11	Kontrola integrowanej produkcji	1
	Ogółem	16

Rośliny warzywne		
Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Obowiązujące przepisy prawne w zakresie integrowanej produkcji	0,5
2	Lokalizacja plantacji i wybór stanowiska	1,5
	Rola użytków ekologicznych w uprawie integrowanej	
	Wybór stanowiska	
	Właściwy dobór odmian w aspekcie odporności na patogeny	
	Płodozmian i zmianowanie (rola roślin	

	strukturotwórczych, międzyplonów i resztek roślinnych w zachowaniu materii organicznej i składników pokarmowych w glebie)	
	Przygotowanie gleby pod założenie uprawy warzywnej	
	Terminy i sposoby siewu i sadzenia roślin warzywnych	
3	Nawożenie integrowanych upraw warzyw	1,5
	Gospodarka składnikami pokarmowymi a ochrona środowiska	
	Analiza chemiczna gleby podstawą racjonalnego nawożenia (technika i terminy pobierania prób)	
	Zastosowanie nawożenia organicznego jako podstawowego źródła składników pokarmowych (nawozy naturalne - dopuszczalne dawki i terminy stosowania, nawozy zielone)	
	Uzupełniające nawożenie mineralne - bilans składników pokarmowych	
	Ocena wizualna wzrostu i rozwoju roślin, analiza chemiczna próbek liściowych (głównie w uprawach pod osłonami), technika pobierania prób	
	Stosowanie nawozów mineralnych i organicznych a ochrona środowiska naturalnego	
4	Ochrona warzyw przed chwastami	2
	Agroekologiczne podstawy ochrony przed chwastami	
	Rola Dobrej Praktyki Rolniczej w ochronie przed chwastami	
	Niechemiczne metody ochrony przed chwastami	
	Dobór herbicydów w integrowanej ochronie przed chwastami	
	Metody ograniczania zużycia herbicydów w integrowanej uprawie (zastosowanie adiuwantów, dawki dzielone, zabiegi pasmowe i precyzyjne)	
5	Ochrona warzyw przed chorobami	3
	Sposoby prowadzenia lustracji uprawy w celu wykrycia chorób	
	Charakterystyka ważniejszych chorób roślin warzywnych	
	Rola Dobrej Praktyki Rolniczej w ochronie przed chorobami	
	Niechemiczne metody ochrony uprawy przed chorobami	
	Zastosowanie progów szkodliwości dla chorób	
	Zwalczanie chemiczne chorób	
	Dobór fungicydów zalecanych do integrowanej produkcji	
6	Ochrona warzyw przed szkodnikami	2
	Sposoby prowadzenia lustracji upraw warzyw w celu wykrycia szkodników	
	Charakterystyka ważniejszych szkodników warzyw - Rola Dobrej Praktyki Rolniczej w ochronie przed szkodnikami	
	Niechemiczne metody ochrony upraw warzyw przed szkodnikami	
	Rola organizmów pożytecznych w integrowanej uprawie warzyw	
	Zastosowanie progów szkodliwości dla szkodników - Dobór zoocydów zalecanych w integrowanej produkcji	
	Chemiczne zwalczanie szkodników	
7	Środki ochrony roślin a ochrona środowiska	1
	Zabronione zabiegi w uprawach prowadzonych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji	
	Ochrona organizmów pożytecznych i ich rola w integrowanej produkcji	
	Oddziaływanie środków ochrony roślin na organizmy	

	pożyteczne: pszczoły, owady pożyteczne i mikroorganizmy, ryby, zwierzęta	
	Zmiany zachodzące w środowisku na skutek stosowania środków ochrony roślin	
	Właściwe postępowanie ze środkami ochrony roślin bardzo toksycznymi i toksycznymi	
	Właściwe postępowanie z opryskiwaczem przed i po zabiegu	
	Stosowanie środków ochrony roślin w strefach ochronnych źródeł i ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody	
	Porównanie metod ochrony roślin stosowanych w rolnictwie ekologicznym konwencjonalnym i w produkcji integrowanej	
	Monitoring pozostałości środków ochrony roślin w produktach roślinnych i w środowisku	
8	Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	1
	Toksyczność środków ochrony roślin i potencjalne oddziaływanie na zdrowie	
	Sposoby wnikania do organizmu: skóra, drogi oddechowe, przewód pokarmowy, błony śluzowe - spojówki	
	Bezpieczeństwo pracy (odzież i sprzęt ochronny, prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport, higiena w czasie i po pracy)	
	Ocena zagrożenia i zasady BHP na poszczególnych stanowiskach pracy przy sporządzaniu cieczy roboczej, opryskiwaniu upraw sprzętem ciągnikowym, zabiegach aparaturą plecakową, zabiegach w uprawach pod osłonami, zaprawianiu nasion	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin i innych nagłych wypadkach: objawy zatruc, pierwsza pomoc w przypadku zatruc	
9	Technika wykonywania zabiegów w ochronie roślin	2
	Technika opryskiwania	
	Rozpylacze i zasady ich stosowania	
	Kalibracja opryskiwaczy	
	Kryteria oceny w badaniach okresowych opryskiwaczy	
	Przygotowanie cieczy użytkowej, mycie opryskiwacza	
	Zagospodarowanie odpadów	
10	Sposób ewidencjonowania czynności w uprawach warzywnych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji	0,5
11	Kontrola integrowanej produkcji	1
	Ogółem	16

Rośliny rolnicze		
Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Obowiązujące przepisy prawne w zakresie integrowanej produkcji	0,5
2	Planowanie i organizacja integrowanej produkcji roślinnej	2
	Rola zmianowania w kształtowaniu żyzności gleb i stanu sanitarnego zasiewów	
	Znaczenie międzyplonów	
	Wybór stanowiska	
	Właściwy dobór odmian	
	Terminy i sposoby siewów roślin rolniczych	

	Zasady uprawy roli w produkcji integrowanej	
	Rola użytków ekologicznych	
3	Pielęgnacja gleby po wykonaniu zasiewów	1
	Niechemiczne metody zwalczania chwastów	
	Dobór herbicydów w uprawie integrowanej roślin rolniczych	
	Możliwość stosowania zmniejszonych dawek herbicydów	
4	Nawożenie integrowanych upraw rolniczych	1,5
	Plan nawożenia dla gospodarstwa i poszczególnych pól płodozmianu	
	Rola nawozów naturalnych w podtrzymaniu żyzności gleby	
	Zasady określania potrzeb nawozowych roślin i dawek nawozów	
	Doradztwo nawozowe w integrowanej produkcji roślinnej	
	Wykorzystanie testów glebowych i roślinnych	
	Dolistne dokarmianie roślin	
	Zasady bezpiecznego stosowania nawozów mineralnych, naturalnych, organicznych i organiczno-mineralnych	
	Nawożenie upraw rolniczych a ochrona środowiska	
	Stosowanie nawozów mineralnych i organicznych a ochrona środowiska naturalnego	
5	Ochrona upraw rolniczych przed chorobami	2,5
	Sposoby prowadzenia lustracji uprawy w celu wykrycia chorób	
	Charakterystyka ważniejszych chorób roślin rolniczych	
	Zastosowanie progów szkodliwości dla chorób	
	Dobór fungicydów zalecanych do integrowanej produkcji	
6	Ochrona upraw rolniczych przed szkodnikami	2,5
	Sposoby prowadzenia lustracji upraw rolniczych w celu wykrycia szkodników	
	Charakterystyka ważniejszych szkodników upraw rolniczych	
	Niechemiczne metody ochrony upraw rolniczych przed szkodnikami	
	Rola organizmów pożytecznych w integrowanej uprawie roślin rolniczych	
	Zastosowanie progów szkodliwości dla szkodników	
	Chemiczne zwalczanie szkodników	
7	Środki ochrony roślin a ochrona środowiska	1,5
	Zabronione zabiegi w uprawach prowadzonych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji	
	Ochrona organizmów pożytecznych i ich rola w integrowanej produkcji	
	Oddziaływanie środków ochrony roślin na organizmy pożyteczne: pszczoły, owady pożyteczne i mikroorganizmy, ryby, zwierzęta	
	Zmiany zachodzące w środowisku na skutek stosowania środków ochrony roślin	
	Właściwe postępowanie ze środkami ochrony roślin bardzo toksycznymi i toksycznymi	
	Właściwe postępowanie z opryskiwaczem przed i po zabiegu	
	Stosowanie środków ochrony roślin w strefach ochronnych źródeł i ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody	
	Porównanie metod ochrony roślin stosowanych w rolnictwie ekologicznym, konwencjonalnym i w produkcji	

	integrowanej	
	Monitoring pozostałości środków ochrony roślin w produktach roślinnych i w środowisku	
8	Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	1
	Toksyczność środków ochrony roślin i potencjalne oddziaływanie na zdrowie	
	Sposoby wnikania do organizmu: skóra, drogi oddechowe, przewód pokarmowy, błony śluzowe - spojówki	
	Bezpieczeństwo pracy (odzież i sprzęt ochronny, prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport, higiena w czasie i po pracy)	
	Ocena zagrożenia i zasady BHP na poszczególnych stanowiskach pracy przy sporządzaniu cieczy roboczej, opryskiwaniu upraw sprzętem ciągnikowym, zabiegach aparaturą plecakową, zabiegach w uprawach pod osłonami, zaprawianiu nasion	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin i innych nagłych wypadkach: objawy zatruc, pierwsza pomoc w przypadku zatruc	
9	Technika wykonywania zabiegów w ochronie roślin	2
	Technika opryskiwania	
	Rozpylacze i zasady ich stosowania	
	Kalibracja opryskiwaczy	
	Kryteria oceny w badaniach okresowych opryskiwaczy	
	Przygotowanie cieczy użytkowej, mycie opryskiwacza	
	Zagospodarowanie odpadów	
10	Sposób ewidencjonowania czynności w uprawach rolniczych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji	0,5
11	Kontrola integrowanej produkcji	1
	Ogółem	16

**Program szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony
roślin**

Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	1
1.	Wybrane zagadnienia w zakresie obowiązujących przepisów	4
	Dopuszczanie środków ochrony roślin do obrotu	
	Warunki prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin	
	Wymagania w zakresie obrotu, konfekcjonowania i stosowania środków ochrony roślin	
	Zakres działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin, w tym: nakaz wycofania środka ochrony roślin z obrotu, zakaz stosowania środka ochrony roślin, kontrola jakości środków ochrony roślin, kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin,	
	Postępowanie w przypadku reklamacji środków ochrony roślin	
	Postępowanie ze środkami przeterminowanymi, niepełnowartościowymi oraz z opróżnionymi opakowaniami po środkach ochrony roślin	
	Wprowadzanie do obrotu podrobionych środków ochrony roślin, w tym: a) niebezpieczeństwa wynikające z wprowadzania do obrotu podrobionych środków ochrony roślin, b) metody rozpoznawania podrobionych środków ochrony roślin	
2	Charakterystyka i stosowanie środków ochrony roślin	6
	Skład środków ochrony roślin	
	Formy użytkowe środków ochrony roślin	
	Okres karencji i okres prewencji	
	Klasyfikacja środków ochrony roślin pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych	
	Podział środków ochrony roślin a) ze względu na funkcję, na: - roztoczbójcze (akarycydy), - bakteriobójcze (bakteriocydy), - grzybobójcze (fungicydy), - chwastobójcze (herbicydy), - owadobójcze (insektocydy), - mięczakobójcze (moluskocydy), - nicieniobójcze (nematocydy), - regulatory wzrostu roślin, - odstraszające szkodniki (repelenty), - gryzoniobójcze (rodentocydy), - przyciągające szkodniki (atraktanty), - kretobójcze (talpicydy), - wirusobójcze (wirocydy),	

	- inne, b) ze względu na sposób oddziaływania na organizmy szkodliwe, na: - kontaktowe, - żołądkowe, - inhalacyjne, - fungitoksyczne, - fungistatyczne, - desykujące, - inhibujące wzrost i rozwój, - inny	
3	Zagadnienia z zakresu ochrony roślin uprawnych	4
	Podstawowe wiadomości o organizmach szkodliwych i ich zwalczaniu, w tym o: a) organizmach chorobotwórczych, b) chwastach, c) szkodnikach	
	Przegląd metod ochrony roślin, w tym: agrotechniczna, hodowlana, mechaniczna, fizyczna, biologiczna, chemiczna, integrowana oraz kwarantanna	
4	Technika ochrony roślin	3
	Sposoby stosowania środków ochrony roślin w zależności od ich formy użytkowej: opryskiwanie, zaprawianie, rozsiewanie, podlewanie, gazowanie, zamgławianie, sublimowanie, zwabianie	
	Sposoby stosowania środków ochrony roślin do dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji pomieszczeń i magazynów	
	Badanie sprawności technicznej sprzętu używanego do stosowania środków ochrony roślin	
5	Zapobieganie negatywnemu wpływowi środków ochrony roślin na środowisko naturalne	2
	Oddziaływanie środków ochrony roślin na organizmy pożyteczne	
	Zmiany zachodzące w środowisku na skutek stosowania środków ochrony roślin	
	Postępowanie ze środkami ochrony roślin i opróżnionymi opakowaniami po środkach ochrony roślin	
6	Bezpieczeństwo i higiena pracy przy sprzedaży środków ochrony roślin	5
	Przegląd obowiązujących przepisów	
	Zagrożenie dla zdrowia człowieka podczas obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin	
	Drogi wchłaniania środków ochrony roślin do organizmu: doustna, skórna, oddechowa i przez błonę śluzową	
	Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze	
	Prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport środków ochrony roślin	
	Zasady profilaktyki, w tym: a) badania lekarskie, b) wyposażenie apteczki pierwszej pomocy medycznej, c) informacje o najbliższym zakładzie opieki zdrowotnej oraz numery telefonów do ośrodków toksykologicznych,	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin oraz w razie wystąpienia innych nagłych wypadków	
	Przepisy przeciwpożarowe i zasady postępowania w	

	czasie pożaru, w tym: a) przyczyny i rodzaje zagrożeń, b) drogi pożarowe,	
	Postępowanie w przypadku rozlania lub rozsypania środków ochrony roślin	
	Ochrona pracy kobiet i ochrona pracy młodocianych	
Ogółem		24

**Program szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin przy
użyciu opryskiwaczy**

Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Wybrane zagadnienia w zakresie obowiązujących przepisów	1
	Wymagania w zakresie nabywania i stosowania środków ochrony roślin	
	Badania sprawności technicznej opryskiwaczy	
	Postępowanie w przypadku reklamacji środków ochrony roślin	
	Zagrożenia wynikających ze stosowania podrobionych środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska	
	Metody rozpoznawania podrobionych środków ochrony roślin	
2	Charakterystyka i stosowanie środków ochrony roślin	2
	Skład środków ochrony roślin	
	Formy użytkowe środków ochrony roślin	
	Okres karencji i okres prewencji	
	Klasyfikacja środków ochrony roślin pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczół i organizmów wodnych	
	Podział środków ochrony roślin: a) ze względu na funkcję, na: - - roztoczbójcze (akarycydy), - bakteriobójcze (bakteriocydy), - grzybobójcze (fungicydy), - chwastobójcze (herbicydy), - owadobójcze (insektycydy), - mięczakobójcze (moluskocydy), - nicieniobójcze (nematocydy), - regulatory wzrostu roślin, - odstraszające szkodniki (repelenty), - gryzoniobójcze (rodentycydy), - przyciągające szkodniki (atraktanty), - kretobójcze (talpicydy), - wirusobójcze (wirocydy), - inne, b) ze względu na sposób oddziaływania na organizmy szkodliwe, na: - kontaktowe, - żołądkowe, - inhalacyjne, - fungitoksyczne, - fungistatyczne, - desykujące, - inhibitujące wzrost i rozwój, - inne,	
	Czynniki warunkujące skuteczne działanie środków	

	ochrony roślin: a) dobór środka ochrony roślin, b) termin przeprowadzenia zabiegu, c) dawka środka ochrony roślin, d) warunki atmosferyczne, e) łączne stosowanie agrochemikaliów	
3	Zagadnienia z zakresu ochrony roślin uprawnych	2
	Podstawowe wiadomości o organizmach szkodliwych i ich zwalczaniu, w tym o: a) organizmach chorobotwórczych, b) chwastach, c) szkodnikach,	
	Przegląd metod ochrony roślin, w tym: agrotechniczna, hodowlana, mechaniczna, fizyczna, biologiczna, chemiczna, integrowana oraz kwarantanna	
	Podstawowe wiadomości z zakresu dobrej praktyki ochrony roślin	
	Zwalczanie szkodników artykułów rolno-spożywczych	
4	Technika ochrony roślin	5 godzin, w tym 4 godziny zajęć praktycznych
	Sposoby stosowania środków ochrony roślin w zależności od ich formy użytkowej: opryskiwanie, zaprawianie, rozsiewanie, podlewanie, gazowanie, zamglawianie, sublimowanie, zwabianie	
	Przygotowanie opryskiwacza do pracy, w tym: a) sprawdzenie stanu technicznego poszczególnych urządzeń opryskiwacza pod kątem ich wpływu na jakość wykonania zabiegu, b) dobór parametrów pracy i regulacja opryskiwaczy, c) dobór rozpylaczy,	
	Technika opryskiwania - użytkowanie opryskiwaczy	
	Badania sprawności technicznej opryskiwaczy: organizacja systemu badań w regionie, wymagania techniczne dla opryskiwaczy, przygotowanie opryskiwacza do badania	
5	Zapobieganie negatywnemu wpływowi środków ochrony roślin na środowisko naturalne:	2
	Oddziaływanie środków ochrony roślin na organizmy pożyteczne	
	Zmiany zachodzące w środowisku na skutek stosowania środków ochrony roślin	
	Postępowanie ze środkami ochrony roślin i opróżnionymi opakowaniami po środkach ochrony roślin	
	Postępowanie z opryskiwaczem przed zabiegiem i po zabiegu wykonanym przy użyciu środków ochrony roślin	
	Stosowanie środków ochrony roślin w strefach ochronnych ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody	
6	Bezpieczeństwo i higiena pracy przy stosowaniu środków ochrony roślin	2
	Przegląd obowiązujących przepisów	
	Zagrożenia dla zdrowia człowieka podczas stosowania środków ochrony roślin przy użyciu opryskiwaczy	

	Drogi wchłaniania środków ochrony roślin do organizmu: doustna, skórna, oddechowa i przez błonę śluzową	
	Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze	
	Prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport środków ochrony roślin	
	Ocena zagrożenia na poszczególnych stanowiskach pracy, w tym przy: a) sporządzaniu cieczy roboczej, b) zabiegach wykonywanych opryskiwaczem ciągnikowym, c) zabiegach wykonywanych opryskiwaczem plecakowym, d) zabiegach wykonywanych w uprawach pod osłonami, e) zaprawianiu nasion,	
	Zasady profilaktyki, w tym: a) badania lekarskie, b) wyposażenie apteczki pierwszej pomocy medycznej, c) informacje o najbliższym zakładzie opieki zdrowotnej oraz numery telefonów do ośrodków toksykologicznych	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin oraz w razie wystąpienia innych nagłych wypadków	
	Przepisy przeciwpożarowe i zasady postępowania w czasie pożaru, w tym: a) przyczyny i rodzaje zagrożenia, b) drogi pożarowe,	
	Postępowanie w przypadku rozlania lub rozsypania środków ochrony roślin	
Ogółem		14

**Program szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin sprzętem
agrolotniczym**

Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Wybrane zagadnienia w zakresie obowiązujących przepisów	1
	Dopuszczanie środków ochrony roślin do obrotu	
	Wymagania w zakresie nabywania i stosowania środków ochrony roślin	
	Postępowanie w przypadku reklamacji środków ochrony roślin	
	Zagrożenia wynikające ze stosowania podrobionych środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska	
	Metody rozpoznawania podrobionych środków ochrony roślin	
2	Ochrona roślin uprawnych i lasów przed szkodnikami i organizmami chorobotwórczymi	2
	Podstawowe wiadomości o biologii niektórych organizmów szkodliwych	
	Zastosowanie zabiegów agrolotniczych w zwalczaniu organizmów szkodliwych	
3	Charakterystyka i podział środków ochrony roślin oraz możliwości ich stosowania sprzętem agrolotniczym	1
4	Zapobieganie negatywnemu wpływowi środków ochrony roślin na środowisko naturalne, w tym na organizmy pożyteczne w uprawach, lasach i strefach ekotonowych	1
5	Bezpieczeństwo i higiena pracy przy stosowaniu środków ochrony roślin	1
	Przegląd obowiązujących przepisów	
	Zagrożenia dla zdrowia człowieka podczas stosowania środków ochrony roślin sprzętem agrolotniczym	
	Klasyfikacja środków ochrony roślin pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych	
	Drogi wchłaniania środków ochrony roślin do organizmu: doustna, skórna, oddechowa i przez błonę śluzową	
	Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze	
	Prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport środków ochrony roślin	
6	Sprzęt agrolotniczy w zabiegach ochrony roślin, w tym: podział, budowa, zastosowanie, sprawność techniczna	3
7	Naprowadzanie samolotów i śmigłowców na pola zabiegowe oraz zasady bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin sprzętem agrolotniczym	2
8	Organizacja i koszty prac agrolotniczych	1
9	Badanie sprawności technicznej opryskiwaczy	2

**Załącznik 4. Program szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony
roślin metodą fumigacji**

Lp.	Temat	Liczba godzin
1	2	3
1	Wybrane zagadnienia w zakresie obowiązujących przepisów	1
	Dopuszczanie środków ochrony roślin do obrotu	
	Zasady nabywania i stosowania środków ochrony roślin	
	Postępowanie w przypadku reklamacji środków ochrony roślin	
	Zagrożenia wynikające ze stosowania podrobionych środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska	
	Metody rozpoznawania podrobionych środków ochrony roślin	
2	Charakterystyka i zasady stosowania środków ochrony roślin	2
	Skład środków ochrony roślin	
	Formy użytkowe środków ochrony roślin	
	Okres karencji i okres prewencji	
	Klasyfikacja środków ochrony roślin pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczół i organizmów wodnych	
	Podział środków ochrony roślin a) ze względu na funkcję, na: - roztoczbójcze (akarycydy), - bakteriobójcze (bakteriocydy), - grzybobójcze (fungicydy), - chwastobójcze (herbicydy), - owadobójcze (insektycydy), - mięczakobójcze (moluskocydy), - nicieniobójcze (nematocydy), - regulatory wzrostu roślin, - odstraszające szkodniki (repelenty), - gryzoniobójcze (rodentycydy), - przyciągające szkodniki (atraktanty), - kretobójcze (talpicydy), - wirusobójcze (wirocydy), - inne, b) ze względu na sposób oddziaływania na organizmy szkodliwe, na: - kontaktowe, - żołądkowe, - inhalacyjne, - fungitoksyczne, - fungistatyczne, - desykujące, - inhibitujące wzrost i rozwój, - inne	
	Czynniki warunkujące skuteczne działanie środków ochrony roślin:	

	a) dobór środka ochrony roślin, b) termin przeprowadzenia zabiegu, c) dawka środka ochrony roślin, d) warunki atmosferyczne	
	Środki ochrony roślin przeznaczone do zwalczania szkodników artykułów rolno-spożywczych	
3	Zagadnienia z zakresu ochrony roślin	4
	Podstawowe wiadomości o biologii organizmów szkodliwych - ich oznaczenie i zwalczanie	
	Przegląd metod ochrony roślin, w tym szczegółowa charakterystyka metody chemicznej	
	Zasady wykonywania zabiegu dezynsekcji gazowej i technika wykonywania tego zabiegu, w tym: a) stosowane środki ochrony roślin, b) właściwości chemiczne i fizyczne środków ochrony roślin, c) mechanizm działania środków ochrony roślin, d) warunki zastosowania środków ochrony roślin, e) przygotowywanie pomieszczenia, f) dawkowanie i sposób rozmieszczenia środków ochrony roślin, g) odwietrzanie pomieszczenia, h) kontrola pozostałości gazu w pomieszczeniu	
	Wymagania dotyczące ewidencji zabiegów wykonywanych przy użyciu środków ochrony roślin	
4	Technika ochrony roślin	4 godzin, w tym 3 godziny zajęć praktycznych
	Sposoby stosowania środków ochrony roślin w zależności od ich formy użytkowej: opryskiwanie, zaprawianie, rozsiewanie, podlewanie, gazowanie, zamgławianie, sublimowanie, zwabianie	
	Przygotowywanie sprzętu do wykonywania zabiegu	
	Rodzaje sprzętu	
	Sprawność techniczna i wpływ na jakość zabiegu	
	Usuwanie podstawowych usterek	
	Zabezpieczenie sprzętu po wykonanym zabiegu	
5	Zapobieganie negatywnemu wpływowi środków ochrony roślin na środowisko naturalne	2
	Oddziaływanie środków ochrony roślin na organizmy pożyteczne	
	Zmiany zachodzące w środowisku na skutek stosowania środków ochrony roślin	
	Postępowanie ze środkami ochrony roślin i opróżnionymi opakowaniami po środkach ochrony roślin	
6	Bezpieczeństwo i higiena pracy przy stosowaniu środków ochrony roślin	3
	Przegląd obowiązujących przepisów	
	Klasyfikacja środków ochrony roślin pod względem stwarzania przez nie zagrożenia dla zdrowia człowieka	
	Drogi wchłaniania środków ochrony roślin do organizmu: doustna, skórna, oddechowa i przez błonę śluzową	
	Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze	
	Prawidłowe przechowywanie, pakowanie i transport środków ochrony roślin	

	Zasady profilaktyki: a) badania lekarskie, b) wyposażenie apteczki pierwszej pomocy medycznej, c) informacje o najbliższym zakładzie opieki zdrowotnej, telefony do ośrodków toksykologicznych	
	Pierwsza pomoc przy zatruciach środkami ochrony roślin oraz w razie wystąpienia innych nagłych wypadków	
	Przepisy przeciwpożarowe i sposób postępowania w czasie pożaru, w tym: a) przyczyny i rodzaje zagrożenia pożarowego, b) drogi pożarowe,	
	Postępowanie w przypadku rozlania lub rozsypania środków ochrony roślin	
Ogółem		16

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE O UKOŃCZENIU SZKOLENIA*

Pieczęć jednostki organizacyjnej
prowadzącej szkolenia

ZAŚWIADCZENIE NR ...
o ukończeniu szkolenia

Pan/Pani .....

(imię i nazwisko)

urodzony(a) w dniu ..... 19 ..... r. w .....

numer PESEL lub nazwa i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość** .....

numer NIP*** .....

był(a) słuchaczem szkolenia w zakresie:****

integrowanej produkcji

obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin

stosowania środków ochrony roślin przy użyciu opryskiwaczy

stosowania środków ochrony roślin sprzętem agrolotniczym

stosowania środków ochrony roślin metodą fumigacji

zorganizowanego przez .....

w dniu (ach) .....

i ukończył(a) szkolenie z wynikiem pozytywnym.

Przewodniczący komisji:

Członkowie komisji:

.....
(podpis i pieczęć kierownika jednostki
organizacyjnej prowadzącej szkolenia)

.....
(data wydania zaświadczenia)

* zgodnie z przepisami o ochronie roślin zaświadczenie zachowuje ważność przez okres 5 lat od dnia ukończenia szkolenia.

** w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL

***o ile został nadany.

**** niepotrzebne skreślić.

UZASADNIENIE

Wydanie projektowanego rozporządzenia wynika ze zmiany przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.) wprowadzonej ustawą z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), w związku z implementacją do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Zmiany wprowadzone w przepisach ustawy o ochronie roślin obejmowały zasady podejmowania oraz prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Integrowana produkcja jest dobrowolnym systemem jakości żywności. Rolnicy ubiegający się o certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji są zobowiązani do prowadzenia uprawy roślin zgodnie z metodykami zatwierdzonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, podlegają kontroli Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, a także muszą ukończyć szkolenie w zakresie integrowanej produkcji.

Zgodnie z obowiązującymi do czasu wejścia w życie ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisami art. 5 ust. 7 ustawy o ochronie roślin, jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji określone były rozporządzeniem ministra właściwego do spraw rolnictwa. Jednocześnie, przepisy ustawy nie wskazywał kryteriów, od których uzależnia się udzielenie upoważnienia. Było to niezgodne z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. *dotyczącej usług na rynku wewnętrznym* (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36) stanowiącym, że „systemy zezwoleń opierają się na kryteriach, które wykluczają możliwość korzystania przez właściwe organy z przyznanego im uznania w sposób arbitralny”. Ponadto, czas trwania procedury legislacyjnej (3-4 miesiące), związanej z wpisem nowej jednostki do załącznika do ww. rozporządzenia, określającego wykaz jednostek upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, był niezgodny z art. 13 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE stanowiącym, że „procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń zapewniają, że wnioski zostaną rozpatrzone możliwie najszybciej, a w każdym razie w rozsądnym terminie”. Przepisy ustawy o ochronie roślin nie precyzowały również procedury związanej z udzielaniem zezwolenia, co było niezgodne z art. 13 dyrektywy 2006/123/WE, a w szczególności z ust. 1 tego artykułu, zgodnie z którym „procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń są przejrzyste i podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem”.

Mając na uwadze fakt, że część jednostek upoważnionych na podstawie przepisów dotychczasowych do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, była upoważniona również do prowadzenia szkoleń w zakresie stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków

ochrony roślin utworzono jeden rejestr działalności regulowanej, obejmujący podmioty prowadzące szkolenia z zakresu integrowanej produkcji, a także stosowania lub obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin. Prowadzenie rejestru reguluje art. 75 ustawy o ochronie roślin, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyjęte rozwiązanie, ma na celu ograniczenie liczny rejestrów działalności regulowanej, prowadzonych przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa i jest korzystne dla przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na prowadzeniu szkoleń z zakresu ochrony roślin, jak również zmniejsza obciążenia dla administracji.

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 28 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin, programów tych szkoleń oraz wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia (Dz. U. Nr 105, poz. 671 oraz z 2009 r. Nr 141, poz. 1152) i uwzględnia wymienione wyżej zmiany wprowadzone w ustawie o ochronie roślin. Projektowane rozporządzenie zostało rozszerzone o:

- 1) wymagania dotyczące kwalifikacji osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji,
- 2) programy szkoleń w zakresie integrowanej produkcji,
- 3) określenie terminu ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji,
- 4) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji.

Do tej pory sprawy te były regulowane przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie integrowanej produkcji (Dz. U. Nr 178, poz. 1834, z 2005 r. Nr 230, poz. 1958, z 2007 r. Nr 23, poz. 139 oraz z 2008 r. Nr 77, poz. 461). Projektowane rozporządzenie nie zmienia przy tym dotychczasowych rozwiązań w tym zakresie, za wyjątkiem wzoru o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji, który został ujednoczony ze wzorem o ukończeniu pozostałych szkoleń w zakresie ochrony roślin. Projektowane rozporządzenie przewiduje przy tym okres przejściowy, w którym można wydawać zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin, zgodnych z dotychczasowymi wzorami.

Ponadto, projektowane rozporządzenie będzie regulowało sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin. Proponuje się, aby podmiot wykonujący szkolenia z zakresu ochrony roślin prowadził rejestr osób, które ukończyły takie szkolenie, zawierający informacje o zakresie ukończonego szkolenia, uzyskanym wyniku egzaminu oraz numerze wydanego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia. Rejestr ten powinien być przechowywany przez okres 5 lat.

Projektowane rozporządzenie wprowadza także uznawanie kwalifikacji uzyskanych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości

Projektowane rozporządzenie nie wprowadza innych zmian merytorycznych, dotyczących dotychczasowych zasad prowadzenia szkoleń z zakresu integrowanej produkcji, obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin.

Projektowane rozporządzenie uchyla rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 28 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin, programów tych szkoleń oraz wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia (Dz. U. Nr 105, poz. 671 oraz z 2009 r. Nr 141, poz. 1152).

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji:

1. **Podmioty objęte rozporządzeniem** – projektowane rozporządzenie dotyczy podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin.
2. **Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego** – wydanie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.
3. **Wpływ rozporządzenia na rynek pracy** – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wydanie projektowanego rozporządzenia jest konsekwencją zmiany przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, związanej z implementacją do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Zmiany wprowadzone do ustawy o ochronie roślin w istotny sposób ułatwiają prowadzenie szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin, poprzez zmianę sposobu reglamentacji prowadzenia tej działalności. Wydanie projektowanego rozporządzenia ma natomiast charakter techniczny i nie zmienia ono w sposób istotnych dotychczasowych przepisów w tym zakresie.
5. **Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny RP.
6. **Konsultacje społeczne** - projektowane rozporządzenie zostanie skonsultowane z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z: Business Centre Club, Federacją Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacją Pracodawców Polskich, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związków Zawodowych Pracowników Rolnictwa RP, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i

Organizacji Rolniczych, Polską Izbą Nasienną, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Sekcją Krajową Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ „Solidarność”, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa RP, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” oraz Zrzeszeniem Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawcy
majątkowego**

Na podstawie art. 175 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawcy majątkowego za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 174 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. 1. Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna rzeczoznawcy majątkowego za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w §1.

2. Ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód:

1) polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie mienia, wyrządzonych przez ubezpieczonego małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu, a także powinowatemu w tej samej linii lub stopniu, osobie pozostającej w stosunku przysposobienia oraz jej małżonkowi, jak również osobie, z którą ubezpieczony pozostaje we wspólnym pożyciu;

2) wyrządzonych przez ubezpieczonego po pozbawieniu go uprawnień zawodowych, a także w okresie zawieszenia uprawnień zawodowych, chyba że szkoda jest następstwem wykonywania uprawnień zawodowych przed ich pozbawieniem lub zawieszeniem;

3) polegających na zapłacie kar umownych;

4) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 69, poz. 468, i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281, Nr 206, poz. 1590 i Nr ..., poz. ... ..

3. Ubezpieczenie OC obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2, bez możliwości umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań.

§ 3. Obowiązek ubezpieczenia OC powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności, o których mowa w §1.

§ 4. 1. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz wszystkich zdarzeń, których skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 25.000 euro.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§ 5. Umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązują do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER INFRASTRUKTURY

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawcy majątkowego (Dz. U. Nr 207, poz. 2112).

UZASADNIENIE

Art. 30 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zmiany w zakresie art. 175 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który to przepis zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej – rozporządzenia w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawcy majątkowego.

Projektowane rozporządzenie stanowi wypełnienie powyższej delegacji ustawowej, poprzez określenie szczegółowego zakresu obowiązkowego ubezpieczenia OC rzeczoznawcy majątkowego, terminu powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalnej sumy gwarancyjnej. Rozporządzenie zastąpi dotychczas obowiązujące w tym zakresie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawcy majątkowego (Dz. U. Nr 207, poz. 2112). Zgodnie z art. 47 ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 175 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 175 ust. 5 ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

W § 2 projektu określono zakres obowiązkowego ubezpieczenia OC poprzez m.in. określenie w ust. 1 zakresu czasowego ochrony ubezpieczeniowej (tzw. trigger). Ubezpieczenie OC nie może bowiem prawidłowo funkcjonować bez dokładnego sprecyzowania, który moment bierze się pod uwagę jako wypadek ubezpieczeniowy objęty umową ubezpieczeniową.

W powyższym zakresie ubezpieczenie OC powinno obejmować wszystkie szkody, bez możliwości ograniczenia przez zakład ubezpieczeń w jakikolwiek sposób wypłaty odszkodowań. Z tego względu doprecyzowano, przez przepis w § 2 ust. 3, iż zakład ubezpieczeń nie będzie mógł zastosować udziału własnego, franszyzy integralnej lub franszyzy redukcyjnej. Przez taki przepis spełniony jest postulat zapewnienia przez ubezpieczenie OC jak najpełniejszej ochrony poszkodowanych osób trzecich. W przypadku bowiem zastosowania przez zakłady ubezpieczeń udziału własnego bądź franszyzy poszkodowanemu nie byłoby wypłacane pełne odszkodowanie, zaś naprawienia szkody w pozostałym zakresie można byłoby domagać się jedynie od sprawcy tej szkody. W tym przypadku nie można byłoby mówić ani o właściwej ochronie poszkodowanego, ani o ochronie majątku sprawcy – ubezpieczonego.

Jednocześnie uzasadnione jest, aby z zakresu tego ubezpieczenia wyłączyć odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za enumeratywnie określone w rozporządzeniu szkody (§ 2 ust. 2). Wyłączenia zawierają przypadki społecznie uzasadnione, jak również sytuacje nadzwyczajne, którym trudno jest się przeciwstawić. Jednocześnie za słuszne i uzasadnione wydaje się, aby wyłączenie, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, ograniczyć do szkód majątkowych jednocześnie rozszerzając zakres ochrony na szkody osobowe także u osób bliskich ubezpieczonego. Rozwiązanie takie jest ponadto zgodne ze standardami występującymi w ubezpieczeniach dobrowolnych – szkody osobowe, mające specyficzny i uciążliwy dla poszkodowanego charakter, nie powinny być wyłączone.

Z zakresu ubezpieczenia wyłączone zostały szkody powstałe w wyniku m.in. aktów terroru. Stosowaną w standardach światowych praktyką jest, że szkody te, jako nie podlegające, co do zasady, reasekuracji, wyłączane są z zakresu ubezpieczenia. Samo pojęcie „aktów terroru” określone jest w ogólnych warunkach zakładu ubezpieczeń.

W § 3 określono termin powstania obowiązku ubezpieczenia. Zgodnie z tym przepisem obowiązek ten powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności zawodowych rzeczoznawcy majątkowego, z uwagi na fakt, że po rozpoczęciu tej działalności mogą już zostać wyrządzone szkody związane z wykonywaniem tych czynności.

W § 4 określona została minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia, która wynosić będzie 25.000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia objętego umową ubezpieczenia oraz w odniesieniu do wszystkich takich zdarzeń. Wysokość sumy gwarancyjnej powinna być jednocześnie „wyważona”, tak aby z jednej strony zapewnić prawidłowe wykonywanie czynności w zakresie szacowania oraz wyceny nieruchomości i nie obciążać nadmiernie odbiorców tych usług, z drugiej zaś strony zapewnić właściwą ochronę ubezpieczeniową. Wysokość minimalnej sumy gwarancyjnej została określona na dotychczas obowiązującym poziomie.

Rozporządzenie wejdzie w życie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów będą obowiązywały do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia, z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych, zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z delegacją ustawową rozporządzenie jest wydawane w porozumieniu z Ministrem Infrastruktury, zaś projekt podlega opiniowaniu przez Polską Izbę Ubezpieczeń.

Informacja o podleganiu notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny:

Projektowany akt normatywny będzie oddziaływał w głównej mierze na rzeczoznawców majątkowych, czyli osoby fizyczne posiadające odpowiednie uprawnienia zawodowe w tym zakresie. Regulacje będą miały również wpływ na zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej, które będą zawierały umowy ubezpieczenia OC rzeczoznawców majątkowych.

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu zostaną przeprowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka, z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym - Komisją Nadzoru Finansowego, Rzecznikiem Ubezpieczonych, a także z Polską Federacją Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego).

- rynek pracy:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

- konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki.

- sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

4. Wskazanie źródeł finansowania:

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Natomiast wydatki związane z zawarciem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej będą ponoszone przez ubezpieczających.

Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia .....

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami

Na podstawie art. 181 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności pośrednictwa, o których mowa w art. 180 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. 1. Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna pośrednika w obrocie nieruchomościami za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem czynności pośrednictwa.

2. W przypadku gdy pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje czynności pośrednictwa przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, ubezpieczeniem OC jest objęta również odpowiedzialność cywilna tego pośrednika za szkody wyrządzone działaniem lub zaniechaniem tych osób.

3. Ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód:

1) polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie mienia, wyrządzonych przez ubezpieczonego małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu, a także powinowatemu w tej samej linii lub stopniu, osobie pozostającej w stosunku przysposobienia oraz jej małżonkowi, jak również osobie, z którą ubezpieczony pozostaje we wspólnym pożyciu;

2) wyrządzonych przez ubezpieczonego po pozbawieniu go uprawnień zawodowych, a także w okresie zawieszenia uprawnień zawodowych, chyba że szkoda jest następstwem

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 69, poz. 468, i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281, Nr 206, poz. 1590 i Nr ..., poz. ... ..

wykonywania pośrednictwa w obrocie nieruchomościami przed pozbawieniem lub zawieszeniem uprawnień zawodowych;

3) polegających na zapłacie kar umownych;

4) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

4. Ubezpieczenie OC obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ust. 3, bez możliwości umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań.

§ 3. Obowiązek ubezpieczenia OC powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności pośrednictwa.

§ 4. 1. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz wszystkich zdarzeń, których skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 25.000 euro.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§ 5. Umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązują do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER INFRASTRUKTURY

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami (Dz. U. Nr 207, poz. 2113).

UZASADNIENIE

Art. 30 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zmiany w zakresie art. 181 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który to przepis zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej – rozporządzenia w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami.

Projektowane rozporządzenie stanowi wypełnienie ww. delegacji ustawowej, przez określenie szczegółowego zakresu obowiązkowego ubezpieczenia OC pośrednika w obrocie nieruchomościami, terminu powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalnej sumy gwarancyjnej. Rozporządzenie zastąpi dotychczas obowiązujące w tym zakresie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami (Dz. U. Nr 207, poz. 2113). Zgodnie z art. 47 ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 181 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 181 ust. 4 ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

W § 2 projektu określono zakres obowiązkowego ubezpieczenia OC poprzez m.in. określenie w ust. 1 zakresu czasowego ochrony ubezpieczeniowej (tzw. trigger). Ubezpieczenie OC nie może bowiem prawidłowo funkcjonować bez dokładnego sprecyzowania, który moment bierze się pod uwagę jako wypadek ubezpieczeniowy objęty umową ubezpieczeniową.

W powyższym zakresie ubezpieczenie OC powinno obejmować wszystkie szkody, bez możliwości ograniczenia przez zakład ubezpieczeń w jakikolwiek sposób wypłaty odszkodowań. Z tego względu doprecyzowano, przez przepis w § 2 ust. 4, iż zakład ubezpieczeń nie będzie mógł zastosować udziału własnego, franszyzy integralnej lub franszyzy redukcyjnej. Przez taki przepis spełniony jest postulat zapewnienia przez ubezpieczenie OC jak najpełniejszej ochrony poszkodowanych osób trzecich. W przypadku bowiem zastosowania przez zakłady ubezpieczeń udziału własnego bądź franszyzy poszkodowanemu nie byłoby wypłacane pełne odszkodowanie, zaś naprawienia szkody w pozostałym zakresie można byłoby domagać się jedynie od sprawcy tej szkody. W tym przypadku nie można byłoby mówić ani o właściwej ochronie poszkodowanego, ani o ochronie majątku sprawcy – ubezpieczonego.

Jednocześnie uzasadnione jest, aby z zakresu tego ubezpieczenia wyłączyć odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za enumeratywnie określone w rozporządzeniu szkody (§ 2 ust. 3). Wyłączenia zawierają przypadki społecznie uzasadnione, jak również sytuacje nadzwyczajne, którym trudno jest się przeciwstawić. Jednocześnie za słuszne i uzasadnione wydaje się, aby wyłączenie, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1, ograniczyć do szkód majątkowych jednocześnie rozszerzając zakres ochrony na szkody osobowe także u osób bliskich ubezpieczonego. Rozwiązanie takie jest ponadto zgodne ze standardami występującymi w ubezpieczeniach dobrowolnych – szkody osobowe, mające specyficzny i uciążliwy dla poszkodowanego charakter, nie powinny być wyłączone.

Z zakresu ubezpieczenia wyłączone zostały szkody powstałe w wyniku m.in. aktów terroru. Stosowaną w standardach światowych praktyką jest, że szkody te, jako nie podlegające, co do

zasady, reasekuracji, wyłączane są z zakresu ubezpieczenia. Samo pojęcie „aktów terroru” określone jest w ogólnych warunkach zakładu ubezpieczeń.

W § 3 określono termin powstania obowiązku ubezpieczenia. Zgodnie z tym przepisem obowiązek ten powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności pośrednictwa, z uwagi na fakt, że po rozpoczęciu tej działalności mogą już zostać wyrządzone szkody związane z wykonywaniem tych czynności.

W § 4 określona została minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia, która wynosić będzie 25.000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia objętego umową ubezpieczenia oraz w odniesieniu do wszystkich takich zdarzeń. Wysokość sumy gwarancyjnej powinna być jednocześnie „wyważona”, tak aby z jednej strony zapewnić prawidłowe wykonywanie czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomością i nie obciążyć nadmiernie odbiorców tych usług, z drugiej zaś strony zapewnić właściwą ochronę ubezpieczeniową.

Wysokość minimalnej sumy gwarancyjnej została określona na dotychczas obowiązującym poziomie.

Rozporządzenie wejdzie w życie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów będą obowiązywały do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia, z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych, zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z delegacją ustawową rozporządzenie jest wydawane w porozumieniu z Ministrem Infrastruktury, zaś projekt podlega opiniowaniu przez Polską Izbę Ubezpieczeń.

Informacja o podleganiu notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny:

Projektowany akt normatywny będzie oddziaływał w głównej mierze na pośredników w obrocie nieruchomościami, czyli osoby fizyczne posiadające odpowiednie uprawnienia zawodowe w tym zakresie. Regulacje będą miały również wpływ na zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej, które będą zawierały umowy ubezpieczenia OC pośrednika w obrocie nieruchomościami.

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu zostaną przeprowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka, z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym - Komisją Nadzoru Finansowego, Rzecznikiem Ubezpieczonych, a także z Polskim Stowarzyszeniem Pośredników w Obrocie Nieruchomości oraz Polską Federacją Rynku Nieruchomości.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego).

- rynek pracy:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

- konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki.

- sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

4. Wskazanie źródeł finansowania:

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Natomiast wydatki związane z zawarciem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej będą ponoszone przez ubezpieczających.

Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zarządcy
nieruchomości**

Na podstawie art. 186 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zarządcy nieruchomości za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności zarządzania, o których mowa w art. 185 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. 1. Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna zarządcy nieruchomości za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem czynności zarządzania nieruchomością.

2. W przypadku, gdy zarządca nieruchomości wykonuje czynności zarządzania przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, ubezpieczeniem OC jest objęta również odpowiedzialność cywilna tego zarządcy za szkody wyrządzone działaniem lub zaniechaniem tych osób.

3. Ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód:

1) polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie mienia, wyrządzonych przez ubezpieczonego małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu, a także powinowatemu w tej samej linii lub stopniu, osobie pozostającej w stosunku przysposobienia oraz jej małżonkowi, jak również osobie, z którą ubezpieczony pozostaje we wspólnym pożyciu;

2) wyrządzonych przez ubezpieczonego po pozbawieniu go uprawnień zawodowych, a także w okresie zawieszenia uprawnień zawodowych, chyba że szkoda jest następstwem

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 69, poz. 468, i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281, Nr 206, poz. 1590 i Nr ..., poz. ... .

wykonywania czynności zarządzania nieruchomością przed pozbawieniem lub zawieszeniem uprawnień zawodowych;

3) polegających na zapłacie kar umownych;

4) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

4. Ubezpieczenie OC obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ust. 3, bez możliwości umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań.

§ 3. Obowiązek ubezpieczenia OC powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności zarządzania nieruchomością.

§ 4. 1. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz wszystkich zdarzeń, których skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 50.000 euro.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§ 5. Umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązują do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER INFRASTRUKTURY

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zarządcy nieruchomości (Dz. U. Nr 207, poz. 2114).

UZASADNIENIE

Art. 30 ustawy z dnia ..... o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zmiany w zakresie art. 186 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który to przepis zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej – rozporządzenia w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zarządcy nieruchomości.

Projektowane rozporządzenie stanowi wypełnienie powyższej delegacji ustawowej, poprzez określenie szczegółowego zakresu obowiązkowego ubezpieczenia OC zarządcy nieruchomości, terminu powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalnej sumy gwarancyjnej. Rozporządzenie zastąpi dotychczas obowiązujące w tym zakresie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zarządcy nieruchomości (Dz. U. Nr 207, poz. 2114). Zgodnie z art. 47 ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 186 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 186 ust. 4 ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

W § 2 projektu określono zakres obowiązkowego ubezpieczenia OC poprzez m.in. określenie w ust. 1 zakresu czasowego ochrony ubezpieczeniowej (tzw. trigger). Ubezpieczenie OC nie może bowiem prawidłowo funkcjonować bez dokładnego sprecyzowania, który moment bierze się pod uwagę jako wypadek ubezpieczeniowy objęty umową ubezpieczeniową.

W powyższym zakresie ubezpieczenie OC powinno obejmować wszystkie szkody, bez możliwości ograniczenia przez zakład ubezpieczeń w jakikolwiek sposób wypłaty odszkodowań. Z tego względu doprecyzowano, przez przepis w §2 ust. 4, iż zakład ubezpieczeń nie będzie mógł zastosować udziału własnego, franszyzy integralnej lub franszyzy redukcyjnej. Przez taki przepis spełniony jest postulat zapewnienia przez ubezpieczenie OC jak najpełniejszej ochrony poszkodowanych osób trzecich. W przypadku bowiem zastosowania przez zakłady ubezpieczeń udziału własnego bądź franszyzy poszkodowanemu nie byłoby wypłacane pełne odszkodowanie, zaś naprawienia szkody w pozostałym zakresie można byłoby domagać się jedynie od sprawcy tej szkody. W tym przypadku nie można byłoby mówić ani o właściwej ochronie poszkodowanego, ani o ochronie majątku sprawcy – ubezpieczonego.

Jednocześnie uzasadnione jest, aby z zakresu tego ubezpieczenia wyłączyć odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za enumeratywnie określone w rozporządzeniu szkody (§2 ust. 3). Wyłączenia zawierają przypadki społecznie uzasadnione, jak również sytuacje nadzwyczajne, którym trudno jest się przeciwstawić. Jednocześnie za słuszne i uzasadnione wydaje się, aby wyłączenie, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1, ograniczyć do szkód majątkowych jednocześnie rozszerzając zakres ochrony na szkody osobowe także u osób bliskich ubezpieczonego. Rozwiązanie takie jest ponadto zgodne ze standardami występującymi w ubezpieczeniach dobrowolnych – szkody osobowe, mające specyficzny i uciążliwy dla poszkodowanego charakter, nie powinny być wyłączone.

Z zakresu ubezpieczenia wyłączone zostały szkody powstałe w wyniku m.in. aktów terroru. Stosowaną w standardach światowych praktyką jest, że szkody te, jako nie podlegające, co do zasady, reasekuracji, wyłączane są z zakresu ubezpieczenia. Samo pojęcie „aktów terroru” określone jest w ogólnych warunkach zakładu ubezpieczeń.

W § 3 określono termin powstania obowiązku ubezpieczenia. Zgodnie z tym przepisem obowiązek ten powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności zarządzania, z uwagi na fakt, że po rozpoczęciu tej działalności mogą już zostać wyrządzone szkody związane z wykonywaniem tych czynności.

W § 4 określona została minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia, która wynosić będzie 50.000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia objętego umową ubezpieczenia oraz w odniesieniu do wszystkich takich zdarzeń. Wysokość sumy gwarancyjnej powinna być jednocześnie „wyważona”, tak aby z jednej strony zapewnić prawidłowe wykonywanie czynności zarządzania nieruchomością i nie obciążyć nadmiernie odbiorców tych usług, z drugiej zaś strony zapewnić właściwą ochronę ubezpieczeniową.

Wysokość minimalnej sumy gwarancyjnej została określona na dotychczas obowiązującym poziomie.

Rozporządzenie wejdzie w życie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów będą obowiązywały do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia, z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych, zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z delegacją ustawową rozporządzenie jest wydawane w porozumieniu z Ministrem Infrastruktury, zaś projekt podlega opiniowaniu przez Polską Izbę Ubezpieczeń.

Informacja o podleganiu notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny:

Projektowany akt normatywny będzie oddziaływał w głównej mierze na zarządców nieruchomości, czyli osoby fizyczne posiadające odpowiednie uprawnienia zawodowe w tym zakresie. Regulacje będą miały również wpływ na zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej, które będą zawierały umowy ubezpieczenia OC zarządcy nieruchomości.

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu zostaną przeprowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka, z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym - Komisją Nadzoru Finansowego, Rzecznikiem Ubezpieczonych, a także z Polskim Stowarzyszeniem Zarządców Nieruchomości oraz Polską Federacją Rynku Nieruchomości.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego).

- rynek pracy:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

- konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki.

- sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

4. Wskazanie źródeł finansowania:

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Natomiast wydatki związane z zawarciem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, będą ponoszone przez ubezpieczających.

Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia.....

**w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania
nieruchomościami**

Na podstawie art. 197 pkt 1-5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

**DZIAŁ I
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i warunki odbywania praktyk zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami, regulamin organizacji tych praktyk, ich program oraz formę sposób dokumentowania odbycia praktyki zawodowej, w tym wzór dziennika praktyki oraz koszt jego wydania;
- 2) sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, sposób ustalania i rodzaje kosztów tego postępowania, organizację Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz regulamin jej działania;
- 3) wzory świadectw uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, oraz licencji zawodowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, zarządzania nieruchomościami oraz sposób postępowania przy wydawaniu duplikatów tych świadectw i licencji w przypadku ich utraty;
- 4) sposób prowadzenia centralnych rejestrów rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 2) kandydacie - należy przez to rozumieć osobę, która ubiega się o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości albo licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, albo licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami;
- 3) osobie uprawnionej - należy przez to rozumieć osobę, która posiada uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości albo licencję zawodową w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, albo licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami;
- 4) organizatorze praktyki zawodowej - należy przez to rozumieć związki stowarzyszeń rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami albo zarządców nieruchomości;
- 5) prowadzącym praktykę zawodową - należy przez to rozumieć osobę uprawnioną, organizację zawodową rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami lub zarządców nieruchomości albo przedsiębiorcę, wpisanych na listę prowadzących praktykę zawodową, prowadzoną przez organizatora praktyki zawodowej;
- 6) ministrze - należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
- 7) ministerstwie - należy przez to rozumieć urząd obsługujący ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.

DZIAŁ II

Praktyki zawodowe dla kandydatów na rzeczoznawcę majątkowego, pośrednika w obrocie nieruchomościami oraz zarządcę nieruchomości

Rozdział 1

Programy praktyk zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami

§ 3. Kandydaci odbywają praktyki zawodowe w celu przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami.

§ 4. 1. Praktyka zawodowa dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych nie może trwać krócej niż dwanaście miesięcy.

2. W ramach praktyki zawodowej, o której mowa w ust. 1, kandydat na rzeczoznawcę majątkowego:

1) uczestniczy w wykonywaniu czynności związanych z szacowaniem nieruchomości określonych w art. 174 ust. 3 i czynności wymienionych w art. 174 ust. 3a ustawy;

2) samodzielnie sporządza piętnaście projektów operatów szacunkowych, w których określa wartość nieruchomości przy zastosowaniu różnych podejść, metod i technik wyceny, po uprzednim dokonaniu oględzin wycenianych nieruchomości;

3) zapoznaje się ze sposobem korzystania z rejestrów i ewidencji prowadzonych przez sądy, gminy oraz starostów, a także z innych dokumentów znajdujących się w posiadaniu urzędów i instytucji, zawierających niezbędne dane wykorzystywane przy szacowaniu nieruchomości, o których mowa w art. 155 ust. 1 ustawy.

3. W projektach operatów szacunkowych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, kandydat na rzeczoznawcę majątkowego określa wartość:

1) dwóch różnych nieruchomości lokalowych, w podejściu porównawczym, metodą porównywania parami i metodą korygowania ceny średniej;

2) dwóch różnych nieruchomości zabudowanych, w podejściu porównawczym, metodą porównywania parami i metodą korygowania ceny średniej;

3) dwóch różnych nieruchomości przynoszących lub mogących przynosić dochód, w podejściu dochodowym, przy zastosowaniu techniki kapitalizacji prostej i techniki dyskontowania strumieni dochodów;

4) dwóch budynków lub budowli, w podejściu kosztowym, przy zastosowaniu dwóch różnych technik;

5) nieruchomości gruntowej w celu aktualizacji opłaty z tytułu użytkowania wieczystego;

6) dwóch nieruchomości gruntowych, z których jedna jest przeznaczona na cele rolne, a druga na cele leśne;

7) dwóch nieruchomości, w podejściu mieszanym, przy zastosowaniu metody kosztów likwidacji i metody pozostałościowej;

8) nieruchomości gruntowej w celu naliczenia opłaty adiacenckiej;

9) ograniczonego prawa rzeczowego.

4. W ramach praktyki zawodowej prowadzący praktykę zawodową:

1) zapewnia właściwą organizację i prawidłowy przebieg praktyki zawodowej;

2) ustala harmonogram praktyki zawodowej, zapewniający kandydatowi na rzeczoznawcę majątkowego zrealizowanie programu praktyki, o którym mowa w ust. 2 i 3;

3) zapewnia kandydatowi na rzeczoznawcę majątkowego możliwość wykonywania czynności wchodzących w zakres programu praktyki zawodowej, w tym umożliwia kandydatowi zapoznanie się ze sposobem korzystania z rejestrów i ewidencji wymienionych w ust. 2 pkt 3 oraz dokonanie oględzin, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

§ 5. 1. Praktyka zawodowa dla kandydatów na pośredników w obrocie nieruchomościami nie może trwać krócej niż sześć miesięcy, z tym że liczba godzin przeznaczona na realizację programu praktyki nie może być mniejsza niż dwieście.

2. W ramach praktyki zawodowej, o której mowa w ust. 1, kandydat na pośrednika w obrocie nieruchomościami:

1) uczestniczy w wykonywaniu czynności wymienionych w art. 180 ust. 1 i 1a ustawy;
2) samodzielnie sporządza szczegółowy opis transakcji, zwany dalej "opisem transakcji", poczynwszy od rozmowy z zamawiającymi poprzez sporządzenie projektu umowy pośrednictwa, aż do sfinalizowania transakcji;

3) zapoznaje się ze sposobem korzystania z rejestrów i ewidencji prowadzonych przez sądy, gminy oraz starostów, a także z innych dokumentów znajdujących się w posiadaniu urzędów i instytucji, zawierających niezbędne dane wykorzystywane w trakcie wykonywania pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, o których mowa w art. 181 ust. 6 ustawy.

3. W ramach praktyki zawodowej kandydat na pośrednika w obrocie nieruchomościami w szczególności:

1) zapoznaje się z formami organizacyjno-prawnymi, w jakich pośrednik w obrocie nieruchomościami może prowadzić działalność zawodową pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, oraz z organizacją i metodami pracy takich podmiotów;

2) przygotowuje projekt umowy pośrednictwa;

3) dokonuje badania wybranych nieruchomości ze wskazaniem na cechy, które mogą mieć wpływ na cenę zbycia lub poziom czynszu; badanie powinno obejmować przynajmniej nieruchomość lokalową - mieszkalną i użytkową, nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym, nieruchomość gruntową, w tym rolną, obiekt w trakcie budowy oraz ograniczone prawo rzeczowe;

4) zapoznaje się z czynnościami przy realizacji różnych transakcji, z uwzględnieniem kolejności wykonywania poszczególnych czynności, oraz zapoznaje się z dokumentami niezbędnymi do zawarcia przez zamawiających umów: sprzedaży, najmu, dzierżawy lub zamiany;

5) uczestniczy w pozyskiwaniu informacji o nieruchomościach z ksiąg wieczystych, katastru nieruchomości oraz ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

6) uczestniczy w oględzinach wybranych nieruchomości, sporządza opisy tych nieruchomości, dokonuje ich oceny, mając na względzie oczekiwania zamawiającego w zakresie ceny lub możliwości uzyskania czynszu;

7) wykonuje badania lokalnego rynku nieruchomości dla ustalenia poziomu cen i poziomu czynszów dla wybranych trzech grup nieruchomości, z wykorzystaniem dostępnych źródeł informacji o nieruchomościach;

8) przygotowuje nieruchomość do prezentacji i dokonuje tej prezentacji przed prowadzącym praktykę zawodową;

9) zapoznaje się z praktycznymi aspektami współpracy z instytucjami udzielającymi kredytów, w tym z warunkami transakcji, z uwzględnieniem różnych form rozliczeń i zabezpieczeń płatności w obrocie nieruchomościami, takimi jak czeki, przelewy, weksle, gotówka.

4. W ramach praktyki zawodowej prowadzący praktykę zawodową:

1) zapewnia właściwą organizację i prawidłowy przebieg praktyki zawodowej;

2) ustala harmonogram praktyki zawodowej, zapewniający kandydatowi na pośrednika w obrocie nieruchomościami zrealizowanie programu praktyki, o którym mowa w ust. 2 i 3;

3) zapewnia kandydatowi na pośrednika w obrocie nieruchomościami możliwość wykonywania czynności wchodzących w zakres programu praktyki zawodowej, w tym umożliwia kandydatowi zapoznanie się ze sposobem korzystania z rejestrów i ewidencji wymienionych w ust. 2 pkt 3 oraz dokonanie oględzin, o których mowa w ust. 3 pkt 6.

§ 6. 1. Praktyka zawodowa dla kandydatów na zarządców nieruchomości nie może trwać krócej niż sześć miesięcy, z tym że liczba godzin przeznaczona na realizację programu praktyki nie może być mniejsza niż dwieście.

2. W ramach praktyki zawodowej, o której mowa w ust. 1, kandydat na zarządcę nieruchomości:

- 1) uczestniczy w wykonywaniu czynności wymienionych w art. 185 ust. 1 i 1a ustawy;
- 2) samodzielnie sporządza plan zarządzania nieruchomością;
- 3) zapoznaje się ze sposobem korzystania z rejestrów i ewidencji prowadzonych przez sądy, gminy oraz starostów, a także z innych dokumentów znajdujących się w posiadaniu urzędów i instytucji, zawierających niezbędne informacje wykorzystywane w zarządzaniu nieruchomościami, o których mowa w art. 186 ust. 6 ustawy.

3. W ramach praktyki zawodowej kandydat na zarządcę nieruchomości zapoznaje się w szczególności:

1) z formami organizacyjno-prawnymi, w jakich zarządca nieruchomości może prowadzić działalność zawodową zarządzania nieruchomościami, oraz z organizacją i metodami ich pracy;

2) z czynnościami zarządcy nieruchomości przed podpisaniem umowy, w tym:
a) dokonuje oględzin nieruchomości oraz jej otoczenia, ocenia jej stan techniczny, potrzeby w zakresie remontów i konserwacji, a także możliwości dokonania zmian w celu poprawy efektywności gospodarowania,

b) przygotowuje projekt umowy o zarządzanie nieruchomością;

3) z zakresem czynności zarządzania wybraną nieruchomością, a także z obsługą techniczną budynku;

4) ze sprawozdawczością sporządzaną przez zarządcę nieruchomości;

5) z zarządzaniem różnego rodzaju nieruchomościami, w tym publicznymi, mieszkaniowymi i przeznaczonymi pod usługi.

4. W ramach praktyki zawodowej prowadzący praktykę zawodową:

1) zapewnia właściwą organizację i prawidłowy przebieg praktyki zawodowej;

2) ustala harmonogram praktyki zawodowej, zapewniający kandydatowi na zarządcę nieruchomości zrealizowanie programu praktyki, o którym mowa w ust. 2 i 3;

3) zapewnia kandydatowi na zarządcę nieruchomości możliwość wykonywania czynności wchodzących w zakres programu praktyki zawodowej, w tym umożliwia kandydatowi zapoznanie się ze sposobem korzystania z rejestrów i ewidencji wymienionych w ust. 2 pkt 3 oraz dokonanie oględzin, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a.

Rozdział 2

Regulamin organizacji praktyki zawodowej, sposób i warunki jej odbywania oraz sposób dokumentowania jej odbycia

§ 7. 1. Kandydat, po spełnieniu wymogów, o których mowa odpowiednio w art. 177 ust. 1 pkt 3 i 4, art. 182 ust. 1 pkt 3 i 4 albo art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy, składa do organizatora praktyki zawodowej wniosek o odbycie praktyki zawodowej i wydanie dziennika praktyki zawodowej.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, kandydat:

- 1) wskazuje prowadzącego praktykę zawodową albo
- 2) zwraca się do organizatora praktyki zawodowej o wyznaczenie prowadzącego praktykę zawodową.

3. Do wniosku kandydat dołącza:

1) w przypadku praktyki zawodowej, o której mowa w § 4 - dyplom ukończenia studiów wyższych, o których mowa w art. 177 ust. 1 pkt 3 ustawy, oraz:

- a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 177 ust. 2a ustawy, albo

- b) świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości, o ile program studiów wyższych nie uwzględniał co najmniej minimalnych wymogów programowych dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości;
- 2) w przypadku praktyki zawodowej, o której mowa w § 5 - dyplom ukończenia studiów wyższych, o których mowa w art. 182 ust. 1 pkt 3 ustawy, oraz:
- a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 182 ust. 2a ustawy, albo
- b) świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, o ile program studiów wyższych nie uwzględniał co najmniej minimalnych wymogów programowych dla studiów podyplomowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami;
- 3) w przypadku praktyki zawodowej, o której mowa w § 6 - dyplom ukończenia studiów wyższych, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy, oraz:
- a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 187 ust. 2a ustawy, albo
- b) świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie zarządzania nieruchomościami, o ile program studiów wyższych nie uwzględniał co najmniej minimalnych wymogów programowych dla studiów podyplomowych w zakresie zarządzania nieruchomościami.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, kandydat, poza dokumentami, o których mowa w ust. 3, dołącza dokument zawierający zgodę prowadzącego praktykę zawodową na przeprowadzenie praktyki zawodowej.
5. Przepisy ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio w przypadku złożenia przez kandydata wniosku do organizatora praktyki zawodowej o zmianę prowadzącego praktykę zawodową.
- § 8. 1.** Kandydat może odbywać u osoby uprawnionej praktykę zawodową w zakresie:
- 1) szacowania nieruchomości - jeżeli osoba ta wykonuje działalność zawodową rzeczoznawstwa majątkowego, o której mowa w art. 174 ust. 1 ustawy, nieprzerwanie przez okres przynajmniej pięciu lat poprzedzających prowadzenie praktyki zawodowej;
- 2) pośrednictwa w obrocie nieruchomościami - jeżeli osoba ta wykonuje działalność zawodową pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, o której mowa w art. 179 ust. 1 ustawy, nieprzerwanie przez okres przynajmniej trzech lat poprzedzających prowadzenie praktyki zawodowej;
- 3) zarządzania nieruchomościami - jeżeli osoba ta wykonuje działalność zawodową zarządzania nieruchomościami, o której mowa w art. 184 ust. 1 ustawy, nieprzerwanie przez okres przynajmniej trzech lat poprzedzających prowadzenie praktyki zawodowej.
2. Kandydat może odbywać u przedsiębiorcy praktykę zawodową, jeżeli przedsiębiorca:
- 1) prowadzi działalność odpowiednio w zakresie szacowania nieruchomości, o której mowa w art. 174 ust. 6 ustawy, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, o której mowa w art. 179 ust. 3 ustawy, lub zarządzania nieruchomościami, o której mowa w art. 184 ust. 3 ustawy;
- 2) zapewni, że czynności w ramach praktyki zawodowej kandydat będzie wykonywał pod kierunkiem osoby uprawnionej, spełniającej wymagania określone w ust. 1.
3. Organizacja zawodowa rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami lub zarządców nieruchomości, zwana dalej "organizacją zawodową", może prowadzić praktykę zawodową, jeżeli zapewni, że czynności w ramach praktyki zawodowej kandydat będzie wykonywał pod kierunkiem osoby uprawnionej, spełniającej wymagania określone w ust. 1.
4. Osoba wchodząca w skład podkomisji do spraw szacowania nieruchomości, o której mowa w § 16 ust. 3 pkt 1, nie może być prowadzącym praktykę zawodową oraz czynności wykonywane przez kandydata w ramach praktyki zawodowej, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, nie mogą być wykonywane pod jej kierunkiem.
5. Równocześnie praktykę zawodową może odbywać u osoby uprawnionej lub pod jej nadzorem w sumie nie więcej niż:

- 1) pięciu kandydatów na rzeczoznawcę majątkowego;
- 2) ośmiu kandydatów na zarządcę nieruchomości.

§ 9. 1. Organizator praktyki zawodowej prowadzi i aktualizuje listę prowadzących praktykę zawodową.

2. Organizator praktyki zawodowej wpisuje na listę prowadzących praktykę zawodową osoby uprawnione, przedsiębiorców oraz organizacje zawodowe, na ich wniosek, po uprzednim sprawdzeniu spełnienia wymogów określonych w § 8 ust. 1-3.

3. Lista prowadzących praktykę zawodową prowadzona jest odrębnie dla osób uprawnionych, przedsiębiorców i organizacji zawodowych.

4. Lista prowadzących praktykę zawodową zawiera:

1) w przypadku osoby uprawnionej:

- a) jej imię i nazwisko,
- b) adres,
- c) numer uprawnień lub licencji zawodowej,
- d) datę wpisu na listę;

2) w przypadku przedsiębiorcy:

- a) jego nazwę i siedzibę,
- b) datę wpisu na listę,
- c) imię i nazwisko osoby reprezentującej przedsiębiorcę w sprawach prowadzenia praktyk zawodowych,
- d) imię i nazwisko, adres oraz numer uprawnień lub licencji zawodowej osoby uprawnionej, o której mowa w § 8 ust. 2 pkt 2;

3) w przypadku organizacji zawodowej:

- a) jej nazwę i siedzibę,
- b) datę wpisu na listę,
- c) imię i nazwisko osoby reprezentującej organizację zawodową w sprawach prowadzenia praktyk zawodowych,
- d) imię i nazwisko, adres oraz numer uprawnień lub licencji zawodowej osoby uprawnionej, o której mowa w § 8 ust. 3.

5. W przypadku określonym w § 7 ust. 2 pkt 2 organizator praktyki zawodowej wyznacza prowadzącego praktykę zawodową spośród osób uprawnionych, przedsiębiorców lub organizacji zawodowych wpisanych na listę, o której mowa w ust. 1.

6. Organizator praktyki zawodowej przekazuje ministrowi co najmniej raz na pół roku, w formie elektronicznej, listę prowadzących praktykę zawodową wraz ze zmianami dokonanymi na tej liście.

§ 10. 1. Organizator praktyki zawodowej wydaje kandydatowi dziennik praktyki zawodowej na wniosek, o którym mowa w § 7 ust. 1.

2. Koszt wydania dziennika praktyki zawodowej obejmuje koszty druku dziennika praktyki zawodowej, koszty prowadzenia rejestru wydanych dzienników praktyki zawodowej, o którym mowa w ust. 3, oraz koszty prowadzenia listy określonej w § 9 ust. 1, i nie może być wyższy niż 100 zł.

3. Organizator praktyki zawodowej prowadzi rejestr wydanych dzienników praktyki zawodowej, zawierający kolejny numer wydanego dziennika praktyki zawodowej, datę wydania dziennika, imię i nazwisko kandydata oraz dane dotyczące prowadzącego praktykę zawodową, o których mowa odpowiednio w § 9 ust. 4 pkt 1 lit. a-c, pkt 2 lit. a i c-d albo pkt 3 lit. a i c-d. Organizator praktyki zawodowej przekazuje ministrowi rejestr, w formie elektronicznej, do końca każdego kwartału.

4. Organizator praktyki zawodowej wpisuje w dzienniku praktyki zawodowej imię i nazwisko kandydata, numer dziennika oraz dane dotyczące prowadzącego praktykę zawodową. Jeżeli prowadzącym praktykę zawodową jest:

1) osoba uprawniona - wpisuje jej imię i nazwisko oraz numer uprawnień lub licencji zawodowej;

2) przedsiębiorca lub organizacja zawodowa - wpisuje jej nazwę i siedzibę oraz imię i nazwisko oraz numer uprawnień lub licencji zawodowej osoby uprawnionej, o której mowa odpowiednio w § 8 ust. 2 pkt 2 i ust. 3.

§ 11. 1. Przebieg praktyki zawodowej jest dokumentowany w dzienniku praktyki zawodowej, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w § 4 ust. 4 pkt 2, § 5 ust. 4 pkt 2 i § 6 ust. 4 pkt 2. Harmonogram stanowi załącznik do dziennika praktyki.

3. Wpisów w dzienniku praktyki zawodowej dokonuje kandydat w sposób odzwierciedlający rodzaje wykonywanych czynności zawodowych, ze wskazaniem dat ich wykonywania. W przypadku praktyki zawodowej dla kandydatów na pośredników w obrocie nieruchomościami lub zarządców nieruchomości wpisuje się również liczbę godzin poświęconych na ich wykonanie.

4. Wpisy, o których mowa w ust. 2, potwierdza prowadzący praktykę zawodową, poprzez złożenie przy każdym wpisie podpisu imiennego. W przypadku gdy prowadzącym praktykę zawodową jest przedsiębiorca lub organizacja zawodowa, podpis zawierający imię i nazwisko przy każdym wpisie składa osoba uprawniona, pod której nadzorem kandydat wykonywał czynności w ramach praktyki zawodowej.

5. W dzienniku praktyki zawodowej nie mogą być dokonywane zmiany lub poprawki, z tym że nie dotyczy to omyłek pisarskich. Ewentualne zmiany lub poprawki mogą być zawarte w wyjaśnieniach kandydata załączonych do dziennika praktyki.

§ 12. Praktyka zawodowa rozpoczyna się w dniu dokonania w dzienniku praktyki zawodowej pierwszego wpisu, o którym mowa w § 11 ust. 2, a kończy się w dniu dokonania ostatniego wpisu w tym dzienniku.

§ 13. 1. Po zakończeniu praktyki zawodowej prowadzący praktykę potwierdza w dzienniku praktyki zawodowej zrealizowanie jej programu, a organizator praktyki zawodowej sprawdza oraz potwierdza spełnienie warunków jej odbycia poprzez złożenie podpisów.

2. W przypadku praktyk, o których mowa w § 5 i 6, organizator praktyki zawodowej, potwierdzając spełnienie warunków praktyki, sprawdza w obecności kandydata jego praktyczne przygotowanie do wykonywania zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami albo zarządcy nieruchomości na podstawie sporządzonego opisu transakcji albo planu zarządzania nieruchomością. Z przeprowadzonej czynności organizator praktyki sporządza protokół, stanowiący integralną część dziennika praktyki.

§ 14. Dokumentami potwierdzającymi odbycie praktyki zawodowej są:

1) wypełniony przez kandydata dziennik praktyki zawodowej, podpisany przez prowadzącego praktykę zawodową oraz organizatora praktyki zawodowej;

2) samodzielnie sporządzone przez kandydata:

- a) piętnaście projektów operatów szacunkowych, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 - w przypadku praktyki zawodowej w zakresie szacowania nieruchomości,
- b) opis transakcji, o którym mowa w § 5 ust. 2 pkt 2 - w przypadku praktyki zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami,
- c) plan zarządzania, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 2 - w przypadku praktyki zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami
- potwierdzone przez organizatora praktyki zawodowej.

§ 15. Wzory dzienników praktyki zawodowej dla kandydatów na rzeczoznawcę majątkowego, pośrednika w obrocie nieruchomościami i zarządcę nieruchomości określają załączniki nr 1-3 do rozporządzenia.

DZIAŁ III

Organizacja i regulamin działania Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej

§ 16. 1. W skład Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, zwanej dalej "Komisją", wchodzi:

- 1) przewodniczący;
  - 2) trzech wiceprzewodniczący, odpowiednio do spraw:
    - a) szacowania nieruchomości,
    - b) pośrednictwa w obrocie nieruchomościami,
    - c) zarządzania nieruchomościami;
  - 3) pozostali członkowie.
2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 tworzą Prezydium Komisji.
3. W ramach Komisji działają trzy podkomisje, odpowiednio do spraw:
- 1) szacowania nieruchomości;
  - 2) pośrednictwa w obrocie nieruchomościami;
  - 3) zarządzania nieruchomościami.

§ 17. 1. Komisja pracuje na posiedzeniach plenarnych, posiedzeniach związanych z przeprowadzaniem postępowań kwalifikacyjnych oraz na posiedzeniach Prezydium Komisji.

2. Posiedzenie plenarne i posiedzenie Prezydium Komisji zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek wiceprzewodniczącego, po uzyskaniu zgody ministra.

3. Posiedzenie plenarne zwoływane jest w celu omówienia spraw związanych z organizacją i przebiegiem postępowań kwalifikacyjnych, w tym problemów występujących w działalności Komisji, a także w celu szkolenia członków.

4. Posiedzenie Prezydium Komisji zwoływane jest w razie potrzeby, w celu przygotowania posiedzenia plenarnego Komisji, a także w innych sprawach dotyczących Komisji, niewymagających udziału wszystkich członków.

§ 18. 1. Pracami Komisji kieruje przewodniczący. W razie nieobecności przewodniczącego jego zadania wykonuje wskazany przez przewodniczącego wiceprzewodniczący lub inny członek Komisji.

2. Wiceprzewodniczący Komisji kierują pracami odpowiednich podkomisji. W razie nieobecności wiceprzewodniczącego jego zadania wykonuje wskazany przez przewodniczącego inny członek odpowiedniej podkomisji.

§ 19. 1. Do zadań przewodniczącego Komisji należy w szczególności:

- 1) organizowanie i koordynowanie pracy Komisji;
- 2) reprezentowanie Komisji, w tym składanie wniosków w sprawach związanych z jej funkcjonowaniem;
- 3) zwoływanie posiedzeń plenarnych Komisji i posiedzeń Prezydium;
- 4) nadzór nad pracą poszczególnych podkomisji;
- 5) rozpatrywanie skarg na członków Komisji, dotyczących przeprowadzania postępowań kwalifikacyjnych;
- 6) wyznaczanie składów zespołów kwalifikacyjnych, o których mowa w § 24 ust. 1.

2. Do zadań wiceprzewodniczących Komisji należy:

- 1) koordynowanie pracy odpowiednich podkomisji, w tym prowadzenia postępowań kwalifikacyjnych w odpowiednich podkomisjach;
- 2) przygotowywanie propozycji składów zespołów kwalifikacyjnych, o których mowa w § 24 ust. 1, w tym przewodniczącego i sekretarza zespołu;
- 3) ocena prawidłowości przeprowadzania postępowań kwalifikacyjnych, w tym kontrola poprawności wyników postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w § 26 ust. 2 i 3 oraz § 40.

§ 20. Obsługę organizacyjną oraz administracyjno-biurową Komisji zapewnia ministerstwo.

DZIAŁ IV

Postępowanie kwalifikacyjne w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 21. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się odrębnie dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości.

§ 22. 1. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w § 21, przeprowadzane jest w terminie i miejscu wyznaczonym przez ministra.

2. Komunikat o terminie i miejscu postępowania kwalifikacyjnego podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym ministra oraz na stronie internetowej ministerstwa.

3. Termin postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych obejmuje datę pierwszego etapu postępowania kwalifikacyjnego, zwanego dalej "etapem wstępnym", oraz datę drugiego etapu postępowania kwalifikacyjnego, zwanego dalej "egzaminem".

§ 23. Obsługę organizacyjną oraz administracyjno-biurową postępowania kwalifikacyjnego zapewnia ministerstwo.

§ 24. 1. Postępowanie kwalifikacyjne dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości przeprowadzają zespoły kwalifikacyjne składające się z pięciu osób, w tym przewodniczącego i sekretarza, wyznaczonych spośród członków Komisji. Zespołem kwalifikacyjnym kieruje przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego.

2. Do składu zespołu kwalifikacyjnego nie wyznacza się członka Komisji, jeżeli postępowanie kwalifikacyjne dotyczy:

- 1) jego małżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia;
- 2) kandydata związanego z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 3) kandydata pozostającego wobec niego w stosunku podrzędności lub nadrzędności służbowej;

4) kandydata, wobec którego pozostaje w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że wynik postępowania może mieć wpływ na prawa lub obowiązki tego kandydata.

3. Członek zespołu kwalifikacyjnego powiadamia niezwłocznie właściwego wiceprzewodniczącego Komisji o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 2.

4. Zmiany składu zespołu kwalifikacyjnego dokonuje się, jeżeli:

1) wobec członka zespołu kwalifikacyjnego wszczęto postępowanie z tytułu odpowiedzialności zawodowej;

2) po wyznaczeniu składu zespołu kwalifikacyjnego wyszły na jaw okoliczności, o których mowa w ust. 2;

3) członek zespołu kwalifikacyjnego zgłosił niemożność uczestnictwa w pracach tego zespołu w wyznaczonym terminie postępowania kwalifikacyjnego.

5. W postępowaniu kwalifikacyjnym może Uczestniczyć przedstawiciel ministra jako obserwator.

§ 25. 1. Koszty postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w art. 191 ust. 5 ustawy, obejmują faktycznie poniesione wydatki na:

- 1) organizowanie plenarnych posiedzeń Komisji i posiedzeń Prezydium Komisji;

- 2) szkolenia członków Komisji w zakresie zasad i technik przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
  - 3) obsługę administracyjno-biurową postępowania kwalifikacyjnego, w tym nabycie niezbędnych materiałów biurowych, sprzętu i wyposażenia biurowego oraz wykonywanie kopii dokumentacji związanej z przeprowadzaniem postępowania kwalifikacyjnym;
  - 4) przygotowanie niezbędnej dokumentacji, w tym umożliwiającej dokonanie wpisów do centralnych rejestrów, o których mowa w art. 193 ust. 3 ustawy;
  - 5) opracowanie i weryfikację pytań egzaminacyjnych i zadań praktycznych, o których mowa w § 31 ust. 1;
  - 6) wynajem sal do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz przesyłanie dokumentacji z postępowania kwalifikacyjnego;
  - 7) wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego;
  - 8) koszty podróży środkami publicznego transportu zbiorowego, wyżywienia i noclegów członków Komisji, związanych z ich udziałem w posiedzeniach Komisji, w tym z przeprowadzaniem postępowania kwalifikacyjnego;
  - 9) przygotowanie dokumentacji z zakończonego postępowania kwalifikacyjnego, w celu jej archiwizacji;
  - 10) przygotowanie i wydanie świadectw nadania uprawnień i licencji zawodowych oraz ich duplikatów.
2. Koszty, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie:
- 1) rachunków;
  - 2) biletów za przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego;
  - 3) wniosków o wypłatę wynagrodzeń;
  - 4) innych dowodów potwierdzających poniesione wydatki.

Rozdział 2

Sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych

§ 26. 1. Postępowanie kwalifikacyjne dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych przeprowadza się w dwóch etapach, o których mowa w § 22 ust. 3.

2. W trakcie etapu wstępnego Komisja ustala, czy kandydat na rzeczoznawcę majątkowego spełnia warunki dopuszczenia do egzaminu przeprowadzanego w celu uzyskania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, w tym sprawdza, czy przedłożone projekty operatów szacunkowych spełniają wymagania określone w § 4 ust. 3.

3. W trakcie egzaminu, obejmującego część pisemną i ustną, Komisja sprawdza przygotowanie teoretyczne i praktyczne kandydata do wykonywania działalności zawodowej.

§ 27. 1. Kandydat na rzeczoznawcę majątkowego składa do ministra wnioski o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, nie później niż na czterdzieści dni przed wybranym terminem etapu wstępnego. Wniosek może być złożony w formie elektronicznej za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

1 a. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 14 do rozporządzenia.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, kandydat na rzeczoznawcę majątkowego wskazuje termin postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w § 22 ust. 3, podając dokładny dzień, miesiąc i rok etapu wstępnego oraz dokładny dzień, miesiąc i rok przyporządkowanego do niego egzaminu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 177 ust. 1 pkt 1-5 ustawy;
- 2) dokumenty potwierdzające biegłą znajomość języka polskiego - w przypadku osób, o których mowa w art. 177 ust. 3 ustawy;
- 3) dwie fotografie kandydata, o wymiarach 35 x 45 mm;

4) dziennik praktyki zawodowej i projekty operatów szacunkowych, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2;

5) dowód wniesienia opłaty za postępowanie kwalifikacyjne.

4. W przypadku składania kopii dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, powinny być one uwierzytelnione przez notariusza.

5. Po sprawdzeniu kompletności wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister przekazuje go Komisji wraz z dokumentami określonymi w ust. 3, w celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

§ 28. 1. Z przeprowadzonego etapu wstępnego sekretarz zespołu kwalifikacyjnego sporządza odrębny dla każdego kandydata protokół, który podpisują wszyscy członkowie zespołu kwalifikacyjnego. W protokole potwierdza się, że kandydat spełnia warunki dopuszczenia do egzaminu, lub wskazuje się warunki, których kandydat nie spełnił i z powodu których nie może być dopuszczony do egzaminu.

2. W razie niedopuszczenia kandydata do egzaminu, postępowanie kwalifikacyjne uznaje się za zakończone wynikiem negatywnym.

3. Listę kandydatów dopuszczonych i niedopuszczonych do egzaminu przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego przekazuje ministrowi wraz z dokumentacją kandydatów niedopuszczonych do egzaminu.

4. Na podstawie listy, o której mowa w ust. 3, minister zawiadamia kandydatów o dopuszczeniu do egzaminu.

§ 29. 1. Egzamin przeprowadza się, jeżeli na podstawie wyników etapu wstępnego do części pisemnej egzaminu zostało dopuszczonych co najmniej trzydziestu kandydatów.

2. W przypadku braku wymaganej liczby kandydatów, kandydaci dopuszczeni do egzaminu przystępują do jego części pisemnej w kolejnym terminie drugiego etapu postępowania kwalifikacyjnego. W tym przypadku kandydatów zawiadamia się o terminie i miejscu egzaminu, nie później niż na 14 dni przed jego przeprowadzeniem.

3. W przypadku gdy liczba kandydatów dopuszczonych do egzaminu uzasadnia podział kandydatów na grupy, podziału dokonuje wiceprzewodniczący Komisji, z zachowaniem porównywalnej liczby kandydatów zakwalifikowanych do każdej grupy.

§ 30. 1. Część pisemną egzaminu przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających kandydatom samodzielną pracę.

2. Przed wejściem na salę kandydat okazuje dowód osobisty albo inny dokument potwierdzający tożsamość.

3. Przed rozpoczęciem części pisemnej egzaminu przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego informuje kandydatów o:

- 1) warunkach organizacyjnych i sposobie przeprowadzania egzaminu;
- 2) przepisach porządkowych obowiązujących w trakcie przeprowadzania egzaminu;
- 3) zasadach dokonywania oceny udzielonych odpowiedzi;
- 4) sposobie ogłoszenia wyników części pisemnej egzaminu;
- 5) terminie i miejscu przeprowadzenia części ustnej egzaminu.

4. Prace pisemne oznaczane są indywidualnym kodem.

5. Przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego może wykluczyć z części pisemnej egzaminu kandydata, który w jej trakcie korzystał z pomocy innej osoby, posługiwał się niedozwolonymi materiałami, pomagał pozostałym kandydatom lub w inny sposób zakłócał jej przebieg.

6. W trakcie części pisemnej egzaminu kandydat może opuścić salę po uzyskaniu zgody przewodniczącego zespołu kwalifikacyjnego. Przed opuszczeniem sali kandydat przekazuje pracę sekretarzowi zespołu kwalifikacyjnego.

§ 31. 1. Część pisemna egzaminu:

- 1) polega na rozwiązaniu testu wielokrotnego wyboru składającego się z 90 pytań oraz na rozwiązaniu zadania praktycznego;
  - 2) trwa 150 minut, przy czym 90 minut przeznaczają się na rozwiązanie testu, a 60 minut na rozwiązanie zadania praktycznego, z 20-minutową przerwą po części testowej.
  2. Za każdą odpowiedź w teście przyznaje się:
    - 1) za odpowiedź prawidłową - 1 punkt, przy czym za prawidłową uznaje się odpowiedź wskazującą wszystkie poprawne odpowiedzi częściowe;
    - 2) za odpowiedź nieprawidłową lub brak odpowiedzi - 0 punktów.
  3. Zadanie praktyczne, o którym mowa w ust. 1, oceniane jest w jedenastopunktowej skali od 0 do 10 punktów.
  4. Wynik egzaminu stanowi sumę punktów uzyskanych za odpowiedzi na poszczególne pytania z testu oraz za rozwiązanie zadania.
  5. Do części ustnej egzaminu mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy uzyskali łącznie co najmniej 70 punktów, w tym co najmniej 5 punktów za zadanie praktyczne.
- § 32.** W razie nieuzyskania przez kandydata z części pisemnej egzaminu odpowiedniej liczby punktów, o której mowa w § 31 ust. 5, a także w przypadku wymienionym w § 30 ust. 5, postępowanie kwalifikacyjne uznaje się za zakończone wynikiem negatywnym.
- § 33.** 1. Przygotowanie praktyczne kandydatów Komisja sprawdza w części ustnej egzaminu.
2. Część ustna egzaminu obejmuje obronę przez kandydata trzech wybranych przez Komisję spośród piętnastu projektów operatów szacunkowych, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2. Obrona polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania członków zespołu kwalifikacyjnego, dotyczące podstaw prawnych, zastosowanych podejść, metod i technik wyceny, źródeł informacji o nieruchomościach, a także analizy rynku nieruchomości, mających wpływ na wykonanie projektów operatów.
  3. Członkowie zespołu kwalifikacyjnego zadają po 3 pytania do każdego z trzech wybranych przez Komisję projektów operatów szacunkowych.
- § 34.** 1. Każda odpowiedź na zadane pytanie jest oceniana w czterostopniowej skali od 0 do 3 punktów.
2. Część ustną egzaminu uznaje się za zakończoną wynikiem pozytywnym, jeżeli kandydat uzyskał minimum 60 % punktów z ogólnej liczby punktów możliwych do uzyskania na postawione pytania.
- § 35.** 1. W razie zakończenia części ustnej egzaminu wynikiem pozytywnym, postępowanie kwalifikacyjne uznaje się za zakończone wynikiem pozytywnym.
2. W razie zakończenia części ustnej egzaminu wynikiem negatywnym, postępowanie kwalifikacyjne uznaje się za zakończone wynikiem negatywnym.
  3. Kandydat, który zakończył część ustną egzaminu wynikiem negatywnym, może, przed upływem dwunastu miesięcy od dnia zakończenia części ustnej egzaminu wynikiem negatywnym, złożyć wniosek o ponowne przystąpienie do części ustnej egzaminu.
- § 36.** 1. Sekretarz zespołu kwalifikacyjnego sporządza dla każdego kandydata protokół z postępowania kwalifikacyjnego, który podpisują wszyscy członkowie zespołu kwalifikacyjnego.
2. W protokole, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się wyniki etapu wstępnego, o których mowa w § 28 ust. 1, a także wyniki części pisemnej i części ustnej egzaminu, w tym pytania zadane kandydatowi w części ustnej egzaminu oraz ocenę odpowiedzi udzielonych przez kandydata, a także ogólny wynik postępowania kwalifikacyjnego.
- § 37.** 1. Przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego przekazuje ministrowi protokoły z przeprowadzonego postępowania kwalifikacyjnego wraz z dokumentacją tego postępowania.

2. Na podstawie wyników postępowania kwalifikacyjnego zamieszczonych w protokole, o którym mowa w § 36 ust. 1, wydaje się świadectwa nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości albo decyzje odmawiające nadania tych uprawnień.

3. Decyzje odmawiające nadania uprawnień zawodowych wydaje się w przypadku zakończenia postępowania kwalifikacyjnego wynikiem negatywnym, o którym mowa w § 28 ust. 2, § 32 i § 35 ust. 2.

§ 38. 1. Wniosek o ponowne przystąpienie do części ustnej egzaminu, o którym mowa w § 35 ust. 3, kandydat składa do ministra nie później niż na czterdzieści dni przed wybranym terminem etapu wstępnego. Wniosek może być złożony w formie elektronicznej za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

1 a. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 14 do rozporządzenia.

2. We wniosku o ponowne przystąpienie do części ustnej egzaminu kandydat wskazuje termin postępowania kwalifikacyjnego, podając dokładny dzień, miesiąc i rok etapu wstępnego i dokładny dzień, miesiąc i rok przyporządkowanego do niego drugiego etapu postępowania kwalifikacyjnego.

3. Do wniosku o ponowne przystąpienie do części ustnej egzaminu kandydat załącza:

1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 177 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy;

2) projekty operatów szacunkowych, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2, jeżeli zostały odesłane na prośbę kandydata po zakończonym wynikiem negatywnym postępowaniu kwalifikacyjnym;

3) dowód wniesienia opłaty za postępowanie kwalifikacyjne w wysokości odpowiedniej dla części ustnej egzaminu.

4. Po sprawdzeniu kompletności wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister przekazuje go Komisji wraz z dokumentami określonymi w ust. 3, w celu przeprowadzenia części ustnej egzaminu.

§ 39. Jeżeli kandydat nie stawił się w wyznaczonym terminie na część pisemną lub ustną egzaminu, postępowanie kwalifikacyjne podlega umorzeniu.

§ 40. 1. W przypadku złożenia w trybie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji, o której mowa w § 37 ust. 3, minister przekazuje sprawę Komisji w celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o czym zawiadamia kandydata.

2. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1, polega na ponownej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Rozdział 3

Sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na pośrednika w obrocie nieruchomościami oraz na zarządcę nieruchomości

§ 41. 1. W trakcie postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na pośredników w obrocie nieruchomościami albo zarządców nieruchomości, Komisja stwierdza, czy kandydat spełnia wymogi określone odpowiednio w art. 182 albo art. 187 ustawy.

2. ⁽¹⁰⁾ Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, jest jednoetapowe.

§ 42. 1. Kandydat na pośrednika w obrocie nieruchomościami albo na zarządcę nieruchomości składa do ministra odpowiednio wniosek o nadanie licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami albo wniosek o nadanie licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami, nie później niż na czterdzieści dni przed wybranym terminem postępowania kwalifikacyjnego. Wniosek może być złożony w formie elektronicznej za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

1 a. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 14 do rozporządzenia.

2. We wniosku o nadanie licencji zawodowej kandydat na pośrednika w obrocie nieruchomościami albo na zarządcę nieruchomości wskazuje termin postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, podając wybrany dzień i miesiąc postępowania kwalifikacyjnego.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w:

- a) art. 182 ust. 1 pkt 1-5 ustawy - w przypadku kandydata na pośrednika w obrocie nieruchomościami,
- b) art. 187 ust. 1 pkt 1-5 ustawy - w przypadku kandydata na zarządcę nieruchomości;
  - 2) dokumenty potwierdzające biegłą znajomość języka polskiego - w przypadku osób, o których mowa w art. 182 ust. 3 i art. 187 ust. 3 ustawy;
  - 3) dwie fotografie kandydata, o wymiarach 35 x 45 mm;
  - 4) dziennik praktyki zawodowej i odpowiednio opis transakcji, o którym mowa w § 14 pkt 2 lit. b, albo plan zarządzania nieruchomością, o którym mowa w § 14 pkt 2 lit. c;
  - 5) dowód wniesienia opłaty za postępowanie kwalifikacyjne.

4. W przypadku składania kopii dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, powinny być one uwierzytelnione przez notariusza.

5. Po sprawdzeniu kompletności wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister przekazuje go Komisji wraz z dokumentami określonymi w ust. 3, w celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

§ 43. 1. Jeżeli w toku postępowania kwalifikacyjnego na podstawie złożonych dokumentów nie jest możliwe stwierdzenie, czy kandydat spełnia warunki określone odpowiednio w art. 182 albo art. 187 ustawy, przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego w uzgodnieniu z właściwym wiceprzewodniczącym Komisji występuje z wnioskiem do ministra o zwrócenie się do odpowiednich organów, instytucji lub osób o udzielenie informacji niezbędnych dla przeprowadzenia tego postępowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do warunków określonych w art. 182 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 187 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.

§ 44. 1. Z przeprowadzonego postępowania kwalifikacyjnego sekretarz zespołu kwalifikacyjnego sporządza odrębny dla każdego kandydata protokół, który podpisują wszyscy członkowie zespołu kwalifikacyjnego. W protokole potwierdza się, że kandydat spełnia wymogi określone odpowiednio w art. 182 albo art. 187 ustawy, lub wskazuje się wymogi, których kandydat nie spełnił i z powodu których nie może otrzymać licencji zawodowej.

2. Przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego przekazuje ministrowi protokoły z przeprowadzonego postępowania kwalifikacyjnego wraz z dokumentacją tego postępowania.

3. Na podstawie wyników postępowania kwalifikacyjnego zamieszczonych w protokole, o którym mowa w ust. 1, wydaje się świadectwa nadania licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub w zakresie zarządzania nieruchomościami albo decyzje odmawiające nadania tych licencji.

§ 45. 1. W przypadku złożenia w trybie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji, o której mowa w § 43 ust. 3, minister przekazuje sprawę Komisji w celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o czym zawiadamia kandydata.

2. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1, polega na ponownej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

DZIAŁ V

Sposób i tryb dokumentowania nadania uprawnień i licencji zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami oraz sposób postępowania w razie utraty tych dokumentów

Rozdział 1

Sposób prowadzenia centralnych rejestrów rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości

§ 46. 1. W centralnych rejestrach, o których mowa w art. 193 ustawy, wpisy dotyczące osób, które uzyskały uprawnienia lub licencje zawodowe, numeruje się w sposób ciągły kolejnymi liczbami arabskimi.

2. Numer wpisu w centralnym rejestrze stanowi numer nadanych uprawnień lub licencji zawodowej.

§ 47. 1. Wpisów do centralnych rejestrów dokonuje się z urzędu jednocześnie z wydaniem świadectw nadania uprawnień lub licencji zawodowych. Data wpisu do centralnego rejestru jest tożsama z datą nadania uprawnień lub licencji zawodowych.

2. W przypadku osób, o których mowa w art. 193 ust. 2 ustawy, wpisów do centralnych rejestrów dokonuje się na podstawie decyzji wydanych zgodnie z przepisami o uznawaniu kwalifikacji zawodowych.

§ 48. Osoba uprawniona zawiadamia ministra o zmianie wszelkich danych zamieszczanych w centralnym rejestrze, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia okoliczności, które spowodowały te zmiany.

§ 49. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 178 ust. 2 pkt 3 i 4, art. 183 ust. 2 pkt 3 oraz art. 188 ust. 2 pkt 3 ustawy, ponownego wpisu do właściwego centralnego rejestru dokonuje się pod numerem uprawnień lub licencji zawodowej posiadanych przez osobę uprawnioną przed orzeczeniem wobec tej osoby kary z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

2. W przypadku pozbawienia uprawnień lub licencji zawodowych, o którym mowa w art. 178 ust. 2 pkt 4a i 5 i ust. 3, art. 183 ust. 2 pkt 4a i 5 i ust. 3 oraz art. 188 ust. 2 pkt 4a i 5 i ust. 3 ustawy, ponownego wpisu do właściwego centralnego rejestru dokonuje się pod nowym numerem, zgodnie z § 45 ust. 1.

§ 50. Wyciągi z centralnych rejestrów, o których mowa w art. 193 ust. 4 ustawy, oraz uzupełnienia i zmiany w tych rejestrach podlegają ogłoszeniu w dzienniku urzędowym ministra, według stanu na dzień 30 czerwca i dzień 31 grudnia każdego roku oraz publikacji na stronie internetowej ministerstwa według stanu na koniec każdego miesiąca.

Rozdział 2

Wzory świadectw nadania uprawnień i licencji zawodowych

§ 51. 1. Świadectwa nadania uprawnień i licencji zawodowych wydaje się jednocześnie w dwóch formach, według wzorów określonych w załącznikach nr 4-9 do rozporządzenia.

2. Osobom, które posiadają uprawnienia wymienione w art. 231 ust. 1 ustawy, na ich wniosek wydaje się świadectwa sporządzone według wzorów określonych w załącznikach nr 10 i 11 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Wydawanie duplikatów oraz wymiana świadectw nadania uprawnień i licencji zawodowych

§ 52. W przypadku utraty oryginału świadectwa nadania uprawnień lub licencji zawodowych minister wydaje, na wniosek osoby uprawnionej, duplikat świadectwa nadania uprawnień lub licencji zawodowych.

§ 53. 1. Wymiany świadectwa nadania uprawnień lub licencji zawodowych dokonuje się w przypadku:

- 1) zmiany imienia lub nazwiska, na wniosek osoby, która zmieniła imię lub nazwisko, na podstawie dokumentu zmieniającego te dane osobowe;
- 2) gdy świadectwo zawiera błędy lub omyłki pisarskie;
- 3) uszkodzenia utrudniającego posługiwanie się tym dokumentem, na wniosek osoby, której świadectwo uległo uszkodzeniu.

2. Nieaktualne świadectwo zostaje anulowane.

§ 54. 1. Wzory duplikatów świadectw nadania uprawnień lub licencji zawodowych określa załącznik nr 12 do rozporządzenia.

2. Wzory odpowiednich świadectw nadania uprawnień i licencji zawodowych, o których mowa w § 52 ust. 1, określa załącznik nr 13 do rozporządzenia.

DZIAŁ VI

Przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Przepisy przejściowe

§ 55. 1. Przepisów działu II oraz § 27 ust. 3 pkt 4, § 42 ust. 3 pkt 4 nie stosuje się do osób, które rozpoczęły praktykę zawodową przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

2. Dokumentami potwierdzającymi odbycie praktyki zawodowej dla osób wymienionych w ust. 1 są dokumenty określone w przepisach obowiązujących w dniu rozpoczęcia praktyki zawodowej.

§ 56. Kandydaci na pośredników w obrocie nieruchomościami lub zarządców nieruchomości, którzy ukończyli studia podyplomowe lub studia, o których mowa w art. 182 ust. 2 i art. 187 ust. 2 ustawy, a przed ich rozpoczęciem odbyli praktykę zawodową na podstawie dotychczasowych przepisów, nie są obowiązani do ponownego odbywania praktyki zawodowej.

§ 57. 1. Do kandydatów na pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 i Nr 240, poz. 2408, z 2005 r. Nr 150, poz. 1251, z 2006 r. Nr 249, poz. 1827 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 369), nie stosuje się obowiązku złożenia dziennika praktyki zawodowej, o którym mowa w § 42 ust. 3 pkt 4.

2. Zaliczenie działalności zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami albo zarządzania nieruchomościami osobom, o których mowa w ust. 1, na poczet praktyki zawodowej, o której mowa w dziale II, następuje w trakcie postępowania kwalifikacyjnego na podstawie dokumentów potwierdzających prowadzenie działalności w tych zakresach przed dniem 31 grudnia 2001 r.

§ 58. Świadectwa nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, a także licencji zawodowych pośrednika w obrocie nieruchomościami oraz zarządcy nieruchomości wydane na podstawie dotychczasowych wzorów zachowują ważność.

§ 59. W przypadku kandydatów na rzeczoznawców majątkowych, którzy pierwszy etap postępowania kwalifikacyjnego zakończyli wynikiem pozytywnym przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, etap drugi postępowania przeprowadza się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Rozdział 2

Przepisy końcowe

§ 60. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia z dnia 15 lutego 2008 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami (Dz. U. Nr 31, poz. 189 oraz z 2009 r. Nr 60, poz. 496).

§ 61. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708, Nr 220, poz. 1600 i 1601 i Nr 249, poz. 1827 oraz z 2007 r. Nr 69, poz. 468, Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 369, i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281, Nr 206, poz. 1590 i Nr ..., poz. ....

UZASADNIENIE

Przedkładany projekt rozporządzenia w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 197 ust. 1-5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.). Projektowane rozporządzenie zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 lutego 2008 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami (Dz. U. Nr 31, poz. 189, z późn. zm.). Proponowana zmiana przepisów rozporządzenia w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami ma na celu umożliwienie w ramach praktyk zawodowych, postępowań kwalifikacyjnych korzystania z dokumentów w formie elektronicznej. W tym celu wprowadzono w załączniku nr 14 do rozporządzenia formularze wniosków, które będą stosowane w postępowaniu kwalifikacyjnym.

Proponowany projekt rozporządzenia zastąpi obecnie obowiązujące przepisy dotyczące:

- 1) sposobu i warunków odbywania praktyk zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami, regulaminu organizacji tych praktyk, ich program oraz sposobu dokumentowania odbycia praktyki zawodowej, w tym wzoru dziennika praktyk oraz kosztów jego wydania;
- 2) sposobu i trybu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, sposobu ustalania i rodzajów kosztów tego postępowania, organizacji Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz regulaminu jej działania;
- 3) wzorów świadectw nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami oraz sposobu postępowania przy wydawaniu duplikatów tych świadectw i licencji w przypadku ich utraty;
- 4) sposobu prowadzenia centralnych rejestrów rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, o których mowa w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), gdyż nie zawiera przepisów technicznych.

12_02zb

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel opracowania projektu rozporządzenia.

Określenie zasad i warunków nadawania uprawnień i licencji zawodowych w zakresie gospodarowania nieruchomościami.

2. Podmioty objęte działaniem aktu normatywnego.

Projektowane rozporządzenie dotyczyć będzie:

- 1) osób ubiegających się o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami;
- 2) członków Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej;
- 3) ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz urzędu obsługującego tego ministra, zapewniającego obsługę administracyjno-biurową postępowań kwalifikacyjnych.

3. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych wariantach i opiniach.

Projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury. W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie skierowany do opinii organizacji zawodowych skupiających rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości, tj.:

- 1) Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
- 2) Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości,
- 3) Polskiej Federacji Organizacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości,
- 4) Polskiej Federacji Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości,
- 5) Polskiej Federacji Zarządców Nieruchomości,
- 6) Federacja Gospodarki Nieruchomościami,
- 7) Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego,
- 8) Polskie Towarzystwo Rzeczoznawców Majątkowych.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projekt nie wywołuje skutków w zakresie dochodów i wydatków budżetu państwa oraz sektora publicznego. Zgodnie bowiem z art. 191 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.) postępowanie kwalifikacyjne w sprawie nadawania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami przeprowadza się na koszt osób ubiegających się o nadanie tych uprawnień i licencji. Koszty są pokrywane przez wniesienie opłaty za postępowanie kwalifikacyjne, określoną w odrębnym rozporządzeniu.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedmiotowe rozporządzenie powinno wpłynąć na rynek pracy. Osoby, które zdobędą uprawnienie i licencje zawodowe, zdobędą nowe kwalifikacje i umiejętności, które pozwolą im na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub podjęcie pracy w zakresie otrzymanych uprawnień i licencji.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Zwiększenie liczby osób posiadających uprawnienia i licencje zawodowe wpłynie na podniesienie konkurencyjności w zakresie usług dostarczanych przez te osoby. Wzrost konkurencji będzie miała wpływ na poziom cen i jakości dostarczonych usług.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Brak bezpośrednich skutków mogących mieć wpływ na sytuację i rozwój regionów.

8. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

**WZÓR DZIENNIKA PRAKTYKI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE SZACOWANIA
NIERUCHOMOŚCI**

Okladka

pieczęć organizatora praktyki
zawodowej

NR
z rejestru wydanych dzienników
praktyki zawodowej

DZIENNIK PRAKTYKI ZAWODOWEJ
W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

.....
imię i nazwisko kandydata odbywającego praktykę zawodową

I. Dane kandydata:

1. ....
nazwisko
2. ....
imię lub imiona
3. ....
imiona rodziców
4. ....
data urodzenia
5. ....
nr PESEL albo seria i nr dokumentu potwierdzającego
tożsamość
6. ....
wykształcenie
7. ....
wykształcenie z zakresu będącego przedmiotem praktyki zawodowej
(nazwa organizatora studiów, studiów podyplomowych lub kursu, data ukończenia)
.....
8. ....
adres zamieszkania

II. Imię i nazwisko oraz nr uprawnień zawodowych prowadzącego praktykę zawodową albo nazwa i siedziba prowadzącego praktykę zawodową¹⁾:

.....
.....
.....
.....
.....

III. Imię i nazwisko osoby uprawnionej oraz nr uprawnień zawodowych²⁾ :

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

IV. Miejsce i data wydania dziennika praktyki zawodowej:

.....

¹⁾ Wypełnia się, gdy prowadzącym praktykę zawodową jest osoba uprawniona

²⁾ Wypełnia się, gdy prowadzącym praktykę zawodową jest przedsiębiorca lub organizacja zawodowa

LP.	CZYNNOŚCI KANDYDATA	DATA WYKONY- WANIA CZYNNOŚCI	PODPIS OSOBY UPRAWNIONEJ**
1	2	3	4
	TEMAT PROJEKTU OPERATU SZACUNKOWEGO***		

** Zgodnie z § 11 ust. 3 rozporządzenia.

*** Zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia.

**WYKAZ PROJEKTÓW OPERATÓW SZACUNKOWYCH WYKONANYCH W
RAMACH PRAKTYKI ZAWODOWEJ**

Nr projektu operatu	Temat projektu operatu szacunkowego	Cel wyceny	Podejście, metoda i technika	Data rozpoczęcia	Data zakończenia
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

Nr projektu operatu	Temat projektu operatu szacunkowego	Cel wyceny	Podejście, metoda i technika	Data rozpoczęcia	Data zakończenia
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					

Nr projektu operatu	Temat projektu operatu szacunkowego	Cel wyceny	Podejście, metoda i technika	Data rozpoczęcia	Data zakończenia
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					

Potwierdzam złożenie 15 projektów operatów szacunkowych

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć organizatora praktyki zawodowej

POTWIERDZAM ZREALIZOWANIE PROGRAMU PRAKTYKI ZAWODOWEJ

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć prowadzącego praktykę zawodową

POTWIERDZAM SPEŁNIENIE WARUNKÓW ODBYCIA PRAKTYKI ZAWODOWEJ

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć organizatora praktyki zawodowej

Dziennik zawiera 20 stron.

Uwaga: Dziennik składa się z białej okładki i białych kartek, które są dwustronnie drukowane o formacie strony A4 (210 mm x 297 mm), całość jest zszyta, a strony ponumerowane.

WZÓR DZIENNIKA PRAKTYKI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W
OBROCIE NIERUCHOMOŚCIAMI

Okladka

pieczęć organizatora praktyki
zawodowej

NR
z rejestru wydanych dzienników
praktyki zawodowej

DZIENNIK PRAKTYKI ZAWODOWEJ
W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROCIE NIERUCHOMOŚCIAMI

.....
imię i nazwisko kandydata odbywającego praktykę zawodową

I. Dane kandydata:

1. ....
nazwisko
2. ....
imię lub imiona
3. ....
imiona rodziców
4. ....
data urodzenia
5. ....
nr PESEL albo seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość
6. ....
wykształcenie
7. ....
wykształcenie z zakresu będącego przedmiotem praktyki zawodowej
(nazwa organizatora studiów, studiów podyplomowych, data ukończenia)
8. ....
adres zamieszkania

II. Imię i nazwisko oraz nr licencji zawodowej prowadzącego praktykę zawodową albo nazwa i siedziba prowadzącego praktykę zawodową¹⁾:

.....
.....
.....
.....
.....

III. Imię i nazwisko osoby uprawnionej oraz nr licencji zawodowej²⁾:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

IV. Miejsce i data wydania dziennika praktyki zawodowej:

.....

¹⁾ Wypełnia się, gdy prowadzącym praktykę zawodową jest osoba uprawniona

²⁾ Wypełnia się, gdy prowadzącym praktykę zawodową jest przedsiębiorca lub organizacja zawodowa

LP.	CZYNNOŚCI KANDYDATA	DATA WYKONY- WANIA CZYNNOŚCI WRAZ Z LICZBĄ GODZIN	PODPIS OSOBY UPRAWNIONEJ**
1	2	3	4

** Zgodnie z § 11 ust. 3 rozporządzenia.

POTWIERDZAM ZREALIZOWANIE PROGRAMU PRAKTYKI ZAWODOWEJ

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć prowadzącego praktykę zawodową

POTWIERDZAM SPEŁNIENIE WARUNKÓW ODBYCIA PRAKTYKI ZAWODOWEJ

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć organizatora praktyki zawodowej

Dziennik zawiera 18 stron.

Uwaga: Dziennik składa się z białej okładki i białych kartek, które są dwustronnie drukowane o formacie strony A4 (210 mm x 297 mm), całość jest zszyta, a strony ponumerowane.

WZÓR DZIENNIKA PRAKTYKI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA
NIERUCHOMOŚCIAMI

Okladka

pieczęć organizatora praktyki
zawodowej

NR
z rejestru wydanych dzienników
praktyki zawodowej

.....

DZIENNIK PRAKTYKI ZAWODOWEJ
W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI

.....
imię i nazwisko kandydata odbywającego praktykę zawodową

I. Dane kandydata:

1. ....
nazwisko
2. ....
imię lub imiona
3. ....
imiona rodziców
4. ....
data urodzenia
5. ....
nr PESEL lub seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość
6. ....
wykształcenie
7. ....
wykształcenie z zakresu będącego przedmiotem praktyki zawodowej
(nazwa organizatora studiów, studiów podyplomowych, data ukończenia)
8. ....
adres zamieszkania

II. Imię i nazwisko oraz nr licencji zawodowej prowadzącego praktykę zawodową albo nazwa i siedziba prowadzącego praktykę zawodową¹⁾:

.....
.....
.....
.....

III. Imię i nazwisko osoby uprawnionej oraz nr licencji zawodowej²⁾ :

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

IV. Miejsce i data wydania dziennika praktyki zawodowej:

.....

¹⁾ Wypełnia się, gdy prowadzącym praktykę zawodową jest osoba uprawniona

²⁾ Wypełnia się, gdy prowadzącym praktykę zawodową jest przedsiębiorca lub organizacja zawodowa

LP.	CZYNNOŚCI KANDYDATA	DATA WYKONY- WANIA CZYNNOŚCI WRAZ Z LICZBĄ GODZIN	PODPIS OSOBY UPRAWNIONEJ**
1	2	3	4

** Zgodnie z § 11 ust. 3 rozporządzenia.

POTWIERDZAM ZREALIZOWANIE PROGRAMU PRAKTYKI ZAWODOWEJ

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć prowadzącego praktykę zawodową

POTWIERDZAM SPEŁNIENIE WARUNKÓW ODBYCIA PRAKTYKI ZAWODOWEJ

.....
miejsowość i data

.....
podpis i pieczęć organizatora praktyki zawodowej

Dziennik zawiera 18 stron.

Uwaga: Dziennik składa się z białej okładki i białych kartek, które są dwustronnie drukowane o formacie strony A4 (210 mm x 297 mm), całość jest zszyta, a strony ponumerowane.

Wzór jednostronnego świadectwa nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA UPRAWNIEŃ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. z .....

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a uprawnienia zawodowe
w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł

rzeczoznawcy majątkowego

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń
trwale związanych z nieruchomością

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA UPRAWNIEŃ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór dwustronnego świadectwa nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł
rzeczoznawcy majątkowego

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>

<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór jednostronnego świadectwa nadania licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROCI NIERUCHOMOŚCIAMI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a licencję zawodową
w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł

pośrednika w obrocie nieruchomościami

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej
w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę nadania licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROCI NIERUCHOMOŚCIAMI”, „Nr <numer licencji>”, „pośrednika w obrocie nieruchomościami”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór dwustronnego świadectwa nadania licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a licencję zawodową
w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami
Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł
pośrednika w obrocie nieruchomościami
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej
w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę nadania licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer licencji>”, „pośrednika w obrocie nieruchomościami”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór jednostronnego świadectwa nadania licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>

ŚWIADECTWO

NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a licencję zawodową
w zakresie zarządzania nieruchomościami,

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł

zarządcy nieruchomości

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej
w zakresie zarządzania nieruchomościami

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę nadania licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI”, „Nr <numer licencji>”, „zarządcy nieruchomości”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór dwustronnego świadectwa nadania licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami
Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł
zarządcy nieruchomości
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę nadania licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer licencji>”, „zarządcy nieruchomości”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór jednostronnego świadectwa nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości na podstawie art. 231 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Na podstawie art. 231 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu ..... uprawnienia zawodowe
w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

i posiada tytuł

rzeczoznawcy majątkowego

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń
trwale związanych z nieruchomością.

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzór dwustronnego świadectwa nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości na podstawie art. 231 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 231 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

i posiada tytuł
rzeczoznawcy majątkowego
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością.

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzory jednostronnych i dwustronnych duplikatów świadectw nadania:

1) uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości

Duplikat

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER *< właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >*

ŚWIADECTWO

NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł

rzeczoznawcy majątkowego

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń
trwale związanych z nieruchomością.

*<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>*

MINISTER *<właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>*
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

Duplikat
ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł
rzeczoznawcy majątkowego
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością.

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Duplikat

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA UPRAWNIENIŃ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Na podstawie art. 231 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu ..... uprawnienia zawodowe
w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

i posiada tytuł

rzeczoznawcy majątkowego

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń
trwale związanych z nieruchomością.

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA UPRAWNIENIŃ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

Duplikat
ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 231 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>
i posiada tytuł
rzeczoznawcy majątkowego
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością.

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Duplikat

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER *< właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >*

ŚWIADECTWO

NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROcie NIERUCHOMOŚCIAMI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł

pośrednika w obrocie nieruchomościami

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

*<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>*

MINISTER *<właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >*
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROcie NIERUCHOMOŚCIAMI”, „Nr <numer licencji>”, „pośrednika w obrocie nieruchomościami”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

Duplikat
ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

Nr <numer licencji>
uzyskując tytuł
pośrednika w obrocie nieruchomościami
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer licencji>”, „pośrednika w obrocie nieruchomościami”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Duplikat

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł

zarządcy nieruchomości

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
zarządzania nieruchomościami

*<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>*

**MINISTER <właściwy ds. budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>**

<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI”, „Nr <numer licencji>”, „zarządcy nieruchomości”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

Duplikat
ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł
zarządcy nieruchomości
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej
w zakresie zarządzania nieruchomościami

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer licencji>”, „zarządcy nieruchomości”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

Wzory wymienianych na podstawie § 52 ust. 1 rozporządzenia jednostronnych i dwustronnych świadectw nadania:

1) uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł

rzeczoznawcy majątkowego

uprawnający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością.

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

uzyskując tytuł
rzeczoznawcy majątkowego
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością.

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Na podstawie art. 231 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu ..... uprawnienia zawodowe
w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

i posiada tytuł

rzeczoznawcy majątkowego

uprawnający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń
trwale związanych z nieruchomością.

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzeczoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 231 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>

s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości

Nr <numer uprawnień>

i posiada tytuł
rzecoznawcy majątkowego
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością.

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania uprawnień, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra.

Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer uprawnień>”, „rzecoznawcy majątkowego”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

2) licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>

ŚWIADECTWO

NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROTCIE NIERUCHOMOŚCIAMI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł

pośrednika w obrocie nieruchomościami

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>

<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE POŚREDNICTWA W OBROTCIE NIERUCHOMOŚCIAMI”, „Nr <numer licencji>”, „pośrednika w obrocie nieruchomościami”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł
pośrednika w obrocie nieruchomościami
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

MINISTER <właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer licencji>”, „pośrednika w obrocie nieruchomościami”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

3) licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

MINISTER < właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej >

ŚWIADECTWO

NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku
o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko> s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł

zarządcy nieruchomości

uprawniający do wykonywania działalności zawodowej w zakresie
zarządzania nieruchomościami

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej
Polskiej, o średnicy 2 cm>

MINISTER <właściwy ds. budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>

<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo wydawane jest w formacie A4 (210 mm x 297 mm). W miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO NADANIA LICENCJI ZAWODOWEJ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA NIERUCHOMOŚCIAMI”, „Nr <numer licencji>”, „zarządcy nieruchomości”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

strona przednia

<Godło Rzeczypospolitej Polskiej>

<miejsce na fotografię>

<pieczęć odciskowa ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, o średnicy 2 cm>

strona tylna

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. ....)

<imię> <nazwisko>
s./c. <imię ojca>

otrzymał/a w dniu .....
licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami,

Nr <numer licencji>

uzyskując tytuł
zarządcy nieruchomości
uprawniający do wykonywania działalności zawodowej
w zakresie zarządzania nieruchomościami

MINISTER <właściwy ds. budownictwa,
gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej>
<podpis>

Warszawa, dnia .....

Uwaga: świadectwo jest dwustronne o formacie 80 mm x 110 mm. Na tylnej stronie w miejscu „otrzymał w dniu ...” wpisuje się datę uzyskania licencji, natomiast w lewym dolnym rogu świadectwa podaje się datę wydania świadectwa. Świadectwo podpisuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub osoba upoważniona przez ministra. Napisy „ŚWIADECTWO”, „Nr <numer licencji>”, „zarządcy nieruchomości”, miejscowość i data oraz ramka są w kolorze niebieskim, w systemie RGB:0;0;255.

WNIOSEK O NADANIE UPRAWNIENÍ ZAWODOWYCH W ZAKRESIE SZACOWANIA NIERUCHOMOŚCI

Wnoszę o dopuszczenie do postępowania kwalifikacyjnego w zakresie **szacowania nieruchomości** w terminie:

I etap - data etapu wstępnego

II etap - data części pisemnej i ustnej egzaminu

nr ROUL **

nr i data wpływu **

I. Dane osobowe kandydata

1.
nazwisko
2.
imiona
3.
nazwisko rodowe
4.
imiona rodziców
5.
data i miejsce urodzenia
6.
seria i numer dowodu osobistego ***
7.
numer ewidencyjny PESEL
8.
adres e-mail
9.
numer telefonu
10.
adres zamieszkania wraz z kodem pocztowym
11.
województwo
12.
powiat
13.
adres do korespondencji z kodem pocztowym
14.
wykształcenie (wpisać właściwie: wyższe / wyższe, których program uwzględnia co najmniej minimalne wymogi programowe dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości-rok ukończenia)
15.
nazwa szkoły wyższej
16.
nazwa organizatora studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości
17.
rok ukończenia studiów podyplomowych

II. Informacja o wydanych decyzjach odmownych

Ubiegałem/-am się o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Postępowanie kwalifikacyjne zakończone zostało wynikiem negatywnym na etapie wstępnym/części pisemnej egzaminu/części ustnej egzaminu:*

18.
data i numer decyzji odmawiającej nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości.

III. Oświadczenia

Oświadczam, że jest mi znana treść art. 41 kpa, zgodnie z którą strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu. W razie zaniechania ww. obowiązku doręczeń

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość powyższych danych.

data i podpis

IV. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w związku z prowadzonym postępowaniem kwalifikacyjnym, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz.U.2002r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

data i podpis

* niepotrzebne skreślić

** wypełnia Ministerstwo Infrastruktury

*** lub numer dokumentu tożsamości obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej

V. Oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz o niekaralności

Oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych oraz, że nie byłem/-am karany/-a za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom, za przestępstwa gospodarcze, za fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, za składanie fałs

data i podpis

VI. Załączniki

- 1) odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia dyplomu ukończenia szkoły wyższej*;
- 2) odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych których program uwzględnia co najmniej minimalne wymogi programowe dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości;
- 3) odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia świadectwa ukończenia studiów podyplomowych w zakresie szacowania nieruchomości;
- 4) dziennik praktyki zawodowej (z wpisami potwierdzonymi przez osobę prowadzącą praktykę oraz z potwierdzeniem spełnienia wymogów formalnych przez wydającego dziennik i harmonogramem);*
- 5) sprawozdanie z odbytej praktyki zawodowej (dla osób, które praktykę zawodową rozpoczęły przed 22 września 2004 r.);*
- 6) piętnaście projektów operatów szacunkowych:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

- 7) dwie podpisane fotografie o wymiarach 35 mm x 45 mm;

dowód wniesienia opłaty za postępowanie kwalifikacyjne w wysokości 1300 zł zgodnie z § 4 ust.1 oraz 2 rozporządzenia

- 8) Ministra Infrastruktury z dnia 25 lutego 2008 r., w sprawie opłaty za postępowanie kwalifikacyjne oraz wysokości wynagrodzenia

- 9) inne dokumenty mogące mieć wpływ na ocenę kwalifikacji kandydata:

- 10) Numer konta, na które należy zwrócić część opłaty egzaminacyjnej w przypadkach określonych w rozporządzeniu.

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość powyższych danych.

data i podpis

* niepotrzebne skreślić

WNIOSEK O PONOWNE PRZYSTĄPIENIE DO CZĘŚCI USTNEJ EGZAMINU

Wnoszę o ponowne przystąpienie do części ustnej drugiego etapu postępowania kwalifikacyjnego w **zakresie szacowania nieruchomości** w terminie:

I etap - data etapu wstępnego

II etap - data części ustnej egzaminu

nr ROUL **

nr i data wpływu **

I. Dane osobowe kandydata

1. 2. 3.

nazwisko

imiona

nazwisko rodowe

4. 5. 6.

imiona rodziców

data i miejsce urodzenia

seria i numer dowodu osobistego *

7. 8. 9.

numer ewidencyjny PESEL

adres e-mail

numer telefonu

10.

adres zamieszkania z kodem pocztowym

11. 12.

województwo

powiat

13.

adres do korespondencji z kodem pocztowym

II. Informacja o wydanych decyzjach odmownych

14.

data i numer decyzji odmawiającej nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości.

III. Oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych

Oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych

data i podpis

III. Oświadczenie o niekaralności

Oświadczam, że nie byłem/-am karany/-a za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom, za przestępstwa gospodarcze, za fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, za składanie fałszywych zeznań oraz za przestępstwa skarbowe.

data i podpis

IV. Oświadczenie o znajomości treści art. 41 kpa

Oświadczam, że jest mi znana treść art. 41 kpa, zgodnie z którą strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu. W razie zaniechania ww. obowiązku doręczeń

data i podpis

V. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w związku z prowadzonym postępowaniem kwalifikacyjnym, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

data i podpis

* lub numer dokumentu tożsamości obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej

** wypełnia Ministerstwo Infrastruktury

VI. Załączniki

piętnaście projektów operatów szacunkowych:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

- dowód wniesienia opłaty za część ustną egzaminu w wysokości 450 zł zgodnie z § 4 ust.1 oraz 3 rozporządzenia Ministra
2) Infrastruktury z dnia 25 lutego 2008 r., w sprawie opłaty za postępowanie kwalifikacyjne oraz wysokości wynagrodzenia
członków
3) inne dokumenty mogące mieć wpływ na ocenę kwalifikacji kandydata:

16.

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość danych podanych w niniejszym formularzu.

data i podpis

WNIOSEK O PONOWNE PRZYSTĄPIENIE DO CZĘŚCI USTNEJ EGZAMINU

Wnoszę o ponowne przystąpienie do części ustnej drugiego etapu postępowania kwalifikacyjnego w **zakresie szacowania nieruchomości** w terminie:

I etap - data etapu wstępnego

II etap - data części ustnej egzaminu

I. Dane osobowe kandydata

1. nazwisko   2. imiona   3. nazwisko rodowe

4. imiona rodziców   5. data i miejsce urodzenia   6. seria i numer dowodu osobistego *

7. numer ewidencyjny PESEL   8. adres e-mail   9. numer telefonu

10. adres zamieszkania z kodem pocztowym

11. województwo   12. powiat

13. adres do korespondencji z kodem pocztowym

II. Informacja o wydanych decyzjach odmownych

14. data i numer decyzji odmawiającej nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości.

III. Oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych

Oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych

data i podpis

III. Oświadczenie o niekaralności

Oświadczam, że nie byłem/-am karany/-a za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom, za przestępstwa gospodarcze, za fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, za składanie fałszywych zeznań oraz za przestępstwa skarbowe.

data i podpis

IV. Oświadczenie o znajomości treści art. 41 kpa

Oświadczam, że jest mi znana treść art. 41 kpa, zgodnie z którą strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu. W razie zaniechania ww. obowiązku doręczeń

data i podpis

V. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w związku z prowadzonym postępowaniem kwalifikacyjnym, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

data i podpis

* lub numer dokumentu tożsamości obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej

** wypełnia Ministerstwo Infrastruktury

VI. Załączniki

piętnaście projektów operatów szacunkowych:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

dowód wniesienia opłaty za część ustną egzaminu w wysokości 450 zł zgodnie z § 4 ust.1 oraz 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 lutego 2008 r., w sprawie opłaty za postępowanie kwalifikacyjne oraz wysokości wynagrodzenia członków

3) inne dokumenty mogące mieć wpływ na ocenę kwalifikacji kandydata:

16.

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość danych podanych w niniejszym formularzu.

data i podpis

EU R 2

WNIOSEK O NADANIE LICENCJI ZAWODOWEJ

Wnoszę o nadanie licencji zawodowej w zakresie
pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

data postępowania kwalifikacyjnego

nr ROUL **

nr i data wpływu **

I. Dane osobowe kandydata

1.
nazwisko
2.
imiona
3.
nazwisko rodowe
4.
imiona rodziców
5.
data i miejsce urodzenia
6.
seria i numer dowodu osobistego ***
7.
pesel
8.
e-mail
9.
telefon
10.
adres zamieszkania z kodem pocztowym
11.
województwo
12.
powiat
13.
adres do korespondencji z kodem pocztowym
14.
wykształcenie (wpisać właściwe: wyższe / wyższe, których program uwzględnia co najmniej minimalne wymagania programowe dla studiów podyplomowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz kierunek studiów)
15.
nazwa szkoły wyższej
16.
rok ukończenia studiów wyższych
17.
nazwa organizatora kursu specjalistycznego w zakresie pośrednictwa w obrocie nier.*
18.
rok ukończenia kursu specjalistycznego*
19.
nazwa organizatora studiów podyplomowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nier.
20.
rok ukończenia studiów podyplomowych

II. Informacja o wydanych decyzjach odmownych

Ubiegałem/-am się o nadanie licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Postępowanie kwalifikacyjne zakończone zostało wynikiem negatywnym na etapie wstępnym/części pisemnej egzaminu/części ustnej egzaminu:*

21.
data i numer decyzji odmawiającej nadania licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami

III. Oświadczenia

Oświadczam, że jest mi znana treść art. 41 kpa, zgodnie z którą strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu. W razie zaniechania ww. obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość powyższych danych.

data i podpis

* niepotrzebne skreślić

** wypełnia Ministerstwo Infrastruktury

*** lub numer dokumentu tożsamości obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej

IV. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w związku z prowadzonym postępowaniem kwalifikacyjnym, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

data i podpis

V. Oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz o niekaralności

Oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych oraz, że nie byłem/-am karany/-a za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom, za przestępstwa gospodarcze, za fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, za składanie fałszywych zeznań oraz za przestępstwa skarbowe.

data i podpis

VI. Załączniki

1. odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia dyplomu ukończenia szkoły wyższej*;
2. odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych wraz z programem oraz zaświadczeniem z uczelni potwierdzającym, że program spełnia wymogi minimum programowego dla studiów podyplomowych w pośrednictwa w obrocie nieruchomościami*;
3. odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia świadectwa ukończenia kursu specjalistycznego, którego program został uzgodniony z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej/świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie pośrednictwa w obrocie nier.* wraz z programem kursu/studiów* uwzględniającym minimalne wymogi programowe ustalone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
4. dziennik praktyki zawodowej (z wpisami potwierdzonymi przez osobę prowadzącą praktykę oraz z potwierdzeniem spełnienia wymogów formalnych przez wydającego dziennik);
5. sprawozdanie z odbytej praktyki zawodowej (dla osób, które praktykę zawodową rozpoczęły przed 22 września 2004 r.);*
6. opis/opisy** transakcji:

7. dwie podpisane fotografie;
8. dowód wniesienia opłaty za postępowanie kwalifikacyjne;
9. inne dokumenty mogące mieć wpływ na ocenę kwalifikacji kandydata:

* niepotrzebne skreślić

** w przypadku rozpoczęcia praktyk przed 27 lutego 2008 r. należy złożyć dokumenty, które zgodnie z przepisami obowiązującymi w dacie rozpoczęcia praktyki zawodowej, **stanowią potwierdzenie odbycia tej praktyki** (§54 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 lutego 2008 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami). Tym samym, jeżeli praktyka rozpoczęła się w okresie obowiązywania rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami oraz doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości (od 1 marca 2005 r.) należy złożyć, wraz z dziennikiem praktyki, również 3 opisy transakcji (§7 pkt 2 lit. b ww. rozporządzenia).

data i podpis

WNIOSEK O NADANIE LICENCJI ZAWODOWEJ

nr ROUL **

nr i data wpływu **

Wnoszę o nadanie licencji zawodowej w zakresie **zarządzania nieruchomościami**

data postępowania kwalifikacyjnego

I. Dane osobowe kandydata

1. nazwisko
2. imiona
3. nazwisko rodowe
4. imiona rodziców
5. data i miejsce urodzenia
6. seria i numer dowodu osobistego ***
7. pesel
8. e-mail
9. telefon
10. adres zamieszkania z kodem pocztowym
11. województwo
12. powiat
13. adres do korespondencji z kodem pocztowym
14. wykształcenie (wpisać właściwe: wyższe / wyższe, których program uwzględnia co najmniej minimalne wymogi programowe dla studiów podyplomowych w zakresie zarządzania nieruchomościami oraz kierunek studiów)
15. nazwa szkoły wyższej
16. rok ukończenia studiów wyższych
17. nazwa organizatora kursu specjalistycznego w zakresie zarządzania nieruchomościami*
18. rok ukończenia kursu specjalistycznego*
19. nazwa organizatora studiów podyplomowych w zakresie zarządzania nieruchomościami
20. rok ukończenia studiów podyplomowych

II. Informacja o wydanych decyzjach odmownych

Ubiegałem/-am się o nadanie licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami. Postępowanie kwalifikacyjne zakończone zostało wynikiem negatywnym na etapie wstępnym/części pisemnej egzaminu/części ustnej egzaminu:*

21.

data i numer decyzji odmawiającej nadania licencji zawodowej w zakresie zarządzania nieruchomościami

III. Oświadczenia

Oświadczam, że jest mi znana treść art. 41 kpa, zgodnie z którą strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu. W razie zaniechania ww. obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Stwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość powyższych danych.

data i podpis

* niepotrzebne skreślić

** wypełnia Ministerstwo Infrastruktury

*** lub numer dokumentu tożsamości obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej

IV. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w związku z prowadzonym postępowaniem kwalifikacyjnym, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

data i podpis

V. Oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz o niekaralności

Oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych oraz, że nie byłem/-am karany/-a za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom, za przestępstwa gospodarcze, za fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, za składanie fałszywych zeznań oraz za przestępstwa skarbowe.

data i podpis

VI. Załączniki

1. odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia dyplomu ukończenia szkoły wyższej*;
2. odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych wraz z programem oraz zaświadczeniem z uczelni potwierdzającym, że program spełnia wymogi minimum programowego dla studiów podyplomowych w zakresie zarządzania nieruchomościami*;
3. odpis lub notarialnie uwierzytelniona kopia świadectwa ukończenia kursu specjalistycznego, którego program został uzgodniony z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej/świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie zarządzania nieruchomościami* wraz z programem kursu/studiów* uwzględniającym minimalne wymogi programowe ustalone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
4. dziennik praktyki zawodowej (z wpisami potwierdzonymi przez osobę prowadzącą praktykę oraz z potwierdzeniem spełnienia wymogów formalnych przez wydającego dziennik);
5. sprawozdanie z odbytej praktyki zawodowej (dla osób, które praktykę zawodową rozpoczęły przed 22 września 2004 r.);*
6. plan/plany** zarządzania

7. dwie podpisane fotokopie;
8. dowód wniesienia opłaty za postępowanie kwalifikacyjne;
9. inne dokumenty mogące mieć wpływ na ocenę kwalifikacji kandydata:

* niepotrzebne skreślić

** w przypadku rozpoczęcia praktyk przed 27 lutego 2008 r. należy złożyć dokumenty, które zgodnie z przepisami obowiązującymi w dacie rozpoczęcia praktyki zawodowej, **stanowią potwierdzenie odbycia tej praktyki** (§54 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 lutego 2008 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami). Tym samym, jeżeli praktyka rozpoczęła się w okresie obowiązywania rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami oraz doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości (od 1 marca 2005 r.) należy złożyć, wraz z dziennikiem praktyki, również 3 plany zarządzania (§7 pkt 2 lit. c ww. rozporządzenia).

data i podpis

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych,
pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości**

Na podstawie art. 197 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposoby doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości;
- 2) sposób i formy dokumentowania spełnienia obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości;
- 3) kryteria oceny spełnienia obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości;
- 4) formy i zasady zgłaszania przez organizatorów doskonalenia programów kursów specjalistycznych, szkoleń lub seminariów, mających na celu doskonalenie kwalifikacji zawodowych oraz potwierdzania przez nich ich aktualności;
- 5) formy i zasady prowadzenia, aktualizacji i udostępniania danych z centralnego rejestru zgłoszonych programów kształcenia i centralnego rejestru wydanych zaświadczeń oraz wzory dokumentów stosowanych dokumentów tym postępowaniu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 2) ministrze – należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
- 3) ministerstwie - należy przez to rozumieć urząd obsługujący ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 69, poz. 468, Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 369, Nr 220, poz. 1412, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98 poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281, Nr 206, poz. 1590 i Nr ..., poz. ....)

- 4) osobie uprawnionej - należy przez to rozumieć rzeczoznawcę majątkowego, pośrednika w obrocie nieruchomościami lub zarządcę nieruchomości biorącą udział w seminarium, szkoleniu lub kursie specjalistycznym w charakterze słuchacza;
- 5) organizacja zawodowa - należy przez to rozumieć organizację zawodową, o której mowa w art. 4 pkt 15 ustawy;
- 6) programie kształcenia – należy przez to rozumieć program seminarium, szkolenia lub kursu specjalistycznego, o którym mowa w art. 196 ust. 2 ustawy;
- 7) organizator kształcenia – należy przez to rozumieć organizatora seminariów, szkoleń lub kursów specjalistycznych;
- 8) systemie teleinformatycznym – należy przez to rozumieć system teleinformatyczny w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.³⁾);
- 9) portal ePUAP – należy przez to rozumieć elektroniczną platformę usług administracji publicznej prowadzoną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 10) koncie – należy przez to rozumieć funkcję systemu teleinformatycznego lub portalu ePUAP umożliwiającą indywidualnemu użytkownikowi uwierzytelnienie;
- 11) godzinie edukacyjnej – należy przez to rozumieć jednostkę edukacyjną trwającą 45 minut;
- 12) centralny rejestr zgłoszonych programów – należy przez to rozumieć prowadzony przez ministra w formie elektronicznej rejestr zgłoszonych przez organizatorów kształcenia i zarejestrowanych przez ministra programów kształcenia.

Rozdział 2

Sposoby doskonalenia kwalifikacji zawodowych

§ 3.1. Doskonalenie kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 175 ust. 2, art. 181 ust. 2, art. 186 ust. 2 ustawy, odbywa się poprzez udział osoby uprawnionej w seminariach, szkoleniach lub kursach specjalistycznych dotyczących gospodarowania nieruchomościami i rynku nieruchomości w zakresie uprawnień zawodowych posiadanych przez osobę uprawnioną, których program spełnia wymogi programowe określone przez Ministra Infrastruktury i został do niego zgłoszony przez organizatora kształcenia.

2. Potwierdzenie zgodności programu z wymogami programowymi następuje poprzez nadanie programowi kształcenia kolejnego numeru w rejestrze zgłoszonych programów prowadzonego przez ministerstwo.

3. Organizatorem seminariów, szkoleń i kursów specjalistycznych może być w szczególności organizacja zawodowa oraz uczelnia w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.⁴⁾). Realizacja programu kształcenia zgłoszonego przez uczelnię, o której mowa w zdaniu pierwszym, do Ministra Infrastruktury jako program mający na celu doskonalenie kwalifikacji zawodowych, może

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 216, 1371)

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708, Nr 144, poz. 1043, Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238, Nr 176, poz. 1240, Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584)

następować w szczególności poprzez realizację części lub całości programów studiów podyplomowych.

§ 4. 1. Seminarium nie może trwać co najmniej 4 godziny edukacyjne, szkolenie nie krócej niż 8 godzin edukacyjnych, a kurs specjalistyczny nie krócej niż 15 godzin edukacyjnych

2. Semina, szkolenia i kursy specjalistyczne mogą być realizowane w następujących formach:

1) formie stacjonarnej - wymagającej osobistej obecności uczestnika kształcenia w formach doskonalenia kwalifikacji zawodowych na zajęciach prowadzonych w jej ramach,

2) formie niestacjonarnej - uznaje się taką formę, która umożliwia uczestnikowi kształcenia udział w sposobach doskonalenia kwalifikacji zawodowych bez obowiązku osobistej fizycznej obecności na zajęciach prowadzonych w jej ramach.

3. Organizator kształcenia w formie niestacjonarnej jest zobowiązany do zapewnienia odpowiedniego, do potrzeb szkolenia, systemu teleinformatycznego umożliwiającego w szczególności:

- 1) komunikację między organizatorem kształcenia a uczestnikiem, w tym udostępnianie lub przesyłanie materiałów dydaktycznych na odległość;
- 2) rejestrację czasu spędzonego w systemie teleinformatycznym,
- 3) możliwość przeprowadzenia za pomocą systemu teleinformatycznego organizatora egzaminu.

Rozdział 3

Formy i zasady zgłaszania oraz potwierdzania aktualności programu kształcenia

§ 5.1. Organizator kształcenia zgłasza do ministra program kształcenia przed planowaną datą rozpoczęcia programu kształcenia za pomocą konta w portalu ePUAP na formularzu, którego wzór stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia. Organizator może rozpocząć kształcenie dopiero po nadaniu numeru programu kształcenia przez ministra.

2. Przy zgłoszeniu programu kształcenia organizator kształcenia podaje następujące dane:

- 1) nazwę, adres, nr telefonu i adres poczty elektronicznej organizatora kształcenia;
- 2) formę doskonalenia kwalifikacji zawodowych;
- 3) zakres uprawnień osób uprawnionych, dla których przeznaczony jest program kształcenia;
- 4) tytuł programu kształcenia;
- 5) szczegółowy program kształcenia ze wskazaniem czasu trwania każdego z punktów programu kształcenia i grupy tematycznej/grup tematycznych;
- 6) łączny czas trwania programu kształcenia podawany w pełnych godzinach edukacyjnych, niepełne godziny zaokrąglane są w dół.

3. Przez zgłoszenie programu organizator kształcenia oświadcza, że spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, a także że zgłoszone przez niego dane są zgodne ze stanem prawnym i faktycznym.

4. W przypadku zgłoszenia nie spełniającego wymagań ust. 2 minister wzywa za pośrednictwem platformy ePUAP do uzupełnienia braków w zgłoszeniu. Nieuzupełnienie braków w ciągu 7 dni od daty wezwania powoduje pozostawienie zgłoszenia bez rozpatrzenia.

5. Zmiana programu kształcenia jest możliwa w przypadku, gdy organizator kształcenia nie rozpoczął realizacji programu kształcenia. Przepisy dotyczące zgłaszania programów kształcenia stosuje się odpowiednio.

6. Uzupełnienie braków w zgłoszeniu, zmiana programu kształcenia o których mowa ust. 4 i 5 organizator kształcenia dokonuje poprzez portal ePUAP na formularzach, których wzór stanowią załączniki do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 4

Sposoby i formy dokumentowania spełnienia obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych

§ 6.1. Dokumentację przebiegu kształcenia stanowią:

- 1) program kształcenia zawierający dane, o których mowa w § 5 ust. 2,
- 2) lista obecności uczestników kształcenia;
- 3) prowadzony przez organizatora kształcenia w formie elektronicznej rejestr wydanych zaświadczeń o ukończeniu programu kształcenia.

2. Organizator kształcenia przechowuje dokumentację, o której mowa w ust. 1, przez okres 3 lat licząc od początku roku, następującego po roku, w którym zorganizowano seminarium, szkolenie lub kurs specjalistyczny. Dokumentacja jest udostępniana na żądanie ministra.

§ 7.1. Uczestnictwo w seminarium, szkoleniu lub kursie specjalistycznym jest dokumentowane przez wpis osoby uprawnionej na listę obecności, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 2, prowadzoną przez organizatora kształcenia dla każdego seminarium, szkolenia lub kursu specjalistycznego, z zastrzeżeniem § 8.

2. Lista obecności zawiera:

- 1) nazwę organizatora kształcenia, termin i formę kształcenia oraz tytuł programu kształcenia;
- 2) imiona i nazwiska uczestników kształcenia wraz z numerem posiadanych przez nich uprawnień i licencji zawodowych zawodowych.

3. Na liście obecności każdy uczestnik kształcenia składa własnoręcznie podpis wraz z datą dokonania podpisu. W przypadku gdy program kształcenia obejmuje więcej niż 1 dzień, organizator kształcenia prowadzi odrębną listę obecności dla każdego dnia programu kształcenia.

§ 8. 1. W przypadku niestacjonarnej formy doskonalenia zawodowego za równoznaczne z listą obecności uznaje się prowadzony przez organizatora kształcenia w systemie teleinformatycznym rejestr aktywności osoby uprawnionej oraz dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu podpisany przez osobę uprawnioną.

2. Organizator kształcenia przeprowadza w formie elektronicznej egzamin z zakresu tematycznego objętego programem kształcenia. Przeprowadzenie egzaminu możliwe jest w przypadku, gdy zgodnie z rejestrem aktywności osoby uprawnionej zapoznała się ona ze wszystkimi materiałami dydaktycznymi udostępnionymi przez organizatora kształcenia w czasie co najmniej takim, jaki został wskazany na realizację programu kształcenia przez organizatora kształcenia.

3. Egzamin przeprowadza się w formie testowej. Za pozytywny wynik egzaminu uznaje się uzyskanie przez osobę uprawnioną co najmniej 70% prawidłowych odpowiedzi na pytania zawarte w treści egzaminu.

4. Organizator kształcenia, po uzyskaniu przez osobę uprawnioną pozytywnego wyniku egzaminu, udostępnia w systemie teleinformatycznym, dokument potwierdzający pozytywny

wynik egzaminu oraz stanowiący oświadczenie o samodzielnej nauce i udziale w egzaminie. Osoba uprawniona jest obowiązana wydrukować i podpisać wskazany dokument oraz przekazać go organizatorowi kształcenia. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9.1. Dokumentem potwierdzającym doskonalenie kwalifikacji zawodowych jest zaświadczenie o ukończeniu programu kształcenia wydane osobie uprawnionej przez organizatora kształcenia w terminie 14 dni od dnia zakończenia programu kształcenia. Wzór zaświadczenia określa załącznik do rozporządzenia.

2. W zaświadczeniu należy wskazać posiadane przez uczestnika kształcenia uprawnienia lub licencje zawodowe zgodne z zakresem uprawnień lub licencji zawodowych osób uprawnionych, dla których przeznaczony jest program kształcenia.

3. Rejestr wydanych zaświadczeń, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 4, organizator kształcenia przesyła poprzez portal ePUAP do ministerstwa na odpowiednim formularzu, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia, w terminie 14 dni od dnia zakończenia seminarium, szkolenia lub kursu specjalistycznego.

4. Rejestr wydanych zaświadczeń zawiera:

- 1) numer kolejny zaświadczenia;
- 2) numer programu, na podstawie którego zorganizowano kształcenie i który spełnia wymogi określone w art. 196 ust. 2 ustawy;
- 3) dane określone w § 7 ust. 2.

5. Rejestr wydanych zaświadczeń uwzględnia jedynie zaświadczenia wydane osobom uprawnionym. Uczestnikom kształcenia nie posiadającym uprawnień lub licencji w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami organizator kształcenia wydaje wyłącznie inne dokumenty potwierdzające odbycie kształcenia.

§ 10. Osoba uprawniona przechowuje zaświadczenie, o którym mowa w § 9 ust. 1, przez okres 3 lat, licząc od początku roku, następującego po roku, w którym zorganizowano seminarium, szkolenie lub kurs specjalistyczny.

Rozdział 5

Kryteria oceny spełnienia obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych

§11. Ocena spełnienia obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych następuje na podstawie:

- 1) zaświadczenia, o którym mowa w § 9 ust. 1, oraz
- 2) rejestru wydanych zaświadczeń, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 3, lub
- 3) listy obecności, o której mowa § 6 ust. 1 pkt 2.

§ 12. 1. Spełnienie przez osobę uprawnioną obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych oceniane jest przez ministra w następujących po sobie okresach rozliczeniowych, z których każdy obejmuje jeden rok kalendarzowy. Za pierwszy okres rozliczeniowy uznaje się rok kalendarzowy następujący po roku kalendarzowym, w którym osoba uprawniona uzyskała uprawnienia lub licencję zawodową.

2. Spełnieniem obowiązku doskonalenia kwalifikacji zawodowych jest uczestnictwo osoby uprawnionej w okresie rozliczeniowym, w co najmniej 24 godzinach edukacyjnych kształcenia, w dowolnie wybranych sposobach i formach, o których mowa w § 3 ust. 2 i 3

Rozdział 6

Formy i zasady prowadzenia, aktualizacji i udostępniania danych z centralnego rejestru zgłoszonych programów i centralnego rejestru wydanych zaświadczeń

§ 13.1. Programy kształcenia podlegają rejestracji w centralnym rejestrze zgłoszonych programów prowadzonym w systemie informatycznym przez ministra poprzez portal ePUAP na formularzu, który stanowi załącznik do rozporządzenia.

2. Warunkiem dokonania wpisu do rejestru jest spełnienie przez organizatora kształcenia warunków określonych w § 3 – 5.

§ 14.1. Minister rejestruje seminarium, szkolenie lub kurs specjalistyczny nadając mu kolejny numer.

2. Rejestracji podlegają dane, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1 – 4 oraz pkt 6

3. Organizator doskonalenia potwierdza aktualność zgłoszonych do ministra programów kształcenia po upływie roku kalendarzowego od dnia zgłoszenia poprzez portal ePUAP na formularzach, których wzór stanowią załączniki do rozporządzenia.

4. Nadanie numerów zgłoszonym programom kształcenia odbywa się cyklicznie w drugim i czwartym tygodniu każdego miesiąca.

5. Informacje o zarejestrowanym seminarium, szkoleniu lub kursie specjalistycznym oraz o sytuacjach określonych w § 5 ust. 4 i 5 podlegają bez zbędnej zwłoki publikacji na stronach internetowych ministerstwa, w kolejności zgłoszeń.

§ 15. 1. Minister w systemie informatycznym prowadzi centralny rejestr wydanych zaświadczeń na podstawie rejestrów wydanych zaświadczeń prowadzonych przez organizatorów kształcenia zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 4.

2. Warunkiem dokonania wpisu do rejestru jest spełnienie przez organizatora kształcenia warunku określonego w § 9 ust. 3.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 16. Zaświadczenia o ukończeniu programu kształcenia wydane uczestnikom kształcenia przez organizatora kształcenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują ważność.

§ 17. Zgłoszenia programów kształcenia dokonane przez organizatora kształcenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują ważność.

§ 18. W ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia organizatorzy kształcenia zobowiązani są potwierdzić aktualność zgłoszonych programów kształcenia.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie stałego doskonalenia zawodowego przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości.

§ 20 Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury
z dnia .....2009 r. (poz.....)

WZÓR

Strona 1

<pieczęć lub logo organizatora kształcenia>

ZAŚWIADCZENIE

Nr <numer kolejny zaświadczenia z rejestru wydanych zaświadczeń> / <numer programu nadany przez Ministra Infrastruktury >

o ukończeniu <seminarium/szkolenia/kursu specjalistycznego>

<Pan/Pani>

.....
(imiona i nazwisko)

nr uprawnień/licencji zawodowych .....

ukończył<a> <seminarium/szkolenie/kurs specjalistyczny>

<tytuł seminarium/szkolenia/kursu specjalistycznego>

zorganizowane/y w <dniu/dniach> ..... r.

przez

<nazwa organizatora kształcenia>

Zaświadczenie wydano na podstawie § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia .....2009 r. w sprawie doskonalenia zawodowego przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

.....
(podpis organizatora kształcenia)

....., dnia ..... r.
(miejsowość) (data)

WZÓR

U Z A S A D N I E N I E

Przedmiotowe rozporządzenie w sprawie doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości stanowi wykonanie delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, zawartej w art. 197 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.).

Przedmiotowe rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie stałego doskonalenia zawodowego przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości (Dz. U. Nr 80, poz. 475 z późn. zm.), w którym Minister Infrastruktury określił sposoby doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości, sposób dokumentowania oraz kryteria oceny spełnienia tego obowiązku.

Zaproponowane zmiany stanowią uszczegółowienie i usystematyzowanie obecnie obowiązujących przepisów oraz wynikają z dotychczasowych doświadczeń w stosowaniu rozporządzenia Ministra Infrastruktury. W szczególności treść rozporządzenia wprowadza regulacje dotyczące formy i zasady zgłaszania oraz potwierdzania aktualności programów przez organizatorów kształcenia, procedury weryfikacji spełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego, formy i zasady prowadzenia i publikacji rejestru zgłoszonych programów oraz wzorów dokumentów stosowanych w tym postępowaniu, których brak jest w obecnych regulacjach.

Jednocześnie należy wskazać, nawiązując do treści art. 196 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, iż przedkładane rozporządzenie dokładnie określa sposób prowadzenia doskonalenia zawodowego z punktu widzenia techniczno-organizacyjnego. Zgodnie z przywołanym przepisem organizator kształcenia ma obowiązek zgłosić do Ministra Infrastruktury program planowanego kształcenia celem jego weryfikacji pod kątem zgodności z wymogami programowymi określonymi przez tego ministra. Jest to podstawowy warunek do uznania, iż uczestnictwo danej osoby uprawnionej w seminarium, szkoleniu lub kursie specjalistycznym zorganizowanym na podstawie takiego programu stanowi doskonalenie zawodowe w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Zmiany proponowane w niniejszym projekcie stanowią konsekwencję przyjęcia założenia, że komunikacja pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w procesie doskonalenia zawodowego powinna być możliwa również w formie elektronicznej. W związku z tym w rozporządzeniu wprowadzono zasadę zgłaszania programów kształcenia przez organizatorów kształcenia oraz przekazywania rejestrów wydanych zaświadczeń w formie elektronicznej, za pośrednictwem platformy ePUAP. Dodatkowo określono wymagane do tej komunikacji wzory dokumentów. W kontekście uczestników kształcenia wprowadzono możliwość przeprowadzania doskonalenia zawodowego w formie elektronicznej, w formie tzw. e-learningu. Inne zmiany zaproponowane w rozporządzeniu mają charakter dostosowawczy i wynikają z dotychczasowych doświadczeń ze stosowania rozporządzenia Ministra Infrastruktury z roku 2008.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

- 1) osoby uprawnione, posiadające uprawnienia lub licencje zawodowe w zakresie gospodarowania nieruchomościami (rzecznawcy majątkowi, pośrednicy w obrocie nieruchomościami i zarządcy nieruchomości) – w zakresie wypełniania obowiązku stałego doskonalenia zawodowego;
- 2) organizatorzy kształcenia (przedsiębiorcy oraz organizacje zawodowe rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości) – w zakresie wykonywania przez nich czynności związanych z prowadzeniem seminariów, szkoleń i kursów specjalistycznych;
- 3) Minister Infrastruktury – w zakresie obsługi i kontroli osób uprawnionych i organizatorów kształcenia.

2. Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do konsultacji społecznym organizacjom zawodowym rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości, a także samorządowi gospodarczemu rzeczoznawców majątkowych i zarządców nieruchomości.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy:

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wprowadzenie proponowanej regulacji może wpłynąć pozytywnie na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość obywateli poprzez zwiększenie jakości usług świadczonych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości. Wprowadzenie ww. regulacji może w dłuższej perspektywie spowodować zwiększenie atrakcyjności polskiego rynku nieruchomości jako obszaru obsługiwanego przez profesjonalistów posiadających i stale podnoszących swe kwalifikacje zawodowe.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾
z dnia .....

**w sprawie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców
majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości**

Na podstawie art. 197 pkt 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz regulamin jej działania;
- 2) sposób i tryb przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości;
- 3) regulamin działania Komisji Odpowiedzialności Zawodowej;
- 4) sposoby ustalania i rodzaje kosztów postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej;
- 5) wysokość wynagrodzenia członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej i obrońców z urzędu oraz sposób jego ustalania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy rozumieć przez to ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 2) ministrze - należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
- 3) osobie uprawnionej – należy przez to rozumieć osobę, która posiada uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości albo licencję zawodową w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub licencję zawodową w zakresie zarządzania nieruchomościami.

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 64, poz. 468, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279, Nr 206, poz. 1590 i Nr ..., poz. ... .

Rozdział 2

Organizacja Komisji Odpowiedzialności Zawodowej

§ 3. 1. W ramach Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, zwanej dalej „Komisją”, działają trzy sekcje, odpowiednio dla:

- 1) rzeczoznawców majątkowych;
- 2) pośredników w obrocie nieruchomościami;
- 3) zarządców nieruchomości.

2. W skład Komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) trzech wiceprzewodniczących, odpowiednio dla sekcji:
  - a) rzeczoznawców majątkowych,
  - b) pośredników w obrocie nieruchomościami,
  - c) zarządców nieruchomości;
- 3) pozostali członkowie.

3. Osoby wymienione w ust. 2 pkt 1 i 2 tworzą Prezydium Komisji.

§ 4. Nadzór nad działalnością Komisji sprawuje minister.

Rozdział 3

Sposób i tryb przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej

§ 5.1. O wszczęciu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej minister zawiadamia osobę uprawnioną, której to postępowanie dotyczy, zwaną dalej „osobą, wobec której wszczęto postępowanie”, i przekazuje sprawę do Komisji.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 194 ust. 1b ustawy, o wszczęciu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej i przekazaniu sprawy do Komisji zawiadamia się sąd.

§ 6. 1. Przewodniczący Komisji przekazuje sprawę, o której mowa w § 5 ust. 1, właściwemu wiceprzewodniczącemu Komisji.

2. Wiceprzewodniczący Komisji, każdy w zakresie swej właściwości, przygotowuje sprawę do rozpatrzenia przez Komisję, w tym:

- 1) wyznacza skład zespołu do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, zwanego dalej „zespołem” i powołuje przewodniczącego zespołu;
- 2) przekazuje zespołowi dotychczas zgromadzoną dokumentację w tej sprawie;
- 3) wyznacza pierwszy termin posiedzenia zespołu, zawiadamiając o tym ministra, członków zespołu oraz osobę, wobec której wszczęto postępowanie.

3. Do składu zespołu wyznacza się trzy osoby, w tym przewodniczącego zespołu.

4. Do składu zespołu może być wyznaczony przewodniczący lub właściwy wiceprzewodniczący Komisji.

5. Do składu zespołu nie mogą być wyznaczone osoby bliskie osobie, wobec której wszczęto postępowanie, a także osoby, które pozostają z tą osobą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może budzić to uzasadnione wątpliwości co do bezstronności ustaleń członków zespołu w trakcie postępowania wyjaśniającego.

6. Członek Komisji jest obowiązany powiadomić wiceprzewodniczącego Komisji o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 5.

§ 7. 1. Skład zespołu zostaje zmieniony, jeżeli:

- 1) wobec członka zespołu wszczęto postępowanie z tytułu odpowiedzialności zawodowej;
- 2) po wyznaczeniu składu zespołu wyszły na jaw okoliczności, o których mowa w § 6 ust. 5;

2. Skład zespołu może zostać zmieniony, jeżeli:

- 1) członek zespołu zgłosił niemożność uczestniczenia w wyznaczonym posiedzeniu zespołu;
- 2) członek zespołu nie uczestniczył w wyznaczonym posiedzeniu zespołu.

§ 8. 1. Termin pierwszego posiedzenia zespołu nie może być wyznaczony wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia doręczenia osobie, wobec której wszczęto postępowanie, zawiadomienia o wszczęciu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

2. Ustalając termin pierwszego posiedzenia zespołu uwzględnia się w szczególności:

- 1) możliwość dojazdu na posiedzenie osób uczestniczących w posiedzeniu;
- 2) przewidywany czas trwania posiedzenia.

3. W zawiadomieniu o pierwszym posiedzeniu zespołu osobie, wobec której wszczęto postępowanie, wyznacza się termin do złożenia wyjaśnień, a także informuje o możliwości ustanowienia obrońcy lub o możliwości wystąpienia do przewodniczącego Komisji o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

§ 9. 1. Osoba, wobec której wszczęto postępowanie, która ustanowiła obrońcę, jest obowiązana w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o posiedzeniu zespołu zawiadomić Komisję o ustanowieniu obrońcy, wskazując imię i nazwisko obrońcy, jego adres do korespondencji oraz oświadczenie obrońcy o wyrażeniu zgody na pełnienie tej funkcji. Oświadczenie nie jest wymagane, jeżeli obrońcą jest adwokat lub radca prawny.

2. Osoba, wobec której wszczęto postępowanie, która nie ustanowiła obrońcy, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o posiedzeniu zespołu może zwrócić się do przewodniczącego Komisji o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

3. Na uzasadniony wniosek osoby, wobec której wszczęto postępowanie, lub jej obrońcy z urzędu, przewodniczący Komisji może wyznaczyć nowego obrońcę z urzędu, w miejsce dotychczasowego.

4. Obrońca z urzędu może bronić kilku osób, wobec których wszczęto postępowania, jeżeli ich interesy nie pozostają w sprzeczności.

§ 10. 1. Posiedzenie zespołu przygotowuje się i przeprowadza w taki sposób, aby podczas pierwszego posiedzenia można było wyjaśnić wszystkie okoliczności sprawy.

2. W posiedzeniu zespołu uczestniczą wszyscy członkowie zespołu.

3. Za zgodą przewodniczącego zespołu przebieg posiedzenia może być utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk, o czym należy uprzedzić osoby uczestniczące w posiedzeniu.

4. Z każdego posiedzenia sporządza się protokół odzwierciedlający jego przebieg. Protokół podpisują wszyscy członkowie zespołu.

§ 11. W przypadku gdy podczas pierwszego posiedzenia zespołu nie można wyjaśnić wszystkich okoliczności sprawy, wiceprzewodniczący Komisji wyznacza termin kolejnego posiedzenia zespołu. Przy wyznaczaniu terminu kolejnego posiedzenia przepisy § 6 ust. 2 pkt 3 i § 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio. O terminie kolejnego posiedzenia zawiadamia się także obrońcę, o ile został ustanowiony lub wyznaczony z urzędu.

§ 12.1. Przewodniczący zespołu kieruje pracami zespołu, a w szczególności:

- 1) organizuje posiedzenia zespołu oraz zapewnia ich sprawny i niezakłócony przebieg;
- 2) zapoznaje członków zespołu z dokumentacją dotyczącą postępowania;
- 3) informuje osobę, wobec której wszczęto postępowanie, o jej prawach i obowiązkach;
- 4) przedstawia na posiedzeniu zespołu zarzuty wobec osoby, wobec której wszczęto postępowanie, oraz okoliczności mające znaczenie w postępowaniu;
- 5) gromadzi dokumentację z przebiegu postępowania.

2. W przypadku zmiany składu zespołu Przewodniczący zespołu informuje nowo powołanego członka zespołu o dotychczasowym przebiegu postępowania.

§ 13. 1. Postępowanie wyjaśniające kończy się sporządzeniem protokołu końcowego, który zawiera:

- 1) oznaczenie miejsca i daty przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego;
- 2) imiona i nazwiska członków zespołu;
- 3) imię i nazwisko osoby, wobec której wszczęto postępowanie oraz obrońcy, o ile został ustanowiony lub wyznaczony z urzędu;
- 4) podstawę wszczęcia postępowania wyjaśniającego;
- 5) zarzuty postawione osobie, wobec której wszczęto postępowanie;
- 6) opis przebiegu postępowania wyjaśniającego, w tym informację o wyjaśnieniach oraz dokumentach złożonych przez osobę, wobec której wszczęto postępowanie;
- 7) ocenę zasadności zarzutów oraz innych okoliczności sprawy wraz ze wskazaniem, które zarzuty zostały udokumentowane, a które zostały odrzucone, oraz ze wskazaniem, jakie przepisy prawne zostały naruszone przez osobę, wobec której wszczęto postępowanie;

- 8) wniosek o zastosowanie jednej z kar dyscyplinarnych, o których mowa odpowiednio w art. 178 ust. 2, art. 183 ust. 2 oraz art. 188 ust. 2 ustawy, albo o umorzenie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej;
- 9) podpisy członków zespołu;
- 10) datę sporządzenia protokołu końcowego;
- 11) inne informacje istotne dla sprawy, będącej przedmiotem postępowania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, podejmowany jest większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego zespołu.

3. Członek zespołu w zakresie wnioskowanej kary może złożyć do protokołu zdanie odrębne wraz z uzasadnieniem.

§ 14. 1. Zespół przekazuje właściwemu wiceprzewodniczącemu Komisji dokumentację z postępowania wyjaśniającego, w tym protokół końcowy, nie później niż 30 dni od dnia ostatniego posiedzenia zespołu.

2. Wiceprzewodniczący Komisji sprawdza kompletność dokumentacji z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, podpisuje protokół końcowy, a następnie niezwłocznie przekazuje dokumentację ministrowi.

3. W przypadku stwierdzenia braków formalnych lub błędów w dokumentacji z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, minister zwraca wiceprzewodniczącemu Komisji tę dokumentację w celu jej uzupełnienia lub poprawy.

Rozdział 4

Regulamin działania Komisji Odpowiedzialności Zawodowej

§ 15. 1. Przewodniczący Komisji reprezentuje Komisję i kieruje całokształtem spraw związanych z realizacją zadań Komisji, w szczególności:

- 1) zwołuje, za zgodą ministra, posiedzenia Prezydium Komisji oraz posiedzenia plenarne Komisji;
- 2) przekazuje członkom Komisji informacje niezbędne dla jej działalności;
- 3) wyznacza i odwołuje obrońców z urzędu do poszczególnych spraw;
- 4) z upoważnienia ministra zwraca się do organów administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości oraz innych instytucji i osób o udzielenie informacji niezbędnych dla przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego;
- 5) rozpatruje skargi na działalność zespołów lub członków Komisji;
- 6) wnioskuje do ministra o przeprowadzenie szkoleń dla członków Komisji i obrońców z urzędu;
- 7) przedstawia ministrowi wnioski o wypłatę wynagrodzeń dla członków Komisji i obrońców z urzędu oraz wnioski o refundację innych wydatków związanych z przeprowadzonymi postępowaniami wyjaśniającymi;
- 8) sporządza roczne sprawozdania z działalności Komisji i przekazuje je ministrowi w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

2. W razie nieobecności przewodniczącego Komisją kieruje wyznaczony przez przewodniczącego Komisji wiceprzewodniczący Komisji lub inny członek Komisji.

§ 16. 1. Wiceprzewodniczący Komisji kieruje bezpośrednio odpowiednią sekcją, w szczególności:

- 1) informuje członków odpowiedniej sekcji o ustaleniach podjętych na posiedzeniach Prezydium Komisji;
- 2) dba o sprawny i niezakłócony przebieg postępowania wyjaśniającego;
- 3) zapoznaje się z dokumentacją dotyczącą postępowań wyjaśniających i przekazuje ją zespołowi;
- 4) wyznacza składy zespołów;
- 5) wyznacza terminy posiedzeń zespołów i zawiadamia o wyznaczonych terminach: ministra, członków zespołów, osoby, wobec których wszczęto postępowanie oraz obrońców, o ile zostali ustanowieni lub wyznaczeni z urzędu;
- 6) prowadzi korespondencję związaną z prowadzonymi postępowaniami wyjaśniającymi;
- 7) przekazuje ministrowi dokumentację dotyczącą postępowania wyjaśniającego;
- 8) sporządza roczne sprawozdania z działalności sekcji i przekazuje je przewodniczącemu Komisji w terminie do dnia 28 lutego roku następnego.

2. W razie nieobecności wiceprzewodniczącego Komisji odpowiednią sekcją kieruje przewodniczący Komisji lub wyznaczony przez przewodniczącego Komisji inny członek tej sekcji.

§ 17. 1. Posiedzenia plenarne Komisji zwołuje się w celu omówienia spraw związanych z organizacją i przebiegiem postępowań wyjaśniających, w tym problemów wynikających z prowadzonej działalności Komisji, a także w celu przeprowadzenia szkoleń członków Komisji.

2. Posiedzenia plenarne zwoływane są dla wszystkich członków Komisji lub dla członków poszczególnych sekcji.

3. Posiedzenia Prezydium Komisji zwoływane są w razie potrzeby, w celu przygotowania posiedzeń plenarnych Komisji, a także w innych sprawach niewymagających udziału wszystkich członków Komisji.

4. Przewodniczący Komisji sporządza sprawozdania z posiedzeń Prezydium Komisji lub z posiedzeń plenarnych wszystkich członków Komisji.

5. Wiceprzewodniczący Komisji sporządza sprawozdania z posiedzeń plenarnych członków poszczególnych sekcji.

Rozdział 5

Sposoby ustalania i rodzaje kosztów postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej

§ 18. Koszty postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej obejmują w szczególności wydatki na:

- 1) organizowanie posiedzeń Prezydium Komisji i posiedzeń plenarnych Komisji;

- 2) organizowanie szkoleń dla członków Komisji i obrońców z urzędu;
- 3) przygotowanie dokumentacji niezbędnej dla działalności Komisji;
- 4) nabycie niezbędnych dla działalności Komisji materiałów biurowych oraz publikacji specjalistycznych;
- 5) wynagrodzenia członków Komisji i obrońców z urzędu;
- 6) delegacje i koszty noclegów członków Komisji i obrońców z urzędu;
- 7) usługi pocztowe, usługi telekomunikacyjne oraz powielanie materiałów związanych z prowadzonymi postępowaniami wyjaśniającymi.

§ 19. Koszty, o których mowa w § 18, ustala się na podstawie:

- 1) rachunków;
- 2) biletów za przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego;
- 3) potwierdzonych delegacji;
- 4) wniosków o wypłatę wynagrodzeń;
- 5) innych dowodów potwierdzających poniesione wydatki.

§ 20. Członkom Komisji i obrońcom z urzędu przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów, z tym że:

- 1) koszty podróży środkami publicznego transportu zbiorowego są zwracane w wysokości zapłaconej ceny biletu za przejazd określonym środkiem transportu;
- 2) w razie przejazdu własnym samochodem lub przelotu samolotem koszty są zwracane w wysokości nie przekraczającej ceny biletu za podróż środkami publicznego transportu zbiorowego;
- 3) koszty noclegu w hotelu udokumentowane rachunkiem są zwracane w wysokości poniesionych wydatków jednak nie więcej niż 350 zł za dobę hotelową.

Rozdział 6

Wysokość wynagrodzenia członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej i obrońców z urzędu oraz sposób ich ustalania

§ 21. Przewodniczącemu Komisji przysługuje miesięcznie wynagrodzenie w wysokości 800 zł.

§ 22. 1. Wiceprzewodniczącemu Komisji przysługuje wynagrodzenie w wysokości 500 zł za każdą przygotowaną sprawę będącą przedmiotem postępowania wyjaśniającego.

2. Członkom zespołu i obrońcom z urzędu przysługuje wynagrodzenie za rozpatrzenie sprawy w postępowaniu wyjaśniającym.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, wynosi:

- 1) 800 zł za sprawę - dla przewodniczącego zespołu;
- 2) 400 zł za sprawę - dla członka zespołu;

3) 400 zł za sprawę - dla obrońcy z urzędu.

4. W przypadku zmiany składu zespołu lub obrońcy z urzędu w trakcie postępowania wyjaśniającego, wynagrodzenie ustala się w wysokości określonej w ust. 3, w proporcji zachodzącej między liczbą posiedzeń zespołu, w których uczestniczył członek zespołu lub obrońca z urzędu, a liczbą wszystkich posiedzeń zespołu.

5. Obrońcy z urzędu, który złożył rezygnację z obrony osoby, wobec której wszczęto postępowanie, wynagrodzenie nie przysługuje.

6. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 - 4, wypłaca się po zakończeniu postępowania wyjaśniającego i przekazaniu dokumentacji ministrowi.

§ 23. Członkom Prezydium Komisji przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Prezydium Komisji w wysokości:

- 1) 400 zł – dla przewodniczącego Komisji;
- 2) 200 zł – dla pozostałych członków Prezydium.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 24. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, do czynności podejmowanych przez Komisję po tym dniu stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości (Dz. U. Nr 11, poz. 66).

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia w sprawie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, zawartego w art. 197 pkt 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.). Z uwagi na zmianę art. 197 ustawy o gospodarce nieruchomościami zaszła konieczność wydania nowego rozporządzenia.

Rozdział 1 zawiera tzw. słowniczek pojęć, w celu wyeliminowania konieczności częstego powtarzania pełnych, nieraz bardzo długich nazw.

Rozdział 2 dotyczy organizacji Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Zgodnie z projektem rozporządzenia Komisją kieruje przewodniczący przy pomocy trzech wiceprzewodniczących, którzy kierują bezpośrednio działalnością trzech sekcji Komisji, odpowiednio dla rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości. Przewodniczący oraz trzech wiceprzewodniczących Komisji tworzą Prezydium Komisji. W projekcie rozporządzenia wskazano, że nadzór nad działalnością Komisji sprawuje minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej (aktualnie Minister Budownictwa).

Rozdział 3 zawiera regulacje dotyczące sposobu i trybu przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej. Zgodnie z projektem rozporządzenia, wszczynając ww. postępowanie, minister zawiadamia jednocześnie o wszczęciu osobę uprawnioną, której to postępowanie dotyczy. Następnie, w celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, minister przekazuje sprawę Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Po przekazaniu spraw przez ministra, przewodniczący Komisji przekazuje je odpowiednim wiceprzewodniczącym Komisji. W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego wiceprzewodniczący Komisji wyznacza trzyosobowy zespół do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, którego skład w określonych przypadkach zostaje zmieniony lub może zostać zmieniony. Wiceprzewodniczący wyznacza pierwszy termin posiedzenia zespołu, zawiadamiając o tym ministra, członków zespołu oraz osobę, wobec której wszczęto postępowanie. W projekcie rozporządzenia określono, że termin tego posiedzenia nie może być wyznaczony wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia doręczenia osobie, wobec której wszczęto postępowanie, zawiadomienia o wszczęciu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej. Wskazany termin wprowadzono w takim celu, aby osoba ta miała czas na zapoznanie się z postawionymi zarzutami, by mogła ustanowić obrońcę lub też zwrócić się do Komisji o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Okres ten jest również niezbędny na złożenie przed posiedzeniem pisemnych wyjaśnień przez osobę, wobec której wszczęto postępowanie. Także zespół wyjaśniający powinien mieć czas na zapoznanie się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, a w szczególności z wyjaśnieniami złożonymi przez osobę, wobec której wszczęto postępowanie.

W projekcie szczegółowo określono zakres uprawnień Komisji, tzn. prawo do zbierania materiału dowodowego poprzez zwracanie się do organów administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości oraz innych instytucji i osób o udzielenie informacji niezbędnych do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Po zebraniu materiału dowodowego Komisja jest zobowiązana do jego oceny.

Zgodnie z projektem rozporządzenia, prawa i obowiązki osoby, wobec której wszczęto postępowanie, dotyczą m.in.:

- wyznaczenia obrońcy i zawiadomienia o tym fakcie Komisję, w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia o terminie posiedzenia zespołu,
- zwrócenia się do Komisji o wyznaczenie obrońcy z urzędu, w terminie jw.,
- składania wyjaśnień oraz dostarczenia dokumentów, które mogą mieć wpływ na wyjaśnienie okoliczności sprawy.

W projekcie rozporządzenia wskazano również uprawnienie przewodniczącego zespołu wyjaśniającego do kierowania przebiegiem postępowania wyjaśniającego oraz określono czynności, jakie przewodniczący jest zobowiązany wykonać.

Z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zespół sporządza protokół końcowy, który wraz z pozostałą dokumentacją z przeprowadzonego postępowania jest zobowiązany przekazać właściwemu wiceprzewodniczącemu Komisji nie później niż 30 dni od daty ostatniego posiedzenia zespołu. Po sprawdzeniu kompletności dokumentacji i podpisaniu protokołu końcowego, wiceprzewodniczący Komisji niezwłocznie przekazuje dokumentację ministrowi. W przypadku stwierdzenia braków formalnych, luk lub usterek w dokumentacji, minister zwraca dokumentację wiceprzewodniczącemu Komisji, w celu jej poprawienia lub uzupełnienia. Na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego oraz na podstawie całokształtu okoliczności ustalonych w tym postępowaniu, minister wydaje decyzję o zastosowaniu jednej z kar dyscyplinarnych, wskazanych odpowiednio w art. 178 ust. 2, art. 183 ust. 2 oraz art. 188 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, albo o umorzeniu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

Rozdział 4 zawiera regulamin działania Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. W regulaminie określono szczegółowe zadania przewodniczącego oraz wiceprzewodniczących Komisji. Wskazano również, że w razie nieobecności przewodniczącego, Komisją kieruje wyznaczony wiceprzewodniczący lub inny członek Komisji. Natomiast w razie nieobecności wiceprzewodniczącego Komisji, odpowiednią sekcją kieruje przewodniczący Komisji lub wyznaczony przez przewodniczącego Komisji inny członek odpowiedniej sekcji Komisji.

W rozdziale zamieszczono również zapisy dotyczące organizowania posiedzeń plenarnych Komisji oraz posiedzeń Prezydium Komisji. Posiedzenia plenarne poświęca się omówieniu spraw związanych z organizacją i przebiegiem postępowań wyjaśniających, w tym problemów występujących w działalności Komisji, a także szkoleniu członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Z każdego posiedzenia sporządza się sprawozdanie.

Rozdział 5 dotyczy sposobu ustalania i rodzajów kosztów postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej, wysokości wynagrodzenia członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej i obrońców z urzędu oraz sposobu jego ustalania. W projekcie rozporządzenia szczegółowo wymienione zostały koszty postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej. Precyzyjne określenie kosztów jest bardzo istotne ze względu na to, że wydatki związane z działalnością Komisji są pokrywane z budżetu państwa ze środków znajdujących się w dyspozycji ministra. Ponadto wskazano dokumenty, które stanowić będą podstawę ustalania tych kosztów.

Zaproponowano wynagrodzenie dla członków Komisji za pracę w zespołach wyjaśniających, dla wiceprzewodniczących i przewodniczącego KOZ oraz wynagrodzenie dla

obrońców z urzędu. Ustalona w tym rozdziale wysokość wynagrodzenia ww. osób stanowi rzeczywiste i konieczne do poniesienia koszty postępowania. Zgodnie z projektem wynagrodzenie będzie przysługiwało za rozpatrzenie sprawy oraz będzie wypłacane po zakończeniu postępowania wyjaśniającego oraz przekazaniu dokumentacji ministrowi. Ponadto przewidziano sposób ustalania wynagrodzenia dla członków Komisji w przypadku zmian w składach zespołów wyjaśniających oraz rezygnacji obrońcy z urzędu w trakcie postępowania wyjaśniającego.

Rozdział 6 wskazuje, iż do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, do czynności podejmowanych przez Komisję po tym dniu stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem wydania rozporządzenia jest uregulowanie zasad przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej oraz zasad działania Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, przeprowadzającej postępowanie wyjaśniające w stosunku do rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości. Delegacja do wydania niniejszego rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej zawarta została w przepisie art. 197 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603).

II. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie dotyczy osób, którym nadano uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości albo licencje zawodowe w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub licencje zawodowe w zakresie zarządzania nieruchomościami, wobec których wszczęto postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej. Rozporządzenie dotyczy również członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, którą minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej powołuje w drodze zarządzenia, na podstawie art. 194 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Ww. regulacja dotyczy także obrońców z urzędu znajdujących się na liście prowadzonej przez ministra.

III. Zakres oceny skutków regulacji

Projektowana regulacja nie wywiera bezpośrednich skutków na rynek pracy, na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki, jak również brak jest skutków wpływających na sytuację w regionach i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie w sprawie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości wywiera skutki społeczne. Możliwość przeprowadzenia postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w stosunku do osób uprawnionych dyscyplinuje rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości do wypełniania obowiązków, o których mowa odpowiednio w art.

175, art. 181 oraz art. 186 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W przypadku niewywiązywania się z ww. obowiązków, wobec tych osób mogą być orzekane kary dyscyplinarne, o których mowa odpowiednio w art. 178 ust. 2, art. 183 ust. 2 oraz art. 188 ust. 2 ww. ustawy. Powyższe wiąże się również z poczuciem sprawiedliwości u osób, które złożyły skargi na działalność osób uprawnionych.

Przyjęcie rozporządzenia wywoła skutki finansowe, gdyż koszty postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej pokrywane są ze środków budżetu państwa znajdujących się w dyspozycji ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Wysokość wynagrodzenia członków Komisji Odpowiedzialności Zawodowej nie uległa zmianie od 2005 r.

Wydatki związane z działalnością Komisji pokrywane są ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Infrastruktury, zgodnie z limitami wynikającymi z ustawy budżetowej.

IV. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych wariantach i opiniach

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony następującym organizacjom zawodowym rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości:

- Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
- Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości,
- Polskiej Federacji Organizacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości,
- Polskiej Federacji Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości,
- Polskiej Federacji Zarządców Nieruchomości.
- Polskiego Stowarzyszenia Doradców Rynku Nieruchomości.
- Stowarzyszenia Ekspertów i Doradców Rynku Nieruchomości „POLONIA”.
- Powszechnego Towarzystwa Ekspertów i Doradców Rynku Nieruchomości.
- Polskiego Towarzystwa Rzeczoznawców Majątkowych.
- Polskiej Izby Rzeczoznawstwa Majątkowego.
- Polskiej Federacji Organizacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości.